

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του
ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας κ. Βασίλειος.*

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἡ γέννησίς σου Χριστέ...».
Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν ὑπερουσίον...».
Ἀπόλυσις (μικρά): «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Τά 2 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 3 «Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ...» (δίς) καί «Οὐκ ἐπησχύνθη...» (ἅπαξ) καί τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Δόξα: Τοῦ Ἁγίου «Σοφίας ἐραστής...».

Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς «Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστιχα: Τά 3 ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου.

Δόξα: Τοῦ Ἁγίου «Ὁ τήν χάριν τῶν θαυμάτων...».

Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς «Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος...».
«Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον.

- Ἀπολυτίκια:** Τοῦ Ἁγίου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...», Δόξα, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς: «Μορφὴν ἀναλλοιώτως...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν... ».

Τῇ Παρασκευῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή, Τρισάγιον, «Μορφὴν ἀναλλοιώτως...» καί Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...», Δόξα τό αὐτό. Καί νῦν «Μορφὴν ἀναλλοιώτως...».
- Καθίσματα:** Ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ κατὰ σειράν.
- Ἀναβαθμοί:** Τό ἀ΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου· «Ἐκ νεότητός μου...».
- Προκείμενον:** «Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν...».
- Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:** Τοῦ Ἁγίου: «Ἀμήν, Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (ζήτηε τοῦτο τῇ 13ῃ Νοεμβρίου εἰς τόν Ὁρθρον).
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...» Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Ἑξεχύθη ἡ χάρις...».
- Κανόνες:** Τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε λαοί» μετά τῶν εἰρμῶν καί στίχου· «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» καί τοῦ Ἁγίου· «Σοῦ τὴν φωνήν» μετά στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...».
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τά Καθίσματα· «Ἐξανοίξας τό στόμα...», Δόξα· «Πᾶσαν ἠρδευσας...», Καί νῦν· «Ὁ τῶν ὅλων Κύριος...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον, Οἶκος, Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασία:** (Διπλαῖ)· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα...» καί «Στείβει θαλάσσης...».

Σημείωσις :

Αἱ διπλαῖ Καταβασαί ψάλλονται κατά τόν ἀκόλουθον τρόπον:

Ῥδὴ α´	πεζή	δεξιός χορός	ιαμβική	ἀριστερός χορός
Ῥδὴ γ´	πεζή	δεξιός	ιαμβική	ἀριστερός, τέλος δεξιός
Ῥδὴ δ´	πεζή	ἀριστερός	ιαμβική	δεξιός, τέλος ἀριστερός
Ῥδὴ ε´	πεζή	δεξιός	ιαμβική	ἀριστερός, τέλος δεξιός
Ῥδὴ στ´	πεζή	ἀριστερός	ιαμβική	δεξιός, τέλος ἀριστερός
Ῥδὴ ζ´	πεζή	δεξιός	ιαμβική	ἀριστερός, τέλος δεξιός
Ῥδὴ η´	πεζή	ἀριστερός	ιαμβική	δεξιός καί
Ῥδὴ θ´	πεζή	δεξιός	ιαμβική	ἀριστερός

Ἄντι τῆς Τιμιωτέρας: Ἡ Θ´ Ῥδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων, μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

Α´ τῆς Ἑορτῆς

- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.
«Ἡ τὸν πρό ἡλίου φωστῆρα...».
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν Νόμον, σαρκί περιτμηθέντα.
«Ἡ τὸν πρό ἡλίου φωστῆρα...».
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ περιτομῇ λαβόντα.
«Ἵπερβάς τοὺς ὄρους Χριστός...».
- Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκί περιετμήθη καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.
«Δεῦτε τοῦ Δεσπότη τοῦ ἐνδοξα...».

Β´ τοῦ Ἁγίου

- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις Βασίλειον τὸν Μέγαν.
«Τοῦ ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον...».
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας Βασίλειον τὸν Μέγαν.
«Τό τῆς Ἐκκλησίας πανίερον...».
- Δόξα. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τό κράτος
«Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας...».
- Καί νῦν. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρρας.
«Ὁ τὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι...».
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.
«Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...» (Καταβασία).
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρρας.
«᾿Ω τῶν ὑπέρ νοῦν...» (Καταβασία).

Ἐξαποστειλάρια:	Τοῦ Ἁγίου· «Φιλοσοφίας ἔρωτι...» καί τῆς ἑορτῆς: «Τήν σάρκα περιτέμνεται...».
Αἶνοι:	Τά 4 στιχηρά προσόμοια τῆς ἑορτῆς καί τοῦ Ἁγίου.
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου· «Ἐξεχύθη ἡ χάρις...».
Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς: «Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί Ἀπολυτίκιον: «Μορφὴν ἀναλλοι- ώτως...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς:

Ἀντίφωνον Α΄

• Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. • Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. • Διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. • Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. • Δόξα, Καί νῦν.	<p>«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».</p> |
|---|---|

Ἀντίφωνον Β΄

• Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καί ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. • Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. • Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ. • Ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καί ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.	<p>«Σῶσον ἡμᾶς Ἰῆε Θεοῦ,
ὁ σαρκί περιτμηθεὶς,
φάλλοντάς Σοι·
Ἄλληλούϊα».</p> |
|---|--|

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...»

Ἀντίφωνον Γ΄

• Τά ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.	<p>«Μορφὴν
ἀναλλοιώτως
ἀνθρωπίνην...».</p> |
|---|--|

- Ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.
- Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

«Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...».

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ σαρκί περιτμηθεῖς...».

Ἀπολυτίκια:

«Μορφὴν ἀναλλοιώτως...», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...» καὶ τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:

«Ὁ τῶν ὄλων Κύριος...» (Ζήτηι εἰς τὰ καθίσματα μετὰ τὴν γ' ὥδὴν τῶν Κανόνων).

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:

Τῆς ἡμέρας: «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν...» (Κολ. β' 8 - 12).

Εὐαγγέλιον:

Τῆς ἡμέρας: «Ἰπέστρεψαν οἱ ποιμένες...» (Λουκ. β' 20 - 21, 40 - 52).

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:

«Ἐπί σοί χαίρει...».

Εἰς τὰ Δίπτυχα:

(Μετά τό «...Καί πάντων καί πασῶν»), Τό Μεγαλυνάριον:

Ἦχος β'

Τόν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότου, τόν φωστῆρα τόν φαεινόν, τόν ἐκ Καισαρείας καί Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τόν Μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

Κοινωνικόν:

«Αἰνεῖτε...».

Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: «Μορφὴν ἀναλλοιώτως...».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή:

«Ὁ θυσίαν αἰνέσεως...».

Ἀπόλυσις:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τυπικὴ Διάταξις Δοξολογίας ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους

Ὁ Διάκονος:

«Εὐλόγησον Δέσποτα».

Ὁ Ἀρχιερεὺς:

«Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε...».

Ὁ Α' Χορός:

«Μορφὴν ἀναλλοιώτως...».

Ὁ Β' Χορός:

«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...».

Ὁ Α΄ Χορός:

Τό Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου:

Ἦχος β΄

«Ὁ πάσης Δημιουργός τῆς Κτίσεως, ὁ καιρούς καί χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, εὐλόγησον τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς, καί τήν Πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου· καί σῶσον ἡμᾶς».

Ὁ Β΄ Χορός:

Τό Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου:

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

«Ὁ τῶν αἰώνων ποιητής καί δεσπότης, Θεέ τῶν ὄλων, ὑπερούσιε ὄντως, τήν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντάς σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη καί ἐκβῶντας φόβῳ, Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τό ἔτος χορήγησον».

Οἱ Χοροί:

Τήν Δοξολογίαν.

Ὁ Διάκονος:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».

Ὁ Α΄ Χορός:

«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).

Ὁ Διάκονος:

«Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ὁ Β΄ Χορός:

«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).

Ὁ Διάκονος:

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ... καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Α΄ Χορός:

«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).

Ὁ Διάκονος:

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ κατά ξηράν, θάλασσαν καί ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καί σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους.

Ὁ Β΄ Χορός:

«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).

Ὁ Διάκονος:

«Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καί καιρῶν εἰρηνικῶν καί ὑπέρ τοῦ εὐλογηθῆναι τόν νέον ἐνιαυτόν τῆς χρηστότητος Κυρίου».

Ὁ Α΄ Χορός:

«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).

- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τήν ἁγίαν ἐκκλησίαν, τήν πόλιν καί νῆσον ταύτην...».
- Ὁ Β' Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τόν Θεόν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καί ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
- Ὁ Ἀρχιερέυς: «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτήρ ἡμῶν...».
- Ὁ Διάκονος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
- Ὁ Ἀρχιερέυς: Τήν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ καιρούς καί χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, ὁ ἄναρχος καί ἀτελεύτητος καί ἐπέκεινα παντός χρόνου νοούμενός τε καί ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτός μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καί ἀλλοιώσεως, ὁ τόν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὄντα καί τόν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτόν εἰσελθεῖν· αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τήν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικούς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καί εὐκράτους ἀνθρώποις τε καί κτήνεσι κατασκεύασον· δός ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καί ὁμονοίᾳ βεβαία τόν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτί τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας. Τήν ἁγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν καλῶς διαφύλαξον· τό εὐσεβές ἡμῶν Ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τοὺς Ἄρχοντας ἡμῶν καί τόν Στρατόν τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ στερέωσον καί κράτυνον. Τήν νεότητα παιδαγωγῆσον, τό γῆρας περικράτησον, τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυναγάγε, τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καί σύναφον τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ.

Ἰλέω ὄμματι ἐπίβλεψον καί ἐπὶ τήν κάκωσιν τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν πατρίδος Κύπρου. Σύντμησον τόν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν. Ἀποδίωξον ἀπό τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν τόν ἀλλόθρησκον εἰσβολέα. Τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθέρωσον· τοὺς ἀγνοουμένους ἐπανάγαγε καί σύναφον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Ἐλθέτω δὴ ἐφ' ἡμᾶς ἡ βασιλεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰῶνων, βασιλεία χρηστότητος, δικαιοσύνης,

καί ειρήνης, καί ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καί δοξάζειν τόν ἐν Τριάδι ἄναρχον Θεόν καί αἰώνιον εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἡ Ἀπόλυσις:

«Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρα...».

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Προεόρτια τῶν Φώτων. Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης, Θεαγένους Ἱερομάρτυρος, Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ ὁσίου.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας: Ὁ προεόρτιος Ἑσπερινός κατά τήν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» φάλλεται ὁ προεόρτιος κανών «Τῷ τήν ἄβατον...». Μετά τήν Θ' Ὁδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμός «Ἐμεγάλυνας Χριστέ...», τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών...» καί Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: Εἰς τόν Ὅρθρον. Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τό Ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών...», Δόξα, Καί νῦν, τό αὐτό. Κανόνες ὁ προεόρτιος «Τῷ τήν ἄβατον...» καί ὁ τοῦ Ἱεράρχου. Μετά τό Μηνολόγιον, ὁ εἰρμός τῆς Η' Ὁδῆς καί στιχολογοῦμεν τήν Τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια: Τά προεόρτια: «Φωνή βοῶντος...». Οἱ Αἶνοι, «Σοί δόξα πρέπει...» καί τά Ἀπόστιχα «Φαιδρότερον ἡλίου...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον...» Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρό τῶν Φώτων. Κοινωνικόν «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...». «Εἶδομεν τό φῶς...» καί Ἀπόλυσις.

3. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ. Μαλαχίου Προφήτου, Γορδίου μάρτυρος. Ἦχος πλ. β', Ἑωθινόν Θ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ἐτοιμάζου Ζαβουλών...».

Κοντάκιον:

«Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου 6 καί προεόρτια
«Προεόρτια ἄσματα...» εἰς 4 (δευτερεύομεν
τό α') (ζήτηι τῇ 2α Ἰαν.)
- Δόξα:** «Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην...» (2α Ἰαν.).
- Καί νῦν:** «Τίς μή μακαρίσει σε...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον
«Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα, Καί νῦν:** «Ἰωάννη βαπτιστά...» (ζήτηι τῇ 2α Ἰαν.
εἰς τά Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν).
- «Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τό ἀναστάσιμον «Ἀγγελικαί Δυνάμεις...»
Δόξα, Καί νῦν τό προεόρτιον «Ἐτοιμάζου
Ζαβουλῶν...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. β' ἤχου καί
τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου
Ζαβουλῶν...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** «Ἀγγελικαί Δυνάμεις...» Δόξα: τό αὐτό, Καί
νῦν «Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν...».
- Καθίσματα:** Τά ἀναστάσιμα κατὰ σειρᾶν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. β' ἤχου καί
ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Θ') Εὐαγγελίου*.

* Σημειώσεις: Διά τοῦ ὅρου «ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου», ἐν ταῖς ἐκτός
τοῦ Τριωδίου Κυριακαῖς ἐννοοῦμεν τὴν ἀκόλουθον διάταξιν: Μετά τό Προκείμενον τῶν
ἀναβαθμῶν ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ Ἱερεὺς «Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θε-
ός ἡμῶν καί ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύη... », ὁ Χορός τό «Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον»
(τρῖς). Ὁ Διάκονος «Καί ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς... Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν...»

- Κανόνες:** Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ Προεόρτιος «Ἀνοίξω τό στόμα μου...» (ζήτει τῇ 3ῃ Ἰαν.).
- Ἄπό γ' Ὠδῆς:** Τό Προεόρτιον Κάθισμα: «Ἄορατε Θεέ...» ἄπαξ (ζήτει τῇ 2ᾷ Ἰαν. μετά τήν γ' Ὠδῆν).
- Ἄφ' στ' Ὠδῆς:** Τό ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία: «Μεγάλυνον ψυχῇ μου τήν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...»
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Θ' Ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων Δέσποτα...» καί τό Προεόρτιον «Πῶς ρεῖθρά σε ποτάμια...» (2ᾷ Ἰαν.).
- (Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῶν Ἐξαποστειλαρίων προηγεῖται ὁ στίχος: «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (δίς) καί τό: «Ἰψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι»).
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα 4 καί Προεόρτια 4· «Αἱ Ἄγγελικαί προπορεύεσθε δυνάμεις...» (Αἶνοι 2ας Ἰαν.) Εἰς τά δύο τελευταῖα μετά τῶν στίχων εἰς μέν τό α' «Διά τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καί Ἑρμωνιέμ», εἰς δέ τό β' «Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καί ἐφοβήθησαν».
- Δόξα:** Τό Θ' Ἑωθινόν· «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων...».
- Καί νῦν:** «Ἰπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** (Μεγάλῃ)· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

Ὁ Ἱερεὺς· «Εἰρήνη πᾶσι... Ἐκ τοῦ κατά... Εὐαγγελίου τό ἀνάγνωσμα», ὁ Διάκονος· «Πρόσχωμεν». Ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπό τῆς Ἁγίας Τραπέζης τό Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον. Μετά τό «Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι», τό «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» καί ψάλλεται ἐναλλάξ κατὰ στίχον ὑπό τῶν χορῶν ὁ Ν' Ψαλμός. Ψαλλομένου τούτου, ὁ Ἱερεὺς φέρει τό Εὐαγγέλιον εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ καί προσφέρει τοῦτο πρὸς προσκύνησιν εἰς τοὺς πιστοὺς. Μετά τό πέρας τοῦ Ν' Ψαλμοῦ, ὁ δεξιὸς Χορὸς Δόξα «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...», ὁ ἀριστερός Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» Ὁ δεξιὸς «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» Ὁ Διάκονος «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...» καί ὁ Ἱερεὺς· «Ἐλεεί καὶ οἰκτιρμοῖς...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελείται ἡ Θεία λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς. Εἰς τό δεύτερον «... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτικά:	«Ἀγγελικαί Δυνάμεις...», «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς πρό τῶν Φώτων «Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι...» (Β΄ Τιμ. δ΄ 5 - 8).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς πρό τῶν Φώτων «Ἀρχή τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ...» (Μάρκ. α΄ 1 - 8).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε τόν Κύριον...».
	«Εἶδομεν τό φῶς»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων Ο΄ (70) Ἀποστόλων, Χρυσάνθου μάρτυρος.

5. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῶν Φώτων. Θεοπέμπτου καί Θεωνᾶ τῶν μαρτύρων. Συγκλητικῆς Ὁσίας.

Ἀπόλυτος Νηστεία

Τῷ πρωΐ: Μετά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου ἀναγινώσκονται αἱ Μεγάλαι Ὑμνολογίαι τῶν Θεοφανείων, ὡς ἐξῆς:

ᾠρα Α΄. Ὁ Ἱερεύς: «Εὐλογητός ὁ Θεός... Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι. Βασιλεῦ Οὐράνιε...» Ὁ Ἀναγνώστης: Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν». «Κύριε ἐλέησον» ιβ΄, Δόξα, Καί νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί εὐθύς τούς ψαλμούς τῆς Α΄ Ὑμνολογίας. Εἶτα: «Δόξα, Καί νῦν...», «Ἀλληλουῖα» γ΄, «Κύριε ἐλέησον» γ΄, Δόξα: «Ἄπεστρέφετό ποτε ...», Καί νῦν: «Τί σε κα-

λέσωμεν ὃ Κεχαριτωμένη...» καί οἱ χοροί ψάλλουσι τά ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Α΄ Χορός). Μετά τό Δοξαστικόν ἢ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τό Εὐαγγέλιον, «Τά διαβήματά μου...» Τρισάγιον, Κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥείθροις...» «Κύριε Ἐλέησον...» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καί ἡ Εὐχή «Χριστέ τό φῶς τό ἀληθινόν...» Ἀκολούθως ἐπισυνάπτεται ἡ

ᾠρα Γ΄. Ὁ Ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», τοὺς 3 φαλμούς τῆς Γ΄ ᾠρας, Δόξα: «Ἄπεστρέφετό ποτε ...», Καί νῦν «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...». Οἱ Χοροί: τά ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Β΄ Χορός). Ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τό Εὐαγγέλιον κλπ. ὡς ἀνωτέρω καί ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Ψάλλομένων τῶν ἰδιομέλων ὁ Διάκονος (ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ὁ Ἱερεὺς) θυμιᾷ τόν λαόν διὰ κατσίου. Τό αὐτό πράττει καί κατὰ τὰς ἐπομένας ΣΤ΄ καί Θ΄ ᾠρας. Μετά τήν Εὐχὴν «Δέσποτα Θεέ...» ἡ

ᾠρα Στ΄. Ὁ Ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» Οἱ τρεῖς φαλμοὶ τῆς Στ΄ ᾠρας, Δόξα: «Ἄπεστρέφετό ποτε ...», Καί νῦν «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν...», Οἱ Χοροὶ τά ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Α΄ Χορός), ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τό Εὐαγγέλιον κλπ. Μετά τήν Εὐχὴν «Θεέ καί Κύριε τῶν Δυνάμεων...» ἄρχεται ἡ

ᾠρα Θ΄. Ὁ Ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» Οἱ 3 φαλμοὶ τῆς Θ΄ ᾠρας, Δόξα: «Ἄπεστρέφετό ποτε ...» Καί νῦν «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου...» Οἱ Χοροὶ τά ἰδιόμελα: Ὁ Β΄ Χορός: «Θάμβος ἦν κατιδεῖν...», ὁ Α΄ Χορός «Ὅτε πρὸς αὐτόν...», τό τέλος τοῦ ὁποίου «σύν Πατρὶ καί Ἁγίῳ Πνεύματι» ψάλλει ὁ Β΄ Χορός. Εἶτα ὁ Α΄ Χορός: Δόξα, ὁ Β΄ Καί νῦν, καί ὁ Κανονάρχης στάς ἐν μέσῳ τοῦ Ναοῦ ἀναγινώσκει κατὰ τό ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου τό ἰδιόμελον: «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην...» Εἶτα οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Ἀκολουθοῦν ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τό Εὐαγγέλιον κλπ. Μετά τήν εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...» ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν συνήθη μικρὰν Ἀπόλυσιν.

Ἐν συνεχείᾳ τελοῦνται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῶν Θεοφανείων καί ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ (ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ)**Ἄρχεται μέ τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς...»**

Προοιμιακός – Εἰρηνικά

- Ἑσπέρια:** Τά 4 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. «Τόν φωτισμόν ἡμῶν...» (δίς), «Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν...» (δίς), «Τά Ἰορδάνεια ρεῖθρα...» καί «Σῶσαι βουλόμενος...».
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Ἰδιόμελον· «Ἰπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ...».
- Εἵσοδος:** **Μετά τοῦ Εὐαγγελίου.** «Φῶς ἰλαρόν...».

Εὐθύς τό **α΄ Ἀνάγνωσμα**: «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός...», μετ' αὐτό ὁ **α΄ Χορός** τό τροπάριον «Ἐπεράνης ἐν τῷ κόσμῳ...», (ζῆτει τοῦτο μετά τό **γ΄ Ἀνάγνωσμα**), ὀλόκληρον. Ἀκολούθως ὁ **β΄ Χορός** καί ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τό ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Ἴνα φωτίσης τούς ἐν σκότει...» πρό αὐτοῦ δέ ἀπαγγέλλονται ἐμμελῶς οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ 4 στίχοι τοῦ 66ου Ψαλμοῦ. Εἶτα ὁ **β΄ Χορός**· Δόξα, Καί νῦν τό αὐτό τροπάριον ὀλόκληρον. **β) Τό ε΄ Ἀνάγνωσμα**: «Εἶπεν Ἡλίας...». Μετ' αὐτό ἄρχεται ὁ **β΄ Χορός** τοῦ τροπαρίου «Ἀμαρτωλοῖς καί τελώναις...», (ζῆτει τοῦτο μετά τό **ζ΄ Ἀνάγνωσμα**), ὀλόκληρον. Ἀκολούθως ὁ **α΄ Χορός** καί ἐν συνεχείᾳ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ τό ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου «Ποῦ γάρ εἶχε τό φῶς Σου λάμπαι...», ἀπαγγελλομένων ὡσαύτως ἐμμελῶς τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ 4 στίχων τοῦ 92ου Ψαλμοῦ. Εἶτα ὁ **α΄ Χορός**· Δόξα, Καί νῦν, τό αὐτό τροπάριον ὀλόκληρον. **γ) Τό ζ΄ Ἀνάγνωσμα** «Παρεγένετο Νεεμάν...».

Εἶτα «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καί ψάλλεται τό Τρισάγιον. Ὁ **Ἀπόστολος** (Α΄ Κορ. θ' 19 – 27) καί τό **Εὐαγγέλιον** (Λουκ. γ' 1 – 18). Ὁ Χερουβικός Ὕμνος καί καθ' ἑξῆς ἡ **Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου**.

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τόν Κύριον...». «Εἶδομεν τό φῶς...».

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τά Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγιασμοῦ· «Φωνή Κυρίου ἐπί τῶν ὑδάτων...» καί τελεῖται ὁ **Ἁγιασμός** κατά τήν ἐν τῷ Μηναίῳ καί τῷ Ἱερατικῷ διάταξιν. Ἡ εὐχή «Τριάς Ὑπερούσιε...» δέν ἀναγινώσκειται κατά τήν τέλεσιν τοῦ σημερινοῦ Ἁγιασμοῦ ἀλλά μόνον τήν κυριώνυμον ἡμέραν. Σήμερον ἀρχόμεθα ἀπό τοῦ «Μέγας εἶ

Κύριε...». Κατά τήν κατάδυσιν καί ανάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τό ὕδωρ φάλλομεν «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου...» Κοντάκιον (ὅταν ὁ ἱερεύς ῥαντίζει τόν λαόν): «Ἐν τοῖς ῥεῖθροῖς...» Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπό Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῆ Τετάρτη πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή, τά Ἀπόστιχα, ὡς μή ψαλέντα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Τρισάκιον, Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου...» καί Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκιον:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τό «Ἐν Ἰορδάνῃ...» (τρῖς).
- Καθίσματα:** Τά τῆς ἑορτῆς τῶν δύο στιχολογιῶν καί τό μετά τόν Πολυέλεον κατά σειράν.
- Ἀναβαθμοί:** Τό ἀ΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Ἡ θάλασσα εἶδε καί ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τά ὀπίσω».
- Στίχος:** «Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καί σύ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τά ὀπίσω;».
- Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:** Τῆς ἑορτῆς «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπό Ναζαρέτ...» (Μάρκ. α΄ 9-11).
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα), Δόξα: «Τά σύμπαντα σήμερον...» Καί νῦν τό αὐτό, «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον «Θεός Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί...».
- Κανόνες:** Οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετά τῶν Εἰρμῶν αὐτῶν.
- Ἀπό γ΄ Ὁδῆς:** Ἡ Ὑπακοή «Ὅτε τῆ ἐπιφανεία σου...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** (Διπλαῖ): «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα...» καί

«Στείβει θαλάσσης...».
Ἄντι τῆς Τιμιωτέρας: «Ἡ θ' Ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἔξῃς:

Διὰ τόν Α΄ Κανόνα.

1. - Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.
 «Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...».
2. - Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τόν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.
 «Δαυΐδ, πάρεσο, Πνεύματι...».
3. - Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τόν ὑπὸ Προδρόμου, τό βάπτισμα λαβόντα.
 «Ὁ Ἡσαΐας λούσασθε...».
4. - Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τόν ἐκ τῆς πατρώας φωνῆς μαρτυρηθέντα.
 «Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγιδι...».

Διὰ τόν Β΄, Ἰαμβικόν Κανόνα

5. - Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τόν αὐχένα χειρὶ τῆ τοῦ Προδρόμου.
 «Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων...»
 6. - Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τόν Δεσπότην ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου.
 «Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν...».
 7. - Δόξα: Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, θεότητος τό κράτος.
 «Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ...».
 8. - Καὶ νῦν: Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.
 «Χρίεις τελειῶν τὴν βρότειον οὐσίαν...».
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων
 «Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...» (Καταβασία).
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.
 «Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν... (Καταβασία)».

Ἐξαποστειλάριον: «Ἐπεφάνη ὁ Σωτῆρ...» (τρίς).

Αἶνοι: Τὰ 5 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Φῶς ἐκ φωτός...» εἰς 6.

Δόξα: Τῆς ἑορτῆς: «Νάματα Ἰορδάνεια...».

Καὶ νῦν: Τῆς ἑορτῆς: «Σήμερον ὁ Χριστός...» μέχρι τοῦ «ἡμεῖς δέ, οἱ φωτισθέντες βοῶμεν».

Δοξολογία:

Μεγάλη Ἀρχόμεθα ἀπό τοῦ: «Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ καί ἐπί γῆς ὀφθέντι καί φωτίσαντι τόν κόσμον». Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία λειτουργία τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα:

Τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.
- Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ.
- Ἡ θάλασσα εἶδε, καί ἔφυγεν ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
- Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καί σύ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω;
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
- Ὅτι ἔκλινε τό οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καί ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.
- Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με.
- Ἐλεήμων ὁ Κύριος καί δίκαιος, καί ὁ Θεός ἡμῶν ἐλεεῖ.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπό Ἰωάννου βαπτισθεῖς...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενῆς Υἱός...».

Ἀντίφωνον Γ΄**Ἦχος α΄.**

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρῶν ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

«Ἐν Ἰορδάνῃ
βαπτιζομένου σου
Κύριε...»

- Εἰσοδικόν:** «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα».
- Ἀπολυτίκιον:** «Ἐν Ἰορδάνῃ...».
- Κοντάκιον:** «Ἐπεφάνης σήμερον...».
- Ἄντι Τρισαγίου:** «Ὅσοι εἰς Χριστόν...».
- Ἀπόστολος:** Τῆς ἐορτῆς: «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ...» (Τίτ. β΄ 11-14, γ΄ 4-7).
- Εὐαγγέλιον:** Τῆς ἐορτῆς: «Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας...» (Ματθ. γ΄ 13-17).
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων» «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...».
- Κοινωνικόν:** «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις: Ἀλληλούϊα».
- Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»:** «Ἐν Ἰορδάνῃ...».

Μετά τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων...» καὶ τελεῖται ὁ **Μέγας Ἀγιασμός** ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ τῷ Ἱερατικῷ. Σήμερον ἀναγινώσκεται καὶ ἡ εὐχή: «Τριάς Ὑπερούσιε...»

Κοντάκιον (Ὅταν ὁ ἱερεὺς ραντίζῃ τὸν λαόν): «Ἐπεφάνης σήμερον...».

Ἀπόλυσις: Ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

7. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ Σύναξις τοῦ Τιμίου Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας: Ἐν τῇ Θ´ Ὁρα: Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ...»
Κοντάκιον: «Ἐπεφάνης σήμερον...».

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ: Εἰς τό «Κύριε Ἐκέκραξα» ἰστώμεν στίχους στ´ καὶ φάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν...»: 3 καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια: «Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ...»: 3. Δόξα: τοῦ Προδρόμου «Ἐνσαρκε λύχνε...», Καὶ νῦν: τῆς Ἑορτῆς: «Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί...» Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν καὶ τό Μέγα Προκείμενον: «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου «Ὡς εἶδέ σε Δέσποτα...» Δόξα: «Ὡς τοῦ Πνεύματος ἔραστῆς», Καὶ νῦν «Δεῦτε μιμησώμεθα...» Ἀπολυτίκια: «Ἐν Ἰορδάνῃ...», Δόξα: «Μνήμη δικαίου...», Καὶ νῦν: καὶ πάλιν «Ἐν Ἰορδάνῃ...» Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου...».

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετὰ τὸν Ν´ φαλμόν, Τό Τρισάγιον, τό ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου «Μνήμη δικαίου...» καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον, εἰς τό «Θεὸς Κύριος», τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἐσπερινόν καὶ τὰ Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ Ν´ χῦμα. Κανόνες τῆς Ἑορτῆς «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε...» μετὰ τοῦ στίχου «Δόξα σοι ὁ Θεός...» καὶ τοῦ Προδρόμου «Βαπτίζόμενον, τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι...» μετὰ τοῦ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...» Ἀπό γ´ ὠδῆς τὰ καθίσματα: «Ὁ μέγας ὑετός...», Δόξα, καὶ νῦν «Ἐκὼν κατῆλθεν ἐπὶ γῆς...» Ἀφ´ Στ´ Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου, τό συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ αἱ Καταβασίαι: «Στείβει θαλάσσης...». Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας ψάλλεται ἢ Θ´ Ὁδῆ τοῦ α´ Κανόνος τῆς ἑορτῆς «Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...» μετὰ τῶν ἀντιστοιχίων μεγαλυναρίων (ἴδε ἐχθροσινὴ ἀκολουθίαν) καὶ ἐν συνεχείᾳ ἢ Θ´ ὠδῆ τοῦ Προδρόμου «Ἐκ τῆς ἐρημίας, ἢ Πρόδρομος φωνή...» μετὰ τοῦ στίχου εἰς μὲν τὰ δύο πρῶτα «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...», εἰς τό τρίτον: Δόξα... καὶ εἰς τό τέταρτον: Καὶ νῦν... Ἀκολούθως: «Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τήν

λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας» καί ἡ Καταβασία: «᾽Ὡ τῶν ὑπέρ νοῦν...». Ἐξαποστειλάρια τοῦ Προδρόμου «Προφήτην σε προέφησε...» καί τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ...». Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ὡς χθές. Δόξα: «Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων...», Καί νῦν «Σήμερον ὁ Χριστός...» Δοξολογία Μεγάλη καί τό «Μνήμη δικαίου...».

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν: Ἀντίφωνα καί Εἰσοδικόν τῆς Ἑορτῆς ὡς χθές. Μετά τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια: «Ἐν Ἰορδάνῃ», «Μνήμη δικαίου...», καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον...». «Ὅσοι εἰς Χριστόν...», Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τό Ἐξαιρέτως «Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... ᾽Ὡ τῶν ὑπέρ νοῦν...». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...» Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...» τό «Ἐν Ἰορδάνῃ...» Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου...».

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Γεωργίου Χοζεβίτου ὁσίου, Δομνίκης ὁσίας.

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (Μετὰ τὰ Φῶτα). Πολυεύκτου μάρτυρος. Εὐστρατίου ὁσίου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Στείβει θαλάσσης...». Μετά τὴν Δοξολογίαν Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ...». Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ...». Κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα (Ἐφ. στ' 10 – 17 καί Ματθ. δ' 1 – 11). Κοινωνικόν «Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω...».

10. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης καί Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Ἦχος βαρὺς. Ἑωθινόν Γ'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Θεοφανείων, Περίπτ. Ε' § 37 καί Περίπτ. Α' § 8, 9, 10)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἐν Ἰορδάνῃ...».
Κοντάκιον: «Ἐπεφάνης σήμερον...».
Ἀπόλυσις: (μικρά) «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

- Ἑσπέρια:** Ἄναστάσιμα στιχηρά 6 καί τῆς Ἑορτῆς «Τόν φωτισμόν ἡμῶν...» 4 (ζήτηι τῆ 6ῃ Ἰαν.).
- Δόξα:** «Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος...» (Ζήτηι Δόξα τῆς Λιτῆς τῶν Θεοφανείων).
- Καί νῦν:** Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἄναστάσιμα.
- Δόξα, Καί νῦν:** «Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται...» (ζήτηι Καί νῦν τῆς Λιτῆς τῶν Θεοφανείων).
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἄναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», Δόξα, Καί νῦν· «Ἐν Ἰορδάνῃ...»
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπό Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ βαρέος ἤχου καί τά τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, «Ἐν Ἰορδάνῃ» καί ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Ἐν Ἰορδάνῃ...».
- Καθίσματα:** Εἰς τήν α΄ καί β΄ στιχολογίαν τά Ἄναστάσιμα καί ἀντί Θεοδοκίων τά τῆς ἑορτῆς τοῦ Ὁρθρου τῆς 10ῆς Ἰαν.
- Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ βαρέος ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (I) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἄναστάσιμος καί ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς «Βυθοῦ

Ἄπο γ' Ὠδῆς:	ἀνεκάλυψε πυθμένα...». Τό Κάθισμα «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος...» (ζήτηι εἰς τὰ Καθίσματα μετὰ τὴν γ' Ὠδὴν τοῦ Κανόνος 10ῆ Ἰαν.).
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Στείβει θαλάσσης...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία: «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπέρ νοῦν...»
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ἰ' Ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα...» καὶ τό τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καὶ Μεθέορτα 4 «Νῦν ξένην ὁ Σωτὴρ...» δευτεροῦντες τό α' (ζήτηι τῇ 10ῆ Ἰαν.). Εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τῶν στίχων εἰς μὲν τό α' «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω», εἰς δέ τό β' «Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σύ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω».
Δόξα:	Τό Ἰ' Ἐωθινόν «Μετὰ τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον...».
Καὶ νῦν:	«Ἐπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς ἑορτῆς. Εἰς τό β': «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ...». Εἰς τό γ' ἀντίφωνον: «Ἐν Ἰορδά- νῃ βαπτιζομένου σου...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», «Ἐν Ἰορδά- νῃ...», τοῦ Ἄπ. Βαρνάβα καὶ τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἐπεφάνης σήμερον...».
Τρισάγιον	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα: «Ἀδελφοί, ἐνί ἐκάστω ἡμῶν...» (Ἐφεσ. δ' 7 – 13).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα: «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης...» (Ματθ. δ' 12 – 17).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε τόν Κύριον...».
	«Εἶδομεν τό φῶς».
Ἀπόλυσις:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασία: «Στείβει θαλάσσης...». Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου (ζήτει τῇ 18ῃ Ἰαν., Ἐβρ. ιγ' 7 – 16). Εὐαγγέλιον (ζήτει τῇ 5ῃ Δεκ. Ματθ. ια' 27 – 30). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

12. ΤΡΙΤΗ. Τατιανῆς μάρτυρος. Πέτρου Ἀβεσαλαμίτου μάρτυρος.

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἐρμούλου καί Στρατονίκου τῶν μαρτύρων.

Ἀπόστολος: Καθ. Α' Πέτρ. δ' 1 – 11 (ζήτει τῇ Τετάρτῃ ΛΓ' Ἐπιστολῶν),
Εὐαγγέλιον: Μεθέορτον: Ἰωάν. ι' 39 – 42 (Ζήτει τῇ 12ῃ Ἰαν.).

14. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινᾷ καί Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων Ἀγίων Ἀββάδων, Ἀγνῆς μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῶν Θεοφανείων, μέ τās ἀκολουθούτους μόνον διαφοράς:

Εἰς τόν Ἑσπερινόν: Ἡ Εἴσοδος γίνεται μετὰ θυμιατοῦ, φάλλεται τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί δέν ἀναγινώσκονται τά Προφητικά ἀναγνώσματα, οὔτε Ἀπόστολος, οὔτε Εὐαγγέλιον.

Εἰς τόν Ὅρθρον: Καταλιμπάνεται ὁ Πολυέλεος καί τό μετ' αὐτόν Κάθισμα. Ἐπίσης καταλιμπάνεται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου. Ἀντί τῆς Ὑπακοῆς λέγεται τό μετὰ τόν Πολυέλεον Κάθισμα: «Τά ρεῖθρα ἡγίασας...» καί μετὰ τό Κοντάκιον καί τόν Οἶκον εἰς τό τέλος τῆς στ' Ὁδῆς ἀναγινώσκειται τό Συναξάριον τῆς 14ῆς Ἰανουαρίου.

Εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργίαν: Τρισάγιον ἀντί τοῦ «Ὅσοι εἰς Χριστόν...»,

Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (14ης Ἰαν.). Τά λοιπά, ἅπαντα ὡς ἐν τῇ Ἑορτῇ (Λειτουργία Ἰωάννου Χρυσοστόμου).

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Παύλου τοῦ Θηβαίου καί Ἰωάννου Καλυβίτου ὁσίων.

Σημειώσεις: Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τῆς 9ης Φεβρουαρίου ψάλλονται αἱ Καταβασαίαι τῆς Ὑπαπαντῆς «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...» καί Κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν...», ἐκτός τῆς 1ης Φεβρουαρίου, ὅτε ψάλλεται τό προεόρτιον Κοντάκιον «Ὡς ἀγκάλας σήμερον...».

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου.

Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας (16ης Ἰαν.): Ἀπόστολος· ζῆτει τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' Ἑβδ. τοῦ Πάσχα («Κατ' ἐκείνον τόν καιρόν...»). Εὐαγγέλιον· τό ΙΑ' Ἑωθινόν.

17. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΛΟΥΚΑ (10 Λεπρῶν). Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου. Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, νεομάρτυρος. Ἦχος πλ. δ', Ἑωθινόν ΙΑ'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 17^{ης} Ἰαν. § 2, 3, 4)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Τήν Ῥώμην μή λιπών...»
Κοντάκιον: «Τόν Κορυφαῖον καί πρῶτον...»
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου 6 καί τοῦ Ὁσίου «Ὁ φωτισθεῖς ταῖς τοῦ Πνεύματος...» 4.
Δόξα: Τοῦ Ὁσίου· «Τό κατ' εἰκόνα...»
Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου: «Ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...»
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας·

	«Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου.
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Ὁσίου· «Τῶν μοναστῶν τά πλήθη...».
Καί νῦν:	«Ἀνύμφευτε Παρθένε...» (ἴδε εἰς τήν Παρακλητικήν, τό Καί νῦν τῶν ἀποστίχων τοῦ πλ. δ' ἤχου, Σαββάτῳ ἐσπέρας).
	«Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δόξα, τοῦ Ὁσίου· «Τόν Ζηλωτήν Ἥλιαν...», Καί νῦν· τό Θεοτοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικός κανών τοῦ πλ. δ' ἤχου, ἡ Λιτή τοῦ Ἁγίου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου· «Τόν Ζηλωτήν Ἥλιαν...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος
Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.
Καθίσματα:	Εἰς τήν α' καί β' στιχολογίαν τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν. Εἰς τήν γ' στιχολογίαν τό τοῦ Ὁσίου μετά τοῦ Θεοτοκίου.
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΙΑ') Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Ὁσίου.
Ἀπό γ' Ὁδῆς:	Τά Καθίσματα τοῦ Ὁσίου μετά τοῦ Θεοτοκίου (ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ).
Ἀφ' στ' Ὁδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χέρσον ἀβυσσοτόκον...»
Ἡ Τιμιωτέραι:	Καί ἡ Καταβασία· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾶ...».

Ἐξαποστειλάρια:	Τό ΙΑ' Ἀναστάσιμον· «Μετά τήν θείαν ἔγερσιν...», καί τό τοῦ Ὁσίου· «Φωστήρ φωστήρων γέγονας...» μετά τοῦ Θεοδοκίου· «Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τοῦ Ὁσίου «Ὅσιε Πάτερ Ἀντώνιε...» 4. Εἰς τά δύο τελευταῖα μετά τῶν στίχων εἰς μέν τό α' «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ», εἰς δέ τό β' «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον».
Δόξα:	Τό ΙΑ' Ἐωθινόν· «Φανερωῶν ἑαυτόν...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...», «Τόν Ζηλωτήν Ἡλίαν...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ μήτραν παρθενικήν...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου· «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν...» (Ἐβρ. ιγ' 17 – 21).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΒ' Λουκᾶ· «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα...» (Λουκ. ιζ' 12 – 19).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀθανασίου καί Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Καταβασίαι: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...» Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικήν...». Ἀπόστολος: Τῶν Ἁγίων «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν...» (Ἐβρ. γ' 7 – 16) Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων: (Ματθ. ε' 14 – 19) (18ῃ Ἰαν.). «Ἄξιόν ἐστιν...» Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

19. ΤΡΙΤΗ. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καί Μακαρίου Ἀλεξανδρείας ὁσίων. Μάρκου ἐπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου, Ἁγνῆς μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Καταβασίαι: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...», Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικήν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁσίου (Β' Κορ. δ' 6 – 15 καί Λουκ. σ' 17 – 23). Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

21. ΠΕΜΠΤΗ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, Νεοφύτου μάρτυρος. Ἁγνῆς μάρτυρος, Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ.

22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τιμοθέου Ἀποστόλου καί Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου.

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κλήμεντος Ἐπισκόπου Ἀγκύρας, Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος, Διονυσίου Ὁσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ.

Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος: Ἀπόστολος (ζήτηι τῇ 24ῃ Νοεμβρίου) Εὐαγγέλιον (ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' Ἐβδ. Νηστειῶν).

24. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ (ΤΥΦΛΟΥ). Ξένης Ὁσίας. Βαβύλα ἱερομάρτυρος καί τῶν Κυπρίων Φίλωνος ἐπισκόπου Καρπασίας τοῦ θαυματουργοῦ καί Θεοπρόβου ἐπισκόπου Καρπασίας. Ἀνάμνησις τῆς Θεοσημείας, ἥτοι τῆς θαυμαστῆς διασώσεως τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου κατά τήν πτώσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀνωτέρας Ἐγκλείστρας. Ἦχος α', Ἐωθινόν Α'.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Βασιλική καί Σταυροπηγιακή Μονή
τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου.*

Ὅπου ἂν ἐορτάζεται καί πανηγυρίζεται ἐπισημῶς ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου, τότε δύναται νά ψαλῶσιν καί τοῦ Ἁγίου κατὰ τήν ἐξῆς τυπικήν διάταξιν: Εἰς τά Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα 6 καί τοῦ Ἁγίου 4. Δόξα τῶν Ἑσπερίων τοῦ Ἁγίου, Καί νῦν «Τήν παγκόσμιον δόξαν...». Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἁγίου, Καί νῦν τό Ὁμόηχον ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Ἐπίσης εἰς τά Ἀπολυτίκια, εἰς τό Δόξα τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τοῦ Ὅρθρου. Τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου θα ψαλῆ καί εἰς τήν Θεϊαν Λειτουργίαν, μετά τήν Εἴσοδον, πρό τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα. Εἰς τοὺς Αἴνους θά ψαλῶσιν: Ἀναστάσιμα 4 καί τοῦ Ἁγίου 4. Ἐπίσης Ἀπόστολος δύναται νά ἀναγνωσθῆ τοῦ Ὁσίου (5ῃ Δεκεμβρίου).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Κλῆμα ὀσιότητος...».
Κοντάκιον: «Τῆς ἀμπέλου γέγονας...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ ἀΐχου 7 καί τοῦ Μηναίου 3.
Δόξα, Καί νῦν: Τό ἀΐ Θεοτοκίον τοῦ ἀΐ ἡχου: «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».
Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν: «Ἰδού πεπλήρωται...».
 «Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα τοῦ Μηναίου· «Ἐν σοί Μητερ...», Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός κανὼν τοῦ ἀΐ ἡχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἡχου καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ ἀ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.
Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χέρσον ἀβυσσοτόκον...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾶ...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Α΄ Ἀναστάσιμον: «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλ- θωμεν...», τοῦ Μηναίου: «Ξενίαν τήν οὐράνι- ον...» καί τό Θεοτοκίον: «Ὠράθης ὑπερέχου- σα...».
Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ ἀ΄ ἤχου.
Δόξα:	Τό Α΄ Ἑωθινόν: «Εἰς τό ὄρος...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», «Ἐν σοί μητρ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ. «Ὁ μήτραν παρθενικήν...».
Κοντάκιον:	
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΛΑ΄ Ἐπιστολῶν: «Τέκνον Τιμόθεε, πιστός ὁ λόγος...» (Α΄ Τιμ. α΄ 15 – 17).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΔ΄ Λουκᾶ: «Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν ... Ἱεριχώ...» (Λουκ. ιη΄ 35 – 43).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».

Κοινωνικόν: «Αινείτε...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ, ἐξαίρουμένων τῶν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ δευτέρων στιχηρῶν «Δεῦτε ἐν ἱεροῖς μέλεσιν...» τά ὅποια δέν ψάλλονται, ὡς μή ἐγκεκριμένα ὑπό τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Καταβασίαι: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...». Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικήν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου (ζήτηι ἀμφοτέρα τῇ 13ῃ Νοεμβρίου). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

26. ΤΡΙΤΗ. Ξενοφώντος ὀσίου καί τῆς συνοδείας αὐτοῦ.

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀνακομιδῆ τῶν λειψάνων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Δημητριάνου ἐπισκόπου Ταμασοῦ Κύπρου.

Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου κ. Χρυσόστομος.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ψάλλομεν μόνον τά τρί-α προσόμοια «Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα...» εἰς 6 (Τά δευτέρα Στιχηρά «Δεῦτε ἐν ἱεροῖς μέλεσιν...» δέν ψάλλονται, ὡς μή ἐγκεκριμένα ὑπό τῆς Μ. Ἐκκλησίας).

Ἐν τῷ Ὅρθρω: Καταβασίαι: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικήν...», Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἱεράρχου (ζήτηι τῇ 13ῃ Νοεμ.). Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

28. ΠΕΜΠΤΗ. Ἐφραΐμ τοῦ Σύρου, Παλλαδίου, Ἰακώβου ὁσίων.

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Θ΄ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον: «Καὶ τρόπων μέτοχος...».
Κοντάκιον: «Ἐξ Ἐφῶας σήμερον...» (29ῆ Ἰαν.).
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια: Τὰ 4 στιχηρά προσόμοια τῶν Ἁγίων «Τά τῆς χάριτος ὄργανα...» εἰς 6.
Δόξα: «Τὰς μυστικὰς σήμερον...».
Καὶ νῦν: «Τίς μὴ μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τὰ τρία προσόμοια τῶν ἁγίων «Χαίροις Ἱεραρχῶν ἢ Τριάς...».
Δόξα: «Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων...».
Καὶ νῦν: «Μακαρίζομέν σε...».
 «Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: «Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας...» Δόξα· «Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι...», Καὶ νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

Τῷ Σαββάτῳ πρώϊ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν', ἡ Λιτὴ τῶν Ἁγίων, Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον «Τοὺς τρεῖς μεγίστους...».

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἐξάψαλμος
Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Κατά τήν τάξιν τοῦ Μηναίου.
Ἀναβαθμοί:	Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου, μέ προκειμένον: «Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...».
Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:	Τῶν Ἱεραρχῶν «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα...» (Ἰωάν. ι' 9-16).
Ν΄ ψαλμός:	(χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῶν Διδασκάλων...» Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον «Ἐξεχύθη ἡ χάρις...».
Κανόνες:	Τῆς Θεοτόκου καί οἱ δύο τῶν Ἱεραρχῶν.
Ἄπό γ΄ Ὁδῆς:	Καθίσματα τά ἐν τῷ Μηναίῳ κατά σειράν.
Ἄφ' στ΄ Ὁδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν ἀγίων καί τό συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χέρσον ἀβυσσοτόκον...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἀκολούθως ἡ Θ' ᾠδή τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου μετά στίχου «Ἵπεραγία Θεοτόκε...» καί ἡ Θ' ᾠδή τῶν δύο κανόνων τῶν ἀγίων μετά τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασία: «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾶ...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τά δύο τῶν ἀγίων «Τά τοῦ φωτός δοχεῖα...» καί «Ἡ ἐνιαία θεότης...» μετά τοῦ Θεοτοκίου «Χρυσοπλοκώτατε πύργε...»
Αἶνοι:	Τά 4 στιχηρά «Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι...».
Δόξα:	«Σήμερον αἱ ψυχαί τῶν γηγενῶν...».
Καί νῦν:	Τό προεόρτιον Ἰδιόμελον: «Σήμερον ὁ Χριστός...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καί τό ἀπολυτίκιον: «Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εἴσοδος:	Ἀπολυτίκιον «Τούς τρεῖς μεγίστους...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια:	«Τούς τρεῖς μεγίστους...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	« Ὁ μήτραν παρθενικήν...».
Ἀπόστολος:	Τῶν ἀγίων «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν...» (Ἐβρ. ιγ' 7 - 16).
Εὐαγγέλιον:	Τῶν ἀγίων «Ἵμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου...» (Ματθ. ε' 14 - 19).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».
	«Εἶδομεν τό φῶς ...» καί Ἀπόλυσις.

31. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ (ΖΑΚΧΑΙΟΥ). Κύρου καί Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων. Ἡλία Ἀρδούνη νεομάρτυρος. Ἦχος β΄, Ἑωθινόν Β΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τούς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας...».
Κοντάκιον:	«Τούς ἱερούς καί θεοφθόγγους...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ β΄ ἤχου 6 καί τῶν Ἀναργύρων «Ἀθληταί γενναιότατοι...» εἰς 4.
Δόξα:	Τῶν Ἀναργύρων: «Δυάς Μαρτύρων...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ β΄ ἤχου: «Παρηλθεν ἡ σκιά...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας: «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τῶν Ἀναργύρων: «Δεῦτε τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος...».

Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον «᾿Ω θαύματος καινοῦ...».
	«Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό ἀναστάσιμον· «᾿Ότε κατήλθες...», Δόξα τῶν Ἀναργύρων· «Τά θαύματα τῶν Ἁγίων σου...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Χαίρε πύλη Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«᾿Ο Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικός κανὼν τοῦ β' ἤχου, τά Τριαδικά «᾿Αξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἐξάψαλμος
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοί τοῦ β' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β') Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	᾿Ο Ἀναστάσιμος καί ὁ τῶν Ἁγίων.
Ἀπό γ' ᾿Ωδῆς:	Τό Κάθισμα τῶν Ἁγίων· «Τὰς χαμαιζήλους ἠδονάς...». Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτόκιον· «Μετά Θεόν ἐπί τήν σὴν Θεοτόκε...».
Ἀφ' στ' ᾿Ωδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χέρσον ἀβυσσοτόκον...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ... Ἐν νόμῳ σκιᾶ...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Β' Ἀναστάσιμον· «Τόν λίθον θεωρήσασαι...», τῶν Ἀναργύρων· «Τῶν Ἀναργύρων ἔξαρχοι...» καί «Θαυματουργοί φωστῆρες...» καί τό Θεοτοκίον· «Σέ προστασίαν πάντες...».
Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ β' ἤχου.
Δόξα:	Τό Β' Ἑωθινόν· «Μετά μύρων...».
Καί νῦν:	«᾿Υπερευλογημένη...».

Δοξολογία: Μεγwάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατήλθες...», «Τά θαύματα τῶν Ἁγίων σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικήν...».
Τρισάγιον
Ἀπόστολος: Κυριακῆς ΛΒ΄ Ἐπιστολῶν· «Τέκνον Τιμόθεε, πιστός... εἰς τοῦτο γάρ...» (Α΄ Τιμ. δ΄ 9 – 15).
Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ΙΕ΄ Λουκᾶ (Ζακχαίου)· «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διήρχετο ὁ Ἰησοῦς...» (Λουκ. ιθ΄ 1–10).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 29

1. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τρύφωνος μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ, ἢ ὅπου ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Τρύφων, ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων. Καταβασίαι: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...». Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Κοντάκιον τό ἐξῆς προεόρτιον:

Ἦχος δ΄, «Ἐπεφάνης σήμερον».

«Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοί καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τόν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες».

Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου (Ρωμ. η' 28-39) (2α Σεπτ.). Εὐαγγέλιον ὁμοίως τοῦ Ἁγίου (Λουκ. ι' 19-21) (Σαβ. Γ' Ἐβδ. Λουκᾶ). Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

2. ΤΡΙΤΗ. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἄπολυτίκιον:

«Οὐράνιος χορός...».

Κοντάκιον:

«Ὡς ἀγκάλας σήμερον...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

- Ἑσπέρια:** Τά 3 Ἰδιόμελα: «Λέγε Συμεών...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν: «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Ἰδιόμελα: «Κατακόσμησον τόν νυμφῶνά σου Σιών...».
Δόξα, Καί νῦν: «Ὁ τοῖς Χερουβεὶμ ἐποχούμενος...».
 «Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» (τρίς).
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών βασταχθῆναι καταδεξάμενος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν ἢ Λιτή τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» (τρίς).
Καθίσματα: Τά τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
Ἀναβαθμοί: Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον: «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου...».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: «Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ...». (Λουκ. β΄ 25 – 33).
Ὁ Ν΄ ψαλμός: (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Καί νῦν. Τό αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη...» (Ζήτει εἰς τά Ἑσπέρια ὡς Δόξα, Καί νῦν).
Κανών: Τῆς Ἑορτῆς ἄνευ στίχων.
Ἀπό γ΄ Ὁδῆς: Κάθισμα τῆς ἐορτῆς: «Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ...» (ἄπαξ).

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χέρσον ἀβυσσοτόκον...».
Ἄντι Τιμιωτέρας:	Τά Μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς: «Ἀκατάληπτόν ἐστι...» μέχρι καί τοῦ «Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ...». Ἀπό τοῦ στίχου «Λάμπρυνόν μου τήν ψυχὴν...» προσάπτομεν τά 4 τροπάρια τῆς Θ' Ὠδῆς δευτερεύοντες τά δύο πρῶτα. Εἶτα ἡ Καταβασία: «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καί γράμματι...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ...» (τρῖς).
Αἶνοι:	Τά τρία προσόμοια: «Νόμον τόν ἐν γράμματι...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἀκολούθως:
------------------	---

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.
- Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
- Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου.
- Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τόν αἰῶνα.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Περιζῶσαι τήν ῥομφαίαν σου ἐπί τόν μηρόν σου δυνατέ.
- Καί ἔντεινε καί κατευοδοῦ καί βασίλευε.
- Τά βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ: λαοί ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις
τοῦ δικαίου Συμεῶν
βασταχθεῖς...».

- Ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος
τῆς βασιλείας σου.

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενῆς Υἱός...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἄκουσον, Θύγατερ, καί ἴδε, καί
κλῖνον τό οὖς σου.
- Τό πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν
οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
- Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου
ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ.

«Χαῖρε
Κεχαριτωμένη...»

- Εἰσοδικόν:** «Ἐγνώρισε Κύριος τό Σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών βασταχθεῖς, ψάλλοντάς Σοι· Ἀλληλούϊα».
- Ἄπολυτίκιον:** «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» (μόνον).
- Κοντάκιον:** «Ὁ μήτραν παρθενικήν...».
- Τρισάγιον**
- Ἀπόστολος:** Τῆς ἑορτῆς: «Χωρίς πάσης ἀντιλογίας...» (Ἐβρ. ζ΄ 7 – 17).
- Εὐαγγέλιον:** Τῆς ἑορτῆς: «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς...» (Λουκ. β΄ 22 – 40).
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾶ...».
- Κοινωνικόν:** «Ποτήριον σωτηρίου...».
- «Ἐἶδομεν τό φῶς...».
- Ἀπόλυσις:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Συμεών τοῦ Θεοδόχου, Ἄννης τῆς προφήτιδος.

4. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, Θεοκτίστου μάρτυρος.

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀγάθης μάρτυρος, Πολυεύκτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Θεοδοσίου τοῦ ἐν Σκοπέλω ὀσίου.

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Βουκόλου Σμύρνης, Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Μεγάλου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων.

7. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ταλάντων). Κυριακή μετὰ τὴν ἑορτὴν. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου. Λουκᾶ ὀσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος ἀσκήσαντος. ᾠχος γ΄. Ἑωθινόν Γ΄.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια:	Ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς Ἑορτῆς «Λέγε Συμεών...» 4.
Δόξα:	«Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς...» (7η Φεβρ.).
Καὶ νῦν:	Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ γ΄ ἤχου: «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Ὁ παλαιός ἡμερῶν...» (ζήτηι εἰς τό Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς τῆ 2α Φεβρ.).
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα, Καὶ νῦν τῆς «Ἑορτῆς «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετὰ τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ γ΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καὶ τό Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...». Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Χαίρε Κεχαριτωμένη...».
Καθίσματα:	Τά ἀναστάσιμα καί ἀνά ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντί Θεοτοκίων (τά τῆς σήμερον 7ῆ Φεβρ.). Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ γ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ') Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό μεθέορτον Κάθισμα «Ἐτέχθης ἐκ Μη- τρὸς...» (7ῆ Φεβρ.).
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χέρσον ἀβυσσοτόκον...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νό- μῳ, σικῆ καί γράμματι...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Γ' Ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστὸς ἐγγήγε- ται...» καί τό Μεθέορτον «Πληρῶν σου τήν ἀπόρρητον...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί Μεθέορτα 4 «Φέρουσα ἡ Ἀγνή...» (7ῆ Φεβρ.) δευτεροῦντες τό α'. Εἰς τά δύο τελευταῖα μετὰ τῶν στίχων: εἰς μὲν τό α' «Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλον σου Δέσποτα ... τό σωτήριόν σου», εἰς δέ τό β' «Φῶς εἰς ἀπο- κάλυψιν ἐθνῶν καί δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ».
Δόξα:	Τό Γ' Ἑωθινόν· «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	Τό ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...»,

	«Χαίρε Κεχαριτωμένη...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ μήτραν παρθενικήν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΙΣΤ' Ἐπιστολῶν «Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν...» (Β' Κορ. στ' 1 – 10).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΣΤ' Ματθαίου (Ταλάντων· «Ἄνθρωπός τις ἀποδημῶν...» (Ματθ. κε', 14 – 30).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοδώρου Μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου, Μακαρίου ἐπισκόπου Πάφου.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναός Ἁγίου Θεοδώρου Πάφου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται εἰς τά Κύπρια Μηναῖα.

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας: Ἐν τῇ Θ' Ὁρα: Ἀπολυτίκιον· «Χαίρε Κεχαριτωμένη...» Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικήν...».

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ: Ἐσπέρια: Τά 6 στιχηρά Προσόμοια τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα: «Σήμερον ἀνέτειλεν ὑπέρ τόν ἑωσφόρον...» Καί νῦν· «Ὁ παλαιός ἡμερῶν...». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τοῦ ἁγίου, Δόξα: «Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν...», Καί νῦν· «Ὁ τοῖς Χερουβεὶμ ἐποχούμενος...» «Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκια: «Στρατολογία ἀληθεῖ...», Δόξα τοῦ ἁγίου Μακαρίου: «Κανόνα πίστεως...», Καί νῦν· «Χαίρε Κεχαριτωμένη...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν ἀγκάλαις...».

Τῆ Δευτέρα πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ: Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή, τό Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον «Στρατολογία ἀληθεῖ...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τά Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ὡς εὐρίσκονται εἰς τά Κύπρια Μηναῖα, τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου, τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου, ὁ Ν΄, Δόξα: «Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...» Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον «Τοῦ νοητοῦ λύκου ἐκφυγῶν...» Μετά τήν γ΄ Ὠδὴν· τό κάθισμα τοῦ ἁγίου καί τῆς ἑορτῆς. Μετά τήν στ΄ Ὠδὴν· Κοντάκιον – Οἶκος τοῦ ἁγίου. Καταβασίαι: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...». Ἡ Τιμιωτέρα, «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ...» Ἐξαποστειλάρια· τοῦ ἁγίου «Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε...» καί τῆς Ἑορτῆς: «Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ...». Εἰς τούς Αἴνους τά τρία στιχηρά τοῦ ἁγίου εἰς 4, Δόξα: «Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν...», Καί νῦν «Ὁ κτίστης Οὐρανοῦ καί γῆς...» Δοξολογία Μεγάλη καί ἀπολυτίκιον «Στρατολογία ἀληθεῖ...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀντίφωνα τῆς Ὑπαπαντῆς, Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...». Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγκάλαις ...». Ἀπολυτίκια: «Στρατολογία ἀληθεῖ...», τοῦ ἁγίου Μακαρίου «Κανόνα πίστεως...», τό «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικὴν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (Ἐφεσ. β΄, 4 - 10 καί Ματθ. ι΄, 16 - 22). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον...».

9. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου. Νικηφόρου μάρτυρος, Ἀμμωνος καί Φιλαργίου ἐπισκόπων Κύπρου, Ἀμμωνος καί Ἀλεξάνδρου μαρτύρων τῶν Κυπρίων.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς καί ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς καταλιμπανομένων ἐν μέν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ τῆς Λιτῆς, ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Πολυελέου, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου, τοῦ Συναξαρίου, ἀντὶ τοῦ ὁποῦ ἀναγινώσκειται τό τῆς 9^{ης} Φεβρουαρίου καί ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Ἀποστόλου καί τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Ἑορτῆς, ἀντὶ τῶν ὁποίων ἀναγινώσκονται τά ἀντίστοιχα τῆς ἡμέρας.

Ἐφεξῆς ψάλλομεν:
Καταβασίας· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Χαράλάμπους ἱερομάρτυρος. Ζήνωνος ὁσίου τοῦ Ταχυδρόμου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι...» (Β΄ Τιμ. β΄, 1 – 10, ζῆτει τῇ 26ῃ Ὀκτ.). Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου «...Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν...» (Ἰω. ιε΄17 - ισ΄ 2, ζῆτει τῇ 26ῃ Ὀκτ.). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...».

11. ΠΕΜΠΤΗ. Βλασίου Ἱερομάρτυρος, Θεοδώρας βασιλίσσης.

Ἡ ἀκολουθία διά τόν ἅγιον Βλάσιον ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Εἰς τούς Αἴνους τά εἰς τόν ἔσπερινόν στιχηρά. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

Διά τήν ἁγίαν Θεοδώραν ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος.

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας. Χρήστου νεομάρτυρος τοῦ Κηπουροῦ.

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μαρτινιανοῦ ὁσίου, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας, Ἀκύλα καί Πρισκίλλης τῶν Ἀποστόλων.

14. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Χαναναίας). Αὐξεντίου ὁσίου, Φιλήμονος Γάζης, Μάρωνος ὁσίου. Ἦχος δ΄. Ἑωθινόν Δ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καί Προφῆται...».

Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

- Ἑσπέρια:** Ἄναστάσιμα 7 καί τοῦ Ὁσίου «Αὔξησιν ἀσκήσεως...» 3.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ δ΄ ἤχου «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἄναστάσιμα.
- Δόξα, Καί νῦν:** «Νεῦσον παρακλήσεσι...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τό ἀναστάσιμον «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...» Δόξα, Καί νῦν τό Θεοδοκίον: «Τό ἀπ΄ αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ δ΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου. Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἄναστάσιμον «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν «Τό ἀπ΄ αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Καθίσματα:** Τά Ἄναστάσιμα κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ΄ ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἄναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τά Καθίσματα τοῦ Ὁσίου: «Εἰς ὄρος ἀνελθών...» μετά τοῦ Θεοδοκίου αὐτῶν «Ὡς Παρθένον καί μόνην...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἄναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ καταβασία «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Δ' Ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες...» μετά τοῦ Θεοτοκίου «Τό Χαίρετε φθεγξάμενος...».
Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ δ' ἤχου.
Δόξα:	Τό Δ' Ἐωθινόν «Ὁρθρος ἦν βαθύς...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτικά:	Τό Ἀναστάσιμον «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΙΖ' Ἐπιστολῶν «Ἵμεῖς ἐστε ναός Θεοῦ ζῶντος...». (Β' Κορ. στ' 16 – 18, ζ' 1).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΖ' Ματθαίου (Χανααίας)· «Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τά μέρη...» (Ματθ. ιε' 21 – 28).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ὁνησίμου Ἀποστόλου, Ἀνθίμου τοῦ ἐν Χίῳ.

16. ΤΡΙΤΗ. Παμφίλου μάρτυρος, Φλαβιανοῦ ὁσίου.

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος, Μαριάμνης ἰσαποστόλου, Μαρκιανοῦ καί Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν βασιλέων. Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων.

18. ΠΕΜΠΤΗ. Λέοντος Πάπα Ῥώμης. Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου.

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀρχίππου Ἀποστόλου, Φιλοθέης ὁσίας τῆς Ἀθηναίας.

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης, Ἀγάθωνος Πάπα Ῥώμης. Διδύμου, Νεμεσίου καί Ποταμίου μαρτύρων τῶν Κυπρίων.

21. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ. (Τελώνου καί Φαρισαίου) Ἐναρξίς Τριωδίου. Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις, Ζαχαρίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Ἦχος πλ. α΄, Ἑωθινόν Ε΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 1, 2, 3).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καί Προφῆται...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα 7 καί τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου «Μή προσευξώμεθα...» εἰς 3.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Παντοκράτορ Κύριε...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν...».
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Ναός καί πύλη...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...»
 Δόξα, Καί νῦν· «Χαῖρε πύλη Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ πλ. α' ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...» καί τό Τρισάγιον. Ἀντί τῆς Ὑπακοῆς τά Κατανοητικά τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάφαλμος

Ἀπολυτίκια:

Εἰς τό «Θεός Κύριος...» Τό Ἀναστάσιμον «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν «Χαίρε πύλη Κυρίου...».

Καθίσματα:

Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α' ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε') Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν' φαλμός:

Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν «Τῆς σωτηρίας...» Εἰς τόν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό τροπάριον: «Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι...».

Κανόνες:

Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου μετά στίχου «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι...».

Ἀπό γ' Ὠδῆς:

Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος, τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Ταπείνωσις ὑψωσε κατησχυμένον...» Δόξα· «Ταπείνωσις ὑψωσε πάλαι Τελώνην...» Καί νῦν τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Ταχύ δέξαι Δέσποινα...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. «Ὡς ἐν ἠπείρω πεζεύσας...».

Καταβασίαι:

Καί ἡ Καταβασία· «Θεόν ἀνθρώποις...»

Ἡ Τιμιωτέρα:

Τό Ε' Ἀναστάσιμον «Ἡ ζωή καί ὁδός Χριστός...», τοῦ Τριωδίου· «Ἵψηγορίαν φύγωμεν...» καί τό Θεοτοκίον «Ὁ ποιητής τῆς κτίσεως...».

Ἐξαποστειλάρια:

Αἶνοι:

Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου 3.

Δόξα:

Τοῦ Τριωδίου: «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι...».

Καί νῦν: «Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία: Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: «Τόν συνάναρχον Λόγον...», τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: Τοῦ Τριωδίου· «Φαρισαίου φύγωμεν...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Κυριακῆς ΛΓ' Ἐπιστολῶν· «Παρηκολούθηκάς μου...» (Β' Τιμ. γ' 10 – 15).
Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ΙΣΤ' Λουκᾶ· (Τελώνου καί Φαρισαίου), «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν...». (Λουκ. ιη' 10 – 14).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἄξιόν ἐστι...».
Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Κατά τήν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀρίστωνος ἐπισκόπου Ἀρσινόης. Εὗρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου, Ἀνθούσης μάρτυρος.

23. ΤΡΙΤΗ. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης.

24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Α' καί Β' εὗρεσις τῆς τιμίας κάρας τοῦ Τιμίου, Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Ἀπόστιχα τά εἰς τό τέλος τοῦ Ὁρθρου εὕρισκόμενα 3 προσόμοια· «Δεῦτε τήν τιμίαν κεφαλὴν...», «Ὡσπερ ἐκ μετάλλων ὁ χρυσός...» καί «Πάλαι ὡσπερ θεῖος θησαυρός...» μετὰ τῶν στίχων (διὰ τά δύο τελευταῖα) «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...» καί «Εὐφρανθήσεται

δίκαιος ἐν Κυρίῳ καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Καταβασίαι· «Ἀνοιξω τό στόμα μου...» καί ἐν τῇ **Λειτουργίᾳ:** Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου· «Ὁ Θεός ὁ εἰπών...» (Β' Κορ. δ' 6 - 15). Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου· «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ...» (Ματθ. ια' 2 - 15). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...».

25. ΠΕΜΠΤΗ. Ταρασίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Μαρκέλλου Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, Ῥηγίνου ἐπισκόπου Σκοπέλου.

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Πορφυρίου Γάζης καί Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος καί τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεοκλήτου μάρτυρος.

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Προκοπίου ὁσίου τοῦ Δεκαπολίτου, Γελασίου μάρτυρος.

28. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΛΟΥΚΑ. (Ἀσώτου). Βασιλείου ὁμολογητοῦ, Νυμφᾶ καί Εὐβούλου Ἀποστόλων. Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινόν ΣΤ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καί Προφῆται...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός ...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα 7 καί τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Εἰς ἀναμάρτητον χώραν...» εἰς 3.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Ὡ πόσων ἀγαθῶν...».
Καί νῦν: Τό α' Θεοδοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου· «Τίς μή μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.

- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς...».
- Καί νῦν:** Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαί Δυνάμεις...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Ὁ τήν εὐλογημένην...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ πλ. β΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καί ἀντί τῆς Ὑπακοῆς τά 3 Κατανυκτικά Τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς...». Δόξα· «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...», Καί νῦν· «Τῆς εὐσπλαγχνίας...» Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαί Δυνάμεις...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Ὁ τήν εὐλογημένην...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. β΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΣΤ΄) Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν΄ ψαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...» Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
- Κανόνες:** Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου.
- Ἀπό γ΄ Ὁδῆς:** Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί τό μετά τήν γ΄ Ὁδῆν Κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἀγκάλας πατρικᾶς...» μετά τοῦ Θεοτοκίου· «Ἀνύμφευτε ἀγνή...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασία:	«Τὴν Μωσέως ὁδὴν...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία: «Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό ΣΤ' Ἀναστάσιμον: «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος...», τὰ δύο τοῦ Τριωδίου: «Τόν πλοῦτον ὃν μοι δέδωκας...» καί «Ἐσκόρπισα τόν πλοῦτόν σου...» καί τό Θεοτοκίον: «Ἁγία Μητροπάρθενε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Πάτερ ἀγαθέ...».
Καί νῦν:	«ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη: καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτικά:	Τό ἀναστάσιμον: «Ἀγγελικαί Δυνάμεις...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	Τοῦ Τριωδίου: «Τῆς πατρώας δόξης σου...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΛΔ' Ἐπιστολῶν: «Πάντα μοι ἔξεστιν...» (Α' Κορ. στ' 12 - 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΖ' Λουκᾶ (Ἀσώτου): «Ἀνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς...» (Λουκ. ιε', 11-32).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Ῥωμαίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 31

- 1. ΤΡΙΤΗ.** Εὐδοκίας Ὁσιομάρτυρος τῆς ἀπό Σαμαρειτῶν. Δομνίνης Ὁσίας, Συνεσίου Ὁσίου τοῦ ἐν Λύση τῆς Κύπρου ἀσκήσαντος.
- 2. ΤΕΤΑΡΤΗ.** Ἡσυχίου μάρτυρος τοῦ Συγκλητικοῦ, Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηναίας, Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ.

Αὐστηρά Νηστεία

- 3. ΠΕΜΠΤΗ.** Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου μαρτύρων, Ζήνωνος καὶ Ζωΐλου.
- 4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.** Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ, Γρηγορίου ἐπισκόπου Κύπρου.

Αὐστηρά Νηστεία

- 5. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. (Ψυχασάββατον).** Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. Κόνωνος ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι. Κόνωνος Ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ, Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ, Εὐλαμπίου μάρτυρος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου. Σάββατον πρό τῆς Ἀπόκρεω § 7, 8, 9).

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον:** «Τῆς ἐρήμου πολίτης...» (Ὅρα Ὁρολόγιον τό Μέγα).
- Κοντάκιον:** Τά τῆς Θ΄ Ὁρας: «Βλέπων ὁ ληστής...», Δόξα: «Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν...», Καί νῦν «Τόν ἀμνόν...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ εἰσόδου)

Προοιμιακός

- Ἑσπέρια:** Μαρτυρικά τοῦ πλ. β΄ ἤχου 3· «Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε...», «Οἱ μαρτυρήσαντες διά σέ Χριστέ...» καί «Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες...» (Ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καί τά 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν...». «Θρηγῶ καί ὀδύρομαι...».
- Δόξα:** Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου· «Τίς μή μακαρίσει σε...».
- Καί νῦν:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί ἀντί τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας εἰς ἤχον πλ. δ΄ τό «Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα» ἐκ γ΄, μέ στίχους εἰς τό β΄ «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καί προσελάβου Κύριε» καί εἰς τό γ΄ «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καί γενεάν».
- Ἄνευ Εἰσόδου:** Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ πλ. β΄ ἤχου (ζῆτει ταῦτα εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου, ἤχος πλ. β΄, Σάββατον πρωΐ, εἰς τοὺς Αἴνους). Τό πρῶτον ἄνευ στίχου: «Κύριε ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου...» Τό δεύτερον μέ στίχον: «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», «Κύριε εἰ μή τοὺς Ἁγίους σου...», τό τρίτον μέ στίχον: «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος», «Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα...».
- Ἀπόστιχα:**

Τό τέταρτον μέ στίχον: «Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καί ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν», «Τούς ἐκλεκτούς...».

Δόξα:

Τό νεκρώσιμον «Ἀρχή μοι καί ὑπόστασις...».

Καί νῦν:

Θεοτοκίον «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε...».

Μετά τό «Νῦν Ἀπολύεις...» φάλλεται ὁ Κανών εἰς Κοιμηθέντας «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς...» (ζήτηι τοῦτον εἰς τήν Παρακλητικήν, ἦχος πλ. β' τῷ Σαββάτῳ πρωῒ ἤ εἰς τό Πεντηηκοστάριον μετά τόν Ἐσπερινόν τοῦ Σαββάτου τῆς Ζ' Ἑβδομάδος, Παρασκευή ἑσπέρας). Ὁ Κανών φάλλεται ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 τροπάρια ἀνά Ὁδὴν μέ στίχους: Εἰς τό α' τροπάριον «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου Χριστέ ὁ Θεός ἀνάπαυσον τάς ψυχάς τῶν δούλων Σου», εἰς τό β' τροπάριον «Αἱ ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται», εἰς τό γ' Δόξα καί εἰς τό δ' Καί νῦν. Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς ὁ εἰρμός αὐτῆς: «Θεόν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον...».

Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια:

«Ὁ βάθει σοφίας...», Δόξα· τό τέλος τοῦ ἀπολυτικίου: «Ἐν σοί γάρ τήν ἐλπίδα...». Καί νῦν «Σέ καί τεῖχος...».

Ἡ Ἐκτενής καί μετά τήν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων...» φάλλονται τά τροπάρια «Μετά πνευμάτων δικαίων...» καί γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ὁ Ἱερεύς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».

Ὁ Χορός:

«Κύριε, ἐλέησον» γ'.

Ὁ Ἱερεύς:

«Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καί συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καί μέχρι τῶν ἐσχάτων. Καί τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ... (καί μνημονεῦει ὀνομαστικῶς τῶν Κεκοιμημένων ὑπέρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καί ὑπέρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμελημα ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον».

Ὁ Χορός:

«Κύριε, ἐλέησον» γ'.

Ὁ Ἱερεύς: «Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ ἄφεςιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα».

Ὁ Ἱερεύς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Χορός: «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ Ἱερεύς: τὴν εὐχήν: «Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ Σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων Σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν καὶ πάντων τῶν νῦν μνημονευθέντων δούλων σου ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τό παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σύ γὰρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη Σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος Σου ἀλήθεια».

Ὁ Ἱερεύς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον».

Ὁ Ἱερεύς: «Ὅτι Σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί...»

Ὁ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη», ἐκ τρίτου. Εἶτα·

Ὁ Ἱερεύς: «Σοφία»· «Ὁ ὢν εὐλογητός» κλπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη Ἀπόλυσιν.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσεται τό Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου. Μετά τό «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» λέγεται ἀπολυτίκιον «Ὁ βᾶθει σοφίας...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάφαλμος

Ἄντι τοῦ «Θεός Κύριος...» φάλλεται εἰς ἦχον πλ. δ' τό «Ἀλληλούϊα» (γ) τετράκις, ὡς ἐψάλη εἰς τόν Ἑσπερινόν ἀντί τοῦ Προκειμένου, δῖς ἄνευ στίχου, καί δῖς μετά τῶν στίχων «Μακάριοι οὐς ἐξελέξω...» καί «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν...» Εὐθύς:

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: Τά Μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου (Ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου, Σάββατον πρωϊ) «Ἀθλητικόν ἀγῶνα...», «Ἀθλητικά ἐνστάσεις...» καί «Τῶν Ἁγίων σου ἡ μνήμη...». Εἰς τά δύο τελευταῖα λέγονται καί οἱ πρό αὐτῶν στίχοι. Δόξα: «Ἀληθῶς ματαιότης...» Καί νῦν «Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή...» (Ἐάν θά γίνῃ μνημόνευσις τῶν Κεκοιμημένων φάλλονται ἀμέσως τά νεκρώσιμα εὐλογητάρια, γίνεται ἡ μνημόνευσις καί μετά τό «Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις...» ἐπισυνάπτονται τά καθίσματα «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...» καί «Ὁ ἐκ παρθένου...»). Ἐπειδὴ εἰς τούς ἐνοριακοὺς ναοὺς δέν γίνεται ἐν τῷ Ὁρθρῷ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν Κεκοιμημένων, ἀμέσως ἐπισυνάπτομεν τό Κάθισμα τοῦ Τριωδίου «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...» Δόξα, Καί νῦν «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».

Ὁ Ν' φαλμός: (χῦμα).

Κανών: Τοῦ Τριωδίου· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν...». Ἐάν δέν θά ψαλῆ ὁ Κανών, ἀμέσως μετά τόν Ν' λέγομεν τόν Εἰρμόν τῆς γ' Ὡδῆς «Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου...», Αἴτησις, «Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».

Ἀπό γ' Ὡδῆς: Καθίσματα: «Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας...» Δόξα, Καί νῦν «Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην...». Ἐάν δέν λέγεται ὁ Κανών, ἐπισυνάπτομεν ἀμέσως τόν Εἰρμόν τῆς Στ' Ὡδῆς «Συνεχόμενον δέξαι με...».

Αἴτησις, «Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς...»

Ἀφ' στ' Ὡδῆς: Κοντάκιον, Οἶκος τά ἐν τῷ Τριωδίῳ. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Μετά τήν ἡ ὥδῃν ἀμέσως «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν... Τόν ἐν ὄρει ἁγίω...» (Εἰρμός τῆς ἡ ὚δῆς).

- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί μετά τήν Θ' ὚δῆν ὁ Εἰρμός τῆς Θ' ὚δῆς «Τόν προδηλωθέντα ἐν ὄρει...».
- Ἐξαποστειλάρια:** «Ὁ καί νεκρῶν καί ζώντων...». «Ἀνάπαυσον τούς δούλους σου...» καί τό Θεοτοκίον· «Μαρία Θεονύμφευτε...».
- Αἶνοι:** Τά 4 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε πρό τέλους πάντες...».
- Δόξα:** «Ὡς ἄνθος μαραίνεται...».
- Καί νῦν:** «Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε...».
- Δοξολογία:** «Σοί δόξα πρέπει...» (χῦμα).
- Ἐκτενής**
- Ἀπόστιχα:** Τά ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου Νεκρώσιμα Προσόμοια· «Ἐχων ἀκατάληπτον...» (Σάββατον πρωῆ, Ἀπόστιχα πλ. β' ἤχου).
- Δόξα:** «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ...».
- Καί νῦν:** «Σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».
- «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** «Ὁ βάθει σοφίας...», «Σέ καί τείχος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:** «Ὁ βάθει σοφίας...».
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ὁ βάθει σοφίας...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Μετά τῶν ἁγίων...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Τῶν Κεκοιμημένων «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν...» (Α' Θεσ. δ' 13 – 17).
- Εὐαγγέλιον:** Τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω: «Βλέπετε μή πλανηθῆτε...» (Λουκᾶ, κα' 8 - 9, 25-27, 35-36).
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Ἄξιόν ἐστιν... ».
- Κοινωνικόν:** «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».
- «Εἶδομεν τό φῶς...»

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καὶ τὰ τροπάρια «Μετά πνευμάτων...» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν Κεκοιμημένων ὡς καὶ εἰς τὸν Ἑσπερινόν. «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καὶ Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

6. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Μνεΐαν ποιούμεθα τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τῶν ἀγίων μβ' μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ. Ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἦχος βαρῦς. Ἑωθινόν Ζ'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 10, 11, 12).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ βάθει σοφίας...».
 Κοντάκιον: «Μετά τῶν ἀγίων...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6 καὶ τοῦ Τριωδίου «Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι...» 4.
 Δόξα: Τοῦ Τριωδίου «Ὅταν τίθωνται θρόνοι...».
 Καὶ νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου: «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης...».
 Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
 Ἀπόστιχα: Τὰ Ἀναστάσιμα.
 Δόξα: Τοῦ Τριωδίου «Οἶμοι μέλαινα ψυχή...».
 Καὶ νῦν: «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
 Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον: «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», Δόξα, Καὶ νῦν τό Θεοτοκίον «Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως...».
 Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ φαλμόν ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ βαρέος ἤχου. Δόξα· Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον: «Τάς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Υπό τήν σήν Δέσποινα...», τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί ἀντί τῆς Ὑπακοῆς τά Κατανυκτικά τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις «Ὁ Ἀναστάς...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάφαλμος

- Ἀπολυτίκια:** «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Ὡς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως...».
- Καθίσματα:** Τά ἀναστάσιμα κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ βαρέος ἤχου καί ἄπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ΄) Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν΄ φαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...» Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...» «Ἐλέησόν με ... Τά πλήθη...».
- Κανόνες:** Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί ἐν κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Τό βῆμα σου φρικτόν...» μετά τοῦ Θεοτοκίου «Τόν πάντων ποιητήν...».
- Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Βοηθός καί σκεπαστής...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Ἀσπόρου συλλήψεως...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Ζ΄ Ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τόν Κύριον...», τοῦ Τριωδίου· «Τήν φοβεράν τῆς κρίσεως...» καί «Ἰδού ἡμέρα ἔρχεται...» καί τό Θεοτοκίον· «Τήν ὥραν τῆς ἐτάσεως...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου· «Ἐννοῶ τήν ἡμέραν...» 3.
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου· «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς...».

Καί νῦν: «Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία: Μεγάλη· καί τό· «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτική: «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: Τοῦ Τριωδίου: «Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός...».
 Τρισάκιον.
Ἀπόστολος: Τοῦ Τριωδίου· «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι...» (Α΄ Κορ. γ' 8 - θ' 2)
Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω: «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱός...» (Ματθ. κε' 31- 46)
Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».
 «Ἐἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Ἀπό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς σήμερον εἰς τά Ἀπόστιχα ψάλλονται τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου, δῖς, τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν καί τό Θεοτοκίον, ὡς ἀναγράφονται εἰς τό Τριῶδιον. Ἐπίσης εἰς τόν Ὅρθρον κατά τήν β' στιχολογίαν ψάλλονται τά ἐν τῷ Τριωδίῳ καθίσματα, μετὰ τήν αἴτησιν τῆς Στ' Ὁδῆς λέγεται τό Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου (ζῆτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) καί εἰς τά Ἀπόστιχα ψάλλονται τά εἰς τό Τριῶδιον καθ' ἑκάστην ἡμέραν κατακεχωρημένα (Ἰδιόμελον, Μαρτυρικόν καί Θεοτοκίον).

Κατά τήν ἑβδομάδα τῆς Τυροφάγου γίνεται ἀποχή κρέατος καί κατάλυσις ἰχθύος, τυροῦ καί ὠῶν (λευκή νηστεία).

7. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Παύλου τοῦ ἀπλοῦ, Ἀρκαδίου καί Νέστορος ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος.

8. ΤΡΙΤΗ. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Ἑρμοῦ ἀποστόλου.

9. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

Ἐπί τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (βλ. Τ.Μ.Ε., Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω, ὑποσημ. 4).

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Λαθῶς ἐβίωσας παναοίδιμε...».
Κοντάκιον: Τά τῆς Θ΄ ὼρας: «Βλέπων ὁ ληστής...», Δόξα: «Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν...», Καί νῦν «Τόν ἀμνόν...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Τά 3 Ἰδιόμελα: «Φέροντες τά παρόντα...» εἰς 6.
Δόξα: Τό α΄ Ἰδιόμελον: «Φέροντες τά παρόντα...».
Καί νῦν: «Ἔργοις σκοτεινοῖς...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Τό ἔλεός σου, Κύριε...».
Ἀπόστιχα: Τά 3 Προσόμοια: «Δεῦτε μαρτυρικὴν...», «Χαίροις συναγωγῆ...», «Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς...» (ζῆτει εἰς τοὺς Αἴνους).
Δόξα: «Ἐν ὧδαῖς ἁσμάτων...».
Καί νῦν: «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: «Τάς ἀλγηδόνας...», Δόξα, Καί νῦν «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...».
Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Δευτέρῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ φαλμόν ἀντί τῆς Λιτῆς λέγομεν τά Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν καί ἓν Δόξα τῶν Ἁγίων μετά τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου. Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων: «Τάς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος	
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τῶν Ἁγίων «Τάς ἀλγηδónας τῶν ἁγίων...», Δόξα: τό αὐτό, Καί νῦν «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
Καθίσματα:	Τῶν Ἁγίων κατά σειράν.
Ἀναβαθμοί:	Τό α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον:	«Διήλθομεν διά πυρός καί ὕδατος...».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθοῦ:	(Ἰωάν. ιε΄ 17 – ιστ΄ 2) (Λειτουργ. 23ης Ἀπριλ.).
Ὁ Ν΄ ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων...». Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» «Προφητικῶς ἀνεβόα...» (ζήτει εἰς τόν Ἐσπερινόν τῆς Προηγιασμένης, μετά τούς Αἴνους τῆς 9ης Μαρτ.).
Κανόνες:	Τῆς Θεοτόκου· «Ἰγρὰν διοδοῦσας...» καί τῶν Ἁγίων.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετά τοῦ Θεοτοκίου.
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἁγίων καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ καταβασία: «Ἄπας γηγενῆς...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Χορός τετραδεκάριθμος...» καί τό Θεοτοκίον «Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...».
Αἶνοι:	Τῶν Ἁγίων Προσόμοια 3 «Δεῦτε μαρτυρικῆν ἀδελφοί...» καί 3 Ἰδιόμελα «Χορός τετραδεκαπύρσευτος...».
Δόξα:	Τῶν Ἁγίων· «Ἀθλοφόροι Χριστοῦ...».
Καί νῦν:	«Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε...».
Δοξολογία:	Μεγάλη Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τάς ἀλγηδónας τῶν Ἁγίων...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».

Ἀπολυτίκια:	«Τάς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τῶν Ἁγίων· «Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ὑμῖν...». (Ἐβρ. ιβ' 1 - 10).
Εὐαγγέλιον:	«Εἶπεν ὁ Κύριος ... Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία ... ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη...» (Ματθ. κ' 1 - 16).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Κατάλυσις εἰς πάντα πλήν κρέατος.

10. ΠΕΜΠΤΗ. Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ, Μιχαήλ (Μαυρουδῆ) νεομάρτυρος.

11. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης.

Σήμερον δέν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

Κατάλυσις εἰς πάντα πλήν κρέατος.

12. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμφάντων Ὁσίων καί Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Θεοφάνους ὁμολογητοῦ, Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, Συμεών τοῦ νέου Θεολόγου.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας. Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον:	«Σωφροσύνης τήν αἴγλην πλουτήσας...».
Κοντάκιον:	«Λαμπρυνθεῖς τοῦ Πνεύματος τῆ ἐπιπνοίᾳ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

- Ἑσπέρια:** Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἅπαντες πιστοί...» εἰς 6.
- Δόξα:** «Τό κατ' εἰκόνα τηρήσαντες...».
- Καί νῦν:** Τό α' Θεοδοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».
- Ἄνευ Εἰσόδου:** «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ...», ἡ Προφητεία, τό «Καταξίωσον» καί τά Πληρωτικά.
- Ἀπόστιχα:** Τό Ἰδιόμελον «Καθαρίσωμεν ἑαυτούς...» (δίς), τό Μαρτυρικό «Τῶν ἁγίων Μαρτύρων... (ἄπαξ).
- Δόξα:** «Τῶν μοναστῶν τά πλήθη...».
- Καί νῦν:** «Χαῖρε ἀγνείας κειμήλιον...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Δόξα, Καί νῦν «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Ἀπόλυσις:** «Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσκεται τό Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου. Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τό Ἀπολυτίκιον «Ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν...». Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» ὡς συνήθως.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Καθίσματα:** Κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (χῦμα).
- Κανών:** Τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν. Ἐάν δέν θά φαλῆ ὁ Κανών, ἀμέσως μετὰ τόν Ν΄ λέγεται ὁ εἰρμός τῆς γ' Ὁδῆς «Οὐκ ἔστιν ἅγιος...» καί

- γίνεται αίτησις μέ ἐκφώνησιν «Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».
- Ἄπο γ' Ὡδῆς:** Καθίσματα: «Ἄντωνίου τό πρᾶον...» Δόξα: «Τούς δεσμούς διαρρηξάντες...» Καί νῦν «Εἰς ἰλύν ἐνεπάγην...». Ἐάν δέν θά ψαλῆ ὁ Κανῶν ἐπισυνάπτεται ἀμέσως ὁ Εἰρμός τῆς Στ' Ὡδῆς «Συνεχόμενον δέξαι με...», Αἴτησις, «Σύ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς...».
- Ἄφ' στ' Ὡδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ἰπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετά τήν ἡ' Ὡδῆν τοῦ Κανόνος ἢ ἐάν δέν ψάλλεται οὗτος ἀμέσως μετά τό Ἰπόμνημα τοῦ Τριωδίου:
- Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...:** Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' Ὡδῆς: «Τόν ἐν Ὁρει ἀγίῳ δοξασθέντα...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὡδῆς: «Τόν προδηλωθέντα ἐν Ὁρει...».
- Ἐξαποστειλάρια:** «Οἱ κόσμον ἀρνησάμενοι...» καί «Τούς ἐν ἀσκήσει...».
- Αἶνοι:** Τά 4 Προσόμοια «Τήν τῶν Πατέρων ἅπαντες πληθύν...».
- Δόξα:** «Ὅσοι Πατέρες...».
- Καί νῦν:** «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος... μετά καί τῶν Ὁσίων...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί ἀπολυτίκιον «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἄπολυτίκιον Εἰσόδου:** «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...».
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...».
- Ἄπολυτία:** «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
- Τρισάγιον.**
- Ἄπόστολος:** Τῶν Ὁσίων: «Ὁ καρπός τοῦ Πνεύματος...»

- (Γαλ. ε΄ 22 – στ΄ 2) (Ὁ δεύτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ, τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς), μετὰ τῶν στίχων: «Καυχῆσονται Ὅσοιοι ἐν δόξῃ» καί «Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν».
- Εὐαγγέλιον:** Τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς: «Προσέχετε τήν ἐλεημοσύνην ὑμῶν...» (Ματθ. στ΄ 1-13).
- Εἰς τό Ἐξαιρετικόν:** «Ἄξιόν ἐστιν...».
- Κοινωνικόν:** «Εἰς μνημόσυνον...».
- «Ἐἶδομεν τό φῶς». Ἀπόλυσις.

13. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς ἀπό τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τῶν Πρωτοπλάστων. Ἀνακομιδή λειψάνων Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἦχος πλ. δ΄, Ἑωθινόν Η΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 14, 15, 16).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον:** «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...».
- Κοντάκιον:** «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά)· «Χριστός ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

- Ἐσπέρια:** Ἀναστάσιμα 6 καί τοῦ Τριωδίου· «Ὁ πλάστης μου Κύριος...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου· «Ἐκάθισεν Ἀδάμ...».
- Καί νῦν:** Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ΄ ἤχου· «Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τὰ Ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου...».
- Καί νῦν:** Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

- Ἀπολυτίκια:** Τό ἀναστάσιμον «Ἐξ ὕψους κατήλθες...»
Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον: «Ὁ δι' ἡμᾶς
γεννηθεῖς...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ πλ. δ' ἤχου, Δόξα τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς· «Ἥλιος ἀκτῖνας ἔκρουψεν...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἀντί τῆς Ὑπακοῆς τά Κατανυκτικά τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ' ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η') Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν' φαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ... Τά πλήθη...».
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου.
- Ἀπό γ' Ὁδῆς:** Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος, τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ...», Δόξα· «Νῦν ὁ καιρός...» Καί νῦν· «Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε...».
- Ἀφ' στ' Ὁδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Συνναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Θεόν ἀνθρώποις...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Η' Ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψασα...» καί τά δύο τοῦ Τριωδίου: «Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε...» καί «Ἀποικισθέντες Κύριε...».

Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου· «Οἴμοι ὁ Ἀδάμ...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Ἐφθασε καιρός...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», τοῦ Ἁγ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῆς σοφίας ὁδηγέ...». Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία...». (Ῥωμ. ιγ' 11 – ιδ' 4).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Ἐάν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις ...» (Ματθ. σ' 14 - 21).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...». «Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	Ἄνασταστος ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...».
Κοντάκιον:	«Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ἄνασταστος ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τόν Προοιμιακόν ψάλλεται ὁ καταनुκτικὸς Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τριωδίου:

Ἑσπέρια:	Στιχηρά Κατανουκτικά τοῦ πλ. δ' ἤχου: 4: «Σέ τόν Βασιλέα καί Δεσπότην...» (Ζῆτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου), τοῦ Τριωδίου Προσόμοια 3: «Ἐγκρατεία τὴν σάρκα...» (Κυριακὴ Τυρινῆς Ἑσπέρας) καί τοῦ
-----------------	---

Μηναίου Προσόμοια 3 «Νεύσει, καί ἀγάπη...»
(14η Μαρτίου).

Δόξα, Καί νῦν: Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Στήσον, τοῦ
νοός...» (14η Μαρτίου).

Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...».

Προκείμενον: «Μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου...» μετά
τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ἐκτενής μέχρι καί τῆς αἰτήσεως «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πα-
τρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...» καί εὐθύς «Ὅτι ἐλεήμων...». «Καταξί-
ωσον...» καί τά Πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Ἐλαμψεν ἡ χά-
ρις σου Κύριε...» (δύς) καί τό Μαρτυρικό
«Ὁ ἐνδοξαζόμενος...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καί νῦν: «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἄντί Ἀπολυτικίων: Τά τροπάρια: «Θεοτόκε Παρθένε...», Βαπτι-
στά τοῦ Χριστοῦ...» Δόξα: «Ἰκετεύσατε ὑπέρ
ἡμῶν...», Καί νῦν «Ἰπό τήν σήν εὐσπλαγγί-
αν...».

Ἀμέσως ὁ Ἀναγνώστης: «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν
Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ», ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν
εὐλογητός...». Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἱερεὺς λέγει τήν εὐχήν «Ἐπουράνιε Βασι-
λεῦ...». Αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι καί ἡ εὐχή τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε
καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου...». Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός...» Πρό τοῦ
«Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τό τροπάριον «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...»
Τούτου ψαλλομένου οἱ πιστοὶ ἀσπάζονται τήν χεῖρα τοῦ Ἱερέως λαμβά-
νοντες συγχώρησιν.

Σημειώσεις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καί κατά τούς κατανοκτικούς Ἑσπε-
ρινούς τῶν Α', Β', Γ', Δ' καί Ε' Κυριακῶν τῶν Νηστειῶν, ψαλλομένων τῶν
Κατανοκτικῶν τροπαρίων τῶν ἡχῶν ἐκάστης Ἑβδομάδος, τῶν λοιπῶν
Τροπαρίων τοῦ Τριωδίου καί τῶν τροπαρίων τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου.

14. ΔΕΥΤΕΡΑ. (ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ). Βενεδίκτου Ὁσίου, Ἀλεξάνδρου
μάρτυρος.

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Σημειώσεις:

1. Από σήμερον καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ, Πέμπτῃ καὶ Παρασκευῇ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ (ὅπερ παραλείπεται μόνον τὴν Καθαράν Δευτέραν), τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §§ 18, 19, 20, 21 ἐκτιθεμένην τάξιν ἥτις καὶ καταχωρεῖται κατωτέρω.
2. Μετὰ τὴν Θ' Ὁραν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἄνευ Προηγιασμένης κατὰ τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §20, διάταξιν, τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ καὶ ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου Ἁγίου μετὰ Προηγιασμένης (Τυπικόν Τριωδίου §21).
3. Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας ψάλλεται τό Μέγα Ἀπόδειπνον, ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν τῇ μὲν Α' Ἑβδομάδι ψάλλεται τό ἐν τῷ Τριωδίῳ τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς Ἑβδομάδας, Κανῶν ἐκ τοῦ Θεοδοκαρίου (Τυπικόν Τριωδίου § 23).
4. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τό μικρόν Ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκεται ἀνά μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.
5. Κατὰ τὰ Σάββατα τῷ μὲν πρωῒ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ἀκολουθεῖ δὲ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, τῷ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Τυπικὴ διάταξις Ἀκολουθιῶν Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς.

(Αἱ συγκεκριμέναι ἀναφοραὶ εἶναι διὰ τὴν Καθαράν Δευτέραν).

α) ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

(Ζῆτει ἐν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ). Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ Ἀναγνώστης τό Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἔστιν», «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καὶ νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καὶ ὁ Ν' ψαλμός χῦμα. Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ἄμωμος καὶ εὐθύς τό «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν». Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἔστιν» καὶ ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ Τροπάρια «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος», Δόξα

«Τὴν ἡμέραν ἐκείνην», Καί νῦν «Σέ τό ἀπόρθητον». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ». «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἡ εὐχή «Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου». Ἐν συνεχείᾳ αἱ δύο εὐχαί τοῦ Μ. Βασιλείου «Κύριε Παντοκράτορ» καί «Σέ εὐλογοῦμεν». «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καί ἀναγινώσκονται ὁ 120ός (ρκ') καί ὁ 133ος (ρλγ') Ψαλμός. Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν» καί τά 4 Τροπάρια «Μνήσθητι, Κύριε» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί «Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι...» ἕως καί «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀκολουθῶς τά Κατανυκτικά Τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς...» Δόξα: «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» Καί νῦν «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ὁ ἱερεὺς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...». Ἀκολουθεῖ ἡ μικρά Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ δέν ἀναγινώσκεται τὴν Δευτέραν τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Τὴν Καθαράν Δευτέραν ἀρχόμεθα διὰ τοῦ «Εὐλογητός ὁ Θεός...» τοῦ Ὁρθρου.

β) ΟΡΘΡΟΣ

Ὁ Ἱερεὺς: «Εὐλογητός ὁ Θεός...», Τρισάγιον, «Ὅτι σοῦ ἐστιν...» Τά 3 Τροπάρια «Σῶσον Κύριε τόν λαόν...» Δόξα: «Ὁ ὑψωθείς...» Καί νῦν «Προστασία φοβερὰ καί ἀκαταίσχυντε...» «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...» «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου...» «Ὅτι ἐλεήμων...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ» «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καί ὁμοουσίῳ...» ὁ Ἐξάψαλμος, τά Εἰρηνικά καί ἡ ἐκφώνησις: «Ὅτι πρέπει Σοι...». Εὐθύς τό Ἀλληλουϊάριον εἰς τόν ἦχον τῆς ἑβδομάδος (Α' Ἑβδομάς τῶν Νηστειῶν: ἦχος πλ. δ') τετράκις μετὰ τῶν πρό αὐτοῦ στίχων, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἀκολουθῶς ψάλλονται οἱ Τριαδικοί ὕμνοι (ὄρα τούτους εἰς τό Ὁρολόγιον ἢ εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) τοῦ ἦχου τῆς ἑβδομάδος. Σήμερον καί δι' ὄλην τὴν ἑβδομάδα ψάλλονται οἱ τοῦ πλ. δ' ἦχου «Εἰς οὐρανόν τάς καρδίας ἔχοντες...». Δόξα: «Ὁρᾷν σε μή τολμῶντα τά Χερουβεὶμ...». Καί νῦν «Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει, τῶν ἡμῶν...»¹. Εἶτα μικρά Συναπτὴ καί ἐκφώνησις: «Ὅτι

1 Μετὰ τό «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός...», ἕκαστος ὕμνος συμπληρώνεται ὡς ἑξῆς: Διὰ τόν α') τὴν Δευτέραν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς», τὴν Τρίτην «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς», τὴν Τετάρτην «δυνάμει τοῦ Σταυ-

σόν τό κράτος...». Μετά τήν ἐκφώνησιν, τά Κατανυκτικά Καθίσματα τῆς α' στιχολογίας τοῦ ἤχου (ὄρα ταῦτα εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) ἐξ ὧν τό β' μετά τοῦ οικείου στίχου², καί τό γ' Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον (Τετάρτη καί Παρασκευή), καί τά τῆς ἡμέρας τῆς β' στιχολογίας: «Τῆς νηστείας τῆ θεία ἀπαρχῆ...». Δόξα, Καί νῦν «Εὐσπλαγγχίας ὑπάρχουσα πηγῆ...», καί τά τῆς γ' στιχολογίας: «Τήν πάνσεπτον ἐγκράτειαν...». Δόξα, Καί νῦν «Τήν ἄμαχον πρεσβειάν σου...». Ὁ Ν' Ψαλμός (χῦμα). «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') καί ἡ ἐκφώνησις: «Ἐλεεί καί οἰκτιρμοῖς...», καί εὐθύς ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα Ὁδῶν³ Οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου καί τοῦ Τριωδίου ἄνευ στίχων. Ἀπό γ'

ροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς», τήν Πέμπτην: «πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων καί τοῦ Ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς», καί τήν Παρασκευήν πάλιν: «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς». Διά τόν β') ὅταν ὁ Νάος τιμᾶται ἐπ ὀνόματι Ἁγίου ἢ Ἁγίας τότε: «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (ἢ Ἁγίων ἢ Ἁγίας ἢ Ὁσίου ἢ Ὁσίας κτλ.), σῶσον ἡμᾶς», ἀναλόγως τῆς προσωνυμίας τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰς περιπτώσεις κατά τάς ὁποίας ὁ νάος τιμᾶται ἐπ ὀνόματι γεγονότος ἐκ τοῦ Δεσποτικοῦ ἢ Θεομητορικοῦ κύκλου τότε ἐπαναλαμβάνεται ἡ κατακλείς τοῦ α' ὕμνου. Διά τόν γ') ἡ συμπλήρωσις πάντοτε διά τοῦ: «διά τῆς Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς».

2 Οἱ στίχοι τοῦ β' Κατανυκτικοῦ Καθίσματος τοῦ ἤχου τῆς α' στιχολογίας εἶναι οἱ ἐξῆς: Τῆ Δευτέρα καί Τρίτη «Κύριε μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδέ τῆ ὀργῆ σου παιδεύσης με» (Ψαλμ. 6, 2). Τῆ Τετάρτη καί Παρασκευῆ: «Ἵψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν, καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι» (Ψαλμ. 8, 5). Τῆ Πέμπτη «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτῶν» (Ψαλμ. 18, 5). Τῷ Σαββάτῳ: «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ἰσραήλ» (Ψαλμ. 67, 36), καί διά τό γ' Κάθισμα: «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τά θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς» (Ψαλμ. 15, 3).

3 Αἱ ἐννέα Ὁδαί στιχολογοῦνται ὀλόκληροι μὲν ἐκεῖναι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ τριῶδια, πλὴν τῆς Θ' Ὁδῆς τῆς ὁποίας τό δεύτερον μέρος μόνον στιχολογεῖται ἤτοι ἡ Προσευχή τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδή τό α' μέρος στιχολογεῖται εἰς τήν: «Τιμιωτέραν», τῶν δέ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχή καί τό τέλος καί ἡ μικρά δοξολογία τό Δόξα, Καί νῦν. Ἡ τάξις αὕτη σχηματικῶς ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

ΗΜΕΡΑ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΩΔΗ Η ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ

Δευτέρα	α' ἡ θ'	γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τρίτη	β' ἡ θ'	α' γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τετάρτη	γ' ἡ θ'	α' δ' ε' ζ' ζ'
Πέμπτη	δ' ἡ θ'	α' γ' ε' ζ' ζ'
Παρασκευή	ε' ἡ θ'	α' γ' δ' ζ' ζ'

Κατά τήν αὐστηροτέραν τάξιν αἱ ὑπολοιπόμεναι δύο Ὁδαί ζ' καί ζ' στιχολογοῦνται ὀλόκληροι τά Σάββατα τῆς Β', Γ' καί Δ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν πάντοτε κατά τό

Ῥοδῆς, ὁ Εἰρμός τοῦ Μηναίου. Αἴτησις καὶ ἐκφώνησις: «Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καὶ τὸ Μεσώδιον Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου (διὰ τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν Σταυροθεοτοκίον). Ἀφ' ἧς Ῥοδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ὁ Εἰρμός. Αἴτησις καὶ ἐκφώνησις: «Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...», τὸ Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου (ὄρα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου). Τὸ Συναξάριον. Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' Ῥοδῆς τοῦ β' Τριωδίου μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν...» καὶ στιχολογείται ἢ Τιμιωτέρα. Ὁ Εἰρμός τῆς θ' Ῥοδῆς τοῦ β' Τριωδίου καὶ εὐθύς τὸ «Ἄξιόν ἐστιν...». Αἴτησις καὶ ἐκφώνησις: «Ὅτι Σὺ αἰνοῦσι...». Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (σήμερον τοῦ πλ. δ' ἤχου: «Φῶς ὑπάρχων Χριστέ...») (ἢ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται ὡς καὶ ἡ τῶν Τριαδικῶν ὕμνων). «Σοὶ δόξα πρέπει...». Ἡ Δοξολογία (χῦμα) «Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινήν...» κτλ. ὡς συνήθως. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου: «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία...» (ἐπαναλαμβάνεται τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου: «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε...»), τὸ Μαρτυρικόν μετὰ τοῦ στίχου: «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ...», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον: «Σὲ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα...», (διὰ τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν τὸ Σταυροθεοτοκίον). «Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον: «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καὶ νῦν: «Τὴν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου...». «Ὁ ὢν εὐλογητός... Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», καὶ εὐθύς: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ῥαί. Εἰς τὴν θ' Ῥοδῆν, μετὰ τὸ τροπάριον: «Βλέπων ὁ ληστής...» κτλ., τὸ: «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καὶ νῦν: «Τὴν Τιμιωτέραν... Δι' εὐχῶν...», τὰς γ' μεγάλας μετανοίας μετὰ τῶν εὐχῶν καὶ εὐθύς οἱ Μακαρισμοί. Εἶτα τὰ τροπάρια: «Χορός ὁ ἐπουράνιος...» κτλ., τὸ: «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν...». «Ἄνες, ἄφες...». «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...», καὶ ἀναγινώσκονται τὰ Κοντάκια: «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...», τῆς ἡμέρας⁴, τοῦ Ἁγίου τοῦ

ἴδιον σύστημα: Ὀλόκληροι ἡ ζ', ζ', η', καὶ θ' καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς α', γ', δ' καὶ ε'.
4 Δευτέρα: τῶν Ἀσωμάτων. «Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ...»

Τρίτη τοῦ Προδρόμου. «Προφῆτα Θεοῦ...»

Τετάρτη τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὑψωθείς...»

Πέμπτη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. «Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας...», καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. «Ἐν τοῖς Μύροις, Ἅγιε...»

Παρασκευὴ τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὑψωθείς...». Ζῆτει ταῦτα εἰς τὸ Ὠρολόγιον, Ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν, καὶ εἰς τὸ Τριώδιον Δευτέρα α' ἐβδομάδος Νηστειῶν εἰς τὴν οἰκείαν σειράν.

Ναοῦ, τό Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας τό πρό τοῦ Συναξαρίου ἀναγνωσθέν. Δόξα, τό Νεκρώσιμον «Μετά τῶν Ἁγίων...». Καί νῦν, Θεοτοκίον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν...». «Ὁ Θεός, οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τάς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Μή τελουμένης Προηγιασμένης ἄρχεται ἀμέσως διά τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» ὁ Προοιμιακός. Ἐάν θά τελεσθῇ Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία μετά τό «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι...» λέγεται ἡ εὐχή «Παναγία Τριάς...» γίνεται μικρά Ἀπόλυσις καί ἄρχεται ὁ Ἐσπερινός διά τοῦ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...».

γ) ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ Προηγιασμένης)

Ὁ Προοιμιακός

Τά Εἰρηνικά. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...», Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3, καί τοῦ Μηναίου 3. Δόξα, Καί νῦν, Προσόμοιον Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου (Τρίτην καί Πέμπτην τό Σταυροθεοτοκίον καί τήν Παρασκευήν τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος). «Φῶς ἰλαρόν...». «Ἐσπέρας». Τά Ἀναγνώσματα μετά τῶν Προκειμένων καί τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Καταξίωσον...». «Πληρώσωμεν τήν ἔσπερινήν δέησιν...», κτλ. Εἰς τά Ἀπόστιχα· τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου (δίς), τό Μαρτυρικόν, μετά τῶν στίχων αὐτῶν «Πρός σέ ἤρα τούς ὀφθαλμούς μου...» καί «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε...». Δόξα, Καί νῦν, Θεοτοκίον. «Νῦν ἀπολύεις...». Τρισάγιον. Τά τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν· «Ἰπό τήν σήν εὐσπλαγχνίαν...», Κύριε ἐλέησον (μ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν...», «Ὁ ὢν εὐλογητός...», τήν εὐχήν· «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», τάς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, εἶτα τό Τρισάγιον. «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), καί τήν εὐχήν· «Παναγία Τριάς...». «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...», ἐκ γ', ἀναγινώσκειται ὁ 33ος Ψαλμός καί Ἀπόλυσις.

δ) ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Τό Μέγα Ἀπόδειπνον φάλλεται κατά τήν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν. Μετά τό «Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ... Βασιλεῦ οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε προσκυνή-

σωμεν...» (γ'), και αρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ψαλμῶν ἀπό τοῦ δ' Ψαλμοῦ «Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεός...». Μετά τὴν Δοξολογίαν ψάλλεται τό διά τὴν σήμερον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τό ἐν τῷ Τριωδίῳ, μετὰ στίχου· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ἐλέησόν με». Εἰς τό τέλος τῆς ζ' Ὠδῆς ψάλλεται ἐμμελῶς τό Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου...», καί εἰς τό τέλος τῆς θ' Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ἐμμελῶς ὁ Εἰρμός αὐτῆς «Ἀσπόρου συλλήψεως...». Τρισάγιον. Τό Τροπάριον «Κύριε τῶν Δυνάμεων...» μετὰ τῶν στίχων τοῦ 150οῦ Ψαλμοῦ, καί ἐν συνεχείᾳ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου. Μετά τό «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Δευτέρας τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. «Εἶπεν ὁ Κύριος· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε...» (Λουκ. κα', 8 - 36). Εὐθύς· «Εἰρήνην πᾶσι... Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν..., Δέσποτα Πολυέλεε...», καί τὴν δέησιν· «Εὐξώμεθα...». Τό «Πάντων προστατεύεις...»⁵, παρέχεται συγχώρησις καί τό «Δι' εὐχῶν...».

15. ΤΡΙΤΗ. Ἀγαπίου καί τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. Ἀριστοβούλου Ἀποστόλου ἐπισκόπου Βρεττανίας.

Τῷ ἐσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό β' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Τρίτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος· προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην...» (Ματθ. στ' 1 - 13).

16. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σαβίνου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ μαρτύρων, Χριστοδούλου Ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Τῷ πρωῒ μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν αἱ ὁποῖαι τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἀνωτέρω, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων. Ἡ γενικὴ διάταξις ὡς περιγράφεται κατωτέρω ἐφαρμόζεται καθ' ὅλας τὰς Προηγιασμένας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

5 Τὴν Τρίτην· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον...»
 Τὴν Τετάρτην· «Πάντων προστατεύεις...»
 Τὴν Πέμπτην· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον...».

**ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ
Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ**

«Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...»

Ὁ Προοιμιακός – Τά Εἰρηνικά καί τά: «Πρός Κύριον...» ἦτοι τό ΙΗ' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἐσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Νηστεύοντες ἀδελφοί σωματικῶς...»(δίσ) καί τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν: «Εἶ τις ἀρετή...».
2. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Φεγγοβόλους ὑμᾶς ὡς ἀστραπάς...».
3. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου «Ἄνθρωπόν σε ἔγνωμεν Θεοῦ...» (17ῃ Μαρ.) εἰς 4, δευτεροῦντες τό α'.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό προσόμοιον Θεοτοκίον: «Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἀγνή...».

Εἵσοδος:

Μετά Θυμιατοῦ.

«Φῶς ἱλαρόν...» (χῦμα), ὁ Ἱερεύς: «Ἐσπέρας» ὁ ἀναγνώστης: «Προκείμενον...» καί ἐν συνεχείᾳ τό Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Γενέσεως, τό ἀκολουθοῦν ἕτερον Προκείμενον μετά τοῦ στίχου αὐτοῦ καί ἐμμελῶς: «**Κέλευσον**», ὁ Ἱερεύς ἱστάμενος πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης καί κρατῶν εἰς τήν δεξιάν λαμπάδα ἀνημμένην καί ἐξηρητημένον θυμιατόν, ἐκφωνεῖ: «**Σοφία, ὀρθοί**», στραφεῖς δέ πρός τόν λαόν καί ἐξελθῶν εἰς τά Βημόθυρα ἐπιλέγει: «**Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι**», ἀκολουθῶν ὁ Ἀναγνώστης τό β' Ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν. Εἰς τό τέλος τοῦ Ἀναγνώσματος ὁ Ἱερεύς πρός τόν Ἀναγνώστην: «**Εἰρήνη σοι**» καί εὐθύς: «**Σοφία**» ἱστάμενος μετά θυμιατοῦ πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης καί θυμιῶν αὐτήν, ψάλλει τό: «**Κατευθυνθήτω...**» τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Χοροί ἐναλλάξ τετράκις, τοῦ Ἱερέως θυμιῶντος κύκλῳ ἐκάστην πλευράν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καί τήν Ἁγίαν Πρόθεσιν καί ἀπαγγέλλοντος τοὺς οἰκείους στίχους. Ἐπανερχόμενος δέ πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ψάλλει τήν ἀρχήν τοῦ: «Κατευθυνθήτω...» μέχρι καί τοῦ: «ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου» ὅποτε ἐξέρχεται εἰς τά Βημόθυρα καί θυμιᾷ συγχρόνως τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καί τόν λαόν, ἐνῶ ὁ Χορός συμπληροῖ «ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου...» κλπ.

Εἶτα ἡ Ἐκτενής καί αἱ Αἰτήσεις ὑπέρ τῶν Κατηγουμένων, (τῶν

ὑπέρ τό φῶτισμα εὐτρεπιζομένων – διπλοκατηγούμενα - παρεμβάλλονται ἀπό τῆς Τετάρτης τῆς Μεσονηστήμου) καί τῶν πιστῶν. Μετά τήν ἐκφώνησιν «Κατά τήν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου» ψάλλεται ἀντί τοῦ Χερουβικοῦ, εἰς ἦχον πλ. β', τόδε:

«Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν, ἰδοὺ γάρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης».

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο γίνεται ἡ Εἴσοδος τῶν τιμίων Δώρων ἐν ἄκρᾳ σιγῇ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἣν συνεχίζεται ὁ ὕμνος:

«Ἰδοὺ θυσία μυστική, τετελειωμένη δορυφορεῖται πίστει καί πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα».

Εἶτα τά Πληρωτικά καί ἡ Κυριακή Προσευχή «Πάτερ ἡμῶν». Κοινωνικόν «Γεύσασθε καί ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα». Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς», ψάλλεται τό ἐξῆς Τροπάριον:

«Εὐλογῆσω τόν Κύριον ἐν παντί καιρῷ· διά παντός ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον καί Ποτήριον ζωῆς, γεύσασθε καί ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα».

Μετά τήν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν («Δέσποτα Παντοκράτορ»), τό «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» (γ'), μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογία Κυρίου καί ἔλεος», καί ἐλθὼν εἰς τόν σωλέαν ποιεῖ τήν μεγάλην Ἀπόλυσιν.

Τῷ ἐσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό γ' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Τετάρτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος· ἔχετε πίστιν Θεοῦ...» (Μάρκ. ια', 23-26, Ματθ. ζ' 7-8).

17. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Τῷ ἐσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό δ' (τελευταῖον) τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Πέμπτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Αἰτεῖτε καί δοθήσεται ὑμῖν...» (Ματθ. ζ' 7 – 11).

18. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος μάρτυρος.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν, ὡς προδιεγράφησαν. Ἀκολουθῶς:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ὁ Προοιμιακός καί τά «Πρός Κύριον»

Ἑσπέρια: Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Δεῦτε πιστοί ἐπεργασώμεθα...» (δίς).

Τά 4 στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ πλ. δ΄ ἤχου «Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε...» κλπ. (Ζήτηι εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).

Τά 4 Ἰδιόμελα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου «Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες...». (Τριώδιον, Παρασκευή Α΄ Ἑβδομάδος Νηστειῶν, Ἑσπερινός).

Δόξα: «Ὁργάνῳ χρησάμενος...» (τοῦ ἀγίου Θεοδώρου).

Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ΄ ἤχου «Ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου «Κατευθυνθήτω...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Τῷ ἑσπέρας: Ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου.

Ἀναγινώσεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν», φάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τό στόμα μου» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὡδῇ μετά στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τά 4 πρῶτα, εἰς δέ τά ἐπόμενα, Δόξα, Καί νῦν. Ἐν τέλει ἐκάστης Ὡδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Εἶτα φάλλεται τό «Τῇ Ὑπερμάχῳ» καί ἀναγινώσεται ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Α – Ζ). Τά ἀκροτελεύτια «Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε» καί «Ἀλληλουῖα» φάλλονται ὑπό τῶν Χορῶν, ἀρχομένου τοῦ Α΄ Χοροῦ. «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον, τό Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου:

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος».

«Κύριε ἐλέησον» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς: «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς», καὶ ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε», «Καὶ δὸς ἡμῖν», «Ἐπερένδοξε», «Ἡ ἐλπίς μου», «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος (Ἰωάν. ιε' 1-7). Εἶτα ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν... Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ «Τὴν ὠραιότητα».

Σημείωσις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς Β', Γ' καὶ Δ' Ἑβδομάδος ἄνευ Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δὲ λέγεται τό:

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

19. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἀνάμνησις τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῶν μαρτύρων.

Τῷ Σαββάτῳ πρωῒ. Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετὰ τὸν Ν', τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου τῆς σήμερον εὐρισκόμενα Ἀπόστιχα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου «Χορεύουσι στίφη...» Δόξα· τό ἐκεῖσε εὐρισκόμενον «Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν...» Καὶ νῦν «Δέσποινα πρόσδεξαι...» Τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Δόξα· τό αὐτό, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ Μαρτυρικά τοῦ πλ. δ' ἤχου «Φωστήρες νοεροί...» (ἐκτός τοῦ νεκρωσίμου) (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ εἰς τὴν β' Στιχολογίαν τὰ τοῦ ἁγίου «Ζέων

πίστεως». Ὁ Ν' χῶμα. Κανόνες οἱ δύο τοῦ Ἁγίου ἐκ τοῦ Τριωδίου, ὁ μὲν ἀ' μετὰ τῶν Εἰρμῶν καὶ ὁ β' ἄνευ τῶν Εἰρμῶν. Ἀπό γ' Ὁδῆς τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἀφ' στ' Ὁδῆς τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Μηνολόγιον καὶ τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι· «Ἀνοιξω τό στόμα μου». Εἶτα στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν» καὶ ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενῆς». Τό Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ 4 Προσόμοια. Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ἀγιωσύνης δωρεά», Καί νῦν· «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ... μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου». Δοξολογία Μεγάλη καὶ τό Ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου): Ἀπολυτίκιον Εἰσοδου τό τοῦ Ἁγίου. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια τό τοῦ Ἁγίου καὶ τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Προστασία». Ὁ Τρισάγιος ὕμνος. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου (Β' Τιμ. β' 1-10) (26ῆ Ὀκτωβρ.) μετὰ τοῦ οἰκείου Προκειμένου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Μάρκ. β' 23 – γ' 5) (Α' Σαβ. Νηστειῶν). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον». «Εἶδομεν τό φῶς». Μετὰ τήν Ὁπισθάμβωνον εὐχήν, γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θαύματος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ἀναγιγνωσκομένης τῆς εὐχῆς τῶν κολλύβων «Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις.

20. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων. Τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων. Ἦχος α', Ἐωθινόν Θ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως...».
 Κοντάκιον: «Πίστιν Χριστοῦ...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ ἀ΄ ἤχου 6 καί τοῦ Τριωδίου «Σέ τόν ἀκατάληπτον...» 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε...».
Καί νῦν:	Τό ἀ΄ Θεοτοκίον τοῦ ἀ΄ ἤχου: «Τήν παγκό- σμιον δόξαν...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ- ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Τοῦ Τριωδίου· «Οἱ ἐξ ἀσεβείας...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέν- τος...» Δόξα· τῆς ἑορτῆς· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...». Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ : ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ ἀ΄ ἤχου. Δόξα· τό ἐν τῷ Τριωδίῳ διά τήν Λιτήν Ἰδιόμελον «Χαίρετε Προφῆται τίμιοι...». Καί νῦν «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα Σου...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά ἀναστάσιμα κατά σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ ἀ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Θ΄) Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανόιας...», Καί νῦν· «Τῆς σω- τηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...»
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου μετά στί- χου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι».
Ἀπό γ΄ Ὡδῆς:	Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος

Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	καί τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τήν θείαν σου μορφήν...». Δόξα: «Μορφάς τῶν Προφητῶν...». Καί νῦν: «Τοῖς πόθῳ σου Σεμνή...».
Καταβασίαι:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ἰπόμνημα τοῦ Τριωδίου. «Θαλάσσης τό ἐρυθραῖον πέλαγος...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ καταβασία: «Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Θ' Ἀναστάσιμον: «Συγκεκλεισμένων Δέσποτα...», τό τῆς Ἑορτῆς: «Σκιρτήσατε, κροτήσατε...» καί τό Θεοτοκίον: «Ῥομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον...».
Αἶνοι:	Ἄναστάσιμα 4 καί τοῦ Τριωδίου τά 3 Προσόμοια «Ἐν σοί νῦν ἀγάλλεται...» εἰς 4.
Δόξα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου: «Μωσῆς τῷ καιρῷ...».
Καί νῦν:	«Ἰπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη μετὰ τοῦ: «Σήμερον σωτηρία...».

Σημειώσεις: Ἐν Κύπρῳ εἴθισται νά γίνεται εἰς τό ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» τῆς Δοξολογίας, τελετή ἀνάλογος πρός τήν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως καθ' ἣν ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί λιτανεύεται ἐντός τοῦ ναοῦ εἰκῶν τῆς Θεοτόκου, φερούσης τόν Χριστόν ὡς ἀκολουθῶς: Οἱ Χοροί μεταβαίνουν εἰς τήν βόρειον (ἀριστεράν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καί ἄρχονται ψάλλειν τό ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός». Ὁ λειτουργῶν Ἱερεύς θυμιᾷ τήν Ἁγίαν Τράπεζαν καί τήν Εἰκόνα, κειμένην ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐπί δίσκου ἠὲ τρεπισμένου μετὰ ἀνθέων καί 3 κηρίων, αἶρει τόν δίσκον μέχρι τῆς κεφαλῆς καί ἐξέρχεται διά τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων ἐντός τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, ἐξαπτερούγων, ἀκολουθούτων τῶν Ψαλτῶν, καί εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντος εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὲ τρεπισμένον, περιέρχεται τοῦτο τρίς, ἴσταται πρό αὐτοῦ καί, βλέπων πρός ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τό «Σοφία: ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπί τοῦ τετραποδίου τόν δίσκον μετὰ τῆς Εἰκόνης καί, θυμιῶν ταύτην σταυροειδῶς, ψάλλει: «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Ἐάν χοροστατῆ

Ἀρχιερέυς, κατέρχεται τοῦ Θρόνου καί θυμιῶν τήν εἰκόνα σταυροειδῶς, φάλλει· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Εἶτα ἀσπάζεται τήν εἰκόνα, εὐλογεῖ τόν λαόν καί ἀνέρχεται εἰς τόν Θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τό «Εἰς πολλά ἔτη...». Ἀρχιερέως μὴ χοροστατοῦντος θυμιᾷ τήν εἰκόνα καί φάλλει τό «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...» ὁ Ἱερεύς.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:

Τῆς ἐορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καί περιεζώσατο.
- Καί γάρ ἐστερέωσε τήν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
- Τίς λαλήσει τάς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τάς αἰνέσεις Αὐτοῦ;
- Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπό Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρός ἐχθροῦ.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἐξομολογησάσθωσαν τά ἐλέη Αὐτοῦ καί τά θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
- Ὑψωσάτωσαν αὐτόν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καί ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.
- Ὁφθαλμοί Κυρίου ἐπί τούς ἐλπίζοντας ἐπί τό ἔλεος Αὐτοῦ.
- Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τούς υἱούς τῶν τεθνατωμένων.

«Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἄντίφωνον Γ΄

- Αἰνεσάτωσαν Αὐτόν οἱ οὐρανοί καί ἡ γῆ.
 - Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
 - Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τόν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.
- «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
- Ἄπολυτικά:** Τό ἀναστάσιμον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», τῆς Ἑορτῆς «Τήν ἄχραντον εἰκόνα Σου...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
Τρισάγιον
- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς Ἀ΄ Νηστειῶν: «Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος...» (Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40).
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς Ἀ΄ Νηστειῶν: «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν...» (Ἰω. α΄ 44-52).

Καθ' ἐξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Ἐπί σοί χαίρει...».
- Κοινωνικόν:** «Αἰνεῖτε...».

**ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**

Μετά τήν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν καί πρό τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» τελεῖται ἡ ἐπί τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὁρθοδοξίας Λιτάνευσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τῶν ἱερῶν εἰκόνων περίξ τοῦ Ναοῦ. Ἐξερχόμενοι διά τῆς δυτικῆς πύλης τοῦ ναοῦ, προπορευομένων τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μετά τῶν Ἐξαπτερούγων καί ἔχοντες εἰς χεῖρας τάς ἱεράς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καί τῶν Ἁγίων καί κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδῶνων φάλλομεν πανηγυρικῶς τόν Κανόνα «Χαριστήριον ᾧδῆν τῷ Εὐεργέτῃ Θεῷ τῶν ὅλων...» (Ζήτει ἐν τῷ Τριωδίῳ, εἰς τό τέλος τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας). Ἐπανερχόμενοι ἐντός τοῦ ναοῦ, εἰς τόν Σωλέαν, ὁ προεξάρχων ἱερεὺς (ἢ ἂν ᾗ προεξάρχων ὁ Ἀρχιερεὺς) ἀναγινώσκει

τάς ἐξῆς περικοπάς ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου:

«Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τό ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρῶρησιάσατο, ὁ Χριστός ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστόν τόν ἀληθινόν Θεόν ἡμῶν καί τούς αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τόν μὲν ὡς Θεόν καί Δεσπότην προσκυνοῦντες καί σέβοντες, τούς δέ διά τόν κοινόν Δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καί τήν κατά σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες».

«Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τήν Οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπί τούτοις τούς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καί πατροποθῆτως εἰς δόξαν καί τιμήν τῆς εὐσεβείας, ὑπέρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καί λέγομεν:

Τῶν τῆς Ὁρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν Βασιλέων, ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Διδασκάλων, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη» (τρῖς).

«Τούτων τοῖς ὑπέρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καί ἀγωνίσμασι καί διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καί κρατύνεσθαι Θεόν ἐκλιπαροῦντες, καί μιμητάς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθεῖν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καί χάριτι τοῦ Μεγάλου καί πρώτου Ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων καί πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν. »

Ψάλλεται ἀμέσως τό Μέγα Προκείμενον· «Τίς Θεός μέγας...» καί ἀκολούθως τό «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί γίνεται Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός ὡς προδιετυπώθη
τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...». Δόξα: «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...».
- Κοντάκιον:** «Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐν νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

- Ἑσπέρια:** Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ ἀ΄ ἤχου· «Ὅτι τό πέλαγος πολὺ...» 4 (ζήτηε εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου), Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δίδου μοι κατάνυξιν...» 3 καί Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (21ῆ Μαρ.) «Κόσμου τούς θορύβους...» 3.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τοῦ Μηναίου (21ῆ Μαρ.)· «Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον: «Ἐδωκας κληρονομίαν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.
- Ἀπόστιχα:** Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου: «Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτούς...» (δίς) καί τό Μαρτυρικό· «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ).
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

21. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰακώβου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Φιλήμονος καί Δομνίνου μαρτύρων.

22. ΤΡΙΤΗ. Βασιλείου Ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

23. ΤΕΤΑΡΤΗ. Νίκωνος ὁσίου καί τῶν σὺν αὐτῷ 119 μαρτύρων μαθητῶν αὐτοῦ.

Μετά τās ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:

Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Τήν πνευματικὴν ἀδελφοί...» (δίς) καί τό ὁμῶν χον Μαρτυρικόν· «Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς...» (ἄπαξ), τά ἐν τῷ Τριωδίῳ 3 Στιχηρά Προσόμοια· «Τῶν θείων Ἀποστόλων...» καί τά 3 Στιχηρά Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου· «Κεκρυμμένον μυστήριον...» εἰς 4 (24ης Μαρτίου).

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

24. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀρτέμονος ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Μαρτίου Περίπτ. Α § 2).

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ: Μεσονυκτικόν, Τά Κατανυκτικά Τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Ἐν συνεχείᾳ τελεῖται ὁ Ὁρθρος.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἀπολυτίκιον:

Εἰς τό «Θεός Κύριος...» · τό προεόρτιον Ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...», ἐκ τρίτου.

Καθίσματα:

Ἐκ τοῦ Τριωδίου: Κατανυκτικά (Ἀποστολικά) τῆς ἡμέρας (Πέμπτη τοῦ ἀ΄ ἡχου)· «Τῇ σαγήνῃ τοῦ λόγου...», «Οἱ σοφοί τῆς Οἰκουμένης...», Δόξα, Καί νῦν· «Τόν ἀμήτορα ἐν

- Οὐρανῶ...» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καί τοῦ Τριωδίου ἐπίσης τῆς ἡμέρας (Πέμπτη Β΄ Ἐβδ.) «Χριστός ἡ ἄμπελος...» κατά σειράν.
- Ν΄ φαλμός:** (χῦμα)
- Κανόνες:** Ὁ προεόρτιος Κανὼν (24ης Μαρτίου): «Ὁ κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι...» μετὰ τῶν Τριωδίων τῆς ἡμέρας.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό προεόρτιον Κάθισμα: «Σήμερον ἅπασα κτίσις...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Τό Κοντάκιον: «Ἐπελεύσει Πνεύματος...» καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Στιχολογία τῶν Ὠδῶν:** Ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι. Ὁ εἰρμός τῆς ἡΰδῆς: «Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ...» καί εὐθύς στιχολογεῖται ἡ
- Τιμιωτέρα:** Καί ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς θ΄ Ὠδῆς: «Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς...».
- Ἐξαποστειλάριον:** Τό προεόρτιον: «Ὡς δῶρα προεόρτια...».
- «Σοὶ δόξα πρέπει...» καί ἡ **Δοξολογία χῦμα**. Ὁ ἱερεὺς τὰ πληρωτικά κλπ.
- Ἀπόστιχα:** Τὰ Ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τῆς ἡμέρας (Πέμπτη Β΄ Ἐβδ.): «Μετανοίας ὁ καιρός...» (δίζ) καί τό Μαρτυρικόν: «Πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα...» ἅπαξ.
- Δόξα, Καί νῦν:** Προεόρτιον τοῦ Μηναίου: «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...».

«Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...», Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...». Ἐκτενής καί Ἀπόλυσις.

Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκονται αἱ Ὑμνοί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καί Κοντάκιον τὰ προεόρτια. Μετὰ τήν Στ΄ Ὑμνον γίνεται ἀπόλυσις.

25. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Ἐθνική Ἑορτή. (Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν).

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Μαρτίου Περίπτ. Α΄ § 3, 4, 5).

Ἐορτάζει ὁ Μητροπολιτικός Ναός Εὐαγγελιστρίας Ἰδαλίου,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυθοῦντος

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...».
Κοντάκιον: «Ἐπελεύσει Πνεύματος...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Τά τρία Στιχηρά Προσόμοια «Βουλήν προ-
αιώνιον...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς: «Ἀπεστάλη ἐξ οὐ-
ρανοῦ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καί τά Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τῷ ἔκτω
μηνί...» μετά τῶν ἐν τῷ Μηναιῷ στίχων διά
τά δύο τελευταῖα.
Δόξα, Καί νῦν: «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαι-
ον...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις: «Ὁ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμε-
τέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μα-
ρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμε-
νος Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...» (Τ.Μ.Ε.
Προθεωρία «Περί τῆς ἀπολύσεως ἐν γένει»
§ 16).

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ λιτή τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον
«Σήμερον τῆς σωτηρίας...» καί ἡ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...» (τρῖς)
- Καθίσματα:** Τά τῆς ἑορτῆς κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀναβαθμοί:** Τό ἀ΄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».
- Στίχος:** «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».
- Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:** Τῆς ἑορτῆς: «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α΄ 39 - 49, 56)
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Καί νῦν Τό αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό ἰδιόμελον «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...» (ζητεῖ εἰς τήν Λιτήν).
- Κανών:** Τῆς ἑορτῆς, ἄνευ στίχου.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Κάθισμα: «Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ...» (ἄπαξ).
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς: «Τῇ ὑπερμάχῳ...», «Ἄγγελος πρωτοστάτης...», Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοιξω τό στόμα μου...», ὡς εὐρηγται ἐν τῷ Μηναίῳ (ὠδή α΄: «...ταύτης τήν συλληψιν», ἡ δ΄: «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ...» ἡ στ΄ «Ἐβόησε προτυπῶν...», ἡ ἡ΄ «Ἄκουε κόρη...»).
- Ἀντί Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ ὠδή τοῦ Κανόνος μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου: «Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην...» πρό τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων «Δόξα», «Καί νῦν». Καταβασία: «Εὐαγγελίζου... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τά δύο τῆς ἑορτῆς: «Ἀγγελικῶν δυνάμεων...» καί «Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...».
- Αἶνοι:** Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς «Τῶν οὐρανίων ἀψίδων...» εἰς 4.
- Δόξα, Καί νῦν:** «Τό ἀπ΄ αἰῶνος μυστήριον...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελείται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα: Τῆς ἐορτῆς ὡς κατωτέρω:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ὁ Θεός τό κριμά σου τῶ Βασιλεῖ δός,
καί τήν δικαιοσύνην σου τῶ Ἰῶ τοῦ
Βασιλέως.
- Ἀναλαβέτω τά ὄρη εἰρήνην τῶ λαῶ,
καί οἱ βουνοί δικαιοσύνην.
- Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ὡμοσε Κύριος τῶ Δαβιδ ἀλήθειαν, καί
οὐ μή ἀθετήσῃ αὐτήν.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β΄

- Καταβήσεται ὡς ὑετός ἐπί πόκον καί
ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπί τήν γῆν.
- Ἠγίασε τό σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
- Ὁ Θεός ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεός ἡμῶν,
καί οὐ παρασιωπήσεται.
- Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
δικαιοσύνην καί πλῆθος εἰρήνης.

«Σῶσον ἡμᾶς ...
ὁ δι' ἡμᾶς
σαρκωθεῖς...»

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἦσται τό ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον
εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
- Εὐλογημένον τό ὄνομα αὐτοῦ εἰς τόν
αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

«Σήμερα
τῆς σωτηρίας...».

Εισοδικόν:	«Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα».
Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς σωτηρίας...».
Κοντάκιον:	«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Τῆς Ἑορτῆς: «Ὁ ἀγιάζων καί οἱ ἀγιαζόμενοι...» (Ἑβρ. β' 11-18)
Εὐαγγέλιον:	Τῆς Ἑορτῆς: «Συνέλαβεν Ἑλισάβετ...» (Λουκ. α' 24 - 38)
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Εὐαγγελίζου γῆ χαράν... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
Κοινωνικόν:	«Ἐξελέξατο Κύριος τήν Σιών, ἤρετήσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῶ.

Μετά τήν Ἀπόλυσιν φάλλεται Πανηγυρική Δοξολογία ἐπί τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου κατά τήν κατωτέρω τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Διάκονος:	«Εὐλόγησον Δέσποτα».
Ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἱερεὺς:	«Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε».
Ὁ Α' Χορός:	«Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον».
Ὁ Β' Χορός:	«Τῇ Ὑπερμάχῳ στρατηγῶ τά νικητήρια».
Οἱ Χοροί:	Τήν Δοξολογίαν.
Ὁ Διάκονος:	«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».
Ὁ Α' Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
Ὁ Β' Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καί πάσης τῆς ἐν Χρι-

	στῶ ἡμῶν Ἀδελφότητος».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ Ἔθνει ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος κατὰ τοὺς ἐθνικούς ἡμῶν ἀγῶνας ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
Ὁ Ἀρχιερεύς:	«Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
Ὁ Διάκονος:	«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον».
Ὁ Ἀρχιερεύς	
ἢ ὁ Ἱερεύς:	Τὴν εὐχήν.

ΕΥΧΗ 25ης Μαρτίου

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν ἀδιάλειπτον πρὸς τὸ εὐσεβές ἔθνος ἡμῶν, ὡς πρὸς ἄλλον περιούσιον Ἰσραὴλ, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν ἐνδειξάμενος καὶ δι' αὐτοῦ μεγάλη καὶ θαυμαστά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ποιήσας, πρὸς δόξαν μὲν τοῦ ἁγίου Ὄνοματός Σου, εὐεργεσίαν δέ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητας. Εὐχαριστοῦμέν Σοι, ὅτι εὐμενῶς ἐπιβλέψας ἐπὶ τὸ δοῦλον ἡμῶν Ἔθνος συναντελάβου αὐτοῦ, ἠὐλόγησας τὸν ἱερόν αὐτοῦ ἀγῶνα, ἐδικαίωσας αὐτοῦ τὰς θυσίας

καί τό ἐκχυθέν αἷμα, καί ἐβράβευσας αὐτῷ τήν ἐλευθερίαν καί τήν λύτρωσιν. Καί νῦν ἐπάκουσον, ἡμῶν δεομένων τῆς Σῆς ἀγαθότητος. Σκέπε καί φρούρει ἀεὶ τό εὐλογημένον Ἔθνος ἡμῶν δώρησαι αὐτῷ εἰρήνην καί ἀσφάλειαν, κράτος καί δύναμιν· ἀνεπιβούλευτον αὐτό διατήρει καί στήριζε ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καί τῇ ἀρετῇ.

Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καί ἐπί τήν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς Πατρίδος ἡμῶν Κύπρου. Μνήσθητι παντός τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ Σου, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καί ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καί κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καί θλίψεσι καί πάντων τῶν δεομένων τῆς παρά Σοῦ βοηθείας. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρόν καί πολέμιον ἀπό τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δός λύτρωσιν τῷ λαῷ Σου ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἀλλοθρήσκου, ἐλευθερίαν καί εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι Σύ εἶ ὁ δοτήρ τῆς εἰρήνης, ὁ δυνατός ἐν ἐλέει καί ἀγαθός ἐν ἰσχυρίᾳ εἰς τό βοηθεῖν καί παρακαλεῖν καί σῶζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας ἐπί Σέ καί Σοί τήν δόξαν καί εὐχαριστίαν καί προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἐντεταλμένος:	Τόν πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας.
Ὁ Ἀρχιερεύς:	Τήν Ἀπόλυσιν.
Ὁ Χορός:	Τόν Ἐθνικόν Ὑμνον.
Ὁ Χορός:	«Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα...».
Ὁ Ἱερεύς:	«Δι' εὐχῶν τοῦ ἀγίου Δεσπότη τοῦ ἡμῶν...».

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας:

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς καί ἡ Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς σωτηρίας...».
Κοντάκιον:	«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς «Βου-

	λήν προαιώνιον...» καί τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου: «Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς...» (26ῆ Μαρτ.).
Δόξα, Καί νῦν:	«Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Στιχηρά ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς μετά τῶν στίχων αὐτῶν (ἴρα εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἑορτῆς).
Δόξα, Καί νῦν:	«Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια...» (Εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἑορτῆς).
	Μετά τό «Nῦν ἀπολύεις...» ψάλλεται τό «Τῆ Ὑπερμάχῳ...» ἀργῶς καί ἀναγινώσεται ἡ Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (H – M). Εἶτα τό «Τῆ Ὑπερμάχῳ...» σύντομον καί τό Τρισάγιον. Ἀμέσως:
Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς σωτηρίας...» (τρῖς) καί
Ἀπόλυσις:	Τῆς ἐορτῆς: «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους...».

26. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁμολογητοῦ.

(T.M.E. Τυπ. Τριωδίου § 34).

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: Ἀναγινώσεται τό Μεσονυχτικόν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ: Μετά τόν Ἐξάψαλμον ἀντί τοῦ «Θεός Κύριος...» ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω τό «Ἀλληλουῖα» (γ') τετράκις, δῖς ἄνευ στίχου καί δῖς μετά τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καί προσελάβου Κύριε» καί «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καί γενεάν».

Εἶτα:

Ἀπολυτίκια:	«Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...» Δόξα: «Μνήσθητι Κύριε...». Καί νῦν: «Μήτηρ ἀγία...».
Καθίσματα:	Τά Μαρτυρικά τοῦ ἀΐ ἡγου. «Ὡς καλοὶ στρατιῶται...» μετά τῶν πρό αὐτῶν στίχων διὰ τά δύο τελευταῖα, Δόξα: τό νεκρώσιμον «Ὁ σάρκα δι' ἡμᾶς...». Καί νῦν τό Θεοτοκίον

- «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...». (Ζήτηε εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).
- Εὐλογητάρια:** Τά Νεκρώσιμα· καί εὐθύς τό Μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς προεδηλώθη τό ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω. Τό Νεκρώσιμον Κάθισμα «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...», Δόξα· τό ἀκροτελεύτιον «Καί πάντα τά ἐν ἀγνοίᾳ...». Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».
- Ὁ Ν΄ φαλμός:** (Χῦμα).
- Κανόνες:** Ὁ τοῦ Μηναίου (Ἀρχαγγέλου) μέχρι καί τῆς ε΄ Ὁδῆς. Ἀπό τῆς Στ΄ Ὁδῆς προσάπτομεν εἰς αὐτόν τά δύο τετραώδια τοῦ Τριωδίου (στ΄ - θ΄ ὥδαί). Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ΄ Ὁδῆς «Τόν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατροῦς...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Μετά τήν Θ΄ Ὁδῆν ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Αἴτησις, «Ὅτι σε αἰνοῦσι...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Νεκρώσιμον «Ὁ καί νεκρῶν καί ζώντων...» καί τό Θεοτοκίον «Ἡμεῖς ἐν σοί καυχώμεθα...» (Ζήτηε ταῦτα εἰς τήν Παρακλητικῆν, τῷ Σαββάτῳ πρωΐ εἰς τόν ἀ΄ ἤχον ἢ εἰς τό Μ. Ὁρολόγιον, Ἐξαποστειλάρια τοῦ Σαββάτου, εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου).
- Αἶνοι:** Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ ἀ΄ ἤχου: «Τούς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ...».
- Δόξα:** Τό Νεκρώσιμον· «Ἔργῳ Σωτήρ μου δεικνύς...».
- Καί νῦν:** Τό μετ' αὐτό Θεοτοκίον: «Φαιδρύνεται Κόρη...».
- «Σοί Δόξα πρέπει...».**
- Δοξολογία:** (Χῦμα), καί τά Πληρωτικά.
- Ἀπόστιχα:** Τά Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ ἀ΄ ἤχου· «Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς...».
- Δόξα:** «Σταυρῷ σου γηθόμενοι, Σταυρῷ θαρροῦντες...».

Καί νῦν: «Χριστόν ἐκδυσώπησον τόν σόν...».

«Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον, καί ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

(Ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...»
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Τρισάγιον
Ἀπόστολος: Σαββάτου Β΄ Ἐβδ. Νηστειῶν: «Βλέπετε μήποτε ἔσται...» (Ἐβρ. γ΄ 12-16).
Εὐαγγέλιον: Σαββάτου Β΄ Ἐβδ. Νηστειῶν: «Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον...» (Μάρκ. α΄ 35-44).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».
«Εἶδομεν τό φῶς...».

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν ψάλλονται τά Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καί τά Τροπάρια «Μετά πνευμάτων δικαίων...» καί γίνεται τό μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων. «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Σημείωσις: Ἡ ὡς ἄνω Τυπική Διάταξις ἀκολουθεῖται καί ἐν τοῖς Σάββασι Γ΄ καί Δ΄ ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

27. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ. Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη. Ἦχος β΄. Ἑωθινόν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριψοδίου· «Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν...» 4.
- Δόξα:** Τό Ἰδιόμελον τοῦ Ἱεράρχου: «Ὅσιε τρισμάκαρ...».
- Καὶ νῦν:** Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ β΄ ἤχου: «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** Τοῦ Ἱεράρχου: «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου...».
- Καὶ νῦν:** «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον «Ὅτε κατῆλθες...». Δόξα τοῦ Ἱεράρχου· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...». Καὶ νῦν τό ὁμόηχον Θεοδοκίον· «Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεὶς...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ β΄ ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ΄) Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν΄ ψαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἱεράρχου.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου καὶ

	τά καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τὴν πλάνην κατέφλεξας...», Δόξα, Καί νῦν «Ταχύ δέξαι Δέσποινα...».
Ἄφ' στ' Ὁδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...», Δ' Ὁδῆ «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Γ' Ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα...», τοῦ Ἱεράρχου «Χαίρε Πατέρων καύχημα...» καί τό ὅμοιον Θεοδοκίον «Δέσποινα πάντων Ἄνασσα...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου εἰς 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτικά:	«Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν: «Κατ' ἀρχάς Σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας...» (Ἑβρ. α' 10 – β' 3)
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν: «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ...» (Μάρκ. β' 1-12).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...» καί Ἀπόλυσις.

Τῆ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Θ΄ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Ὅτε κατῆλθες...». Δόξα: «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...».
- Ἄντι Κοντακίου:** Ἡ Ὑπακοή τοῦ β΄ ἤχου.
- Ἀπόλυσις:** (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

- Ἐσπέρια (Στίχοι 6):** Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ β΄ ἤχου «Ἕμαρτον εἰς σέ Σωτήρ...» 4 (ζήτηι εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου), στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Ἀμέτρητά σοι πταίσας...» 3 καί ἐκ τοῦ Μηναίου Προσόμοια (28ῃ Μαρ.) «Βίον ἀκηλίδωτον...» 3.
- Δόξα, Καί νῦν:** «Τό χαῦνον καί ἔκλυτον...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον: «Μή ἀποστρέψης τό πρόσωπόν Σου...».
- Ἀπόστιχα:** Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου: «Χαλινοῦς ἀποπτύσας...» (δίς) καί τό Μαρτυρικό «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ)
- Δόξα, Καί νῦν:** Τοῦ Τριωδίου «Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον τά «Θεοτόκε Παρθένε...» καί τά λοιπά ὡς τῷ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

28. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡρωδίωνος ἀποστόλου.

29. ΤΡΙΤΗ. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καί τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων. Ἰωνᾶ, Βαραχησίου καί τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων.

30. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰωάννου Ὁσίου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Ἰωήλ Προφήτου.

Αί ακολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὡρῶν τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Ἀκολουθῶς:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...»

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀσώτως διασπείρας...» (δύς) καί τό μαρτυρικό· «Ἱερεῖα ἔμψυχα...» (ἄπαξ).
2. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἡλίου ἀγγάσματα...».
3. Τά Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (31η Μαρτίου) «Πάτερ θεόφρον Ὑπάτιε...» εἰς 4. Τοῦ Μηναίου «Χαίροις οἰκουμένης καύχημα...».

Δόξα, Καί νῦν:

Εἵσοδος καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

31. ΤΡΙΤΗ. Ὑπατίου Ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 30

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Γ΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὁσίας. Μακαρίου ὁσίου (Ἐθνική Ἑορτή).

Τῷ πρωΐ: Μετά τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὕρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμακός – Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀσώτου δίκην ἀπέστην...» (δίς).
2. Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ β΄ ἤχου· «Οἱ τήν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν...».
3. Τοῦ Μηναίου (2α Ἀπρ.)· «Τίτε θεόφρον Πατήρ ἡμῶν...» εἰς 4.

Δόξα:

Τό Νεκρώσιμον τοῦ β΄ ἤχου: «Οἶμοι οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχή...».

Καί νῦν:

Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ β΄ ἤχου: «Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».

Εἵσοδος καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Σήμερον ψάλλεται πανηγυρική Δοξολογία ἐπί τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος τοῦ 1955, κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Τυπική διάταξις Δοξολογίας ἐπί τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 1955.

- Ὁ Διάκονος: «Εὐλόγησον, Δέσποτα».
- Ὁ Ἀρχιερεὺς: «Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ...».
- Οἱ Χοροί: Τὴν Δοξολογίαν.
- Ὁ Διάκονος: «Ἐλέησον, ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν τῇ Νήσῳ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1955 - 59 ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ Ἀρχιερεύς:	«Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
Ὁ Διάκονος:	«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
Ὁ Ἀ΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον».
Ὁ Ἀρχιερεύς:	Τὴν εὐχὴν,

ΕΥΧΗ ΤΗΣ 1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ μόνῳ τῷ βούλεσθαι ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, ὁ τῇ ἀρρήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ Σου καθαιρῶν δυνάστας καὶ ἀνυψῶν πένητας, ταπεινῶν ἰσχυρούς καὶ ἀνορθῶν κατερράγαμένους, κλίνον πρὸς ἡμᾶς τό οὖς Σου καὶ πρόσδεξαι τὰς ἐντευξεις ἡμῶν.

Ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ναῷ, ἔνθα οἱ Πατέρες ἡμῶν καὶ ἡμεῖς, ἐν δουλείᾳ διατελοῦντες, πλεονάκις ἐπικεκλήμεθα τό ἄμετρον Σου ἔλεος καὶ τὴν κραταιάν προστασίαν Σου, ἐν τοῖς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶσιν ἡμῶν, συνήλθομεν σήμερον καὶ αὐθις ἵνα εὐχαριστηρίους, ἀναπέμφωμέν Σοι δεήσεις.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὅτι τόν λαόν Σου τοῦτον ἀπήλλαξας τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ, εὐλογήσας τόν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱερόν αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἀλλά καὶ νῦν, τῆς παρά Σοῦ βοηθείας δεόμεθα, ὅτι ὑπό δοκιμασίαν νέαν ὁ λαός Σου περιήλθεν. Ὅλη καρδιά ἰκετεύομέν Σου τὴν ἀγαθότητα. Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε καὶ ἐπὶ τὴν σημερινὴν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν Πατρίδος. Μνήσθητι τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ παντός τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ Σου. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρόν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δός λύτρωσιν τῷ λαῷ Σου, ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἀλλοθρήσκου· ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ δοτήρ τῆς εἰρήνης καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὁ ἐντεταλμένος:	Τόν Πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας.
Ὁ Ἀρχιερεύς:	Τὴν Ἀπόλυσιν.
Ὁ Χορός:	Τόν Ἐθνικόν Ὕμνον.
Ὁ Χορός:	«Τόν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα...».

Ὁ Ἱερεύς:

«Δι' εὐχῶν τοῦ Ἁγίου Δεσπότου...».

Τῷ ἐσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς Γ' στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου· «Νέαν ἔδειξε κτίσιν...» (Ν – Σ) Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τὸ «Τὴν ὠραιότητα...».

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γ' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Τίτου Ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ, Θεοδώρας τῆς παρθενομάρτυρος.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (26 Μαρτίου).

Ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι Μάρτυρες...», Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Ἀπόστολος: Σαββάτου Γ' Ἑβδομάδος Νηστειῶν· «Ἀναμιμνήσκεσθε τάς πρότερον ἡμέρας...» (Ἐβρ. ι' 32 – 38). Εὐαγγέλιον: Σαββάτου Γ' Ἑβδομάδος Νηστειῶν: «Παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδε Λευῖν...» (Μάρκ. β' 14 – 17). Κοινωνικόν: «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».

3. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ).

Νικῆτα ὁμολογητοῦ, Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου. Ἦχος γ', Ἑωθινόν ΙΑ'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου §§ 38 – 40).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...».

Κοντάκιον:

«Ὡς ἀπαρχάς...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια:

Ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἤχου 6 καὶ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐκ τοῦ Τριωδίου· «Λάμψον ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός...» 4.

Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν...».
Καί νῦν:	Τό ἀ΄ Θεοτοκίον τοῦ γ΄ ἤχου: «Πῶς μή θαυμάσωμεν...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Τοῦ Τριωδίου «Ὁ συμμαχήσας Κύριε...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό ἀναστάσιμον: «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα τοῦ Σταυροῦ: «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...», Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον: «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ γ΄ ἤχου, Δόξα, Καί νῦν τό τῆς Λιτῆς Ἰδιόμελον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ «Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα...», τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά ἀναστάσιμα καί τό μετά τόν Πολυέλεον Κάθισμα τοῦ Τριωδίου «Ἐν Παραδείσῳ μέν τό πρίν...» (δίς).

Τά Εὐλογητάρια καταλιμπάνονται.

Μετά τά καθίσματα ἀμέσως μικρά συναπτῆ, καί ἐκφώνησις «Ὅτι ηὐλόγηταί σου τό ὄνομα...». Ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ΄ ἤχου καί ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΙΑ΄) Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν΄ ψαλμός:	Δόξα: «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν: «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
Κανόνες:	Μόνον ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου μετά στίχων

	εις τό α΄ Τροπάριον «Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εις τά ἐπόμενα «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καί εις τά δύο τελευταῖα Δόξα, Καί νῦν.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Ὁ Σταυρός σου, Κύριε, ἡγίασται...», «Σήμερον τό Προφητικόν...», Δόξα: «Μόνον ἐπάγη τό ξύλον...», Καί νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Τό συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ὁ Θειότατος προετύπωσε...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Μετ' αὐτήν ἡ Καταβασία: «ᾠ Μητερ Παρθένε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό ΙΑ' Ἀναστάσιμον· «Μετά τήν θείαν Ἐγερσιν...», τοῦ Σταυροῦ· «Σταυρόν Χριστοῦ τόν Τίμιον...», καί τό Θεοτοκίον «Τό ξύλον ἐν ᾧ πάνσεμνε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τά 3 Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· «Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν...» εις 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Τήν ὑψηλόφρονα γνώμην...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη.

Εἰς τό ἄσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» οἱ Χοροί μεταβαίνουν εἰς τήν βόρειον (ἀριστεράν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καί ἄρχονται ψάλλειν τοῦτο. Ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς θυμιᾷ τήν Ἁγίαν Τράπεζαν καί τόν Τίμιον Σταυρόν κείμενον ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐπὶ δίσκου ἠὺτρεπισμένου μετὰ βασιλικῶν καί εὐόσμων ἀνθέων καί τριῶν κηρίων, αἶρει τόν δίσκον εἰς τό ὕψος τῆς κεφαλῆς του καί ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντός τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, Ἐξαπτερυγῶν, ἀκολουθούτων τῶν Ψαλτῶν, καί εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθὼν εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὺτρεπισμένον, καί, περιελθὼν τοῦτο τρίς, ἵσταται πρὸ αὐτοῦ καί, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τό

«Σοφία· ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Σταυροῦ καί, θυμιῶν σταυροειδῶς, ψάλλει τό «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐάν χοροστατῆ κατέρχεται τοῦ Θρόνου) λαμβάνει ἐκ τοῦ δίσκου τὸν Τίμιον Σταυρόν καί προσκυνήσας ὑψώνει τοῦτον, ψάλλον «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. (Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τό «Εἰς πολλὰ ἔτη...», ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸν Θρόνον).

Ἀκολουθῶς διανέμονται τὰ ἄνθη εἰς τοὺς προσκυνοῦντας τὸν Σταυρόν ἐκκλησιαζομένους, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὰ Ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοὶ τό ζωοποιόν...». Μετὰ ταῦτα ψάλλεται τό «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...» καί ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἀντίφωνα:

Τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἐσημειώθη ἐφ ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
- Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπό προσώπου τόξου.
- Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχλωσίαν.
- Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τό ὄνομά σου, Κύριε.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

«Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

- Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
- Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῆ.

«Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
- Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
- Καὶ ποιμανον αὐτούς καὶ ἔπαρον αὐτούς ἕως τοῦ αἰῶνος.

«Σῶσον Κύριε
τὸν λαόν σου...».

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτική:

«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», «Σῶσον Κύριε...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα, καὶ τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:

«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Ἄντι Τρισαγίου:

«Τὸν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν...».

Ἀπόστολος:

Κυριακῆς Γ΄ τῶν Νηστειῶν: «Ἔχοντες Ἀρχιερέα Μέγαν...» (Ἐβρ. δ΄, 14 - ε΄, 6).

Εὐαγγέλιον:

Κυριακῆς Γ΄ Νηστειῶν: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου...» (Μάρκ. η΄, 34 - θ΄, 1).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

«Ἐπί σοί χαίρει...».

Κοινωνικόν:

«Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου Σου, Κύριε».

Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς» : «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός
ὡς προδιετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα: «Σῶσον Κύριε...».
Κοντάκιον:	«Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:	1. Τά 4 Κατανυκτικά τοῦ γ΄ ἤχου· «Ἑσπερινόν ὕμνον...» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου). 2. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Κύριε, ὁ ἐπί Σταυροῦ ἐκουσίως...». 3. Τά τοῦ Μηναίου «Ὅλος ἀνακείμενος...» (4ῃ Ἄπρ.) 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τοῦ Μηναίου· «Χαίροις, ὄντως θρόνε τοῦ Θεοῦ...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ.
Ἀπόστιχα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἀτενίσαι τό ὄμμα...» (δίς) καί τό Μαρτυρικό «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἅπαξ).
Δόξα, Καί νῦν:	«Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...», καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλεῶ ὁσίου, Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης.

Σημειώσεις: Σήμερα, ὡς καί τήν Τετάρτην καί τήν Παρασκευήν τῆς παρουσίας Ἑβδομάδος, εἰς τήν Α΄ Ὥραν, ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου κατεύθυνον...» λέγεται τό «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Εἰς ὅλας δέ τάς Ὥρας, μετά τό Τρισάγιον καί εἰς τοὺς Μακαρισμούς μετά τό «Πάτερ ἡμῶν...», Κοντάκιον λέγεται τό «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».

5. ΤΡΙΤΗ. Κλαυδίου, Διοδώρου μαρτύρων, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη, Γεωργίου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ Νεομάρτυρος.

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐτυχίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου, Μιχαήλ τοῦ ἐν Νέα Μάκρη νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου.

Σημειώσεις:

1. Εἰς τὴν Α΄ Ὦραν ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου...» λέγεται «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Εἰς ὅλας δέ τὰς Ὦρας Κοντάκιον λέγεται τό «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...», καθὼς καί εἰς τοὺς Μακαρισμούς ὡς ἐν τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ.
2. Ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὰς αἰτήσεις τῶν Κατηγουμένων λέγονται καί αἱ αἰτήσεις καθὼς καί ἡ Εὐχή ὑπὲρ τῶν Φωτιζομένων «Ὅσοι προς το φῶτισμα...» κλπ.

Μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὦρῶν τελεῖται:

Ἑσπερινός καί Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Προοιμακός – Τά «Πρός Κύριον...»

Ἑσπέρια:

1. Τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος...» καί «Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετάς...» καί τό Μαρτυρικόν· «Ἀχορέστῳ διαθέσει...».
2. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Νηστείας ἐν ὕδατι...».
3. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Μηναίου (7ῆ Ἀπρ.)· «Μάρτυς ἀθλοφόρε ἔνδοξε...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσία...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν Φωτιζομένων.

7. ΠΕΜΠΤΗ. Καλλιοπίου μάρτυρος, Γεωργίου Μυτιλήνης, Σάββα τοῦ νέου ὁσίου τοῦ ἐν Καλύμνῳ ἀσκήσαντος.

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Δ΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καί Ἑρμοῦ ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων.

Τῷ πρωΐ: Μετά τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός καί τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Ὡς καί κατὰ τὰς παρελθούσας Δευτέραν καί Τετάρτην εἰς τὴν Α΄ Ὁραν ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου...» λέγεται τό «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...», εἰς ὅλας δέ τὰς Ὁρας λέγομεν Κοντάκιον «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».

Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Τοῖς πάθεσι δουλώσας...» (δίς).

2. Τά 4 Στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ γ΄ ἤχου «Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου...» (ζήτηι ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου).

3. Τά τρία Προσόμοια τοῦ Μηναίου «Ὁ πάνσοφος Εὐψύχιος...» (9ῆ Ἀπρ.) εἰς 4.

Δόξα:

Τό νεκρώσιμον τοῦ γ΄ ἤχου «Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα...».

Καί νῦν:

Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ γ΄ ἤχου «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν Φωτιζομένων.

Τῷ ἐσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἐν συνδυασμῶ μετὰ τῆς Δ΄ Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου «Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων...» (Τ - Ω καί Α). Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετὰ τό «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τό «Τὴν ὠραιότητα...».

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Δ΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Εὐψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρείᾳ. Ῥαφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ Νεοφανῶν μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (26 Μαρτίου).

Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...». Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Ἀπόστολος: Σαββάτου Δ΄ τῶν Νηστειῶν: «Πεπείσμεθα περὶ ὑμῶν...» (Ἐβρ. στ΄ 9 - 12). Εὐαγγέλιον: Σαββάτου Δ΄ τῶν Νηστειῶν: «Ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῶν ὁρίων...» (Μάρκ. ζ΄ 31 - 37).

10. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ἰωάννου Ὁσίου τοῦ συγγραφέως τῆς **Κλίμακος**. Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἀφρικανοῦ μαρτύρων. Γρηγορίου τοῦ Ε΄, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ἦχος δ΄. Ἑωθινόν Α΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Τριωδίου §§ 41 - 43).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...».
 Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ δ΄ ἤχου 6 καὶ τοῦ Τριωδίου «Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε...» εἰς 4.
 Δόξα: Τοῦ Τριωδίου: «Ὅσιε πάτερ, τῆς φωνῆς...».
 Καὶ νῦν: Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ δ΄ ἤχου: «Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ...».
 Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
 Ἀπόστιχα: Τά ἀναστάσιμα.
 Δόξα: Τοῦ Τριωδίου «Τόν ἐπὶ γῆς ἀγγελον...».
 Καὶ νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοδοκίον: «Ὡ θαύματος καινοῦ...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
 Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον «Τό φαιδρόν...».

Δόξα· τοῦ Ὁσίου· «Ταῖς τῶν δακρῶν σου...».
 Καί νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ δ' ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου· «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάφαλμος
Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα: Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
 Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ' ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α΄) Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν΄ φαλμός: Δόξα· «Τῆς μετανοίας...». Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...». «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
Κανόνες: Ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου «Ὡμοιώθην Χριστέ...» μετά στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καί τοῦ Ὁσίου «Ἐν φωτὶ αὐλῶ...» μετά στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...».
Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς: Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου καί τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τόν ἄχραντον Σταυρόν...». Δόξα· «Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανόν...». Καί νῦν· «Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβεῖμ...».
Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς: Τό ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα: Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια: Τό Α΄ Ἀναστάσιμον· «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...», τοῦ Ὁσίου· «Τοῦ κόσμου τῆν

	εὐπάθειαν...» καί τό Θεοτοκίον· «Κυρίως Θεοτόκον σε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τοῦ Ὁσίου, τά ἐν τῷ Ἐσπερινῷ εἰς 4, μέ στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα: α) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα» β) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ».
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἐργασώμεθα...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη. «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...»
Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν...», «Ταῖς τῶν δακρῶν σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῇ Ἵπερμάχῳ...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν: «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελιάμενος...» (Ἑβρ. στίχ. 13 - 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν: «Ἀνθρωπός τις προσῆλθε...» (Μάρκ. θ' 17 - 31).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἐσπερινός ὡς προδιετυπώθη
τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν...», Δόξα: «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς...».
Κοντάκιον:	Ἄντι Κοντακίου ἢ Ὑπακοή τοῦ δ΄ ἤχου.
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:	1. Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ δ΄ ἤχου «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλειψαί...» 4 (ζήτηε εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου). 2. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Μεγίστους ἐν καιρῷ...» 3. 3. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (11ῆ Ἄπρ.) «Χάριν ἀπαντλήσας...» 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό ἐν τῷ Μηναίῳ Θεοτοκίον: «Ἔχεις, συμπαθείας οἰκτιροῦς...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον «Μή ἀποστρέψης τό πρόσωπόν Σου...».
Ἀπόστιχα:	Τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου «Ὁ τόν ἀμπελῶνα...» καί «Λησταῖς λογισμοῖς...» καθώς καί τό Μαρτυρικόν «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...».
Δόξα, Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου «Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία ὡς καί τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀντίπα Ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Περγάμου, Τρυφαίνης ὁσίας.

12. ΤΡΙΤΗ. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου. Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος. Ἡ κοίμησις τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Νεοφύτου τοῦ Ἑγλεῖστου.

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, Γεωργίου τοῦ ἐν Πτολεμαΐδι νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου, οὗ καί τήν εἰς Κύπρον μετακομιδὴν τῶν λειψάνων σήμερον ἐπιτελοῦμεν.

Μετά τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Ἀπό τοῦ Στίχου «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω...» τό Ἰδιόμελον «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν...» (δίς).
2. Τό ὁμόηχον Μαρτυρικό «Εἶ τις ἀρετή...» (ἅπαξ).
3. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς σειρᾶς «Κύριε σύ τούς ἱερούς Μαθητάς σου...».
4. Τά κατ' ἀλφάβητον 24 Στιχηρά Προσόμοια «Ἄπας ὁ βίος μου...», ὅλα ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Προσόμοιον Θεοτοκίον «ᾧ τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας: Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλονται ὁ Μέγας Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης μετὰ στίχου «Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με» καί ὁ Κανὼν εἰς τὴν Ὁσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῷ τριῶν Τροπαρίων (τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου Κρήτης, Τριαδικόν καί Θεοτοκίον). Μετά τὴν Στ' Ὁδὴν ψάλλεται τό Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» ἀργῶς. Εἶτα αἱ Ζ', Η', καί Θ' Ὁδαί. Ἐν τέλει τῆς Θ' Ὁδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς «Ἀσπόρου συλλήψεως» ἀργῶς. Τό Τρισάγιον. Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, Ψυχὴ μου» (χῦμα). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ» «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ

Θεός οϊκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί τοῦ Ἀποδείπνου «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε», «Καί δός ἡμῖν Δέσποτα», «Ἵπερένδοξε ἀειπάρθενε», «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ» καί «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου», μετὰ τάς ὁποίας ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τήν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τό «Πάντων προστατεύεις».

14. ΠΕΜΠΤΗ. Τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Ἀριστάρχου, Πούδη καί Τροφίμου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων.

Τῆ Πέμπτη πρωῒ: Ὅλαι αἱ ἀκολουθίαι (Μεσονυκτικοῦ, Ὅρθρου καί Ὁρῶν) τελοῦνται ὡς ἔχει προδιατυπωθῆ ἐν τῷ παρόντι.

Εἰς τόν Ὅρθρον μετὰ τήν α' στιχολογίαν ψάλλονται τά Ἀποστολικά Καθίσματα τοῦ δ' ἤχου «Φωστῆρες εἰς τά πέρατα...» (ἴδε εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου). Μετὰ τήν β' στιχολογίαν λέγονται τά μετὰ τήν γ' ὠδήν τοῦ Κανόνος καθίσματα «Φωστῆρες θεαυγεῖς...».

Εἰς ὅλας τάς Ὁρας μετὰ τό Τρισάγιον καί εἰς τούς Μακαρισμούς μετὰ τό «Πάτερ ἡμῶν...» ἀναγινώσκεται τό Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου...».

Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων

Προοιμιακός – Τά «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην...» (δίς).
2. Τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ).
3. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς σειρᾶς· «Ἠλούμενος Κύριε, Σταυρῶ ... ».
4. Τά στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (15ῃ Ἀπρ.)· «Πρὸς ἐπίπινα σκάμματα...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό σταυροθεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Ὡς ἐώρακε Κύριε...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Ο Ἀκαθίστος Ὕμνος). Κρήσκεντος μάρτυρος, Λεωνίδου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Τῷ πρωΐ: Μετά τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον»

Ἑσπέρια(6):

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ...» (δίς).
2. Τό Μαρτυρικό «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...» (ἄπαξ).
3. Τά 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Βουλήν προαιώνιον...».

Δόξα, Καί νῦν:

«Τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...».

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω» καί ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἑσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου. Ἀναγινώσεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν», φάλλεται τό Τροπάριον «Τό προσταχθέν μυστικῶς» δίς ἀργόν καί ἄπαξ σύντομον. Εἶτα ἀναγινώσεται ἡ Α' Στάσις (Α-Ζ) τῶν Οἴκων. Ἀκολουθῶς φάλλονται αἱ Α' καί Γ' Ὁδαί τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τό στόμα μου» εἰς 6 τροπάρια ἐκάστη Ὁδῆ μετά στίχου «Ἵπεραγία Θεοτόκε» εἰς τά 4 πρῶτα καί Δόξα, Καί νῦν εἰς τά 2 τελευταῖα καί αὐθις ὁ Εἰρμός. Ἀκολουθῶς τό «Τῇ Ὑπερμάχῳ» ἀργῶς καί ἀναγινώσεται ἡ Β' Στάσις (Η-Μ) τῶν Οἴκων. Εἶτα φάλλονται αἱ Δ', Ε' καί Στ' Ὁδαί τοῦ Κανόνος. Ἐν συνεχείᾳ τό «Τῇ Ὑπερμάχῳ» ἀργοσύντομον δίχορον καί ἀναγινώσεται ἡ Γ' Στάσις (Ν-Σ) τῶν Οἴκων. Ἀκολουθῶς φάλλονται αἱ Ζ', Η' καί Θ' Ὁδαί τοῦ Κανόνος. (Κατά τήν Θ' Ὁδῆν γίνεται θυμιάσις τοῦ ναοῦ). Εἶτα τό «Τῇ Ὑπερμάχῳ» ἀργοσύντομον δίχορον καί ἀναγινώσεται ἡ Δ' Στάσις (Τ - Ω καί Α) τῶν Οἴκων. Τό Τρισάγιον. «Τῇ Ὑπερμάχῳ» (χῦμα). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε...», «Καί δός ἡμῖν...»,

«Υπερένδοξε...», «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ...», «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...». Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ «Τὴν ὠραιότητα».

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου). Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας τῶν μαρτύρων.

Τῷ πρωῒ: Μεσονυχτικόν τοῦ Σαββάτου

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος
Ἀπολυτίκιον:	«Τό προσταχθέν...» (τρὶς).
Κάθισμα:	«Ὁ μέγας Στρατηγός...» (δύο) (ζήτηι τοῦτο ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τὴν γ' Στάσιν τῶν Οἴκων). Ἀμέσως:
Ὁ Ν' ψαλμός:	(χῦμα).
Κανών:	Τῆς Θεοτόκου «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου...», μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς 6.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Κάθισμα, πάλιν τὸ «Ὁ μέγας Στρατηγός...» (ἅπαξ).
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ...», Οἶκος «Ἄγγελος πρωτοστάτης...» Τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ἀνοιξω τὸ στόμα μου...»
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάριον:	«Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον...» (δύο).
Αἶνοι:	Τὰ 3 στιχηρὰ Προσόμοια «Κεκρουμένον μυστήριον...» εἰς 4.
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...».
Δοξολογία:	Μεγάλη, καὶ τὸ «Τὸ προσταχθέν μυστικῶς...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου: «Τὸ προσταχθέν μυστικῶς...».

Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἀγίοις...».
Ἀπολυτίκιον:	«Τό προσταχθέν...».
Κοντάκιον:	«Τῆ ὑπερμάχῳ....».
Τρισάγιον	
Ἀπόστολος:	Τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...» (ὁ δεύτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ)
Εὐαγγέλιον:	Τῆς Θεοτόκου· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Ὁρθρος 8ης Σεπτ.).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄπας γηγενής...».
Κοινωνικόν:	«Ποτήριον σωτηρίου....».
«Εἶδομεν τό φῶς...» καί Ἀπόλυσις.	

17. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Μαρίας Ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας.

Συμεών Ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι καί τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης, Μακαρίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ ἀσκήσαντος. Ἦχος πλ. α΄, Ἐωθινόν Β΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τό προσταχθέν...».
Κοντάκιον:	«Τῆ ὑπερμάχῳ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 6 καί τῆς Ὁσίας· «Σέ μέν διεκώλυε...» 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Ἐθαυματούργησε Χριστέ...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσση...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Τά τῆς ψυχῆς θηρεύματα...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «᾿Ω θαύματος καινοῦ...».

- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τό ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...»,
Δόξα· τῆς Ὁσίας «Ἐν σοί μητερ ἀκριβῶς...»,
Καί νῦν· τό Θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννη-
θείς...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. α΄ ἤχου, τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας «Ἐν σοί μητερ ἀκριβῶς...».

ΟΡΘΟΣ

- Ἐξάψαλμος
- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί
ἅπαντα ἢ ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β΄) Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν΄ ψαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν· «Τῆς σω-
τηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλή-
θη...».
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ δύο τοῦ Τριωδίου. Διά
τόν α΄ τοῦ Τριωδίου («Παρεϊκάς με πλούτῳ...») στίχος· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καί
διά τόν β΄ (Πόθῳ τήν φωσφόρον...), στίχος·
«Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν».
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τά ἐν τῷ Τριωδίῳ Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς
Ὁσίας καί τὰ ἐπίσης ἐν τῷ Τριωδίῳ Καθίσμα-
τα «Τά σκιρτήματα πάντα...» Δόξα, Καί
νῦν· «Εἰς ἰλύν ἐνεπάγγην ἁμαρτιῶν...».
- Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα.
Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα
τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Β' Ἀναστάσιμον «Τόν λίθον θεωρήσαι...», τῆς Ὁσίας «Ἰπόδειγμα μετανοίας», καί τό Θεοτοκίον «Ὁ γλυκασμός τῶν ἀγγέλων...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τῆς Ὁσίας: 4 (Τά ἐν τῷ Ἐσπερινῷ προσόμοια «Σέ μέν διεκώλυε...» εἰς 4). Τά δύο τελευταῖα, μετά τῶν στίχων: α) «Ἰπομένων ὑπέμεινα τόν Κύριον καί προσέσχε μοι...» β) «Καί ἔστησεν ἐπί πέτραν τούς πόδας μου καί κατηύθυνε τά διαβήματά μου...».
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ...».
Καί νῦν:	«Ἰπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», «Ἐν σοί μητερ, ἀκριβῶς...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ. «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Ε' τῶν Νηστειῶν «Χριστός παραγενόμενος ἀρχιερεύς...» (Ἐβρ. θ' 11-14).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ε' τῶν Νηστειῶν «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τούς δώδεκα...» (Μάρκ. ι' 32-45).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...» Καί Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας
 Τελεῖται ὁ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς
 ὡς προδιεγράφη κατὰ τὸ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Τόν συνάναρχον Λόγον...» Δόξα: «Ἐν σοὶ
 μήτερ ἀκριβῶς...»
Ἄντι Κοντακίου: Ἡ Ὑπακοή τοῦ πλ. ἀΐχου.
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: 1. Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ πλ. ἀΐχου·
 «Κύριε ἁμαρτάνων οὐ παύομαι...» 4.
 2. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Πτω-
 χεύσας ὁ πλούσιος...» 3.
 3. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (18ῃ
 Ἀπρ.)· «Ὁρμάς τάς τοῦ σώματος...» 3.
Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Ἄσπιλε ἀμό-
 λυντε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό μέγα Προκείμενον
 «Ἐδωκας κληρονομίαν...» μετά τῶν στίχων
 αὐτοῦ.
Ἀπόστιχα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Θαυμαστή τοῦ
 Σωτῆρος (δῖς) καί τό Μαρτυρικό «Τῇ πρε-
 σβείᾳ Κύριε...».
Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τῶν οὐρανίων
 ταγμάτων...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Τά τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία ὡς
 προδιετυπώθη τῷ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωάννου ὀσίου, Σάββα τοῦ Γότθου.

19. ΤΡΙΤΗ. Παφνουτίου Ἱερομάρτυρος. Ἀγαθαγγέλου ὁσιομάρτυρος.

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ, Ζαχαρίου ἀποστόλου, Ἰωάσαφ ὁσίου.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Μετά ταῦτα ἀκολουθεῖ:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός. Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια: (στίχοι 10)

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Πλούσιος ἐν πάθεσιν ...» (δῖς).

2. Τό Μαρτυρικόν· «Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς ...» (ἄπαξ).

3. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου· «Πέραν τοῦ Ἰορδάνου...».

4. Τέσσερα στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (21ῃ Ἀπρ.) «Ἱερεὺς ἐννομώτατος...».

Δόξα, Καί νῦν:

Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Τήν σκηνήν τήν ἀμόλυντον...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

21. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀλεξάνδρας βασιλίσσης μάρτυρος, Ἀναστασίου Σιναΐτου.

22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πρὸ τῶν Βαΐων. Ναθαναήλ Ἀποστόλου. Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Τριωδίου § 59, 60).

Τῷ πρωῷ: Μετά τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελεῖται,

Ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός καί τὰ «Πρός Κύριον ...»

Ἑσπέρια: (στίχοι 10)

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Τήν ψυχωφελῆ πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν...» (δίς).
2. Τό ὁμόηχον μαρτυρικόν «Μάρτυρες Κυρίου, ἰκετεύσατε...» (ἅπαξ).
3. Τά 5 Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου: «Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν...» εἰς 7.

Δόξα:

Τό Ἰδιόμελον «Ἐπιστάς τῷ μνήματι Λαζάρου...».

Καί νῦν:

Τό ἕτερον Ἰδιόμελον «Τήν ψυχωφελῆ πληρώσαντες...».

Ἐῖσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα, «Κατευθυνθήτω...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Σημείωσις. Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, σχολάζει ἡ Παρακλητική.

Τῷ ἑσπέρας: Ἀναγινώσεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν...» ψάλλεται ὁ Κανών τοῦ Λαζάρου «Νεκρόν τετραήμερον ἕξαναστήσας...» μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ καί τοῦ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος τοῦ Κανόνος ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὁδῆς «Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ...». Τρισάγιον. Κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά...» (ζήτει μετὰ τήν Στ' Ὁδῆν τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁρθρου τῆς αὔριου). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τά «Ἄσπιλε ἀμόλυντε...» «Καί δός ἡμῖν Δέσποτα...» κλπ. Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀπόλυσις (Ὁ Ἀναστάς...») μετὰ τοῦ «Εὐξόμεθα...». Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» τό «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...».

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρό τῶν Βαΐων. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἁγίου καί Δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου. Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου, Ἀνατολίου, Πρωτολέοντος, Γλυκερίου μάρτυρος, Γεωργίου τοῦ ἐν Πτολεμαΐδι νεομάρτυρος τοῦ Κυρίου.

Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου θά ἐορτασθῆ τήν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 61, 62)

Σημείωσις. Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ δέν τελοῦνται μνημόσυνα μετά κολλύβων. Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὅταν δηλαδή πρόκειται γιά 3ήμερα, 9ήμερα καί 40ήμερα μνημόσυνα, μνημονεύονται τά ὀνόματα τῶν τεθνεώτων εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, φαλλομένων μόνον τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετά πνευμάτων δικαίων...», ἄνευ παραθέσεως κολλύβων.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, τό Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκιον:** «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...» (τρῖς).
Κάθισμα: «Κατοικτεῖρας τῆς Μάρθας καί Μαρίας...» (δίς).
Εὐλογητάρια: Τά ἀναστάσιμα.
 Μικρά συναπτή καί ἡ ἐκφώνησις: «Ὅτι ἠὺλόγηταί σου...» Ἀμέσως:
Κάθισμα: «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας...» (δίς)
 «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» καί ὁ Ν΄ ψαλμός (χῦμα).
Κανόνες: Τοῦ Τριωδίου μετά στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι».
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Τά δύο καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Συμπάρεστησαν Χριστῶ...» καί «Προγινώσκων τά πάντα ὡς ποιητής...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι: «Ἰγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν...».
Ἄντι τῆς Τιμιωτέρας: Ἡ Θ΄ Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τοῦ Τριωδίου μετά τοῦ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός

	ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἡ Καταβασία «Κυρίως Θεοτόκον...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (δίς), ἄνευ τοῦ «Ἰψοῦτε...» καί τά δύο τοῦ Τριωδίου «Λόγω σου Λόγε τοῦ Θεοῦ...» (δίς) καί «Διά Λαζάρου σε Χριστός...» (ἅπαξ).
Αἶνοι:	Τά 8 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἀνάστασις καί ζωή...».
Δόξα:	«Μέγα καί παράδοξον θαῦμα...».
Καί νῦν:	«Ἰπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...»

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό β' Ἀντίφωνον:	« ... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκιον:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
Κοντάκιον:	«Ἡ πάντων χαρά...».
Ἀντί Τρισαγίου:	«Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...».
Ἀπόστολος:	Σαββάτου τοῦ Λαζάρου: «Βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες...» (Ἐβρ. ιβ' 28, ιγ' 1-8). Σαββάτου τοῦ Λαζάρου: «Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος...» (Ἰωάν. ια', 1 – 45).
Εὐαγγέλιον:	Σαββάτου τοῦ Λαζάρου: «Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος...» (Ἰωάν. ια', 1 – 45).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Τήν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν...» (Εἰρμός τῆς Θ' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Τριωδίου).
Κοινωνικόν:	«Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς ...»:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημεῖωσις: Ἀπό σήμερον μέχρι καί τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς παραλείπεται ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τό «Εἶδομεν τό φῶς...». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἀπό τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

24. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Ἡ λαμπρά καί ἔνδοξος πανήγυρις τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐλισάβητ ὀσίας, Σάββα τοῦ Στρατηλάτου μάρτυρος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 63, 64, 65).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...».
Κοντάκιον: «Ἡ πάντων χαρά...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον ἡ χάρις...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν: Τό α΄ Ἰδιόμελον· «Σήμερον ἡ χάρις...»
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Χαῖρε καί εὐφραίνου...» μετά τῶν πρό αὐτῶν στίχων.
Δόξα, Καί νῦν: «Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...».
Ἀπολυτίκια: «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
 «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν «Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, τά Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς· «Τό πανάγιον Πνεῦμα...» ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον: «Συνταφέντες σοι...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.
- Καθίσματα:** Τά ἐν τῷ Τριωδίῳ κατά σειράν καί τό μετά τόν Πολυέλεον «Ὁ ἐπί θρόνου Χερουβεὶμ...» (δίς).
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».
- Στίχος:** «Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τό ὄνομά Σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: (Ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης) Τῆς ἡμέρας:** «Ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα...» (Ματθ. κα΄ 5 – 11 καί 15 – 17). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...» οὐ λέγομεν.
- Ὁ ΝΨαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Σήμερον ὁ Χριστός εἰσέρχεται ἐν πόλει τῇ ἀγία...», Καί νῦν τό αὐτό. Εἰς τόν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Σήμερον ἡ χάρις...».
- Κανών:** Ὁ τοῦ Τριωδίου, ἄνευ στίχων.
- Ἀπό γ΄ Ὁδῆς:** Ἡ Ὑπακοή: «Μετά κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς:** Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «ᾠφθησαν αἱ πηγαί...»
- Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ Ὁδὴ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς καί ἡ Καταβασία «Θεός, Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν...».
- Ἐξαποστειλάριον:** «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (τρὶς), μόνον. Ἀμέσως μετά ἀναγινώσκειται ἡ εὐχή τῶν Βαΐων ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης (ἢ ἀπό τοῦ Θρόνου, ἐάν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς, ὅστις περιβάλλεται πρὸς τοῦτο Ἐπιτραχήλιον καί Ὀμοφόριον). Εἰς Κύπρον ἡ Εὐχή τῶν Βαΐων ἀναγινώσκειται καί εἰς τό τέλος τῆς Θείας

Λειτουργίας, μετά τήν Λιτανείαν, λόγω τοῦ ὅτι πολλοί τῶν πιστῶν ἔρχονται εἰς τόν ναόν φέροντες τούς κλάδους ἐλαίας αὐτῶν, μετά τό σημεῖον τοῦτο.

Αἶνοι:

Τά 4 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Ὁ πλείστος ὄχλος Κύριε...».

Δόξα, Καί νῦν:

«Πρό ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...».

Δοξολογία:

Μεγάλη καί τό «Συνταφέντες σοι...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἀντίφωνα:

Τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
- Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με.
- Θλίψιν καί ὀδύνην εὔρον, καί τό ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.
- Εὐάρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγώ δέ ἐταπεινώθην σφόδρα.
- Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περί πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;
- Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καί τό ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
- Τάς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

«Σῶσον ἡμᾶς Ὑιέ Θεοῦ, ὁ ἐπί πῶλου ὄνου καθεσθείς, φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα»

Δόξα, Καί νῦν. «Ὁ Μονογενής...».

Ἄντίφωνον Γ΄

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τόν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

«Τήν κοινήν
ἀνάστασιν...».

Εἰσοδικόν:

«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐπί πύλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκια:

«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...», «Συνταφέντες σοι...».

Κοντάκιον:

«Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:

Κυριακῆς τῶν Βαΐων: «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε...» (Φιλιπ. δ΄, 4 – 9).

Εὐαγγέλιον:

Κυριακῆς τῶν Βαΐων: «Πρό ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...» (Ἰωάν. ιβ΄, 1 – 18).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

Ἅγιος Ἐφραίμ: «Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν...».

Κοινωνικόν:

«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλούϊα».

Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»: «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, κρουομένων τῶν κωδῶνων, προπορευομένων τῶν φανῶν καί τῶν ἐξαπτερυγῶν καί ψαλλομένων τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἴνων «Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε...», γίνεται λιτανεῖα περὶ τόν ναόν, τῶν Ἱερέων κρατούντων τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον καί τήν Εἰκόνα τῆς Βαΐφόρου καί τῶν πιστῶν ἀκολουθούντων καί φερόντων κλάδους φοινίκων καί ἐλαίας. Συμπληρωθείσης τῆς λιτανείας, πρὸ τῆς δυτικῆς

εισόδου και βλέπων προς δυσμάς, ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ματθ. κα' 1 – 11 καὶ 15 – 17). Ἀκολούθως ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν τῶν Βαΐων καὶ ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...». Εἰσερχομένων τῶν πιστῶν εἰς τὸν ναὸν ψάλλεται τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...» καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐσπέρας: Ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῶν Βαΐων.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...» Δόξα: «Συνταφέντες σοι...».

Κοντάκιον: «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐπὶ πύλου ὄνου...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Τὰ 3 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών...» εἰς 6.

Δόξα: Τὸ α' Ἰδιόμελον «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου...».

Καὶ νῦν: Τὸ γ' Ἰδιόμελον «Ὁ τοῖς Χερουβεὶμ ἐποχοῦμενος...»

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον...».

Ἀπόστιχα: Τὰ 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων...» μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων.

Δόξα: Τὸ α' Ἰδιόμελον· «Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων...».

Καὶ νῦν: Τὸ β' Ἰδιόμελον· «Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν...».

«Νῦν ἀπολύεις...» καὶ εὐθύς ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου «Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην...» μετὰ τοῦ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὁδῆς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία...». Τρισάγιον, τὰ ἀπολυτίκια «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα: «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν...», Καὶ νῦν «Ἰπὸ τὴν σὴν...» Τό· «Κύριε ἐλέησον» (μ') Δόξα, Καὶ νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...» «Ὁ ὢν εὐλογητός...». Τὰς εὐχὰς «Ἐπουράνιε βασιλεῦ...» καὶ «Κύριε καὶ Δέσποτα...» καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

- Ἀπόλυσις:** «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...».
- Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» :** Τὸ σταυροθεοτοκίον «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...».

25. ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. Μνεΐαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν ἀκαρπίαν αὐτῆς καταρασθείσης καὶ ξηραθείσης συκῆς. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου μετατίθεται εἰς τὴν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου.

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας: Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μεγάλης Δευτέρας, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τὸ Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Βασιλικὴ ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς (ἐμμελής ἀπαγγελία), καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κασίτου. Τρισάγιον. Τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Μετὰ τὰ Εἰρηνικά, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» καὶ τὸ Τροπάριον «Ἴδου ὁ Νυμφίος» (τρὶς). Εἰς τὸ τέλος τοῦ α' λέγομεν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», καὶ εἰς τὸ τοῦ γ' «διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Μικρὰ Συναπτὴ καὶ Ἐκφώνησις «Ὅτι σὸν τὸ κράτος...». Ἀκολούθως ψάλλονται τὰ τρία κατὰ σειράν καθίσματα, τὰ δύο ἀνά μίαν καὶ τὸ τρίτον δις καὶ εὐθύς ὁ διάκονος «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καὶ ἀναγινώσκειται ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τὸ Εὐαγγέλιον. Ἀμέσως ὁ Ν' (χῦμα) καὶ ὁ Τριώδιος Κανὼν εἰς ἕξ τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς. Μετὰ τὴν α' Ὁδὴν,

μικρά συναπτή. Ακολουθως τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ἡ ἠ΄ Ὁδὴ ἐν ἧ ἀντί τοῦ Δόξα λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα τόν Κύριον» πρό δέ τοῦ ἐν τῷ τέλει αὐτῆς Εἰρμουῦ λέγομεν «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον». «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός...» καί ψάλλεται ἡ Θ΄ Ὁδὴ. Μετά τόν Εἰρμόν αὐτῆς αἵτησις καί τό Ἐξαποστειλάριον «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τούς Αἴνους τά 2 Ἰδιόμελα «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος» εἰς 4. Δόξα, Καί νῦν «Κύριε, ἐρχόμενος». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα, τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 3 Ἰδιόμελα «Κύριε, πρός τό μυστήριον». Δόξα, Καί νῦν «Δευτέραν Εὐαν». «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι» Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ΄), Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπί τό ἐκούσιον πάθος».

Τῆ Μ. Δευτέρα πρωΐ: ΑΙ ΩΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τά πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ΄, ε΄, ς΄, ζ΄, καί η΄), καί ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὑραι λιταί, μετά δέ τούς Ψαλμούς ἐκάστης Ὑρας τό Τροπάριον «Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος ἔρχεται...», καί μετά τό Τρισάγιον τό Κοντάκιον «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...».

Εἰς τήν Θ΄ Ὑραν, οἱ Μακαρισμοί καί μετά τό «Πάτερ ἡμῶν...», τό Κοντάκιον «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...» καί τά λοιπά ὡς συνήθως.

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπί τό ἐκούσιον πάθος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...».

Ἑσπέρια: (Στίχοι 6) Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων (περιλαμβανομένου τοῦ Δόξα)· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...» κτλ. καί τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων «Κύριε, πρός τό μυστήριον...» κτλ.

Δόξα, Καί νῦν: Τό ἕτερον Ἰδιόμελον «Δευτέραν Εὐαν τήν Αἰγυπτίαν...».

Εἵσοδος: Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...».

	Τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...». Καί ἀμέσως τό Εὐαγγέλιον.
Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἡμέρας. «Καθημένου τοῦ Ἰησοῦ...» (Ματθ. κδ', 3 – 35).
	Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.
Ἀπόλυσις:	«Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῆ Μ. Δευτέρα ἐσπέρας: ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μέγα Ἀποδείπνον μετά τήν Δοξολογίαν, ψάλλεται τό Τριώδιον «Πρόσεχε οὐρανέ καί λαλήσω...» μετά τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ. Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς «Τόν προδηλωθέντα...» ἀργῶς, καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Εἰς τήν συγχώρησιν τό Σταυροθεοτοκίον «Σφαγήν σου τήν ἄδικον Χριστέ...».

26. ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς τῶν Δέκα Παρθένων Παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Βασιλέως ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀμασειάς, Καλανδίωνος ὀσίου τοῦ Κυπρίου, Γεωργίου κτίτορος Μονῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν Κουτσοβέντη τῆς Κύπρου.

Τῆ Μ. Δευτέρα ἐσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Τρίτης, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεύς θυμιᾷ τόν ναόν διά κατσίου. Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετά τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλουῖα» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ ἀλέγομεν «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διά τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τά δύο πρῶτα ἀνά μίαν καί τό τρίτον δίς). Ἀκολούθως ἀναγινώσκειται ἀπό τῆς Ὠραίας Πύλης τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου (Ματθ. κβ' 15 - κγ' 39) ὡς καί χθές. Ὁ Ν' χῦμα, ἀμέσως αἴτησις καί ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον,

ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα φάλλεται ὁ διώδιος Κανὼν εἰς ἕξ Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὡδῆς ἐπαναλαμβάνεται καὶ πάλιν ὁ Εἰρμός. Εἰς τὴν ἡ' Ὁδὴν ἀντί Δόξα τὸ «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν...» καὶ πρὸ τοῦ Εἰρμοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...». Εἶτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός» καὶ φάλλεται ἡ Θ' Ὁδῇ. Τὸ Ἐξαποστειλάριον «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ 2 Ἰδιόμελα «Ἐν ταῖς λαμπρότησι» εἰς 4. Δόξα, Καὶ νῦν· «Τοῦ κρύφαντος τὸ τάλαντον». «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ Δοξολογία χῦμα. Τὰ Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τὰ 3 Ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοί». Δόξα, Καὶ νῦν· «Ἰδού σοι τὸ τάλαντον». «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καὶ τὸ Κοντάκιον «Τὴν ὥραν ψυχῆ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καὶ ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος».

Τῆ Μ. Τρίτη πρωΐ: ΑΙ ΩΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τὰ πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ', ι', ια', ιβ', καὶ ιγ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὁραι λιταί. Μετὰ τοὺς Ψαλμούς ἐκάστης Ὁρας τὸ Τροπάριον «Ἰδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται...», καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Κοντάκιον «Τὴν ὥραν, ψυχῆ τοῦ τέλους...».

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός – Τὰ «Πρὸς Κύριον...».

Ἑσπέρια: (Στίχοι 6) Τὰ 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων τοῦ Ὁρθρου «Ἐν ταῖς λαμπρότησι...» κτλ. καὶ τὰ 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων «Δεῦτε πιστοί...» κτλ.

Δόξα, Καὶ νῦν: Τὸ ἕτερον Ἰδιόμελον «Ἰδού σοι τὸ τάλαντον...».

Εἵσοδος: Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...». Τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ «Κατευθυνθήτω...».

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας· «Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης...» (Ματθ. κδ', 36 – κς', 2).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.
Ἀπόλυσις: Ἡ ἰδίᾳ: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῆ Μ. Τρίτη ἑσπέρας: ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μέγα Ἀπόδειπνον μετὰ τήν Δοξολογίαν, ψάλλεται τό Τριώδιον: «Στειρωθέντα μου τόν νοῦν...» μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ. Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς ὁ Εἰρμός αὐτῆς: «Τήν ὑπερφυῶς σαρκί...» ἀργῶς, καί ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Μ. Ἀποδείπνου. Εἰς τήν συγχώρησιν τό Σταυροθετοκίον «Σφαγὴν σου τήν ἄδικον Χριστέ...».

27. ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. Μνεΐαν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης τόν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός, ὡς οἱ θεϊότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρό τοῦ σωτηρίου πάθους, μικρόν τοῦτο γέγονε. Συμεών ἱερομάρτυρος, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, Ἰωάννου Ὁμολογητοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Καθαρῶν.

Τῆ Μ. Τρίτη ἑσπέρας: Μετὰ τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Τετάρτης, κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἡ Βασιλικὴ ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τόν ναόν διὰ κατσίου. Τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ α' λέγομεν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διά τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ τά δύο πρῶτα ἀνά μίαν καί τό τρίτον δίς. Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκειται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ἰωάν. β' 17-30). Ὁ Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ τριώδιος Κανὼν εἰς ἕξ Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Μετὰ τήν Γ' Ὁδὴν αἵτησις καί ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ἰπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Η' Ὁδὴ. Ἀντί Δόξα: τό «Εὐλογοῦμεν Πατέρα,

Υἱόν...», πρό δέ τοῦ Εἰρμου «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καί ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ: «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' ᾠδή. Τό Ἐξαποστειλάριον: «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τούς Αἴνους τά 4 Ἰδιόμελα «Σέ τόν τῆς Παρθένου Υἱόν». Δόξα: «Ἡ ἀμαρτωλός ἔδραμε», Καί νῦν: «Ἡ βεβουθισμένη». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον ὁ Χριστός παραγίνεται». Δόξα, Καί νῦν: «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις». «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι» Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον: «Ἵπέρ τήν πόρνην ἀγαθέ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπί τό ἐκούσιον πάθος».

Τῆ Μ. Τετάρτη πρωῖ: ΑΙ ΩΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τά ἕτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (ιδ', ιε', ις', ιθ' καί κ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ ᾠραι λιταί. Μετά τούς ψαλμούς ἐκάστης ᾠρας, τό Τροπάριον «Ἰδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται...» καί μετά τό Τρισάγιον, τό Κοντάκιον «Ἵπέρ τήν πόρνην...». Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...»

Ἑσπέρια: (στίχοι 10) Τά 6 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων «Σέ τόν τῆς Παρθένου Υἱόν...» κτλ. καί τά 4 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων: «Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται...» κτλ.

Δόξα, Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον: «Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις...».

Εἴσοδος: Μετ' Εὐαγγελίου – «Φῶς ἰλαρόν...» καί τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...».

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας: «Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθθανία...» (Ματθ. κς', 6-16).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῆ Μ. Τετάρτη ἑσπέρας: ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μικρόν Ἀποδειπνον μετὰ τό «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τριωδίου «Ἀνώγειν ἐστρωμένον...» μετὰ Στίχου «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς φάλλεται ὁ Εἰρμός· «Ἀσπόρου συλλήψεως...» Μετὰ τό Τρισάγιον· «Ἵπέρ τήν πόρνην...» καί τά λοιπά τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ὡς συνήθως καί Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

28. ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ. Ἑορτάζομεν τόν Ἱερόν Νιπτῆρα, τόν Μυστικόν Δείπνον, τήν ὑπερφυᾶ Προσευχήν καί τήν Προδοσίαν. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα Μαρτύρων. Μέμνονος ὀσίου, Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων.

Τῆ Μ. Τετάρτη ἑσπέρας: Μετὰ τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου εἷς τινα μέρη τελεῖται τό Ἅγιον Εὐχέλαιον καί ἀκολούθως ἐπισυνάπτεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης. Ἄλλαχού προηγεῖται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης καί ἀκολουθεῖ τό μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου.

Ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης τελεῖται κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τά Εἰρηνικά, φάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταί» (τρῖς). Εἶτα ἀναγινώσκειται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου (Λουκ. κβ' 1-39). Ὁ Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ φάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ ἄνευ στίχων. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Ἀπό Γ' Ὁδῆς φάλλονται τά 3 Καθίσματα. Ἀφ' Στ' Ὁδῆς ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ἵπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Ἀκολούθως φάλλονται αἱ Ζ' καί Η' Ὁδαί. Μετὰ τόν ἐν τέλει τῆς Η' Ὁδῆς Εἰρμόν, τοῦ ὁποίου προηγεῖται τό «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον» ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ φωτός» καί φάλλεται ἡ Θ' Ὁδή. Μετὰ τήν αἵτησιν τό Ἐξαποστειλάριον «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τοὺς Αἴνους τά 4 Ἰδιόμελα «Συντρέχει λοιπόν». Δόξα, Καί νῦν· «Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνόν». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον τό κατὰ τοῦ

Χριστοῦ». Δόξα «Ὁ τρόπος σου δολιότητος», Καί νῦν «Μυσταγωγῶν σου, Κύριε». Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τό Τροπάριον τῆς Προφητείας «Ὁ ῥαπισθεῖς ὑπέρ γένους ἀνθρώπων...» (χῦμα), ἡ Προφητεία, Ἐκτενής ὑπό τοῦ Ἱερέως καί ἀπόλυσις: «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινώσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῆφαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν καί μέχρι Σταυροῦ καί Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Ἁγίᾳ καί Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωΐ.

Τελεῖται ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου. (Κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἐξάγεται σήμερον καί δεύτερος Ἀμνός, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸν καθαγιασμόν φυλάσσεται διὰ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας τῶν πιστῶν καθ' ὅλον τό ἔτος).

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:

Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν εἰς 6: «Συντρέχει λοιπόν...» (δίς), «Ἰούδας ὁ παράνομος...», «Ἰούδας ὁ προδότης...», «Ἰούδας ὁ δοῦλος...», «Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνόν...».

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Ἰδιόμελον «Γέννημα ἐχιδνῶν...».

Εἵσοδος:

Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...» καί τὰ Ἀναγνώσματα.

Εἰς τό τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καί ψάλλεται ὁ Τρισάγιος Ὑμνος.

Ἀπόστολος:

Μεγάλῃς Πέμπτῃς. «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπό τοῦ Κυρίου ...» (Α' Κορ. ια' 23 – 32).

Εὐαγγέλιον:

Μ. Πέμπτῃς. «Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τό Πάσχα γίνεται...» (Ματθ. κς' 2 – 20, Ἰω. ιγ' 3 – 17, Ματθ' κς' 21 – 39, Λουκ. κβ' 43 – 44 καί Ματθ. κς' 40 – κς' 2).

Ἀκολουθεῖ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, εἰς ἣν ἀντί τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου ψάλλεται τό Τροπάριον «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...». Εἰς τό σημεῖον «οὐ φίλημά Σοι δώσω καθάπερ

ὁ Ἰούδας...» γίνεται ἡ Μεγάλη Εἵσοδος καί εὐθύς ἀμέσως μετά τήν Εἵσο-
δον ὁ β' Χορός συνεχίζει ἀπό τοῦ σημείου «ἀλλ' ὡς ὁ ληστής...».

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἐπί σοί χαίρει...».

Κοινωνικόν: «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Ἄντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»: «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα...».

29. ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τά Ἅγια καί Σωτήρια καί Φρικτά Πά-
θη τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἰάσονος
καί Σωσιπάτρου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων.

Τῇ Μ. Πέμπτῃ ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Παρασκευῆς, ἥτοι ἡ
ἀκολουθία τῶν ἀγίων Παθῶν, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ, κατὰ τήν ἀκόλουθον
τυπικήν διάταξιν:

(Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Τριωδίου § 80)

Ὁ Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοί ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ
οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν»
καί ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεύς
θυμιᾶ τόν ναόν διά κατσίου. Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τόν
λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετά τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλού-
ϊα» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό
Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρῖς). Μετά τοῦτο ἀναγινώσκειται
τό Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης (Α') (Ἰωάν. ιγ' 31-38, ιδ', ιε', ιστ', ιζ' – ιη' 1).
Εἰς τό τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ β' Χορός ψάλλει τό «Δόξα τῇ μακροθυ-
μίᾳ σου Κύριε, δόξα σοί». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσιν ἐναλλάξ οἱ Χοροί
εἰς τήν λῆξιν ἐκάστου Εὐαγγελίου πλὴν τοῦ τελευταίου, εἰς τό ὅποιον
ψάλλουσι «Δόξα σοί, Κύριε, δόξα σοί». Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται (ἄρχεται
ὁ α' Χορός) τό α', β', καί τό γ' Ἀντίφωνον μετά τοῦ Καθίσματος «Ἐν τῷ
δείπνῳ» καί ἀναγινώσκειται τό Β' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιη' 1 – 28). Ἀκο-
λούθως ψάλλεται τό δ', ε', καί στ' Ἀντίφωνον (ἄρχεται ὁ β' Χορός) μετά
τοῦ Καθίσματος «Ποῖος σέ τρόπος» καί ἀναγινώσκειται τό Γ' Εὐαγγέλιον
(Ματθ. κστ' 57 – 75). Εἶτα ψάλλεται τό ζ', η', καί θ' Ἀντίφωνον μετά τοῦ
Καθίσματος «Ὡ πῶς Ἰούδας» καί ἀναγινώσκειται τό Δ' Εὐαγγέλιον (Ἰ-

ωάν. ιη' 28 – ιθ' 6). Ακολούθως ψάλλεται τό ι', ια' και ιβ' Αντίφωνον μετά τοῦ Καθίσματος «Ὅτε παρέστης» και ἀναγινώσκειται τό Ε' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 3 – 32). Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται τό ιγ' και ιδ' Αντίφωνον. Μετά ταῦτα γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ μετά τοῦ Ἐσταυρωμένου ὑπό τοῦ Ἱερέως, τοῦ Ἱερέως ἢ τοῦ Κανονάρχου ἐκφωνοῦντος εἰς ὕφος ἀναγνώσεως Ἀποστόλου τό α' Τροπάριον τοῦ ιε' Αντιφώνου «Σήμερον κρεμάται ἐπί ξύλου». (Τόν α' και τόν προτελευταῖον στίχον «Προσκυνοῦμεν σου τά πάθη Χριστέ» λέγει τρίς). Τό αὐτό Τροπάριον ψάλλεται ἀκολούθως ὑπό τοῦ Δεξιοῦ Χοροῦ ἄνευ τῶν ἐπαναλήψεων. (Εἰς πλείστους ναούς γίνεται ἢ ὑπό ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατά στίχους ψαλμωδία τούτου) και εὐθύς τά ὑπόλοιπα Τροπάρια τοῦ ιε' Αντιφώνου. Μετά τό Κάθισμα «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς», ἀναγινώσκειται τό Στ' Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε' 16 – 32). Εἶτα ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ μετά τοῦ Προκειμένου «Διμερίσαντο τά ἰμάτιά μου» και ἀναγινώσκειται τό Ζ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 33 – 54). Ὁ Ν' χῦμα και εὐθύς τό Η' Εὐαγγέλιον (Λουκ. κγ' 32 – 49). Ακολούθως ψάλλεται ὁ Τριώδιος Κανὼν εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ ἄνευ στίχου. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται και πάλιν ὁ Εἰρμός. Μετά τήν Ε' Ὁδὴν, γίνεται αἴτησις και ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηρολόγιον τῆς ἡμέρας και τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ἡ Η' Ὁδὴ. Μετά τόν ἐν τέλει τῆς Η' Ὁδῆς Εἰρμόν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τὴν Θεοτόκον και μητέρα τοῦ φωτός» και ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ. Τό Ἐξαποστειλάριον «Τόν ληστήν αὐθημερόν...» (τρῖς) και ἀναγινώσκειται τό Θ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ' 25 – 37) και εὐθύς οἱ Αἴνοι, ἐν οἷς ψάλλομεν τά 3 Ἰδιόμελα «Δύο και πονηρά» εἰς 4. Δόξα, «Ἐξέδυσάν με», Καὶ νῦν «Τόν νωτόν μου». Εἶτα ἀναγινώσκειται τό Ι' Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε' 43 – 47). «Σοὶ δόξα πρέπει» και ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά και μετά τήν ἐκφώνησιν «Σόν γάρ ἐστι τό ἔλεειν» ἀναγινώσκειται τό ΙΑ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ' 38 – 42). Μετά τοῦτο ψάλλονται τά Ἀπόστιχα «Πᾶσα ἢ κτίσις». Δόξα «Κύριε, ἀναβαίνοντός σου», Καὶ νῦν «Ἦδη βάπτεται κάλαμος», και ἀναγινώσκειται τό ΙΒ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 62 – 66) ὑπό τοῦ Διακόνου ἀπό ἄμβωνος (ἐάν δέν ὑπάρχη Διάκονος, ἀναγινώσκειται ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης). Εἰς τό τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Χορός «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον και τό Ἀπολυτίκιον «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς...» (τρῖς), ἡ Ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», μεθ' ἣν «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός» και ἡ Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐμπυτσίμους και

μάστιγας και κολαφισμούς και Σταυρόν και θάνατον ύπομείνας διά τήν του κόσμου σωτηρίαν, Χριστός...».

Τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωΐ.

Ἀναγινώσκονται αἱ Μεγάλαι Ὑμνολογίαι ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ, κατὰ τήν κατωτέρω διάταξιν. Εἰς τάς Γ', Στ'καί Θ' Ὑμνολογίας, ὅταν ψάλλωνται τά Ἰδιόμελα, ὁ Διάκονος, ἡ ἀπουσία τούτου ὁ Ἱερεύς, θυμιάζει διά κατζίου.

Ὑμνος Α'. Ὁ Ἱερεύς «Εὐλόγητός ὁ Θεός... Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι. Βασιλεῦ Οὐράνιε...». Ὁ Ἀναγνώστης Τρισάγιον. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψαλμοί τῆς Α' Ὑμνολογίας. Δόξα: «Σταυρωθέντος σου Χριστέ...». Καί νῦν «Τί σε καλέσωμεν...» καί ἄρχεται ὁ Δεξιός Χορός ψάλλειν τό α' Ἰδιόμελον «Σήμερον τοῦ ναοῦ τό καταπέτασμα ...», Ὁ β' Χορός: «Ἴνα τί ἐφρούραξαν ἔθνη καί λαοί ἐμελέτησαν κενά;» καί τό β' Ἰδιόμελον «Ὡς πρόβατον ἐπί σφαγήν, ἤχθης...». Δόξα, Καί νῦν «Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις...». Προκείμενον ἦχος δ'. «Ἐξεπορεύετο ἔξω καί ἐλάλει ἐπί τό αὐτό... Μακάριος ὁ συνιών...». «Προφητείας Ζαχαρίου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος: «Σοφία: Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης: «Τάδε λέγει Κύριος...». Ἀπόστολος τῆς Α' Ὑμνολογίας: «Πρός Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος: «Πρόσχωμεν: Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης: «Ἐμοί μή γένοιτο...» (Γαλ. ς' 14 – 18), ὁ Χορός: «Ἀλληλουϊα». Ὁ διάκονος: «Σοφία: ὀρθοί ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεύς: «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Α' Ὑμνολογίας: «Πρωΐας γενομένης...» (Ματθ. κζ', 1 – 56). Οἱ Χοροί: «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Ὁ Ἀναγνώστης: «Τά διαβήματά μου...». Τρισάγιον. Κοντάκιον «Τόν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...» «Κύριε Ἐλέησον...» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ'). Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς: «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καί ὁ Προεστῶς τήν Εὐχήν: «Χριστέ τό φῶς τό ἀληθινόν...».

Ὑμνος Γ'. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψαλμοί τῆς Τρίτης Ὑμνολογίας. Δόξα: «Κύριε κατέκρινάν σε...». Καί νῦν: «Θεοτόκε, σύ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή...» καί ψάλλομεν τά Ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Ἀριστερός Χορός) «Διά τόν φόβον τῶν Ἰουδαίων...», ὁ Δεξιός Χορός: «Τά ῥήματά μου ἐνώτισαι,

Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου»· «Πρό τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ...». Δόξα, Καί νῦν· «Ἐλκόμενος ἐπί Σταυροῦ...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν Προκείμενον ἤχος δ΄. «Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος... Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με... Προφητείας Ἡσαΐου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος· «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Γ΄ Ὑρας· «Πρὸς Ῥωμαίους...», ὁ Διάκονος· «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ἐτι Χριστός...» (Ῥωμ ε΄, 6 – 10), ὁ διάκονος· «Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεύς· «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Γ΄ Ὑρας· «Οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τόν Ἰησοῦν...» (Μάρκ. ιε΄, 16 – 41). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Καί εὐθύς· «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τόν δι’ ἡμᾶς Σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ΄). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ΄). Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», καὶ ὁ Προεστῶς τὴν Εὐχὴν· «Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονογενές...».

Ὑρα ΣΤ΄. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ οἱ Ψαλμοὶ τῆς Ἑκτῆς Ὑρας. Δόξα· «Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς...». Καί νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν...» καὶ ἄρχεται ὁ Δεξιὸς Χορὸς ψάλλειν τὰ Ἰδιόμελα· «Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις...», ὁ Ἀριστερός Χορὸς· «Ἔδωκαν εἰς τό βρῶμα μου χολήν...»· «Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ...». Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε χριστοφόροι λαοί...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν. Προκείμενον ἤχος δ΄. «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν... Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου..., Προφητείας Ἡσαΐου τό Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος· «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Τάδε λέγει Κύριος. Ἴδου συνήσει...», ὁ Ἀπόστολος τῆς ΣΤ΄ Ὑρας· «Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς...», ὁ διάκονος· «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι...» (Ἑβρ. β΄, 11 – 18), ὁ διάκονος· «Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν...», ὁ Ἱερεύς· «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς ΣΤ΄ Ὑρας· «Ἦγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο, κακοῦργοι...» (Λουκ. κγ΄, 32 – 49), «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» καί εὐθύς· «Ταχύ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τόν δι’ ἡμᾶς Σταυρωθέντα...».

«Κύριε Ἐλέησον» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καί ὁ Προεστώς τήν Εὐχὴν «Θεέ καί Κύριε τῶν δυνάμεων...».

Ὦρα Θ'. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψαλμοὶ τῆς Ἐνάτης Ὦρας. Δόξα: «Βλέπων ὁ ληστής...». Καί νῦν «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...», καί ἄρχεται ὁ Ἀριστερός Χορός ψάλλειν τό Ἰδιόμελον «Θάμβος ἦν κατιδεῖν...», ὁ Δεξιός Χορός: «Διμερίσαντο τά ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς...» «Ὅτε σε Σταυρῷ προσήλωσαν...». Τό τέλος «...σύν Πατρί καί Ἁγίῳ Πνεύματι» λαμβάνει ὁ Ἀριστερός Χορός. Εἶτα ὁ Δεξιός Δόξα ὁ Ἀριστερός Καί νῦν καί ἀναγινώσκειται ἔμπροσθεν τοῦ Ἐσταυρωμένου εἰς ὕψος ἀναγνώσεως ἀποστόλου τό «Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου». (Ὁ α' καί ὁ προτελευταῖος στίχος τρίς) Ἀκολούθως οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν αὐτό δίχορον.

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τήν Προφητείαν Προκείμενον ἦχος πλ. β'. «Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ... οὐκ ἔστι ποιῶν... Προφητείας Ἱερεμίου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης «Κύριε, γνώρισόν μοι...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Θ' Ὦρας «Πρός Ἑβραίους Ἐπιστολῆς...», ὁ Διάκονος «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης «Ἐχοντες παρησίαν...» (Ἐβρ. ι' 19 – 31). Ὁ διάκονος «Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν...», ὁ Ἱερεὺς «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Θ' Ὦρας «Ὅτε ἐσταύρωσαν τόν Ἰησοῦν...» (Ἰωάν. ιθ', 23 – 37). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...». Καί εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης «Μή δὴ παραδῶης ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον «Τόν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καί ὁ Προεστώς τήν Εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐμπτυσμούς καί μᾶστιγας καί κολαφισμούς καί Σταυρόν καί θάνατον ὑπομείνας, διὰ τήν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...». «Δι' εὐχῶν...». Ἀκολουθεῖ:

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ
(Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Τριωδίου § 84)

	Προοιμιακός
Ἑσπέρια:	Τά 5 Ἰδιόμελα «Πᾶσα ἡ κτίσις ἡλλιοῦτο...» εἰς 6.
Δόξα:	«ὦ πῶς ἡ παράνομος συναγωγή...».
Καί νῦν:	«Φοβερόν καί παράδοξον...».
Εἵσοδος:	Μετά Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...» Ὁ Διάκονος· «Ἑσπέρας» καί εὐθύς ἀμέσως «Προκείμενον ... διεμερίσαντο τά ἱμάτιά μου...», καί τά Ἀναγνώσματα. Μετά τό γ' Ἀνάγνωσμα τό Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.
Ἀπόστολος:	«Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ...» (Α' Κορ. α' 18 – β' 2).
Εὐαγγέλιον:	«Συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς...» (Ματθ. κζ' 1- 38, Λουκ. κγ' 39 – 43, Ματθ. κζ' 39 – 54, Ἰω. ιθ' 31 – 37, Ματθ. κζ' 55 – 61).

Ὑπάρχοντος Διακόνου τό Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκειται ἀπ' ἄμβωνος Ἀναγινωσκομένου τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τό σημεῖον «Ὁψίας δέ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος...» εἰς τῶν Ἱερέων φέρων ἐπιτραχήλιον καί φελόνιον καί ἔχων εἰς χεῖρας λευκήν σινδόνα προσέρχεται εἰς τό μέσον τοῦ ναοῦ ὅπου εὐρίσκεται ὁ Ἑσταυρωμένος καί ποιεῖ τήν ἀποκαθήλωσιν. Εἰς τό «Λαβὼν τό σῶμα...», καλύπτει διά τῆς σινδόνης τό Σῶμα τοῦ Ἑσταυρωμένου, τό μεταφέρει ἐν εὐλαβείᾳ εἰς τό Ἅγιον Βῆμα καί τό τοποθετεῖ ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Ὁ Χορός μετά τό πέρας τοῦ Εὐαγγελίου· «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι».

Ἀκολουθεῖ ἡ Ἑκτενής «Εἵπωμεν πάντες...», Καταξίωσον καί τά Πληρωτικά.

Μετά τά Πληρωτικά, οἱ Χοροί ἐκ τῆς Βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἄρχονται φάλλειν τά Ἀπόστιχα· «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν καί κρουομένων πενθίμως τῶν κωδῶνων γίνεται ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου ἐντός τοῦ Ναοῦ καί ἡ τοποθέτησίς του εἰς τό πρός τοῦτο ἐτοιμασθέν κουβούκλιον.

Ἡ πομπή ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων λαμπα-

δούχων, τῶν ἑξαπτερύγων, τῶν ψαλτῶν, καί τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Οἱ ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον καί φελόνιον, τοῦ πρώτου αὐτῶν φέροντος ἐν τῇ δεξιᾷ τό Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, αἶροντες ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τὸν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τό Κουβούκλιον. Εἶτα τιθέασιν αὐτόν εἰς τό Κουβούκλιον, ῥαίνουσι μέ ἄνθη καί τοποθετοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ καί τό Ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἀσπάζονται ἀκολούθως τό Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καί τὸν Ἐπιτάφιον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων, πρό τοῦ Κουβουκλίου, τό Δόξα, Καί νῦν· «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον...».

«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον καί τά Ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο». Δόξα, Καί νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί...» μέχρι τοῦ «ἐδείχθη ἀλλότριος». Ὁ διάκονος· «Σοφία». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ ὢν εὐλογητός...» καί ποιεῖ τήν Ἀπόλυσιν· «Ὁ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διὰ τήν ἡμετέραν σωτηρίαν τά φρικτά πάθη καί τὸν ζωοποιόν Σταυρόν καί τήν ἐκούσιον ταφήν σαρκί καταδεξάμενος, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

30. ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Θεόσωμος Ταφή καί ἡ εἰς Ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου, υἱοῦ Ζεβεδαίου. Ἀργυρῆς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει νεομάρτυρος.

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τοῦ Μ. Σαββάτου, ἧτοι ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου κατὰ τήν ἐν τῷ Τ.Μ.Ε § 85 διατύπωσιν.

Ὁ Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Ἀπολυτίκια «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο», Δόξα· «Ὅτε κατῆλθες» ὀλόκληρον, Καί νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις» μέχρι τοῦ «ἐδείχθη ἀλλότριος». Εἶτα μικρά Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως μετ' ἐκφωνήσεως· «Ὅτι σὸν τό κράτος», καί ψάλλονται τά Καθίσματα· «Σινδόνι καθαρᾷ», Δόξα, Καί νῦν· «Ἐξέστησαν χοροί». Ὁ Ν' χῦμα καί ἀκολούθως ψάλλεται ὁ Κανὼν «Κύματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Ἀπὸ Γ' Ὁδῆς ψάλλεται τό Κάθισμα· «Τὸν Τάφον σου, Σωτήρ». Ἀφ' Στ' Ὁδῆς ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὸν ἐν

τέλει τῆς Ἡ΄ Ὁδῆς Εἰρμόν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ: «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ ψάλλεται ἡ Θ΄ Ὁδὴ εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας οἱ Ἱερεῖς ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ψάλλοντες τὸ «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ...» θυμιῶντες τὸν Ἐπιτάφιον καὶ τὸν λαόν. Ἀκολουθῶς ἴστανται πρὸ τοῦ Ἐπιταφίου, ὅπου ψάλλουσι μετὰ τῶν Χορῶν τὰ Ἐγκώμια εἰς Στάσεις τρεῖς. Εἰς τὸ τέλος τῆς Α΄ Στάσεως γίνεται μικρὰ Συναπτὴ μέ ἐκφώνησιν: «Ὅτι ἠυλόγηται σου τὸ ὄνομα» καὶ εἰς τὸ τῆς β΄ ἐπίσης μικρὰ Συναπτὴ μέ ἐκφώνησιν: «Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβεὶμ ἐπαναπαυόμενος». Εἰς τὸ Ἐγκώμιον «Ἐρραναν τὸν τάφον» τῆς γ΄ Στάσεως, ὁ Ἐπιτάφιος ραίνεται διὰ ῥοδοστάγματος καὶ ῥοδοπετάλων. Πληρωθέντων τῶν Ἐγκωμίων, γίνεται μικρὰ Συναπτὴ μέ ἐκφώνησιν: «Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης» καὶ ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια ἀργῶς. Ἀκολουθῶς γίνεται καὶ πάλιν μικρὰ Συναπτὴ μετ’ ἐκφωνήσεως: «Ὅτι σέ αἰνοῦσι» καὶ ψάλλεται ὡς Ἐξαποστειλάριον ὁ στίχος: «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» τρίς, μόνον. Εἰς τοὺς Αἴνους: τὰ 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον συνέχει τάφος». Δόξα: «Τὴν σήμερον μυστικῶς», Καὶ νῦν: «Ἵπερευλογημένη». Δοξολογία Μεγάλη. Εἰς τὸ ἁσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» γίνεται ἡ ἔξοδος καὶ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου πέριξ τοῦ ναοῦ μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ Ἱερεὺς εἰς πένθιμον στάσιν (ἔμπροσθεν ἢ εἰκὼν τῆς σταυρώσεως).

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸν ναόν, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ ἐκ τῆς Ὁραίας Πύλης: «Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία» καὶ εἰσάγεται ὁ ἐπιτάφιος εἰς τὸ Ἱερόν, ὅπου λιτανεύεται πέριξ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς, ψαλλομένων τῶν ἀπολυτικίων: «Ὅτε κατῆλθες», «Ταῖς Μυροφόροις» καὶ «Ὁ εὐσχήμων». Εἰς τὸ τέλος τοῦ Τροπαρίου τούτου, καὶ συγκεκριμένως εἰς τὸν στίχον «κηδεύσας ἀπέθετο», ὁ Ἐπιτάφιος ἐναποτίθεται ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς. Εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, τὴν Προφητείαν (Ἰεζ. λζ΄ 1 – 14) καὶ τὸν Ἀπόστολον (Α΄ Κορ. ε΄ 6 – 8, Γαλ. γ΄ 13 – 14) εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἐπισυνάπτονται οἱ στίχοι: «Ἀναστήτω ὁ Θεός» καὶ εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ΄ 62 – 66), ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης. Ἡ Ἐκτενὴς «Εἴπωμεν πάντες», τὰ Πληρωτικά με ἐκφώνησιν: «Ὅτι Θεὸς ἐλέους», «Εἰρήνη πᾶσι...» ἢ εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας «Κύριε, ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς», ἢ ἐκφώνησις «Σὸν γὰρ ἔστι» «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός» καὶ ἡ Ἀπόλυσις: «Ὁ δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν».

**Τῷ Μ. Σαββάτῳ πρωΐ:
ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.**

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια:

Τά 4 Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ α΄ ἤχου. «Τάς ἑσπερινάς ἡμῶν εὐχάς...» κτλ καί τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας. «Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ...», εἰς 4.

Δόξα:

Τό Ἰδιόμελον «Τήν σήμερον μυστικῶς...».

Καί νῦν:

«Τήν παγκόσμιον δόξαν...».

Εἵσοδος:

Μετ' Εὐαγγελίου – «Φῶς ἰλαρόν...» καί τά Ἀναγνώσματα.

α. – Γενέσεως τό ἀνάγνωσμα: «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός ...».

β. – Προφητείας Ἰωνᾶ τό ἀνάγνωσμα: «Ἐγένετο λόγος Κυρίου...».

γ. – Προφητείας Δανιήλ τό Ἀνάγνωσμα: «Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου ...».

(Τά ἀνωτέρω Ἀναγνώσματα εἰς τό Τριώδιον ἔχουσιν ἀντιστοίχως ἀρίθμησιν α΄, δ΄, καί ιε΄).

Εἰς τό τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος φάλλομεν εἰς ἤχον α΄. «**Τόν Κύριον ὑμνεῖτε καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τούς αἰῶνας**», τό ὅποιον καί ἐπαναλαμβάνεται εἰς τό τέλος ἐκάστου στίχου τῆς ἡ΄ Ὠδῆς μέχρι τέλους, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἶτα: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καί ἐκφώνησις: «Ὅτι Ἅγιος εἶ...».

Ἄντι Τρισαγίου:

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

Ἀπόστολος:

Μεγάλου Σαββάτου. «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν...» (Ῥωμ. ζ΄, 3 – 11). Μετά τό πέρας τοῦ Ἀποστόλου δέν φάλλεται τό: «Ἀλληλούϊα» ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς ἐξερχόμενος εἰς τά βημόθυρα καί σκορπιζῶν φύλλα δάφνης φάλλει εἰς ἤχον Βαρύν τό: «Ἀνάστα ὁ Θεός...», τό ὅποιον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ μετὰ τῶν ψαλμικῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, μέχρις οὗτο ὁ

Ἰερεύς περιέλθη ὄλον τόν Ναόν.
Εὐαγγέλιον: Μεγάλου Σαββάτου· «Ὅφεί Σαββάτων...»
 (Ματθ. κη', 1 – 20).

Ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντί τοῦ Χερουβικοῦ, ὁ ὕμνος· «**Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία...**».
 Ἡ Εἴσοδος τῶν Τιμίων Δώρων γίνεται μετά τήν φράσιν· «**πάσης ἀρχῆς
 καί ἐξουσίας**», καί εὐθύς ὁ β' Χορός συμπληρώνει τόν ὕμνον ἀπό τοῦ ση-
 μείου· «**Τά πολυόμματα Χερουβείμ...**», καί ἐξῆς.

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἐπί σοί χαίρει...».

Κοινωνικόν: «Ἐξηγέρθη, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καί ἀνέστη
 σώζων ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα».

Ἀντί τοῦ· «Εἶδομεν τό φῶς», εἰς ἧχον β', εἰρομολογικῶς, τό «Μνή-
 σθητι, εὐσπλαχνε, καί ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασι-
 λείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ἔχων ἡμέρας 31

1. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἡ Ζωηφόρος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, Ἰσιδώρας Ὁσίας, Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου (1791).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Περί τήν 11ην μ.μ. ἄρχεται τό Μεσονυκτικόν. Ὁ Ἱερεὺς: «Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ Οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καί νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν' (χῦμα) καί ἀμέσως ψάλλεται ὁ Κανών «Κύματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Τό μετὰ τήν Γ' ᾠδῆν κάθισμα καθῶς καί τό μετὰ τήν ΣΤ' ᾠδῆν Κοντάκιον καί Οἶκος καί Συναξάριον οὐ λέγονται. Μετά τήν Θ' ᾠδῆν λέγεται ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατήλθες...». Ἡ Ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» καί μετὰ τήν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων...» ἡ Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Μετά ταῦτα ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος πρό τῆς Ὁραίας Πύλης καί βλέπων πρός δυσμάς, κρατῶν τρίκηρον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων εἰς ἦχον πλ. α' τό: «Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός καί δοξάσατε Χριστόν τόν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὑπό τῶν χορῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τό Εὐαγγέλιον καί τό τρίκηρον,

ἐξέρχεται μετὰ τῶν Χορῶν καί τοῦ λαοῦ, τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπάδων καί ἐξαπτερούγων, ψάλλων τό γνωστόν ὡς «Καλός Λόγος» τροπάριον «Τήν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς. Καί ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σέ δοξάζειν». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ὅτου φθάσωσιν εἰς τήν ἐξέδραν ὅπου θά γίνῃ ἡ τελετή τῆς Ἀναστάσεως. Φθάσαντες εἰς τήν ἐξέδραν ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ: «Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καί ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τό Β΄ Ἐωθινόν Εὐαγγέλιον. Μετὰ τήν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, λαβὼν θυμιατόν καί θυμιῶν τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον καί τήν Εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καί Ὁμοουσίῳ καί Ζωοποιῶ καί Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Καί ψάλλεται τό «Χριστός Ἀνέστη...» τρίς. Τοῦτο ψάλλεται καί ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ Ἱερέως ἀπαγγέλλοντος τοὺς στίχους: «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» (ἴδε τοὺς στίχους εἰς τό Γ΄ Ἀντίφωνον, κατωτέρω), καθὼς καί τό Δόξα, Καί νῦν. Ἀκολούθως ψάλλεται καί πάλιν ἀργῶς τό «Χριστός Ἀνέστη...» (ἅπαξ) ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καί λέγονται ὑπὸ τοῦ διακόνου τὰ Εἰρηνικά. Μετὰ τήν ἐκφώνησιν «Ὅτι πρέπει σοι...» ἐπανερχόμεθα εἰς τόν ναόν, ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ἰδιῇ μετὰ στίχου: «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δέ τὰ δύο τελευταῖα: Δόξα, Καί νῦν. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ἰδιῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός ὡς Καταβασία, τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Γίνεται καί μικρά Συναπτὴ εἰς ἐκάστην Ἰδιήν μέ τὰς ἀκολουθούς ἐκφωνήσεις:

Μετὰ τήν α΄ Ἰδιήν:	Ὅτι Σὸν τό κράτος ...
Μετὰ τήν γ΄ Ἰδιήν:	Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν ...
Μετὰ τήν δ΄ Ἰδιήν:	Ὅτι ἀγαθὸς καί φιλόανθρωπος ...
Μετὰ τήν ε΄ Ἰδιήν:	Ὅτι ἡγίασται καί δεδόξασται ...
Μετὰ τήν στ΄ Ἰδιήν:	Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεὺς ...
Μετὰ τήν ζ΄ Ἰδιήν:	Εἶη τό κράτος τῆς Βασιλείας σου ...
Μετὰ τήν η΄ Ἰδιήν:	Ὅτι ἠυλόγηταί Σου τό ὄνομα ...

Ἀπό γ΄ Ἰδιῆς: Ἡ Ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τόν Ὅρθρον...» καί ἀμέσως ἡ δ΄ Ἰδιή: «Ἐπὶ τῆς Θείας φυλακῆς...».

Ἄφ' στ' Ὡδῆς:

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...» καὶ ὁ Οἶκος· «Τόν πρό ἡλίου Ἥλιον...». Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀμέσως τό «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρῖς) ἀρχομένου τοῦ Ἱερέως, καὶ τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ).

Ἄντι Τιμιωτέρας:

Ἡ Θ' Ὡδῆ τοῦ Κανόνος μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἀκολούθως:

1. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

«Φωτίζου, φωτίζου ...»

2. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τόν ζωοδότην.

«Φωτίζου, φωτίζου ...»

3. Χριστός τό Καινόν Πάσχα, τό ζωόθυτον θῦμα, ἀμνός Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

«Ὡ θείας! ὦ φίλης! ...»

4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη, καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

«Ὡ θείας! ὦ φίλης! ...»

5. Δόξα... Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τό κράτος.

«Ὡ Πάσχα τό μέγα ...»

6. Καὶ νῦν... Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σός γάρ Υἱός ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

«Ὡ Πάσχα τό μέγα ...»

Καταβασία. «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένη, Ἄγνη, Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σός Υἱός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, Φωτίζου ...»

«Χριστός Ἀνέστη...» (τρῖς) καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Συναπτὴ μικρά. Ἐκφώνησις: «Ὅτι σέ αἰνοῦσι...».

Ἐξαποστειλᾶριον:

«Σαρκί ὑπνώσας...» (τρῖς).

Αἶνοι:

Τὰ 4 Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἀ' ἤχου.

«Ύμνοῦμεν σου Χριστέ...» καί τά 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καί νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Καί οὕτω βοήσωμεν», ὅποτε ὁ β' Χορός ψάλλει τό «Χριστός Ἀνέστη...» τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ὁ α' καί πάλιν ὁ β' Χορός καί οὕτως ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία διά τῆς ἐκφωνήσεως ὑπό τοῦ Ἱερέως τοῦ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» ψάλλεται δεκάκις τό «Χριστός Ἀνέστη...», τρίς ἀπό τοῦ Βήματος καί ἐξάκις ὑπό τῶν Χορῶν, τοῦ Διακόνου (ἢ τοῦ Ἱερέως) ἀπαγγέλλοντος ἀπό τῆς Ὠραίας Πύλης τούς στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» καθὼς καί τοῦ Δόξα καί Καί νῦν, καί πάλιν ἅπαξ ἀπό τοῦ Βήματος. Τά Εἰρηνικά καί ἀκολούθως τά Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα ὡς ἐξῆς:

Ἀντίφωνον Α'

- Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
- Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τά ἔργα σου.
- Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καί ψαλάτωσάν σοι.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β'

- Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καί εὐλογήσαι ἡμᾶς.
- Ἐπιφάναι τό πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καί ἐλεήσαι ἡμᾶς.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς
Σοι Ἀλληλοῦϊα»

- Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τό σωτήριόν σου.
- Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

«Σῶσον ἡμᾶς Ὑιέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς Σοι· Ἀλληλούϊα»

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἀναστήτω ὁ Θεός καί διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καί φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
- Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.
- Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καί οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.
- Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...».

Εἰσοδικόν :

«Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ, Σῶσον ἡμᾶς, Ὑιέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς Σοι· Ἀλληλούϊα».

(Τὸ Εἰσοδικόν τοῦτο ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Εὐθύς τό «Χριστὸς ἀνέστη...» καί ἡ Ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον...».

Κοντάκιον:

«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».

Ἀντί Τρισαγίου:

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

(Τὸ «Ὅσοι εἰς Χριστόν...» ψάλλεται μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου καθὼς καί τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Ἀπόστολος:

Τοῦ Πάσχα· «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον...» (Πράξ. α', 1 – 8).

Εὐαγγέλιον:

Τοῦ Πάσχα· «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος...» (Ἰω, α' 1 – 17).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούϊα».

Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...».

Ἄντι τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»: «Χριστός Ἀνέστη...» τρίς. (Χῦμα).

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκειται ὁ Κατηχητικός λόγος τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου «Εἴ τις εὐσεβῆς καί φιλόθεος...». Εἰς τό τέλος τοῦ λόγου, τό ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «Ἡ τοῦ στόματός σου...».

Ἀπόλυσις: Γίνεται διαλογική ὡς ἀκολούθως: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... ἐλέησαι καί σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος». Ὁ Ἱερεύς πρὸς τόν λαόν: «**Χριστός ἀνέστη**». Ὁ λαός «**Ἀληθῶς ἀνέστη**». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται ἐκ τρίτου. Ἀκολούθως ὁ Ἱερεύς: «**Δόξα τῇ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει**». Καί ὁ λαός: «**Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν**». Καί ὁ Ἱερεύς κατακλείει διὰ τοῦ «Χριστός ἀνέστη...» (ὄλον).

Σημείωσις: Τό «Χριστός Ἀνέστη...» (χῦμα) ἀντί τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καθώς καί ἡ διαλογική ἀπόλυσις γίνονται μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου.

Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα.

Ἀπό τῆς σήμερον Κυριακῆς μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, καθώς καί τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντί τῆς πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ Θ' Ὥρας, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καί τοῦ Ἀποδείπνου, τελεῖται ἡ ἀκόλουθος ἐναρκτήριος ἀκολουθία, γνωστὴ ὡς Θ' τοῦ Πάσχα: (Ὅλα χῦμα).

«Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Χριστός ἀνέστη...» (γ'), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (γ'), «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...», «Εἰ καί ἐν τάφῳ κατῆλθες...», «Ἐν τάφῳ σωματικῶς...», Δόξα: «Ὡς ζωηφόρος ὡς παραδείσου ὠραιότερος...», Καί νῦν «Τό τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον...» «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν...», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...», «Δι' εὐχῶν...».

Ἡ ὡς ἄνω ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρίς καί εἶτα γίνεται ἀπόλυσις ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...». Εἰς τό Ἀπόδειπνον πρό τῆς Ἀπολύσεως λέγεται καί ἡ εὐχή «Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντός βέλους...».

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἑσπέρας.

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἐσπερινός τῆς Ἀγάπης
καί τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου).

Μετά τήν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τήν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ λαβῶν θυμιατόν θυμιᾷ πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνῶν: «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων». Εἶτα φάλλεται τό: «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς ἐκ τοῦ Βήματος καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ διακόνου ἀπαγγέλλοντος ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης τοὺς στίχους: «Ἀναστήτω ὁ Θεός...», καὶ εἶτα πάλιν ἀπὸ τοῦ Βήματος ἅπαξ. Ἐν συνεχείᾳ λέγονται τὰ Εἰρηνικά καὶ ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ «Κύριε ἐκέκραξα ...» (Ἦχος β').

- Ἑσπέρια:** Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου: «Τόν πρό αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα...» 4 καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (23ῆ Ἀπρ.) στιχηρὰ Προσόμοια: «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν...» 4.
- Δόξα:** Τοῦ Ἁγίου: «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω...».
- Καὶ νῦν:** Τό α' Θεοδοκίον τοῦ β' ἤχου: «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
- Εἵσοδος:** Μετά Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Μέγα Προκείμενον: «Τίς Θεὸς μέγας...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀμέσως: «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καὶ ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκτενής «Εἵπωμεν πάντες...», «Καταξίωσον...», καὶ τὰ Πληρωτικά. Μετά τήν ἐκφώνησιν: «Εἶη τό κράτος...».
- Ἀπόστιχα:** Τό Ἀναστάσιμον Στιχηρόν: «Ἡ ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ...» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ψαλλομένων τῶν Πασχαλίων στιχηρῶν γίνεται λιτανεῖα πὲρὶ τοῦ ναοῦ.

Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· «Τόν νοερόν ἀδάμαντα...».
Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» τό «Χριστός ἀνέστη...» (ἄπαξ), τό ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς...» καί πάλιν τό «Χριστός ἀνέστη...».

(Ἡ Ἀρτοκλασία καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα γίνεται αὐτήν τήν στιγμήν φαλλομένου τοῦ «Χριστός Ἀνέστη...»).

Μετά τήν Ἀρτοκλασίαν τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) χῦμα, καί ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς...» διαλογική, ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Σημειώσεις:

1. Τό «Νῦν ἀπολύεις...» μετά τοῦ Τρισαγίου δέν λέγεται καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα καθὼς καί κατά τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.
2. Εἰς τούς Ἑσπερινούς τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος ψάλλονται τά μεγάλα Προκείμενα ὡς διαλαμβάνονται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.
3. Κατά τήν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινός τοῦ Πάσχα (Αγάπης) ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἁγίου Ἰωάννου Λευκωσίας.

Ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ Μέγας Ἑσπερινός τοῦ Πάσχα ἄρχεται τήν 10ην π.μ., προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Οὕτω, ἀναγινωσκομένης τῆς καλουμένης «Θ' τοῦ Πάσχα» ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐνδύεται τήν Ἀρχιερατικήν αὐτοῦ στολήν, παρισταμένων τῶν Ἱερέων καί τῶν Διακόνων, προενδεδυμένων τάς οἰκειίας αὐτῶν στολάς. Μετά τήν Ἀπόλυσιν τῆς «Θ' Ὡρας», τῶν Χορῶν ψαλλόντων μεγαλοπρεπῶς τό «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καί κρουομένων χαρμοσύνης τῶν κωδῶνων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καί ἀκολουθούντων τῶν Ἐπισήμων, κρατῶν τό Σκήπτρον καί τόν Σταυρόν μετά τῆς παραστάσεως τῆς Ἀναστάσεως, κατέρχεται ἐν πομπῇ, προπορευομένων κατά σειράν τῶν Λαμπαδούχων, τῶν Ἐξαπτερύγων, τῶν Χορῶν, τῶν Διακόνων καί τῶν Ἱερέων εἰς στοίχους ἀνά δύο. Δύο Διάκονοι, φέροντες δικηροτρίκηρα καί ἕτεροι δύο φέροντες διβάμβουλα καί θυμιατούς, περιστοιχίζουσι τόν Ἀρχιεπίσκοπον.

Τῆς πομπῆς εἰσελθούσης εἰς τόν Ἱερόν Ναόν, ὁ Μακαριώτατος, ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, εὐλογεῖ, τῶν Χορῶν φαλλόντων· «Εἰς πολλά ἔτη, Δέσποτα», καί ἀκολουθῶς εἰσέρχεται εἰς τό Ἱερόν Βῆμα, ὅπου, θυμιῶν τήν Ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ τό· «Δόξα τῇ ἀγία καί ὁμοουσίῳ» καί ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παραμένει κατά τά Εἰρηνικά ἐντός τοῦ Ἱεροῦ καί λέγει τήν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι» καί ἀκολουθῶς, περιστοιχιζόμενος ὑπό τῶν Διακόνων, φερόντων διβάμβουλα καί δικηροτριήκηρα, θυμιᾷ τόν ναόν κατά τά Κεκραγάρια. Μετά τό θυμίαμα, προπορευόμενων τῶν Διακόνων, κρατούντων θυμιατούς, διβάμβουλα καί δικηροτριήκηρα, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἀνέρχεται εἰς τόν Δεσποτικόν θρόνον, ὅπου οἱ Διάκονοι θυμιῶσιν αὐτόν καί ἐπανέρχονται εἰς τό Ἱερόν Βῆμα. Εἰς τήν Εἵσοδον ψάλλει τό «Φῶς ἰλαρόν» ἐκ τοῦ Θρόνου, συμβαλλόντων τῶν κληρικῶν, καί τό πρῶτον μέγα Προκείμενον. Τῶν Χορῶν ἐπαναλαμβανόντων τό Προκείμενον, εἰσέρχεται, προπορευόμενων τῶν Ἱερέων, εἰς τό Ἱερόν Βῆμα, ὅπου ἀπό τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἀναγινώσκει ἐλληνιστί τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον τμηματικῶς, τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται εἰς ξένας γλώσσας ὑπό Ἱερέων καί Διακόνων. Εἰς τά Ἀπόστιχα, ἀφοῦ ψαλῆ ὑπό τοῦ Β' Χοροῦ τό «Ἡ Ἀνάστασις σου», καί τῶν Ἱερέων ἐξεληθόντων τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἱσταμένων κατά στοίχους δύο ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ Μακαριώτατος ἀπό τῆς Ὠραιίας Πύλης ἀρχίζει, ψάλλον τό «Πάσχα ἱερόν», συμπαλλόντων τῶν Ἱερέων, καί ἡ ὅλη πομπή, κατά τήν ἰδίαν σειράν ὡς προεγράφη, φαλλομένων τῶν Ἀποστίχων, ἐξερχομένη ἐκ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, περιέρχεται τόν ναόν καί ἀνέρχεται ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, μετά τῶν Ἐπισήμων καί τοῦ λαοῦ, ὅπου γίνεται ἡ Ἀπόλυσις καί ψάλλεται ὁ Πολυχρονισμός τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Μετά ταῦτα ὁ Μακαριώτατος ἐκδύεται τήν Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολήν καί ἀνταλλάσσει τόν ἀναστάσιμον χαιρετισμόν μετά τῶν Ἐπισήμων καί τοῦ λαοῦ, διανέμων πασχαλινά αὐγά.

Ἡ αὐτή τάξις τελεῖται ἐν τοῖς Καθεδρικοῖς Ναοῖς τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ὅπου χοροστατεῖ ὁ οἰκείος Μητροπολίτης.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. Ἡ μετατεθεῖσα ἐορτὴ

του Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου. Ἦχος β΄.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή Ἁγίου Γεωργίου Ἀλαμάνου.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης
Πάφου κ. Γεώργιος.*

Τῆ Δευτέρα πρωΐ: Ἡ Θ΄ τοῦ Πάσχα. Μετ’ αὐτήν ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολήν, ἵσταται κρατῶν θυμιατόν πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐκφωνεῖ: «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῶ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων» καὶ ψάλλεται τό: «Χριστὸς ἀνέστη», ὡς καὶ χθές (δεκάκις). Εὐθύς ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ. Μετά τὴν ἐκφώνησιν: «Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα...», οἱ Ἀναβαθμοί: Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου, τό Προκείμενον: «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται». Ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου. «Προσεχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...» (Λουκ. κα΄ 12 – 19), (ζήτηε τοῦτο τῇ Τρίτῃ τῆς ιβ΄ Ἑβδομάδος Λουκᾶ). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...» (ἅπαξ) καὶ εὐθύς Δόξα: «Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου...». Καὶ νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καὶ τό Ἰδιόμελον: «Τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Στρατιῶτα...» (ζήτηε τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν). «Σῶσον ὁ Θεός...» «Κύριε ἐλέησον» (ιβ΄). «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...». Κανόνες τῆς Ἀναστάσεως: «Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί...» καὶ ὁ ὁμοειρμος τοῦ Ἁγίου: «Ὑπὲρ ἧλιον, ἐξήστραψεν...», ἀνά 4 μετὰ στίχων εἰς μὲν τὸν Ἀναστάσιμον: «Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δὲ τοῦ Ἁγίου: «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὤδῆς ἢ καταβασία, τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς). «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Αἵτησις καὶ ἡ ἀντίστοιχος ἐκφώνησις. Ἀπὸ γ΄ Ὤδῆς, ἡ Ὑπακοή τοῦ Πάσχα καὶ τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἀφ’ στ΄ Ὤδῆς, τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ ἡ προσθήκη: «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐκ μεταθέσεως ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου».

Ἀκολουθεῖ τό: «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...»(τρὶς) καὶ τό: «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...». Μετά τὴν ἡ΄ Ὤδῃν «Τὴν Θεοτόκον...» καὶ ψάλλεται ἡ Θ΄ Ὤδῃ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων: «Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τὸν ἐθελουσίως...» κλπ. καὶ ἡ Θ΄ Ὤδῃ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ στίχου:

«Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν». Ἡ καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Αἴτησις. Ἐξαποστειλάρια: «Σαρκὶ ὑπνώσας...», τοῦ Ἁγίου: «Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν...», καὶ αὐθις τοῦ Πάσχα: «Σαρκὶ ὑπνώσας...». Εἰς τοὺς Αἴνους: Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ β' ἤχου: «Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις...» 4, τοῦ Ἁγίου: «Δεῦτε τὴν πανέορτον φαιδρᾶν...» 4, μέστίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα: α) «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», β) «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξανθήσει». Τὰ 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων: «Ἀναστήτω ὁ Θεός... Πάσχα ἱερόν ἡμῖν...». Δόξα: τοῦ Ἁγίου «Ἀνέτειλε τό ἔαρ...» Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...», τό «Χριστός ἀνέστη...»(τρὶς) καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία. **(Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)**

Εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν: Μετὰ τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τό «Χριστός ἀνέστη...» δεκάκις ὡς χθές. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν: «Ἐν Ἐκκλησίαις...». Ἀπολυτίκια: «Χριστός ἀνέστη...» τοῦ Ἁγίου: «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής...», ἡ Ὑπακοή: «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον...». Κοντάκιον: «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...». Ἀντί Τρισαγίου: «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε...». Ἀπόστολος: τοῦ Ἁγίου. «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν...» (Πράξ. ιβ' 1 – 11), ζήτηι τοῦτον τῷ Σαββάτῳ δ' Ἑβδομάδος Πράξεων. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας: «Θεὸν οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε...» (Ἰω. α', 18 – 28). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου...». Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ...». «Χριστός ἀνέστη...». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρὶς, χῦμα), καὶ ἡ Ἀπόλυσις διαλογικῶς ὡς χθές.

Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα.

3. ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων. Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης τῶν νεοφανῶν μαρτύρων. Τελεῖται καὶ ἐκ μεταθέσεως ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. Ἦχος γ'.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων, ὅπου ἂν ἐορτάζωνται, ψάλλονται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν ὡς καὶ ἐχθές, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Πελαγίας μάρτυρος, Ἰλαρίου ὁσίου. ᾠχος δ΄.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. β΄ 22 – 38) καὶ (Ἰωάν. α΄ 35 – 52).

5. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος. Ἐφραΐμ μεγαλομάρτυρος τοῦ νεοφανοῦς. ᾠχος πλ. α΄.

Ἡ ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ἢ τοῦ Ἁγίου Ἐφραΐμ, ὅπου ἂν ἐορτάζωνται, συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πέμπτης τῆς Διακαινησίμου) (Ἰωάν. γ΄ 1 – 15).

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τά ἐγκαΐνια τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἰώβ τοῦ πολυάθλου, Σεραφεΐμ ὁσίου τοῦ ἐν ὄρει Δομβοῦς. ᾠχος πλ. β΄.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας: Ἡ Θ΄ τοῦ Πάσχα.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Δόξα τῇ Ἁγία καὶ Ὁμοουσίῳ...», «Χριστός ἀνέστη» (δεκάκις), ἡ Μεγάλη Συναπτή καὶ ἡ Ἐκφώνησις: «Ὅτι πρέπει σοι...», «Κύριε ἐκέκραξα...».

Ἐσπέρια: Στιχηρά ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β΄ ἤχου 6 καὶ τὰ 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Ξένα καὶ παράδοξα...» εἰς 4.

Δόξα: Τῆς Θεοτόκου· «Τίς λαλήσει τάς δυναστείας σου...».

Καὶ νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε...».

Εἵσοδος (μετὰ θυμιατοῦ): «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα: Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Τὴν ἀνάστασιν

	σου Χριστέ Σωτήρ...» και τὰ 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Χαίροις ἡ ζωηφόρος πηγῆ...» μετὰ τῶν στίχων: Εἰς τό α' «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν», εἰς τό β' «Ἠγίασε τό σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος» και εἰς τό γ' «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ».
Δόξα:	Τῆς Θεοτόκου· «Σαλπίσωμεν φιλέορτοι...».
Καί νῦν:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Χριστός ἀνέστη...», τό ὁποῖον ψάλλει ὁ β' Χορός, ἀκολούθως ὁ α' Χορός τό ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς και πάλιν ὁ β' Χορός τό «Χριστός ἀνέστη...».
Ἀπόλυσις:	Τοῦ Πάσχα, ἡ διαλογική.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἦχος α'.

«Ὁ ναός σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμούς ἀειζῶ-
 ους ἀναβλύζων ἰάματα· ὧ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς,
 ῥῶσιν ἀντλοῦμεν και ζῶην τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γάρ σύ τῷ ἐκ σοῦ
 τεχθέντι Σωτήρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Τῆ Παρασκευῆ πρωῒ: Μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα.

ΟΡΘΟΣ

«Δόξα τῇ Ἀγία και Ὁμοουσίῳ...», «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις),
 Μεγάλη Συναπτὴ και:

Κανόνες:	Τοῦ Πάσχα εἰς 4 μετὰ τοῦ στίχου· «Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου Κύριε...» και τῆς Θεοτόκου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἵπεραγία Θεοτόκε...». Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἡ Καταβασία αὐτῆς, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) και τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς (ἄπαξ), ἡ αἵτησις και ἡ οἰκεία ἐκφώνησις.
Ἀπό γ' Ὁδῆς:	Τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα και τό Κάθισμα τῆς Θεοτόκου: «Τὴν ἀένναον κρήνην και ζωηράν...».

- Ἄφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Θεοτόκου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (τρῖς) καί «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).
- Μετά τήν αἵτησιν τῆς ἡ' Ὠδῆς: «Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα...» καί ψάλλεται ἡ θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα μετά τῶν Μεγαλυναρίων καί ἡ θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου μετά στίχου: «Ἵπεραγία Θεοτόκε...». Εἰς τό τέλος αὐτῆς: «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...» «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς), «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).
- Ἐξαποστειλάρια:** Τοῦ Πάσχα: «Σαρκί ὑπνώσας...» καί τῆς Θεοτόκου: «Πηγῇ ὑπάρχεις ἀληθῶς...».
- Αἶνοι:** Τά 4 Στιχηρά ἀναστάσιμα: «Ὁ Σταυρός σου Κύριε...» καί τά 4 στιχηρά προσόμοια τῆς Θεοτόκου: «Ἵδωρ τό τῆς πηγῆς...». Ἀκολουθῶς τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα, Καί νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τό «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις) καί τά Εἰρηνικά.
- Ἀντίφωνα καί Εἰσοδικόν:** Τοῦ Πάσχα.
- Ἀπολυτικά μετά τήν Εἴσοδον:** «Χριστός ἀνέστη...», «Προλαβοῦσαι τόν Ὅρθρον...», τῆς Θεοτόκου: «Ὁ Ναός σου Θεοτόκε...».
- Κοντάκιον:** «Εἰ καί ἐν τάφῳ...»
«Ὅσοι εἰς Χριστόν...»
- Ἀπόστολος:** Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου: «Πέτρος καί Ἰωάννης ἀνέβαινον...» (Πράξ. γ' 1 – 8).
- Εὐαγγέλιον:** Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου: «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ...» (Ἰω. β' 12 – 22).
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου...».

Κοινωνιόν: «Σῶμα Χριστοῦ...».

Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: Τό «Χριστός ἀνέστη...».

Ἄντι τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς (χῦμα) καί ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα, διαλογική.

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἀκακίου, Κοδράτου, Μαξίμου μαρτύρων. Ἦχος πλ. δ´.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. γ´ 11 – 16) καί (Ἰωάν. γ´ 22 – 33).

8. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ἈΝΤΙΠΑΣΧΑ. Τά ἐγκαίνια τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καί ἡ ψηλάφησις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί Εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου. Ἑωθινόν Α´.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Ἀπριλ. Περίπτ. Β´ § 3, 4).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τήν Θ´ τοῦ Πάσχα,

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Εὐλογητός ὁ Θεός...», τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς (ἅπαξ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἀνά μίαν ὑπό τῶν Χορῶν) καί ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακός ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...». (Ἐφεξῆς καί μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακός ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...»). Τά «Εἰρηνικά» καί τό α´ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Ἀκολούθως εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...»:

Ἑσπέρια:

Τά 6 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων...» καί τοῦ Εὐαγγελιστοῦ «Ὁ θεατῆς τῶν ἀρρήτων...» 4 δευτεροῦντες τό α´.

Δόξα, Καί νῦν:

«Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης...».

Εἵσοδος:

«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

- Ἀπόστιχα:** Τά τρία στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα:** Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ἀπόστολε Χριστοῦ...».
- Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς· «Φιλάνθρωπε, μέγα καί ἀνείκαστον...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...», Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ἀπόστολε Χριστῶ τῷ Θεῷ...», Καί νῦν «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
- Ἄντί τοῦ «Δι' εὐχῶν»:** «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...» (τοῦτο λέγεται μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, εἰς ὅλας τὰς ἀκολουθίας).

Τῆ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

«Εὐλογητός ὁ Θεός...»¹, «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί εὐθύς Δόξα, Καί νῦν «Παναγία Τριάς...», «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς), Δόξα, Καί νῦν «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι σοῦ ἐστιν...», «Κύριε ἐλέησον (ιβ΄), Δόξα, Καί νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν', ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ ἀΐχου καί ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς. Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.
- Καθίσματα:** Τά τοῦ Πεντηκοσταρίου κατά σειράν, (δῖς ἕκαστον).

¹ Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, τῇ Θ' Ὁρα ὡς καί ἐν ταῖς ἄλλαις ἀκολουθίαις τό «Βασιλεῦ οὐράνιε...» καταλιμπάνεται μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐπίσης ἀπό τῆς σήμερον μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν καταλιμπάνεται τό «Ἅγιος ὁ Θεός...» καί ἀντ' αὐτοῦ λέγεται τό «Χριστός ἀνέστη...» τρῖς, χῦμα καί ἀμέσως «Δόξα, Καί νῦν Παναγία Τριάς...».

Τά Εὐλογητάρια καταλιμπάνονται σήμερα.

- Ἀναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον: «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τόν Κύριον· αἶνει τόν Θεόν σου, Σιών». Στίχος: «Ὅτι ἐνίσχυσε τούς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τούς υἱούς σου ἐν σοί».
- Εὐαγγέλιον:** Τό Α' Ἑωθινόν (ἀπό τῆς Ἁγίας Τραπέζης) καί ἅπασα ἡ τάξις αὐτοῦ. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».
- Ὁ Ν' Ψαλμός:** (Ἐμμελῶς). Δόξα: «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...». Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...».
- Κανόνες:** Τῆς ἑορτῆς: «Ἄσσωμεν πάντες λαοί...» εἰς στίχων καί τοῦ Εὐαγγελιστοῦ (εἰ βούλει).
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Ἡ Ὑπακοή τῆς ἑορτῆς: «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς: «Σέ τήν φαινήν λαμπάδα...» (ἄνευ στίχων). Καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...»
- Ἐξαποστειλάρια:** Προτάσσεται, ὡς καί ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τό: «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (δίς) μετά τοῦ «Ἵψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν...». Ἀκολούθως: Τό α' τῆς ἑορτῆς: «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου...», τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Θεολογῶν ἐβρόντησας...» καί τό β' τῆς ἑορτῆς «Σήμερον ἔαρ μυρίζει...» (ἅπαξ).
- Αἶνοι:** Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «Μετά τήν ἐκ τάφου σου...» καί τά 3 Προσόμοια τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε...».
- Δόξα, Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς: «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ...».

Δοξολογία: Μεγάλη. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» ψάλλεται τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς, ἅπαξ ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἀνά μίαν ὑπό τῶν Χορῶν (Τοῦτο γίνεται μέχρι καί τῆς Τρίτης τῆς Ἑβδομάδος τοῦ Τυφλοῦ). Τά Εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα: Τοῦ Πάσχα.

Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκιον (μετά τήν Εἴσοδον): «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...» καί τό τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Κοντάκιον: «Εἰ καί ἐν τάφῳ...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος: Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς...» (Α' Καθ. Ἰωάν. α' 1 – 7).

Εὐαγγέλιον: Τῆς Κυριακῆς: «Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ...» (Ἰωάν. κ' 19 – 31)

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: Ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος: «Σέ τήν φαινήν λαμπάδα...».

Κοινωνικόν: «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τόν Κύριον, αἶνει τόν Θεόν σου Σιών».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...»

«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς...» «Χριστός ἀνέστη...».

Σημείωσις 1: Κατά τήν ἑβδομάδα τοῦ Θωμᾶ ἐάν τελεῖται Λειτουργία, ψάλλεται Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς: «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...». Ἐπανέρχεται ἐπίσης ἐν τῷ Ὅρθρῳ ἡ στιχολογία τῆς Τιμιωτέρας καί ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τό «Ἄξιόν ἐστιν...».

Σημείωσις 2: Καθημερινῶν Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Β' Ἑβδομάδος Πράξεων καί Εὐαγγέλια Β' Ἑβδομάδος Ἰωάννου.

9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡσαΐου Προφήτου, Χριστοφόρου μάρτυρος.

*Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
Καρπασίας κ. Χριστοφόρος.*

10. ΤΡΙΤΗ. Σίμωνος Ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μωκίου ἱερομάρτυρος. Μεθοδίου καί Κυρίλλου φωτιστῶν τῶν Σλάβων. Τά ἐγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

12. ΠΕΜΠΤΗ. Ἐπιφανίου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καί Γερμανοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

*Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος.*

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου (ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων) φάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα ὡς ἀκολούθως:

(Τ.Μ.Ε. 23ης Ἀπρ., Περίπτωσις Δ΄, §§ 10 – 12
κατ' ἀναλογίαν).

Τῆ Τετάρτη ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
Κοντάκιον: «Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾶ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά): «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Τά 3 μεθεόρτα: «Κόλποις μή λιπών...» καί τά 3 στιχηρά προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου: «Νόμος ὁ ἐν γράμματι...».
Δόξα: «Εἰ καί Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας...».
Καί νῦν: Μεθέορτον: «᾿Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπιστία...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Στιχηρά προσόμοια τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

- Δόξα:** «Τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως...».
- Καί νῦν:** Μεθέροτον· «᾿Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!
τοῦ πυρός ὁ χόρτος...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τοῦ Ἁγίου· «Θείας πίστεως...», Δόξα, Καί
νῦν· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Τρίτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἁγίου «Τῆς ἐν τῷ κόσμῳ...» Δόξα·
«Τά ἐκ παιδός σύμφυτά σοι...» Καί νῦν «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων τῶν
μαθητῶν...» (ζήτηε εἰς τήν Λιτήν τοῦ Σαββάτου ἑσπέρας τῆς Ἑορτῆς τοῦ
Θωμᾶ). Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

ΟΡΘΡΟΣ

- Ἐξάψαλμος.
- Ἀπολυτίκια:** Τοῦ Ἁγίου· «Θείας πίστεως...», Δόξα· τό αὐτό,
Καί νῦν· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
- Καθίσματα:** α΄ στιχολογία: Τοῦ Ἁγίου· «Χριστῷ συσταυ-
ρωθεῖς...», Δόξα, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς· «Τῷ
φόβῳ τῶν Ἑβραίων...» (Κυριακή πρωΐ).
β΄ στιχολογία: τοῦ Ἁγίου· «Τήν καθέδραν
εἴληφας...», Δόξα, Καί νῦν· Μεθέροτον «Ἰδῶν
μου τήν πλευράν, μή ἀπίσται μοι πλέον...»
(Πέμπτη πρωΐ).
Μετά τόν Πολυέλεον τοῦ Ἁγίου· «Ἵπηρετής
τοῦ λόγου...» Δόξα, Καί νῦν· τῆς ἑορτῆς
«Ἰδῶν μου τήν πλευράν, καί τάς τρήσεις τῶν
ἥλων...» (Κυριακή πρωΐ).
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Τό Προκείμενον· «Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε...».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** «Ὁ μή εἰσερχόμενος διά τῆς θύρας...» (Ἰω. ι΄
1 – 9) (13ῃ Νοεμβρίου).
«Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».

Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῶμα). Δόξα: «Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...» Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τόν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ...».
Κανόνες:	Τῆς Ἑορτῆς καί ὁ τοῦ Ἁγίου.
Ἄπό γ΄ Ὠδῆς:	Κάθισμα τοῦ Ἁγίου «Θεῖοις δόγμασι τήν Ἐκκλησίαν...», Δόξα, Καί νῦν ἡ Ὑπακοή τῆς ἑορτῆς.
Ἄφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	Τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τοῦ Ἁγίου «Ὅτε Χριστόν ἐπέγνωκας...» καί τῆς Ἑορτῆς «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου...».
Αἶνοι:	Τά 4 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου «Πάτερ σοφέ Ἐπιφάνιε...».
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου «Ἐπιλαμφάσης τῆς χάριτος...».
Καί νῦν:	Μεθέορτον «ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἰωάννης...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...», τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἁγίου: «Τέκνον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην...» (Α΄ Τιμ. στ΄ 11 – 16).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Ἁγίου: «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα...» (Ἰω. ι΄ 9–16).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...».

«Εἴη τό ὄνομα Κυρίου»

Ἀπόλυσις:

«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Γλυκερίας μάρτυρος, Σεργίου ὁμολογητοῦ.

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀντίπασχα. Ἰσιδώρου μάρτυρος, Θεράποντος ἱερομάρτυρος.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ἐν τῇ Θ´ Ὡρα: Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». Κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόλυσις (μικρά) «Ὁ ἀναστάς...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» τά 3 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» (Παρασκ. Β´ Ἑβδ. ἐσπ.) καί 3 Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου (14ης Μαΐου) Δόξα: «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης», Καί νῦν Τό α´ Θεοτοκίον τοῦ α´ ἡχου «Τήν παγκόσμιον δόξαν...». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Θεός ἀντιλήπτω μου εἶ». Ἀπόστιχα: Τά 4 Ἀναστάσιμα. Δόξα, Καί νῦν «Φιλάνθρωπε, μέγα καί ἀνείκαστον». Ἀπολυτίκια «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος (τρῖς). Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Ἀντί «Ἅγιος ὁ Θεός» «Χριστός ἀνέστη», «Παναγία Τριάς», «Πάτερ ἡμῶν». Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τοῦ Θωμᾶ καί Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τό «Θεός Κύριος» τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τοῦ Θωμᾶ (τρῖς). Καθίσματα: εἰς τήν α´ Στιχολογίαν τά 3 Ἀναστάσιμα καί εἰς τήν β´ Στιχολογίαν «Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων...» (δίς) (Σαβ. Β´ Ἑβδ. πρωΐ). Εἶτα: «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καί ὁ Ν΄ χῦμα. Κανόνες: ὁ τῆς Ἑορτῆς καί ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπό Γ΄ Ὤδῆς τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου καί ἡ Ὑπακοή τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ΄ ΣΤ΄ Ὤδῆς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς καί τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ´ Ὤδῆ τοῦ Κανόνος τοῦ Θωμᾶ «Σέ τήν φαινήν λαμπάδα» καί ἡ Καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τά Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἑορτῆς «Ἐμῶν μελῶν...» καί «Σήμερον ἔαρ μυρίζει...». Εἰς τούς Αἴνους

3 Ἀναστάσιμα «Ἵμνοῦμεν σου Χριστέ...» καί τά 3 τῆς Ἑορτῆς «Μετά τήν ἐκ τάφου». Δόξα, Καί νῦν «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία Μεγάλη. «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Τά Ἀντίφωνα καί τό Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετά τήν Εἴσοδον, τό Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». Κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαβ. Β' Ἐβδ. Πράξεων καί Σαβ. Β' Ἐβδ. Ἰωάννου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Σέ τήν φαινήν λαμπάδα». Κοινωνικόν «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ». «Χριστός ἀνέστη». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» καί Ἀπόλυσις.

15. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ. Παχωμίου τοῦ Μεγάλου, Ἀχιλλεῖου Λαρίσης, Πανηγυρίου ὁσίου. Ἦχος β', Ἐωθινόν Δ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
Κοντάκιον: «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου 7 καί τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες...» 3.
Δόξα: Τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες τόν τάφον σου...».
Καί νῦν: Τό α' Θεοδοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ...» καί τά Στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα, Καί νῦν: Τῶν Μυροφόρων· «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον τό φῶς...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες...», Δόξα: «Ὁ εὐσχήμων...»,
Καί νῦν: «Ταῖς Μυροφόροις...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β΄ ἤχου καί ἡ Λιτή τῶν Μυροφόρων. Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: Τά ἀναστάσιμα καί τῶν Μυροφόρων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες: Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου, καταλιμπανομένου τοῦ Κανόνος τῶν Μυροφόρων.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Τά δύο Καθίσματα τῶν Μυροφόρων: «Τά μύρα θερμῶς...», Δόξα, Καί νῦν: «Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός...».

Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Μυροφόρων. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι: Τοῦ Πάσχα: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».

Ἀντί Τιμιωτέρας: Ἡ Θ΄ Ὠδή τῶν Κανόνων τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

1. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐθελουσίως παθόντα καί ταφέντα καί ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

«Φωτίζου, φωτίζου...»

2. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τόν ζωοδότην.

«Φωτίζου, φωτίζου...»

3. Χριστός τό Καινόν Πάσχα, τό ζωόθυτον θυμα, ἀμνός Θεοῦ ὁ αἴρων τήν ἀμαρτιάν κόσμου.

«᾽Ω θείας! ὦ φίλης! ...»

4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καί χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη, καί ἄδης ἐσκυλεύθη.

«᾽Ω Πάσχα τό μέγα...»

5. Δόξα ... Μεγάλυνον φυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καί ἀδιαιρέτου Θεότητος τό κράτος.

«Συμφώνως Παρθένε...»

6. Καί νῦν... Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξαμένη, σός γάρ Υἱός ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

«Εὐφραίνου ἀγάλλου...»

Καταβασία. «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένη, Ἄγνη, Παρθένε χαῖρε, καί πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σός Υἱός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, Φωτίζου...»

Ἐξαποστειλάρια:

Προηγείται τό «Ἅγιος Κύριος...» (δίς), «Ἵψοῦτε Κύριον...» ὡς καί ἐν ταῖς ἐπομέναις Κυριακαῖς. Εἶτα: «Σαρκί ὑπνώσασ...» καί τῶν Μυροφόρων «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...».

Αἶνοι:

Τά 4 Ἀναστάσιμα: «Πᾶσα πνοή καί πᾶσα κτίσις...» καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα:

Τό Β' Ἑωθινόν: «Μετά μύρων προσελθούσαις...».

Καί νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μετά τοῦ «Χριστός ἀνέστη...» (ἅπαξ).

Δοξολογία:

Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:

Τοῦ Πάσχα.

Εἰσοδικόν:

Τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».

Ἀπολυτίκια:

«Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...», «Ταῖς Μυροφόροις...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:	«Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων: «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν...» (Πράξ. στ' 1 – 7).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων: «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας...» (Μάρκ. ιε' 43 – ιστ', 8).
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως:	«Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Κοινωνικόν:	«Σῶμα Χριστοῦ...».
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς»:	«Χριστὸς ἀνέστη...».
	«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψαλλομένων τῶν νεκρωσίμων εὐλογηταρίων καὶ τῶν Τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαίων ...», τελεῖται τὸ μνημόσυνον τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος αγωνισαμένων καὶ πεσόντων καὶ τῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν λιμῶ καὶ δίψει τελειωθέντων Ποντίων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, κατὰ τὴν γενοκτονίαν τοῦ Ποντιακοῦ Πολιτισμοῦ.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Γ' Ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Γ' Ἐβδ. Ἰωάννου.

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου, Ἀλεξάνδρου Ἱεροσολύμων.

17. ΤΡΙΤΗ. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν Ἀποστόλων. Θεοφάνους ἐπισκόπου Σολέας Κύπρου.

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Πέτρου, Ἡρακλείου, Ἰουλίας, Χριστίνης μαρτύρων.

19. ΠΕΜΠΤΗ. Πατρικίου ἐπισκόπου Προύσης. Μνήμη τῶν 13 ὁσίων Μοναχῶν μαρτύρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Καντάρας Κύπρου: Ἰωάννου, Κόνωνος, Ἱερεμίου, Μάρκου, Κυρίλλου, Θεοκτίστου, Βαρνάβα, Μαξίμου, Θεογνώστου, Ἰωσήφ, Γενναδίου, Γερασίμου καὶ Γερμανοῦ, οἵτινες, κατόπιν πολλῶν βασανιστηρίων καὶ φυλακῆς πρὸς ἀπάρνησιν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐδέχθησαν τὸν ἐπὶ τῆς πυρᾶς θάνατον ὑπὸ τῶν Φράγκων λατινοδόξων ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 19ῃ Μαΐου 1231.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θαλλελαίου μάρτυρος. Ἀνακομιδῆ λειψάνων Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις.

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κωνσταντίνου καί Ἑλένης τῶν Θεοστέπτων Βασιλέων καί Ἰσαποστόλων. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναός Ἀγ. Κωνσταντίνου καί Ἑλένης τῆς Μητροπόλεως Κύκκου καί Τηλλυρίας εἰς Κάτω Πύργον.

(Τ.Μ.Ε. 21ης Μαΐου, Περίπτωσις Γ', § 6).

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων...», Δόξα·
«Ταῖς Μυροφόροις...».

Κοντάκιον: «Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια: Τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες...» καί τά 3 Προσόμοια τῶν Ἁγίων· «Ὅπλον κραταιότατον...».

Δόξα: Τῶν Ἁγίων· «Πλουσίων δωρεῶν...».

Καί νῦν: Τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τόν τάφον σου...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τῶν Θεοστέπτων.

Ἀπόστιχα: Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῶν Ἁγίων μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα: Τῶν Ἁγίων· «Σέλας φαινότατον...».

Καί νῦν: Τῶν Μυροφόρων· «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον τό φῶς...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

- Ἀπολυτίκιον:** «Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων...», Δόξα τῶν Ἁγίων «Τοῦ Σταυροῦ σου τόν τύπον...», Καί νῦν «Ταῖς Μυροφόροις...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῶν Ἁγίων, Δόξα τῶν Ἁγίων «Ἡ ἐκκλησία σήμερον...», Καί νῦν τῶν Μυροφόρων «Ἡτήσατο Ἰωσήφ...» (ζήτηι Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Ἐσπερινοῦ τῷ Σαββάτῳ των Μυροφόρων). Τρι-σάγιον, Ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατῆλθες...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκιον:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Εἰς τήν α΄ στιχολογίαν καί β΄ στιχολογίαν τά τῶν Ἁγίων καί τά τῶν Μυροφόρων (Σαββάτῳ Γ΄ Ἐβδ.). Μετά τόν Πολυέλεον τό Κάθισμα τῶν Ἁγίων (δίς).
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Ἵψωσα ἐκλεκτόν ἐκ τοῦ λαοῦ μου...».
- Στίχος:** «Διά τοῦτο ἔχρισέ σε».
- Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:** «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα...» (Ἰω. ι΄ 9 – 16) (13ῃ Νοεμβρίου).

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».

- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν Θεοστέπτων...». Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον «Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου...» (ζήτηι εἰς τήν Λιτήν).
- Κανόνες:** Τῆς ἑορτῆς (τῶν Μυροφόρων) καί ὁ τῶν Ἁγίων.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Κάθισμα τῶν Ἁγίων «Τάς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν...», Δόξα· «Τά μύρα θερμῶς...», Καί νῦν «Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός...» (ζήτηι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων).

Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἁγίων. Τό Συναξάριον τοῦ Μηναίου.
Καταβασίαι:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Ἐξαποστειλάριον:	Τῶν Ἁγίων· «Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε...» καί τῶν Μυροφόρων· «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ Πεντηκοσταρίου 4 καί τά 4 Προσόμοια τῶν Ἁγίων· «Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσοφε...».
Δόξα:	Τῶν Ἁγίων· «Ὁ τῶν ἀνάκτων Ἄναξ...».
Καί νῦν:	Τῶν Μυροφόρων· «Ἦλθον ἐπί τό μνημεῖον...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατήλθες...», «Ὁ εὐσχήμων...», «Ταῖς Μυροφόροις...». «Τοῦ Σταυροῦ σου τόν τύπον...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τῶν Ἁγίων: «Ἀγρίππας ὁ βασιλεύς...» (Πρ. κστ' 1, 12 – 20).
Εὐαγγέλιον:	Τῶν Ἁγίων: «Ἀμήν, ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ὁ μή εἰσερχόμενος...» (Ἰω. ι' 1 – 9).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».
Ἄντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...» «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς...».

22. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ. Βασιλίσκου μάρτυρος, Μαρκέλλου καί Κόδρου μαρτύρων. Ἦχος γ΄. Ἑωθινόν Ε΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατηλθες...», «Ὁ εὐσχήμων...», Δόξα·
«Ταῖς Μυροφόροις...».
Κοντάκιον: «Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα γ΄ ἤχου 7 καί τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου «Ὁ τῆ παλάμη τῆ ἀχράντῳ...» εἰς 3.
Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ γ΄ ἤχου «Πῶς μή θαυμάσωμεν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ...» καί τά Στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου «Ἐν τῆ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος...».
Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών· «Ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία...», Δόξα· τό ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ στιχηρόν τῆς Λιτῆς «Ἐπί τῇ προβατικῇ κολουμβήθρα», Καί νῦν· «Ναός καί πύλη...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή «Ἐκπλήσσω τῇ ὁράσει...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἄπολυτία:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· τό Ἀναστάσιμον «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον· «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...».
- Καθίσματα:** Τά ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου, καταλιμπανομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Παραλύτου.
- Ἄπό γ΄ Ὠδῆς:** Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Ῥῆμα παράλυτον...», Δόξα, Καί νῦν· «Τήν ὠραιότητα...».
- Ἄφ' στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Ἄντι Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ Ὠδή τῶν Κανόνων τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Ἡ Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τοῦ Πάσχα «Σαρκί ὑπνώσας...» καί τοῦ Παραλύτου «Ἐπέστη ὁ φιλόανθρωπος...».
- Αἶνοι:** Στιχηρά Ἀναστάσιμα τοῦ γ΄ ἤχου· «Δεῦτε πάντα τά ἔθνη...» 4 καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα:	Τοῦ Παραλύτου: «Κύριε τόν Παραλύτον...».
Καί νῦν:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Δοξολογία:	Μεγάλη «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου: «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον...» (Πράξ. θ' 32 – 42).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου: «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα...» (Ἰω. ε', 1 – 15).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως Παρθένε...».
Κοινωνικόν:	«Σῶμα Χριστοῦ...».
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...»
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» καί Ἀπόλυσις «Ὁ Ἀναστάς...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Δ' Ἐβδ. Πράξεων καί Εὐαγγέλια Δ' Ἐβδ. Ἰωάννου.

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μιχαήλ ἐπισκόπου Συνάδων, Μαρίας τοῦ Κλωπᾶ Μυροφόρου.

24. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Παραλύτου. Συμεών τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει. Κυριακοῦ ὀσίου, τοῦ παρά τήν Εὐρύχου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτη Δ' Ἐβδομάδος Πράξεων καί Τρίτη Δ' Ἐβδομάδος Ἰωάννου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...».

25. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Ἡ Γ' Εὐρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Κελεστίνου μάρτυρος

(Προβλ. Τ.Μ.Ε. Τυπ. 8ης Μαΐου, § 4, 5, 6, κατ' αναλογίαν).

Τῆ Τρίτη ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...».
Κοντάκιον: «Τὴν ψυχὴν μου Κύριε...» (Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου).
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἐσπέρια:** Τά τῆς ἑορτῆς προσόμοια· «Πάρεστιν ἡ μεσότης...» 3 καὶ τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Προδρόμου· «Μάκαρ Ἰωάννη Πρόδρομε...».
Δόξα: Τοῦ Προδρόμου· «Θησαυρός ἐνθέων δωρεῶν...».
Καὶ νῦν: Τῆς ἑορτῆς· «Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τά Ἀναγνώσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν...».
Δόξα: Τοῦ Προδρόμου· «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν...».
Καὶ νῦν: Τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...», Δόξα τοῦ Προδρόμου· «Ὡς θεῖον θησαύρισμα...», Καὶ νῦν· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Τετάρτη πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...». Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

- Ἀπολυτίκια:** Ἐξάψαλμος.
 Ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

- Καθίσματα:** Τά τοῦ Προδρόμου καί τά τῆς ἑορτῆς ἀντί Θεοτοκίων.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου. Τό Προκείμενον· «Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῶ Δαυΐδ, ἠτοιμάσα λύχνον τῶ Χριστῶ μου».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** Τοῦ Προδρόμου· «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ...» (Λουκ. ζ΄ 17 – 30) (24ῆ Φεβρ.).
- Ἄνστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».**
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον· «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν...» (ζήτηι Δόξα εἰς τόν Στίχον στιχηρά τοῦ Ἑσπερινοῦ).
- Κανόνες:** Οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καί ὁ τοῦ Προδρόμου.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Προδρόμου. Τό Κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Ἐστηκώς ἐν τῶ μέσῳ...», τό Κάθισμα τοῦ Προδρόμου· «Ἐπεφάνη σήμερον...» Δόξα, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς· «Τῆς σοφίας τό ὕδωρ...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ἰπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** «Θάλασσαν ἔπηξας...».
- Ἀντί Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ Ὠδή τῶν 2 Κανόνων τῆς ἑορτῆς. Καταβασία· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων...»
- Ἐξαποστειλάρια:** Τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τόν κρατῆρα ἔχων...», τοῦ Προδρόμου· «Ἐν τῇ εὐρέσει Πρόδρομε...» καί πάλιν· «Ὁ τόν κρατῆρα ἔχων...».
- Αἶνοι:** Τά τῆς ἑορτῆς 3 Προσόμοια· «Ἡ σοφία καί δύναμις...» καί τοῦ Προδρόμου· «Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλῆ...» 3.
- Δόξα:** Τοῦ Προδρόμου· «Τήν πανσεβάσμιον κάραν...».
- Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς· «Φωτισθέντες ἀδελφοί...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον:	«Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...», «Ὡς θεῖον θησαύρισμα...».
Κοντάκιον:	«Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Προδρόμου· «Ὁ Θεός ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους...» (Β΄ Κορ. δ΄ 6 – 15) (ζήτηει τῇ ΙΕ΄ Κυριακῇ Ἐπιστολῶν).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἑορτῆς· «Τῆς ἑορτῆς μεσούσης...» (Ἰω. ζ, 14 – 30).
Εἰς τὸ Ἐξαιρετῶς:	«Ἀλλότριον τῶν μητέρων...».
Κοινωνικόν:	«Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοί μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος».
Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς»:	«Χριστὸς ἀνέστη...».
	«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς...».

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

26. ΠΕΜΠΤΗ. Κάρπου καὶ Ἀλφαίου τῶν ἀποστόλων, Συνεσίου ἐπισκόπου Καρπασίας.

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος, Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Σεργίου μάρτυρος καὶ Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Ῥώσου.

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Μελιτινῆς, Ἐλικωνίδος μάρτυρος.

29. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ. Θεοδοσίας Ὀσιομάρτυρος. Ἦχος δ΄. Ἐωθινόν Ζ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».
Κοντάκιον :	«Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καὶ τῆς Σαμαρειτιδος ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου Ἰδιόμελα· «Ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Παρά τό φρέαρ τοῦ Ἰακώβ...».
Καὶ νῦν:	Τό α΄ Θεοδοκίον του δ΄ ἤχου· «Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τό Ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ...» καὶ τὰ στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα Ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα:	Τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Ὡς ὤφθης ἐπὶ γῆς...».
Καὶ νῦν:	Μεσοπεντηκοστῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...» Δόξα, Καὶ νῦν· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν «Τριάδα Θεαρχικὴν δοξάσωμεν...», Δόξα, Καὶ νῦν τό τῆς Λιτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου: «Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον φαιδρῶς...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ' ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ') Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Τό Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...» καί τά Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Ἄντι Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τοῦ Πάσχα· «Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός...», τῆς Σαμαρείτιδος· «Σαμάρειαν κατέλαβες...» καί τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· «Μεσοῦσης παραγέγονας...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα 4 καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα:** Τῆς Σαμαρείτιδος· «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας...».
- Καί νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα ...».
- Δοξολογία:** Μεγάλῃ καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τοῦ Πάσχα.
- Εἰσοδικόν:** Τοῦ Πάσχα.

- Ἀπολυτίκια (μετά τήν Εἴσοδον):** «Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως...»,
«Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα
καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
- Τρισάγιον
- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος: «Διασπαρέντες οἱ Ἀπόστολοι...» (Πράξ. ια' 19 – 30).
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος: «Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας...» (Ἰω. δ' 5 – 42).
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλου...».
- Κοινωνικόν:** «Σῶμα Χριστοῦ...»
- Ἄντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς ...»:** «Χριστός ἀνέστη...».
«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σήμερον τελεῖται τό μνημόσυνον «τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καί τῶν σὺν αὐτῷ ἀγωνισθέντων καί πεσόντων καί τῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν κατὰ τήν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Ε' Ἐβδ. Πράξεων καί Εὐαγγέλια Ε' Ἐβδ. Ἰωάννου.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰσαακίου ὁσίου, ἡγουμένου Μονῆς Δαλματών.

31. ΤΡΙΤΗ. Ἑρμείου μάρτυρος.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 30

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἰουστίνου φιλοσόφου καί μάρτυρος, Ἰούστου, Χαρίτωνος καί Χαριτοῦς μαρτύρων.

Ψάλλονται ἅπαντα τά τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δέ τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Ἀποστόλου καί τοῦ Εὐαγγελίου, ἀντί τῶν ὁποίων ἀναγινώσκονται τά τῆς ἡμέρας (Τετάρτης Ε΄ Ἑβδομάδος Πράξεων καί Τετάρτης Ε΄ Ἑβδομάδος Ἰωάννου).

2. ΠΕΜΠΤΗ. Νικηφόρου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καί Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Λουκιλλιανοῦ καί Παύλης καί τῶν σὺν αὐτοῖς. Πάππου ὀσίου καί ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας).

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος. Μητροφάνους Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Μάρθας καί Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου, Ἰωάννου ὀσιομάρτυρος ἡγουμένου τῆς Μονῆς Μοναγρίου τῆς Κύπρου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. (Σάββατον Ε΄ Ἑβδομάδος Πράξεων καί Σάββατον Ε΄ Ἑβδομάδος Ἰωάννου).

5. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ. Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου. Ἦχος πλ.α΄. Ἐωθινόν Η΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας : Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...».
Κοντάκιον: «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα στιχηρά 7 καί τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ εἰς 3.
Δόξα: Τοῦ Τυφλοῦ· «Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Σέ τόν σαρκωθέντα...» καί τά στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα: Τοῦ Τυφλοῦ· «Δικαιοσύνης ἤλιε...».
Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα, Καί νῦν· «Χαῖρε πύλη Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών «Κράτος τῆς ἐνιαίας...»
 Δόξα· τό ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆς Λιτῆς· «Ὅλον τόν βίον, ὁ Τυφλός...»,
 Καί νῦν· «Νεῦσον παρακλήσεσι...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή «Ἀγγελικῆ ὁράσει...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα: τό αὐτό, Καί νῦν «Χαίρε πύλη Κυρίου...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου, ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Κάθισμα τοῦ Πεντηκοσταρίου. «Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης καί ποιητής...» (δίς).
- Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** «Τῷ Σωτῆρι Θεῷ...»
- Ἀντί Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Ἡ Καταβασία: «Σέ τήν ὑπέρ νοῦν καί λόγον...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τοῦ Πάσχα: «Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός...», καί τά δύο τοῦ Τυφλοῦ: «Τούς νοερούς μου ὀφθαλμούς...» καί «Παράγων ὁ Σωτήρ ἡμῶν...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα στιχηρά 4 καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα:** Τοῦ Τυφλοῦ: «Τίς λαλήσει τάς δυναστείας σου Χριστέ...».
- Καί νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τοῦ Πάσχα.

Είσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Εἰ καί ἐν τάφω...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ· «Ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν...» (Πρ. ιστ' 16 – 34).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ· «Παράγων ὁ Ἰησοῦς...» (Ἰω. θ' 1 – 38).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ὁ Ἄγγελος ἐβόα ... Φωτίζου, φωτίζου...».
Κοινωνικόν:	«Σῶμα Χριστοῦ...»
Ἄντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς ...»:	«Χριστός ἀνέστη...» «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΣΤ' Ἐβδ. Πράξεων καί Εὐαγγέλια ΣΤ' Ἐβδ. Ἰωάννου.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰλαρίωνος ἡγουμένου τῆς Μονῆς Δαλμάτων, Ἀττάλου τοῦ θαυματουργοῦ.

7. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Τυφλοῦ. Θεοδότου Ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρα.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (β' διάταξις, πρό τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως). Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτη Στ' Ἐβδ. Πράξεων καί Τρίτη Στ' Ἐβδ. Ἰωάννου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...».

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα. Ἀνακομιδή τῶν λειψάνων Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Καλλιόπης μάρτυρος.

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...».
Κοντάκιον:	«Τῆς ψυχῆς τά ὄμματα...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τό «Δόξα τῇ ἀγία καί ὁμοουσίῳ...», τό «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις), ἡ Μεγάλη Συναπτή καί ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι...», ὡς ἐν τῷ Ὅρθρω τοῦ Πάσχα.

Ἐσπέριος: Τά 6 Ἀναστάσιμα τοῦ ἀ΄ ἤχου «Τάς ἐσπερινάς ἡμῶν εὐχάσ...» (ζήτει καί τῇ Τρίτῃ τῆς Στ΄ Ἑβδομάδος ἐσπέρας ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ).
Δόξα: «Τόν τῷ Πατρὶ συνάναρχον...».
Καί νῦν: «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Τό ἔλεός σου Κύριε...».
Ἀπόστιχα: Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν «Τῷ πάθει σου Χριστέ...» καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα, Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μετά τοῦ Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί εὐθύς ἡ
Ἀπόλυσις: Διαλογικῶς ὡς καί τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ἀναγινώσκεται ἡ καλουμένη Θ΄ τοῦ Πάσχα.

ΟΡΘΟΣ

Ὅλη ἡ ἀκολουθία τελεῖται ἀπαραλλάκτως ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καταλιμπανομένων τοῦ Ὑπομνήματος τοῦ Πεντηκοσταρίου καί ἀναγινωσκομένου μόνον τοῦ Συναξαρίου τῆς ἡμέρας.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπαραλλάκτως ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, πλήν τοῦ Κατηχητικοῦ Λόγου, τοῦ ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καί τῶν ἀναγνωσμάτων.

Ἀντί Τρισαγίου:	«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».
Ἀπόστολος:	Τετάρτης Στ' Ἑβδομάδος τῶν Πράξεων (Πρ. ιη', 22 – 28).
Εὐαγγέλιον:	Τετάρτης Στ' Ἑβδομάδος Ἰωάννου (Ἰω. ιβ' 36 – 47).

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Σημείωσις:

Ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῶ Ἁγίου Θεοδώρου Πάφου καί ὅπου ἄλλοῦ ἐάν ἐορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ἡ ἀκολουθία διαμορφώνεται ὡς ἑξῆς, (Τ.Μ.Ε. 8ης Μαΐου §§ 10 – 12, κατ' ἀναλογίαν):

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» φάλλομεν Ἀναστάσιμα στιχηρά «Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς...» 6 καί τοῦ Ἁγίου 4. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καί νῦν «Τὴν παγκόσμιον δόξαν...». Τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καί νῦν «Ἀναστάσεως ἡμέρα...». Ἀπολυτίκια: «Χριστός ἀνέστη...», «Στρατολογία ἀληθεῖ...», «Χριστός ἀνέστη...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Μετά τό «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καί Ὁμοουσίῳ...» κλπ. καί τὴν Μεγάλην Συναπτὴν ψάλλεται τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου καί τὰ λοιπὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου. Δόξα: «Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου...». Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον «Τοῦ νοητοῦ λύκου ἐκφυγῶν...». «Σῶσον ὁ Θεός...» «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). «Ἐλεεί καί οἰκτιρμοῖς...». Κανόνες τῆς Ἀναστάσεως: «Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί...» καί ὁ τοῦ Ἁγίου εἰς 4 Τροπάρια. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ἢ Καταβασία, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς). «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Αἵτησις καί ἡ ἀντίστοιχος ἐκφώνησις. Ἀπό γ' Ὠδῆς: ἡ Ὑπακοή καί τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἀφ' στ' Ὠδῆς: τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Ἐξαποστειλάρια: «Σαρκί ὑπνώσας...», τοῦ Ἁγίου καί αὐθις τοῦ Πάσχα: «Σαρκί ὑπνώσας...». Εἰς τούς Αἴνους: Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ α' ἤχου 3 καί τοῦ Ἁγίου 3. Τά 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων «Ἀναστήτω ὁ Θεός... Πάσχα ἱερόν ἡμῖν...». Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».

Ἐν τῇ Θεῖᾳ Λειτουργίᾳ: Μετά τὴν Εἴσοδον «Χριστός ἀνέστη...», ἡ Ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...» τοῦ Ἁγίου «Στρατολογία ἀληθεῖ...». Κοντάκιον «Εἰ καί ἐν τάφῳ...». Ἀντί Τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Κοινωνικόν «Σῶμα Χριστοῦ...».

9. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Τῆ Τετάρτη ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀναγινώσκειται ἡ Θ΄ τοῦ Πάσχα, ὡς καί ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τό «Εὐλογητός ὁ Θεός...» εὐθύς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» (τρῖς) καί ὁ Προοιμιακός.

- Ἐσπέρια:** Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοὺς...» κτλ, εἰς 6, δευτεροῦντες τό πρῶτον.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Ἰδιόμελον «Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν μή χωρισθεῖς...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Θεός ἐν τῷ ὀνόματί σου...» καί τά Ἀναγνώσματα.
- Ἀπόστιχα:** Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα «Ἐτέχθης ὡς αὐτός ἠθέλησας...» κτλ, μετά στίχων: Εἰς τό β΄ «Πάντα τά ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν» καί εἰς τό γ΄ «Ἀνέβη ὁ Θεός, ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος».
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Ἰδιόμελον «Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκιον:** «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...» (τρῖς).
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καί ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καί Πατρός, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Τῆ Πέμπτη πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τό «Εὐλογητός...» εὐθύς Τρισάγιον, ὁ Ν΄ Ψαλμός καί τά διά τήν Λιτήν τῆς ἑορτῆς 6 Ἰδιόμελα. «Ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς...» κτλ. μετά τοῦ Δόξα, Καί νῦν «Κύριε, τό μυστήριον...». Τρισάγιον καί τό

Ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκιον:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...» (τρῖς).
- Καθίσματα:** Τῆς ἑορτῆς ἐκ δευτέρου ἕκαστον.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος».
- Στίχος:** «Πάντα τά ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν».
- Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:** Τῆς ἑορτῆς τό Γ΄ Ἐωθινόν· «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς πρωΐ πρώτη Σαββάτου...» (Μάρκ. ις, 9 – 20).
«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».
- Ὁ Ν΄ Ψάλμος:** (Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον· «Σήμερον ἐν οὐρανοῖς...».
- Κανόνες:** Ἀμφότεροι τῆς ἑορτῆς. Ὁ α΄ μετά τῶν Εἰρμῶν, εἰς 6, καί ὁ β΄, εἰς 4, ἄνευ στίχων.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** «Ἐπιβάς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν...» (ἄπαξ).
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** «Θεῖω καλυφθεῖς...».
- Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων, ἡ α΄ μετά τῶν εἰρμῶν ἄνευ Στίχου ἢ Προϋμνίου καί ἡ β΄ μετά τῶν Μεγαλυναρίων· «Ἄγγελοι τήν ἄνοδον...», Δόξα, Καί νῦν, τό Θεοτοκίον, καί ἡ καταβασία· «Χαίροις ἄνασσα...».
- Ἐξαποστειλάριον:** «Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων Σε ἀνελήφθης...» (τρῖς).
- Αἶνοι:** Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς «Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ...» κτλ. εἰς 4.

Δόξα, Καί νυν: Τό Ἰδιόμελον «Ἐτέχθης...».
Δοξολογία: Μεγάλη «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄

· Πάντα τά ἔθνη κροτήσατε χειρας,
 ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.
 · Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός,
 Βασιλεύς μέγας ἐπί πᾶσαν τήν γῆν.
 · Ὑπέταξας λαούς ἡμῖν, καί ἔθνη ὑπό τούς
 πόδας ἡμῶν.
 · Δόξα, Καί νυν.

«Ταῖς πρεσβείαις
 τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

· Μέγας Κύριος, καί αἰνετός σφόδρα.
 · Ὁ Θεός ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.
 · Ὅτι ἰδοῦ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
 συνήχθησαν.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
 Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ
 ἀναληφθεῖς ἀφ' ἡμῶν
 εἰς τοὺς οὐρανούς...»

Δόξα, Καί νυν: «Ὁ Μονογενῆς Υἱός...»

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἦχος δ΄.

· Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τά ἔθνη.
 · Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν,
 καί ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
 · Κλινῶ εἰς παραβολήν τό οὖς μου,
 ἀνοιξῶ ἐν ψαλτηρίῳ τό πρόβλημά μου.

«Ἀνελήφθης
 ἐν δόξῃ...».

Εἰσοδικόν: «Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ
 σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ
 ἀναληφθεῖς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς, ψάλ-
 λοντάς Σοι, Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον:	«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Κοντάκιον:	«Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τῆς Ἑορτῆς: «Τόν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην...» (Πράξ. α', 1 – 12).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς Ἑορτῆς: «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν...» (Λουκ. κδ', 36 – 53).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Σέ τὴν ὑπὲρ νοῦν...».
Κοινωνικόν:	«Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ἀλληλούϊα».
	«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	Ἦ τοῦ Ἑσπερινοῦ.
<i>Σημείωσις: Ἀπό σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως:</i>	
Ἀπόλυσις:	Ἦ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς.
Καταβασαί:	«Θεῖω καλυφθεῖς...»
	Ἦ Τιμιωτέρα.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς...»
Κοντάκιον:	«Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας...»
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...»
Κοινωνικόν:	Τῆς ἡμέρας.
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»:	«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς...».

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀλεξάνδρου καί Ἀντωνίνης τῶν μαρτύρων.

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Βαρνάβα Ἀποστόλου (ἐκ τῶν Ο') ἰδρυτοῦ καί προστάτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Βαρθολομαίου ἀποστόλου (ἐκ τῶν ΙΒ'). Βαρνάβα ὀσίου του ἐν Βάση.

Σήμερον ἄγουσι τὰ ὀνομαστήρια αὐτῶν ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τριμυθοῦντος κ. Βαρνάβας καί ὁ ἐφησυχάζων θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σαλαμῖνος κ. Βαρνάβας.

Ἦ Ἀκολουθία τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια

Μηναῖα καί ψάλλεται ἐν συνδυασμῶ πρός την Παρασκευήν ἑσπέρας καί τό Σάββατον πρωῖ μετά τήν Ἀνάληψιν (βλέπε κατωτέρω τήν σχετικήν τυπικήν διάταξιν).

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἄπολυτίκιον:	«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Κοντάκιον:	«Τήν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας...».
Ἄπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια:	Τά 3 Προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Ἐπαθες ὡς ἄνθρωπος...» (Παρασκευῇ ΣΤ΄ Ἑβδ. Ἑσπέρας) καί 3 Προσόμοια τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα· «Εἴληφας Ἀπόστολε...».
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου· «Βαρνάβα πανεύφημε...».
Καί νῦν:	Μεθέορτον· «Σήμερον ἐν οὐρανοῖς...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀποστόλου.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἁγίου· «Ἄξιως ὄντως Βαρνάβας ἐπεκλήθης...».
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου· «Λευϊτικῆς ἐκβλαστήσας φυλῆς...».
Καί νῦν:	Μεθέορτον· «Εἰς τό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἄπολυτίκια:	«Τό μέγα κλέος...», Δόξα, Καί νῦν· τῆς ἑορτῆς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Ἄπόλυσις:	«Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καί ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καί Πατρός, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωῖ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ φαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα, τό Τρισάγιον, τό Ἄπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καί Ἄπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Τά τοῦ Ἁγίου «Τό μέγα κλέος...», Δόξα: «Ὡς τοῦ Παύλου...», Καί νῦν· τῆς ἑορτῆς «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
- Καθίσματα:** Τοῦ Ἁγίου καί τά μεθέορτα (Σαββάτω ΣΤ' Ἐβδ. πρωτῆ). Εἰς τήν γ' στιχολογίαν τά τοῦ Ἁγίου.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
- Προκείμενον:** «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτοῦ».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** Τοῦ Ἀποστόλου: «Ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καί ἑτέρους...» (Λουκ. ι' 1 – 15) (ζήτηι τῆ Παρασκευῆ τῆς Ε' Ἐβδ. Λουκᾶ).
- Ὁ Ν' ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Ἀπόστολε τοῦ Σωτῆρος...».
- Κανόνες:** Ὁ τῆς ἑορτῆς καί οἱ δύο τοῦ Ἁγίου.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Τά Καθίσματα τοῦ Ἁγίου· «Δογματίζων Τριάδος τό τριλαμπές...», Δόξα: «Τοῦ νόμου τήν σκιάν...», Καί νῦν· Θεοτοκίον «Τόν ἀπερίληπτον Θεοῦ Υἱόν καί Λόγον...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Θεῖω καλυφθεῖς...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία: «Χαίροις Ἄνασσα...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τοῦ Ἀποστόλου· «Ἐπί Σταυροῦ ἐξέτεινας...», «Ὡς μύστης καί Ἀπόστολος...» καί τό τῆς Ἑορτῆς.
- Αἶνοι:** Τά 4 Στιχαρά τοῦ Ἁγίου «Καθαρόν ἐνδιαίτημα...».
- Δόξα:** Τοῦ Ἁγίου· «Βαρνάβα θεόπνευστε...».
- Καί νῦν:** Μεθέορτον· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ἀπό γῆς...».

Δοξολογία: Μεγάλη και Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου·
«Ὡς τοῦ Παύλου...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Ἀναλήψεως.
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφ-
θεῖς...».
Ἀπολυτίκια: «Ἀνελήφθῃς ἐν δόξῃ...», «Τό μέγα κλέος...»
καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Τήν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Τοῦ Ἁγίου· «Βαρνάβας καί Σαῦλος ὑπέστρε-
ψαν...» (Πράξ. ιβ' 25 - ιγ' 12).
Εὐαγγέλιον: Τοῦ Ἁγίου· «Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει...»
(Λουκ. ι' 16 - 21) (ζήτηε τῆ 8ῃ Νοεμβρίου).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν...»: «Ἀνελήφθῃς ἐν δόξῃ...».
 «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς...».

Ἐπί τῆ μνήμῃ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, Ἰδρυτοῦ καί Προστάτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἐτελεῖτο Συνοδικόν Ἀρχιερατικόν Συλλείτουργον ἐν τῇ φερωνύμῳ Ἱερᾷ Μονῇ παρά τήν Ἀμμόχωστον, ὅπου εὐρίσκεται καί ὁ σεπτός τάφος τοῦ Ἀποστόλου. Ἐπειδή ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα εὐρίσκεται σήμερον ὑπό τουρκικὴν κατοχήν, ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐορτάζεται ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀπ. Βαρνάβα Δασυπόλεως Λευκωσίας.

Ἀπολυτίκιον ὁσίου Βαρνάβα. Ἦχος γ'.

Χαίρει ἔχουσα Βασέων πόλις, θεῖαν λάρνακα τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων· καί διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας, πάτερ ἐκ πίστεως, Βαρνάβα ὄσιε, Χριστόν τόν Θεόν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

12. ΚΥΡΙΑΚΗ. Τῶν Ἁγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου καί Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ ὁσίων, Ζήνωνος ἐπισκόπου Κουρίου. Ἦχος πλ. β΄. Ἑωθινόν Ι΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Κοντάκιον: «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Στιχηρά Ἀναστάσιμα· «Νίκην ἔχων Χριστέ...» κτλ.: 3, Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἀναλήψεως· «Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοὺς...» κτλ. 3, Στιχηρά Προσόμοια τῶν Πατέρων· «Ἐκ γαστρός ἐτέχθη πρό ἑωσφόρου...» 4.
Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· «Τὰς μυστικὰς σήμερον...».
Καὶ νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τὰ Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· «Τὴν ἐτήσιον μνήμην...».
Καὶ νῦν: Τό Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· «Κύριε, τό μυστήριον...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...» Δόξα, τῶν Πατέρων· «Ἵπερδεδοξασμένους εἶ...», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ’ ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ

ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Τῆ Κυριακῆ πρωῒ. ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών· «Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν...», τά διά τήν Λιτήν Δόξα τῶν Πατέρων· «Ἀποστολικῶν παραδόσεων...». Καί νῦν τῆς ἑορτῆς· «Κύριε, τῆς οἰκονομίας πληρώσας...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων «Ἵπερδεδοξασμένος εἶ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...», τά τοῦ Ἑσπερινοῦ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα μετά τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ἵπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ β΄ ἤχου καί ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἀναλήψεως καί τῶν Πατέρων.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Κοντάκιον· «Τήν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας...» καί τά καθίσματα τῶν Πατέρων καί τῆς Ἀναλήψεως: «Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι...». Δόξα· «Τῶν Νικαέων ἡ λαμπρά πόλις...» Καί νῦν· «Ὁ ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς μετά δόξης...».
- Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Πατέρων. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ἵπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** «Θεῖω καλυφθεῖς...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ καταβασία· «Χαίροις ἄνασσα...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Γ΄ Ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα...», τῶν Πατέρων: «Πατέρων θείων σήμερον...» καί τῆς Ἀναλήψεως· «Τῶν μαθητῶν ὁρώντων Σε ἀνελήφθης...».
- Αἵνοι:** Ἀναστάσιμα 4 καί τά τρία στιχηρά Προσόμοια τῶν Πατέρων· «Ὅλην συγκροτήσαντες...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τῶν Πατέρων: «Τῶν ἀγίων Πατέρων ὁ χορός...».

Καί νῦν: «Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία: Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως.
Ἀπολυτίκιον Εἰσοδου: «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: «Ἀγγελικαί δυνάμεις...», «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Τήν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Κυριακῆς Ζ' Πράξεων: «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι...» (Πρ. κ' 16 – 18, 28 – 36).
Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς Ζ' Ἰωάννου: «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμούς...» (Ἰω. ιζ' 1 – 13).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
 «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Ζ' Ἐβδ. Πράξεων καί Εὐαγγέλια Ζ' Ἐβδ. Ἰωάννου.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀκυλίνης μάρτυρος, Τριφυλλίου ἐπισκόπου Λήδρας.

14. ΤΡΙΤΗ. Ἐλισσαίου Προφήτου καί Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀμῶς Προφήτου, Ἱερωνύμου Ὁσίου καί Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος.

16. ΠΕΜΠΤΗ. Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Μανουήλ καί λοιπῶν μαρτύρων. Φιλωνίδου ἐπισκόπου Κουρίου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς, ἐξαίρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων καί τῆς Λιτῆς, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς Λιτῆς καί ἐν τῷ Ὄρθρω τοῦ Πολυελέου καί τοῦ μετ' αὐτόν Καθίσματος καί τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ· Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Παρασκευῆς Ζ' Ἑβδομάδος Πράξεων καί Παρασκευῆς Ζ' Ἑβδομάδος Ἰωάννου). (Πραξ. κζ' 1 – κη' 1) καί (Ἰωάν. ιζ' 18 – 26).

Σημείωσις: Ὅπου ἐάν ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος Λεόντιος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ προβάλλεται σήμερον μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως.

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρό τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχασάββατον). Μνεῖαν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, Πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν. Λεοντίου μάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ, Αἰθερίου μάρτυρος, Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως Κύπρου. (Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Λεοντίου ἐψάλη χθές).

*Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του
ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χύτρων κ. Λεόντιος.*

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ἐν τῇ Θ' Ὄρᾳ: Ἀπολυτίκιον· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», Κοντάκιον· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν...», Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: (Ἑσπερινός ἄνευ Εἰσόδου). Εἰς τό· «Κύριε ἐκέκραξα...» τά 3 Μαρτυρικά καί τά 3 τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δόξα· «Θρηγῶ καί ὀδύρομαι ...», Καί νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε...» καί εὐθύς τό «Φῶς ἰλαρόν...». Ἐντὶ τοῦ Προκειμένου, ψάλλεται τό «Ἀλληλουῖα» (τρὶς) μετὰ στίχων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἶτα τό «Καταξίωσον» καί τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα· τό Μαρτυρικόν καί τά Νεκρώσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δόξα· «Ἀρχὴ μοι καί ὑπόστασις», Καί

νῦν «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης Σε». Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ νεκρώσιμος Κανών τῆς Παννυχίδος «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» μετά τῶν στίχων, εἰς μέν τό α΄ Τροπάριον ἐκάστης Ῥδῆς «Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός ἀνάπαυσον τάς ψυχάς τῶν δούλων σου», εἰς δέ τό β΄ «Αἱ ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται». Εἰς τά δύο τελευταῖα Δόξα, Καί νῦν. Μετά τήν Θ΄ Ῥδῆν τοῦ Κανόνος, ψάλλεται ὁ Εἰρμός «Θεόν ἀνθρώποις». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκια «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα· τό τέλος «ἐν σοί γάρ τήν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καί πλάστη καί Θεῷ ἡμῶν», Καί νῦν «Σέ καί τεῖχος». Εἶτα ἡ Ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός» ὑπό τοῦ Ἱερέως μετ΄ ἐκφωνήσεως «Ὅτι ἐλεήμων» καί εὐθύς τά Τροπάρια «Μετά πνευμάτων δικαίων». Καί μνημονεύονται ἐπί τῶν κολλύβων τά ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων ὡς καί ἐν τῷ Σαββάτῳ πρό τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω. Ἀπόλυσις ἡ συνήθης.

Τῷ Σαββάτῳ πρώτῃ. Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Ἀναγινώσκεται τό τοῦ Σαββάτου Μεσονυκτικόν εἰς ὃ, μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου», λέγεται ἀντί τῶν Κατανυκτικῶν Τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», τό Ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας...».

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ: Μετά τόν Ἐξάψαλμον, ἀντί τοῦ «Θεός Κύριος...» ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» ἐκ τρίτου (τετράκις) τάς δύο πρώτας φορές ἀνευ στίχου καί τάς δύο ἄλλας μετά τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω» καί «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν», ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καί τά Ἀπολυτίκια «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα· τό τέλος «ἐν σοί γάρ τήν ἐλπίδα», Καί νῦν «Σέ καί τεῖχος». Εἶτα τά Μαρτυρικά Καθίσματα «Ἀθλητικαί ἐνστάσεις» καί τά Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια, μετά τά ὁποῖα γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὑπό τοῦ Ἱερέως.¹ Εἶτα τό Κάθισμα «Ἀνάπαυσον Σωτήρ» καί τό Θεοτοκίον «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...». Ὁ Ν΄ χῦμα καί ὁ Κανών τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀπό γ΄ Ῥδῆς· τό Κάθισμα «Ὁ τά πάντα ποιήσας νεύματι σῶ...», Δόξα, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς...». Ἀφ΄ Στ΄ Ῥδῆς· τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου καί τό Μηνολόγιον. «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν...» καί ὁ Εἰρμός τῆς ἡ΄ Ῥδῆς· «Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ...». Εἶτα στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιω-

¹ Εἰς ὅσους ναοούς δέν γίνεται μνημόνευσις εἰς τόν Ὅρθρον, τά νεκρώσιμα εὐλογητάρια παραλείπονται καί μετά τά Μαρτυρικά Καθίσματα ἀκολουθεῖ τό κάθισμα «Ἀνάπαυσον Σωτήρ...» κλπ.

τέραν» καί ἀκολουθεῖ ὁ Εἰρμός «Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Τό Ἐξαποστει-
 λᾶριον «Μνήμην τελοῦντες» μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἴνους· τά 4
 Προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου. Δόξα· «Ὡς ἄνθος μαραίνεται», Καί νῦν·
 «Σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Εἶτα
 τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 3 Προσόμοια «Ἐχων ἀκατάληπτον»². Δόξα·
 «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ», Καί νῦν· «᾿Ωφθης ἐνδιαίτημα». «Ἄγαθόν τό ἐξομο-
 λογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τά Ἀπολυτίκια· «Ὁ βάθει σοφίας» ὡς ἐν τῷ
 Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου· «Ὁ βάθει σοφίας». Εἰσοδικόν·
 «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετά τήν Εἴσοδον,
 Ἀπολυτίκια· «Ὁ βάθει σοφίας» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον· «Μετά τῶν
 ἀγίων». Ἀπόστολος Νεκρώσιμος (Α΄ Θεσ. δ΄ 13 – 17) καί Εὐαγγέλιον τῆς
 ἡμέρας (Σαβ. πρό τῆς Πεντηκοστῆς) (τό ΙΑ΄ Ἑωθινόν). Εἰς τό «Ἐξαιρέ-
 τως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω». Ἀντί τοῦ·
 «Εἶδομεν τό φῶς», «Ὁ βάθει σοφίας». Εἰς τό τέλος τῆς θείας Λειτουρ-
 γίας ψάλλονται τά Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καί τά Τροπάρια «Μετά
 πνευμάτων δικαίων» καί γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν κεκοι-
 μημένων. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Ἰούδα (Θαδδαίου) ἀποστόλου,
 Ζωσίμου μάρτυρος, Παΐσιου τοῦ Μεγάλου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ βάθει σοφίας...».
Κοντάκιον: «Μετά τῶν ἀγίων...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια: (στίχοι 10) Τά τρία Ἰδιόμελα τοῦ α΄ ἤχου· «Πεντηκοστήν
 ἑορτάζομεν...» εἰς 4 καί τά πέντε Ἰδιόμελα

² Εἰς τό α΄ Τροπάριον τῶν Ἀποστίχων, ὁ στίχος «τούς πρός σέ Δέσποτα,
 μεταβέβηκας...» νά διορθωθῇ εἰς : «τούς πρός σέ Δέσποτα, μεταβεβηκότας».

Δόξα, Καί νῦν:	τοῦ β' ἤχου· «Εἶδομεν τό φῶς...» εἰς 6.
Εἷσοδος:	«Δεῦτε λαοί, τήν τρισυπόστατον...». «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκειμένον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώ- σματα.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Ἰδιόμελα· «Ἄγνοοῦντα τά ἔθνη Κύριε...».
Δόξα, Καί νῦν:	«Γλῶσσαί ποτε συνεχύθησαν...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκιον:	«Εὐλογητός εἶ Χριστέ...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν κα- ταπέμφας τό Πανάγιον Πνεῦμα ἐπί τοὺς Ἁγί- ους αὐτοῦ Μαθητάς καί Ἀποστόλους, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Σημείωσις: Ἀπό τοῦ Ἀποδείπνου τῆς σήμερον ἐπανέρχεται ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθί-
αις τό «Βασιλεῦ Οὐράνιε...». Μετά τό «Εὐλογητός ὁ Θεός...» τοῦ Ἀποδείπνου, τῆς Θ'
ᾠρας καί τοῦ Μεσονυκτικοῦ λέγομεν «Δόξα Σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα Σοι»,
«Βασιλεῦ Οὐράνιε...» τό Τρισάγιον κλπ.

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τό «Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Δόξα Σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν
δόξα Σοι», «Βασιλεῦ Οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, ὁ Ν' Ψαλμός, ἡ Λιτή τῆς
Ἑορτῆς, Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	ᾠς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, δῖς ἕκαστον.
Ἀναβαθμοί:	Τό α' ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, μετά τοῦ Προκειμένου: «Τό Πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία...».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:	Τό Θ' Ἐωθινόν ἀπό τῆς ᾠραίας Πύλης «Οὐ- σης ὀψίας...» μέχρι τοῦ «ἄν τινων κρατῆτε κεκράτηνται...» («Ἀνάστασιν Χριστοῦ» οὐ λέγομεν).
Ὁ Ν' Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...»,

	Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Βασιλεῦ Οὐράνιε...».
Κανόνες:	Οἱ δύο Κανόνες τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν, ἄνευ στίχων.
Ἄπο γ´ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα· «Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταί...» (ἄπαξ).
Ἄφ' στ´ Ὠδῆς:	Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι:	Διπλαῖ· «Πόντω ἐκάλυψε...» καί «Θεῖω καλυφθεῖς...».
Ἄντι Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ´ Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων ἄνευ στίχων, καί αἱ Καταβασίαι: «Μή τῆς φθορᾶς...» καί «Χαίροις ἀνασσα...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Τό Πανάγιον Πνεῦμα...» (δύο) καί τό «Φῶς ὁ Πατήρ...» (ἄπαξ).
Αἶνοι:	Τά τρία στιχηρά Ἰδιόμελα εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Βασιλεῦ Οὐράνιε...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α´

- Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τό στερέωμα.
- Ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα καί νύξ νυκτί ἀναγγέλλει γνῶσιν.
- Οὐκ εἰσὶ λαλιάι, οὐδέ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναί αὐτῶν.
- Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτῶν.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β´

- Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
- Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καί ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.
- Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καί τό ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

«Σῶσον ἡμᾶς,
Παράκλητε
ἀγαθέ...».

Δόξα, Καί νῦν· «Ὁ Μονογενής Υἱός...».

Ἀντίφωνον Γ´

- Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καί ἐπί τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
- Τήν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καί τήν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
- Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπί τήν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

«Εὐλογητός εἶ
Χριστέ ὁ Θεός...».

Εἰσοδικόν:

«Ἵψώθητι Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν καί ψαλοῦμεν τάς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα».

Ἀπολυτίκιον (μετά τήν Εἴσοδον): «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».

Κοντάκιον:

«Ὅτε καταβάς...».

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

Ἀπόστολος:

Τῆς ἐορτῆς: «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τήν ἡμέραν...» (Πρ. β´, 1 – 11).

Εὐαγγέλιον:

Τῆς ἐορτῆς: «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ...» (Ἰω. ζ´ 37 – 52, η´12).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

«Μή τῆς φθορᾶς...».

Κοινωνικόν:

«Τό Πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἀλληλουῖα».

Ἄντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»: «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».
«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»

Ἀπόλυσις: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Μετά τήν Ἀπόλυσιν τῆς Θείας Λειτουργίας ἄρχεται ὁ Μέγας Ἑσπερινός τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Ἱερεύς: «Εὐλογητός ὁ Θεός...». Ὁ Προοιμιακός καί ἐν συνεχείᾳ ἡ Μεγάλη Συναπτή ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Ἑσπέρια: Τά τρία Προσόμοια τῶν Αἰνῶν τῆς Ἑορτῆς:
«Παράδοξα σήμερον...» εἰς 6.

Δόξα, Καί νῦν: «Βασιλεῦ Οὐράνιε...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον:
«Τίς Θεός μέγας...» μετά τῶν στίχων.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκονται αἱ Εὐχαί τῆς Γονυκλισίας ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καί τῇ Ἱερατικῇ φυλλάδι.

Ἀπόστιχα: Τῆς ἑορτῆς: «Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν...».

Δόξα, Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς: «Δεῦτε λαοί...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον: «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...» (τρῖς).

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐκ τῶν Πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτόν...» ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καί τῇ Ἱερατικῇ φυλλάδι.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Α΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Α΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου.

Κατά τήν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων, Νικολάου Καβάσιλα ὁσίου.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...» Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, δῖς ἕκαστον (τῶν δύο πρώτων Στιχολογιῶν).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα).
Κανόνες:	Οἱ δύο τῆς ἑορτῆς.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα: «Τό Πανάγιον Πνεῦμα νῦν...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
Καταβασίαι:	«Θεῖω καλυφθεῖς...».
Ἄντι Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ΄ Ὠδή τῶν δύο Κανόνων τῆς Ἑορτῆς καί ἡ Καταβασία «Χαίροις ἄνασσα...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Τό Πανάγιον Πνεῦμα...» (δῖς), «Φῶς ὁ Πατήρ...» (ἅπαξ).
Αἶνοι:	Τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Ἐν τοῖς Προφήταις...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Γλῶσσαί ποτε συνεχύθησαν...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί ἀπολυτίκιον «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Πεντηκοστῆς.
Εἰσοδικόν:	Τῆς Πεντηκοστῆς.
Ἀπολυτίκιον μετά τήν Εἴσοδον:	«Εὐλογητός εἶ Χριστέ...» (μόνον).
Κοντάκιον:	«Ὅτε καταβάς...».
	«Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...».
Ἀπόστολος:	Τῆς ἡμέρας: «Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε...» (Ἐφεσ. ε΄ 8 – 19).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἡμέρας: «Ὁρᾶτε μή καταφρονήσητε...» (Ματθ. ιη΄ 10 – 20).

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Χαίροις Ἄνασσα...».
Κοινωνικόν: «Τό Πνεῦμά Σου τό ἅγιον μή ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα φιλόανθρωπε».
 «Εἶδομεν τό φῶς...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...».

21. ΤΡΙΤΗ. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος, Τερεντίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐσεβίου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σαμοσάτων. Ζήνωνος καί Ζηναῖ μαρτύρων.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀγριππίνης μάρτυρος, Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου καί Ἀθανασίου ἀναγνώστου μαρτύρων τῶν Κυπρίων.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τό Γενέσιον τοῦ Τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Παναγιώτου νεομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Πεντηκοστῆς.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» τά 7 Ἰδιόμελα εἰς 8. Δόξα: «Σήμερον τοῦ φωτός...», Καί νῦν «Παράκλητον ἔχοντες...» (Πέμπτῃ μετὰ τήν Πεντηκοστήν ἑσπέρας). Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τά Ἰδιόμελα «Τόν ἐκ Προφήτου...», Δόξα: «Ἡσαΐου νῦν...», Καί νῦν: «Ὅτε τό Πνεῦμα σου κατέπεμφας...». Ἀπολυτίκια: «Προφῆτα καί Πρόδρομε...», Δόξα, Καί νῦν: «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή. Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Προφῆτα καί Πρόδρομε...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» Ἀπολυτίκια «Προφῆτα καί Πρόδρομε...», Δόξα: τό αὐτό, Καί νῦν «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...». Καθίσματα: Εἰς τήν α΄ Στιχολογίαν: «Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν...», Δόξα, Καί νῦν «Μετά τήν ἔγερσιν Χριστέ...» (Παρασκευή μετὰ τήν Πεντηκοστήν,

πρωί). Εἰς τὴν β΄ Στιχολογίαν: «Τῆς Χριστοῦ παρουσίας...», Δόξα, Καί νῦν «Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταί...» (Παρασκευὴ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν, πρωί). Μετὰ τὸν Πολυέλεον: «Ἀγαλλιάσθω ὁ πατήρ...», Δόξα, Καί νῦν καὶ πάλιν «Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστέ...». Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ Προκείμενον «Καὶ σύ, Παιδίον...» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Λουκ. α΄ 24 - 25, 57 - 68, 76 - 80). Ὁ Ν΄ χῦμα. Δόξα «Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου...», Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Εἰς τὸν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τὸ Ἰδιόμελον «Ὁ ἐκ κοιλίας μητρός...» (ζῆτει εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά τοῦ Ἑσπερινοῦ). Κανόνες ἀμφοτέροι μετὰ Στίχου «Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ΄ Ὁδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον. Ἀφ΄ Στ΄ Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον. Καταβασίαι «Θεῖω καλυφθεῖς...». Εἶτα στιχολογοῦμεν «Τὴν Τιμιωτέραν...» καὶ ἡ Καταβασία «Χαίροις ἄνασσα...» Ἐξαποστειλάρια: «Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον...» καὶ «Τὸ Πανάγιον Πνεῦμα...». Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ 4 Προσόμοια. Δόξα: «Ἀστὴρ ἀστέρων...», Καί νῦν «Βασιλεῦ οὐράνιε...». Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον «Προφῆτα καὶ Πρόδρομε...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς. Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε ἀγαθέ...». Μετὰ τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια: «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...», τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Ὅτε καταβάς...» Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου (Ρωμ. ιγ΄ 11 - 14, ιδ΄ 1 - 4) (ζῆτει Κυριακῇ Τυροφάγου) καὶ (Λουκ. α΄ 1 - 25, 57 - 68, 76 - 80) (24ῃ Ἰουνίου). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον...». «Εἶδομεν τὸ φῶς...». Ἀπόλυσις.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς. Φεβρωνίας Ὅσιομάρτυρος. Ὁρεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς. Ἐξαιροῦνται ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἡ Λιτή, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ἡ Λιτή καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ὁ Πολυέλεος καὶ τὸ μετ' αὐτὸν Κάθισμα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου οὐ λέγομεν, ἀλλὰ μόνον τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Τά Ἀντίφωνα καί τό Εἰσοδικόν τῆς Πεντηκοστῆς. Μετά τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκιον «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...». Κοντάκιον «Ὅτε καταβάς...». Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαβ. Α΄ Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καί Σαβ. Α΄ Ἐβδ. Ματθαίου) (Ρωμ. α΄ 7 - 12) καί (Ματθ. ε΄ 42 - 48). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Χαίροις Ἄνασσα...». Κοινωνικόν «Τό Πνεῦμά σου τό ἀγαθόν...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...».

26. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ. Δαβίδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη. Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοθθίας. Ἦχος πλ. δ΄. Ἐωθινόν Α΄.

Τῷ Σαβάττῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».
Κοντάκιον: «Ὅτε καταβάς...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ πλ. δ΄ ἤχου 6 καί τῶν Ἁγίων Πάντων· «Οἱ πνευματοβόητορες...» 4.
Δόξα: Τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Μαρτύρων θεῖος χορός...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ πλ. δ΄ ἤχου· «Ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».
Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά.
Δόξα: Τῶν Ἁγίων Πάντων· «Δεῦτε πιστοί...».
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοδοκίον· «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου...»
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...»,

Δόξα τῶν Ἁγίων Πάντων «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ...», Καί νῦν Θεοτοκίον «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών «Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ...», ἡ Λιτή τῶν Ἁγίων Πάντων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Εἶτα τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: Τά ἀναστάσιμα κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ' ἤχου καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἀπό γ' Ὠδῆς: Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος, τό Κάθισμα τῶν Ἁγίων Πάντων «Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον «Τήν οὐράνιον πύλην...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἁγίων Πάντων. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα: Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».

Ἐξαποστειλάρια: Τό Α' Ἀναστάσιμον «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...», τῶν Ἁγίων Πάντων «Τόν Βαπτιστήν καί Πρόδρομον...» καί τό Θεοτοκίον «Ὁ ἄνω δοξαζόμενος...».

Αἶνοι: Ἀναστάσιμα 4 καί τῶν Ἁγίων Πάντων τά 3 προσόμοια εἰς 4.

Δόξα: Τό Α' Ἑωθινόν: «Εἰς τό ὄρος...».

Καί νῦν: «Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία: Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν : «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: «Ἐξ ὕφους κατήλθες...», «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Τῶν Ἁγίων Πάντων (Α΄ Κυριακή Ἐπιστολῶν):
 «Οἱ Ἅγιοι πάντες διά πίστεως...» (Ἐβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2).
Εὐαγγέλιον: Τῶν Ἁγίων Πάντων (Κυριακή Α΄ Ματθαίου):
 «Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει...» (Ματθ. ι΄ 32 - 33, 37 - 38, ιθ΄ 27 - 30).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλουῖα».
 «Εἶδομεν τό φῶς...», Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημειώσεις:

1. Ἀπό τό ἐσπέρας τῆς σήμερον ἐπανερχεται ἡ Παρακλητική.
2. Ἐφεξῆς μέχρι καί τῆς 26ης Ἰουλίου φάλλονται: Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» καί Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Β΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Β΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σαμψών τοῦ Ξενοδόχου ὀσίου. Ἀνέκτου μάρτυρος.

Ἀπό σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.
(Ἡμέραι 2)

28. ΤΡΙΤΗ. Ἀνακομιδή τῶν λειψάνων Κύρου καί Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων. Παππίου μάρτυρος.

29. ΤΕΤΑΡΤΗ. Πέτρου καί Παύλου τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων.**Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ**

Ἀπολυτίκιον:	«Τά θαύματα τῶν Ἁγίων σου...» (28ῃ Ἰουν).
Κοντάκιον:	«Ἐκ τῆς θείας χάριτος...» (28ῃ Ἰουν.).
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Τά 3 Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων· «Ποίοις εὐφημιῶν...» εἰς 6.
Δόξα:	Τῶν «Ἁγίων· «Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως...».
Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου· «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...»
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τῶν Ἀποστόλων.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Ἰδιόμελα· «Τά κατά πόλιν...».
Δόξα:	Τῶν Ἀποστόλων· «Ἐορτή χαρμόσυτος ἐπέλαμψε...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τῶν Ἀποστόλων· «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι...». Δόξα, Καί νῦν· «Τό ἀπ΄ αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Τετάρτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῶν Ἀποστόλων καί τό Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι...». Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Τό ἀπ΄ αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
-------------	---

Καθίσματα:	Ἵως ἐν τῷ Μηναίῳ.
Ἄναβαθμοί:	Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκειμένον:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτῶν».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου:	Τῶν Ἁγίων: (Ἰωάν. κα΄ 15 – 25).
Ὁ Ν΄ ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...». Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Πέτρε κορυφαίε...» (ζήτηι εἰς τήν Λιτὴν τό γ΄ Ἰδιόμελον).
Κανόνες:	Οἱ δύο κανόνες «Τό κορυφαιότατον...» καί «Ὡσπερ ὄντα καλῶν...».
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Ἵπακοή τοῦ Μηναίου: «Ποία φυλακή οὐκ ἔσχε σε δέσμιον...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἀποστόλων καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοιξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τῶν Ἀποστόλων: «Τῶν Ἀποστόλων ἅπαν- τες...» καί τό Θεοτοκίον: «Τό μέγα καί παράδοξον...».
Αἶνοι:	Τά 4 Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων «Ὁ ἐξ ὕψιστου κληθεῖς...».
Δόξα:	Τῶν Ἀποστόλων: «Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀπο- στόλων...».
Καί νῦν:	«Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό: «Οἱ τῶν Ἀποστόλων...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Οἱ τῶν Ἀποστόλων...».
Εἰσοδικὸν :	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις...».
Ἀπολυτίκια:	«Οἱ τῶν Ἀποστόλων...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	

Ἀπόστολος:	Τῶν Ἀποστόλων: «Ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ...» (Β' Κορ. ια' 21 – ιβ' 9).
Εὐαγγέλιον:	Τῶν Ἀποστόλων: «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας...» (Ματθ. ιστ', 13 – 19).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».
«Εἶδομεν τό φῶς...», Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...»:	
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

30. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ Σύναξις τῶν 12 Ἀποστόλων, Μαρίας μητρός Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» τὰ 3 Προσόμοια τῶν Κορυφαίων καί τὰ 3 Προσόμοια τῶν Δώδεκα. Δόξα: «Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων...», Καί νῦν «Τίς μή μακαρίσει σε...». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ 3 Στιχηρά τῶν Ἀποστόλων, Δόξα: «Ἐορτή χαρμόσυνος...», Καί νῦν «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...». Ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι...», Δόξα «Ἀπόστολοι Ἅγιοι...», Καί νῦν «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...». Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι Ἅγιοι...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα τῶν Κορυφαίων (ζήτηι τῇ 29ῃ Ἰουν.) Ὁ Ν' χῦμα καί οἱ δύο Κανόνες. Ἀπό γ' Ὁδῆς τό Κάθισμα μετά τοῦ Θεοτοκίου. Ἀφ' Στ' Ὁδῆς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί τό Μηνολόγιον. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Εἶτα στιχολογοῦμεν «τήν Τιμιωτέραν...» καί ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής...» Τό Ἐξαποστειλάριον μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἴνους τὰ 4 Προσόμοια. Δόξα: «Ἦν διήλθετε κτίσιν...», Καί νῦν «Δέσποινα πρόσδεξα...». Δοξολογία Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι Ἅγιοι...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι...», «Ἀπόστολοι Ἅγιοι...» καὶ τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων (Α΄ Κορ. δ' 9 - 16) καί (Ματθ. θ' 36 - ι' 8). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 31

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κοσμά καί Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων, Κωνσταντίνου τοῦ ἐν Ὁρμηδεῖα τῆς Κύπρου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καί νῦν Ἀποστίχων «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος... πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀναργύρων...». Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος: «Ἵμεῖς ἐστε σῶμα...» (Α΄ Κορ. ιβ΄ 27 – 31 καί ιγ΄ 1 – 8) (1ῃ Νοεμβρίου). Εὐαγγέλιον «Ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς...» (Ματθ. ι΄ 5 – 8) (1ῃ Νοεμβρίου).

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κατάθεσις τῆς Τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις. Ἰουβενάλιου Ἱεροσολύμων, Λάμπρου καί τῶν σὺν αὐτῷ νεομαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον: «Περιβολήν πᾶσι πιστοῖς...» (ζήτει μετὰ τήν Στ΄ Ὠδὴν τοῦ Κανόνος). Ἀπόστολος: «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...» (Ἐβρ. θ΄ 1 – 7) (21ῃ Νοεμβρίου). Εὐαγγέλιον «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α΄ 39 – 56) (8ῃ Σεπτ.). Κοινωνικόν: «Ποτήριον σωτηρίου...».

3. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἰακίνθου μάρτυρος, Ἀνατολίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Εὐρεσις λειψάνων Ἁγίου Ῥαφαήλ. Ἦχος α΄. Ἐωθινόν Β΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον:** «Θεοτόκε ἀειπάρθενε τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη...».
- Κοντάκιον:** «Περιβολήν πᾶσι πιστοῖς...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Ἄναστάσιμα τοῦ ἀ΄ ἤχου 7 καί τοῦ Μηναίου 3.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό ἀ΄ Θεοτοκίον τοῦ ἀ΄ ἤχου· «Τήν παγκόσμιον δόξαν...»
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἄναστάσιμα.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τῆς Ὀκτωήχου· «Ἰδού πεπλήρωται...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἄναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...». Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβρι-ήλ φθεγξαμένου...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἄναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ ἀ΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἄναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...». Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
- Καθίσματα:** Τά Ἄναστάσιμα.
- Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ ἀ΄ ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες:	Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.
Ἄπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου· «Λίθος τίμιος, τῆς Ἐκκλησίας...», Δόξα, Καί νῦν Θεοδοκίον· «Θεία γέγονας, σκηνή τοῦ Λόγου...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Β' Ἀναστάσιμον· «Τόν λίθον θεωρήσασαι...» μετά τοῦ Θεοδοκίου αὐτοῦ· «Ἄγγελος μέν ἐκόμισε...».
Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά.
Δόξα:	Τό Β' Ἐωθινόν· «Μετά μύρων...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό· «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν :	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Β' Ἐπιστολῶν· «Δόξα καί τιμή...» (Ῥωμ. β' 10 – 16).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Β' Ματθαίου· «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρά τήν θάλασσαν...» (Ματθ. δ', 18 – 23).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Ἐἶδομεν τό φῶς...», Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψαλλομένων τῶν νεκρωσίμων Εὐλογηταρίων καί τῶν Τροπαρίων· «Μετά πνευμάτων δικαίων...» τελεῖται τό μνημόσυνον τῶν Ἐθνομαρτύρων τῆς 9ης Ἰουλίου 1821, ἥτοι τοῦ

Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Κυπριανοῦ, τῶν Μητροπολιτῶν Πάφου Χρυσάνθου, Κιτίου Μελετίου καί Κυρηναίας Λαυρεντίου καί τῶν λοιπῶν κληρικῶν καί λαϊκῶν οἵτινες ἐφονεύθησαν ὑπό τῶν Τούρκων ἀπό τῆς 9ης μέχρι τῆς 14ης Ἰουλίου 1821.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Γ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Γ' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀνδρέου ἐπισκόπου Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

5. ΤΡΙΤΗ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθῳ, Λαμπαδοῦ, Ὁσίων.

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σισώη ὁσίου τοῦ Μεγάλου, Ἀρχίππου, Φιλήμονος καί Ὀνησίμου τῶν μαρτύρων, Λουκίας τῆς Παρθένου.

7. ΠΕΜΠΤΗ. Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος, Θωμᾶ τοῦ ἐν Μαλεῶ ὁσίου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας: «Πρό τοῦ ἐλθεῖν τήν πίστιν...» (Γαλ. γ' 23 – δ' 5) (ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ' Ἑβδομάδος τῶν Ἐπιστολῶν). Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας: «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολύς...» (Μάρκ. ε' 24 – 34) (ζήτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΙΕ' Ἑβδομάδος). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον...».

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προκοπίου Μεγαλομάρτυρος καί Θεοδοσίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου (Α' Τιμ. δ' 9 – 15) (Λουκ. στ' 17 – 19, θ' 1 – 2, ι' 16 – 22).

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Παγκρατίου Ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Ταυρομενίας, Ἀνδρέου καί Πρόβου Μαρτύρων.

Ἐπέτειος τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τῶν Κυπρίων Ἐθνομαρτύρων (9ῃ Ἰουλίου 1821). Κατ' αὐτήν αἱ τουρκικαί κατακτητικαί ἀρχαί τῆς Νήσου ἐξηγγριωμένοι, ἔνεκα τῆς ἐκρήξεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, συνέλαβον καί ἀπηγγόνισαν τόν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου Κυπριανόν καί ἐκαρατόμησαν τοὺς Μητροπολίτας Πάφου Χρῦσανθον, Κιτίου Μελέτιον καί Κυρηνείας Λαυρέντιον καί ἄλλους. Ἀπό τῆς 9ης – 14ης Ἰουλίου 1821 ἑκατοντάδες πρόσωπα, κληρικοί καί λαϊκοί, εὔρον μαρτυρικόν θάνατον ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Τά ἱερά ὀστᾶ τῶν Ἐθνομαρτύρων τούτων εἶναι ἐναποτεθειμένα εἰς τὴν κρύπτην, ἣ ὁποία εὑρίσκεται ὑπὸ τὸ Μαυσωλεῖον τῶν Ἐθνομαρτύρων, τὸ ὁποῖον ἀνηγέρθη τῷ 1930 εἰς τὸν περίβολον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Φανερωμένης ἐν Λευκωσίᾳ.

10. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 Μαρτύρων. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Πεντασχόινῳ ὀσίου τοῦ Κυπρίου. Ἦχος β'. Ἐωθινόν Γ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Καί τρόπων μέτοχος...».
 Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ β' ἡχοῦ 7 καί τοῦ Μηναίου 3.
 Δόξα, Καί νῦν: Τό α' Θεοδοκίον τοῦ β' ἡχοῦ· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
 Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
 Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά.
 Δόξα, Καί νῦν: Τῆς Ὀκτωῆχοῦ· «᾿Ω θαύματος καινοῦ...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατῆλθες...». Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ β΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τό Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή «Μετά τό πάθος πορευθεῖσαι...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· «Ὅτε κατῆλθες...». Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β΄ ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου· «Οἱ στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Γ΄ Ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστός ἐγγήγερται...», μετά τοῦ Θεοτοκίου· «Ὁ ἀνατείλας ἥλιος...».
Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά.
Δόξα:	Τό Γ΄ Ἑωθινόν· «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατήλθες...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Γ' Ἐπιστολῶν «Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως...» (Ρωμ. ε' 1 – 10).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Γ' Ματθαίου· «Ὁ λύχνος τοῦ σώματος...» (Ματθ. στί 22 – 33).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Πρό τῆς ἀπολύσεως φαλλομένων τῶν νεκρωσίμων εὐλογηταρίων καί τῶν τροπαρίων «Μετά πνευμάτων...» τελεῖται τό ἐτήσιον μνημόσυνον τῶν ὑπέρ τῆς Δημοκρατίας καί τῆς Νομιμότητος ἀγωνισαμένων καί πεσόντων κατά τό προδοτικόν πραξικόπημα τῆς 15ης Ἰουλίου 1974.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Δ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Δ' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐφημίας Μεγαλομάρτυρος καί Πανευφήμου, Ὑολγας βασιλίσης καί ἰσαποστόλου.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τόν Ἑσπερινόν, εἰς τό Καί νῦν τῶν Ἀποστίχων: «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος... μετά τῆς ἀθληφόρου...».

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίας (Β' Κορ. στί 1 – 10) (Λουκ. ζ' 36 – 50). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

12. ΤΡΙΤΗ. Πρόκλου καί Ἰλαρίου Μαρτύρων, Βερονίκης αἰμορροούσης, Μιχαήλ τοῦ Μαλεΐνου ὁσίου. Παΐσιου ὁσίου τοῦ Ἁγιορείτου.

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου Ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου. Τῶν Ἁγίων Ἡλιοφώτων (Ἡλιοφώτου, Ἐπαφροδίτου, Ἀμμωνίου, Χουλελαίου καί Εὐσθενίου).

14. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀκύλα τοῦ Ἀποστόλου (ἐκ τῶν Ο΄). Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου.

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κηρύκου καί Ἰουλίττης τῆς μητρός αὐτοῦ, Μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Πλήρης ἀκολουθία τῶν Ἁγίων εὐρίσκεται εἰς τό τέλος τοῦ Μηναίου τοῦ Ἰουλίου. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτύρων (Α΄ Κορ. ιγ΄ 11 – 14 καί Ματθ. ιζ΄ 24 – 27, ιη΄ 1 – 4).

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀθηνογένους ἐπισκόπου Πηδαχθόης Ἱερομάρτυρος.

17. ΚΥΡΙΑΚΗ. Τῶν Ἁγίων 630 Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (451). Μαρίνης Μεγαλομάρτυρος. Ἦχος γ΄. Ἐωθινόν Δ΄.

(Τ.Μ.Ε. 17^{ης} Ἰουλίου § 2)

Τήν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων ζήτηι ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τήν 13ην Ἰουλίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ἀπόστολοι Μάρτυρες...».
Κοντάκιον:	«Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἤχου 4, τῶν Πατέρων Στιχηρά Προσόμοια: «Σέ τόν ἀπερίγραπτον...» 3 καί τῆς Ἁγίας Προσόμοια: «ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος...» 3.
- Δόξα:** Τῶν Πατέρων «Τάς μυστικές σήμερον...»
- Καί νῦν:** Τό α' Θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου: «Πῶς μή θαυμάσωμεν...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων. (Ὅπου ἂν ἐορτάζεται ἡ Ἁγία δύναται νά ἀναγνωσθῇ ἐν τῶν Πατέρων καί δύο τῆς Ἁγίας).
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** Τῆς Ἁγίας: «Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος...».
- Καί νῦν:** Τῶν Πατέρων «Ἀποστολικῶν παραδόσεων...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Τῶν Πατέρων: «Ἵπερδεδοξασμένους...», Δόξα τῆς Ἁγίας: «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ...», Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον: «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ γ' ἤχου, ἡ Λιτή τῆς Ἁγίας καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων: «Ἵπερδεδοξασμένους...». Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

- Ἐξάφαλμος**
- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ γ' ἤχου καὶ ἅπαντα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ') Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ πρῶτος τῶν Πατέρων καὶ ὁ πρῶτος τῆς Ἀγίας.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τό Κάθισμα τῶν Πατέρων «Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι...», Δόξα τῆς Ἀγίας: «Μαρίνα μάρτυς τοῦ Χριστοῦ...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Κατεπλάγη Ἰωσήφ...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ὑπόμνημα τῶν Πατέρων.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου...»
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Δ' Ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες...», τό τῶν Πατέρων «Πατέρων θείων σήμερον...», τῆς Ἀγίας «Μαρίνα μάρτυς Κυρίου...» καί τό Θεοτοκίον «Χρυσοπλοκάτατε πύργε...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ γ' ἤχου 3, τῶν Πατέρων Προσόμοια: «Ὅλην συγκροτήσαντες...» 3 καὶ τῆς Ἀγίας Προσόμοια «Πολυώδυνα βάσανα...» 2.
- Δόξα:** Τῶν Πατέρων: «Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορός...».
- Καί νῦν:** «Ὑπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τῆς Κυριακῆς.
- Εἰσοδικόν:** Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
- Ἀπολυτίκια:** «Εὐφραίνεσθω τά οὐράνια...», «Ὑπερδεδοξασμένος...», «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῶν Πατέρων· «Πιστός ὁ λόγος...» (Τίτ. γ' 8 – 15) (ζῆτει τοῦτον μετὰ τὴν 11ην Ὀκτ.)
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῶν Πατέρων· «Ἵμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου...» (Ματθ. ε' 14 – 19).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Πρό τῆς ἀπολύσεως φαλλομένων τῶν νεκρωσίμων εὐλογηταρίων καί τῶν τροπαρίων «Μετά πνευμάτων...» τελεῖται τό ἐτήσιον μνημόσυνον τῶν ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος ἀγωνισαμένων καί πεσόντων καί τῶν ὑπό τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν Τουρκικὴν εἰσβολὴν τοῦ 1974.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Ε' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Ε' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Αἰμιλιανοῦ, Παύλου καί λοιπῶν μαρτύρων. Ὀνησιφόρου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀναρίτῃ Πάφου ἀσκήσαντος, Φωτίου ὁσίου τοῦ Κυπρίου τοῦ παρὰ τὴν Ἀθηαίνου ἀσκήσαντος.

19. ΤΡΙΤΗ. Μακρίνης ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Δίου ὁσίου.

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καί νῦν Ἀποστίχων «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ... πρέσβευε Δέσποινα μετὰ καί τοῦ Προφήτου...». Ἀπόστολος: Τοῦ Προφήτου· «Ἵπόδειγμα λάβετε...» (Ἰακ. ε' 10 – 20) καί Εὐαγγέλιον: Τοῦ Προφήτου· (Λουκ. δ' 22 – 30). Κοινωνικόν: «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλούϊα». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

Σήμερον εἶναι ἡ θλιβερά ἐπέτειος τῆς Τουρκικῆς εἰσβολῆς εἰς Κύπρον. Μέ τήν εὐκαιρίαν αὐτήν τελεῖται παράκλησις διά τήν ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων, τήν ἐπιστροφήν τῶν προσφύγων καί τήν ἐκδίωξιν τῶν εἰσβολέων ἐκ τῆς Νήσου ἡμῶν, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

- Ὁ Διάκονος: «Εὐλόγησον Δέσποτα».
- Ὁ Ἀρχιερεὺς: «Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...».
- Ὁ Ἀ' Χορός: «Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...».
- Ὁ Β' Χορός: «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».
- Ὁ Ἀ' Χορός: «Προστασία τῶν χριστιανῶν... ἡ προστατεύουσα αἰί».
- Ὁ Β' Χορός: «Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε».
- Ὁ Ἀ' Χορός: «Ἵπεραγία Θεοτόκε... Πολλοῖς συνεχόμενος...» (Α' ᾠδὴ μικροῦ Παρακλητικοῦ κανόνος).
- Ὁ Β' Χορός: «Ἵπεραγία Θεοτόκε ... Παθῶν με ταράττουσι...» (Α' ᾠδὴ).
- Ὁ Ἀ' Χορός: «Ἵπεραγία Θεοτόκε... Προστασίαν καί σκέπην...» (Γ' ᾠδὴ).
- Ὁ Β' Χορός: «Ἵπεραγία Θεοτόκε... Ἰκετεύω Παρθένε...» (Γ' ᾠδὴ).
- Ὁ Ἀ' Χορός: «Ἵπεραγία Θεοτόκε... Λύτρωσαι ἡμᾶς...» (Ε' ᾠδὴ).
- Ὁ Β' Χορός: «Ἵπεραγία Θεοτόκε... Ὡς τείχος καταφυγῆς...» (Στ' ᾠδὴ).
- Ὁ Ἀ' Χορός: «Ἵπεραγία Θεοτόκε... Ῥοήν μου τῶν δακρῶν...» (Θ' ᾠδὴ).
- Ὁ Β' Χορός: «Ἵπεραγία Θεοτόκε... Χαρᾶς μου τήν καρδίαν...» (Θ' ᾠδὴ).
- Ὁ Ἀ' Χορός: «Ἵπεραγία Θεοτόκε... Λιμὴν καί προστασία...» (Θ' ᾠδὴ).
- Ὁ Β' Χορός: «Ἵπεραγία Θεοτόκε... Φωτός σου ταῖς ἀκτίσι...» (Θ' ᾠδὴ).
- Ὁ Ἀ' Χορός: «Τήν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν...»
- Ὁ Β' Χορός: «Δέσποινα καί μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ...».

- Ὁ Α΄ Χορός: «Ψάλλομεν προθύμως...».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Διάσωσον ἀπό κινδύνων...»
- Ὁ Α΄ Χορός: «Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ...».
- Ὁ Διάκονος: «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...».
- Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (γ΄)
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»
- Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (γ΄)
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»
- Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (γ΄)
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ὑγείας, σωτηρίας καὶ ἀπελευθερώσεως τῶν ἐν κινδύνοις καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ εὐρισκομένων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῆς συντόμου συνενώσεως αὐτῶν μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν».
- Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (γ΄)
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ ἐν ἐλευθερίᾳ ἐπανόδου τῶν ἐκτοπισθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν εἰς τὰς πατρογονικάς αὐτῶν ἐστίας».
- Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (γ΄)
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας ἡμῶν, ἐκδιώξεως τῶν εἰσβολέων ἐκ τῆς νήσου ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐν αὐτῇ».
- Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (γ΄).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...».
- Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (γ΄).
- Ὁ Ἀρχιερεὺς: «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
- Ὁ Διάκονος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
- Ὁ Ἀρχιερεὺς: Τὴν Εὐχὴν.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερῶραγμένους· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατὴρ καὶ τῶν χειμαζομένων λιμῆν καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ ταχύς

εἰς βοήθειαν καὶ βραδύς εἰς ὀργήν· Ἐπάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν ἐν τῇ θλιβεραῖ ταύτῃ ἐπετείῳ καθ' ἣν ἀνοσίως ἐχθρός ὑπεράριθμος, ὑπέροπλος καὶ ὑπερόπτης ἐπετέθη καθ' ἡμῶν καὶ ἐδούλωσεν ἡμᾶς.

Ἐπιλήσμονες γεγονότες τῶν δωρεῶν καὶ τῶν εὐεργεσιῶν σου, τοῖς προστάγμασί σου οὐκ ἐπορεύθημεν καὶ τάς ἐντολάς σου οὐκ ἐφυλάξαμεν. Διὰ τοῦτο, ταῦτα πάντα ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς.

Τεσσαράκοντα καὶ δύο ἔτη μετὰ ταῦτα, ἰστάμεθα εἰσέτι πρό τῶν ἐρειπίων καὶ συνειδητοποιοῦμεν τό μέγεθος τῆς καταστροφῆς. Ἐπί τοσαῦτα ἔτη ἐν τῷ κατεχομένῳ τμήματι τῆς πατρίδος ἡμῶν οὐκ ἔστιν ὀλοκαύτωσις, οὐδέ θυσία, οὐδέ προσφορά, οὐδέ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι καὶ εὐρεῖν ἔλεος. Τά θυσιαστήριά σου, Κύριε, κατέσκαψαν οἱ τῆς Ἄγαρ, καὶ τοὺς πιστοὺς σου οὓς μὲν ἀπέκτειναν, οὓς δέ ἐδίωξαν βία ἐκ τῶν ἐστιῶν αὐτῶν.

Καὶ νῦν ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσπίπτομέν σοι καὶ ἰκετεύομεν: Ἐπιμέτησον ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν τοὺς οἰκτιρομῶς σου. Ἀντίθετος τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρῶν σου τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς. Ἐγενήθημεν, Κύριε, ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μукτηρισμός καὶ χλευασμός τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἀλλά μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι καὶ βοῶντας τό «Ἡμάρτομεν». Ἐπίδε εὐσπλάγχμῳ ὄμματι ἐπὶ τὸν δεινῶς δοκιμαζόμενον λαόν σου. Σύντριψον τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν τῶν ἀπηνῶν διωκτῶν τοῦ Σταυροῦ σου. Ἀποδίωξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν τάς ὀρδᾶς τῶν βαρβάρων καὶ ἀλλοθρήσκων εἰσβολῶν τῶν καταδυναστευόντων καὶ ἐξουθενούντων τὸν λαόν σου καὶ βεβηλούντων τοὺς ναοὺς σου. Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖα ὄντας ἀδελφούς ἡμῶν ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Τὰς ψυχὰς τῶν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν τῷ ἀγῶνι πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος ἡμῶν πεσόντων, ἐν σκηναῖς ἁγίων κατάταξον. Τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν ἐνίσχυε καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσίας νομίμως ὄντας φώτιζε καὶ καθοδηγεῖ, ἡμᾶς δέ πάντας ἀξίωσον τῆς χαρᾶς τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν ἐλευθερουμένη καὶ εἰς βίον εἰρηνικὸν καὶ εὐτυχῆ καὶ ἡσύχιον ὀδηγουμένη δοξάζηταί σου τό πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν.

Ὁ Ἀ΄ Χορός: «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...».
 Ὁ Ἀρχιερεύς: Τὴν Ἀπόλυσιν.

21. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰωάννου Ὁσίου καὶ Συμεών τοῦ διὰ Χριστόν σαλοῦ.

22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μαρίας Μαγδαληνῆς τῆς Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου. Μαρκέλλης Ὁσιομάρτυρος. Θεοφίλου τοῦ νέου μάρτυρος.

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀνακομιδῆ λειψάνων Φωκᾶ Ἱερομάρτυρος, Ἰεζεκιήλ Προφήτου, Θύρσου ἐπισκόπου Καρπασίας.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Θύρσου. 7ῆχος α΄.

Καρπασέων τό κλέος, καὶ Κυπρίων ἀγλαΐσμα, καὶ θαυματουργός ἀνεδείχθης, Θύρσε Ἱεράρχα αἰίδιμε. Νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῆ, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκίτι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

24. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Χριστίνης Μεγαλομάρτυρος. 7ῆχος δ΄.
 Ἑωθινόν Ε΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Καὶ τρόπων μέτοχος...».
 Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ δ΄ ἤχου 6 καὶ τῆς Ἁγίας Στιχηρά Προσόμοια· «Θείας ἐπιγνώσεως...» εἰς 4.
 Δόξα: Τῆς Ἁγίας· «Ὡς ἀλάβαστρον μύρου...».
 Καὶ νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου «Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ...».
 Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς

	<p>ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».</p> <p>Τά Ἀναστάσιμα.</p> <p>Τῆς Ἀγίας «Τῇ χριστωνύμῳ σου κλήσει...».</p> <p>Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Ὡ θαύματος καινοῦ...» (ἴδε εἰς τὴν Παρακλητικὴν, τό Καί νῦν τῶν ἀποστίχων τοῦ β' ἤχου, Σαββάτῳ ἑσπέρας).</p> <p>«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.</p>
Ἀπόστιχα:	
Δόξα:	
Καί νῦν:	
	<p>Τό Ἀναστάσιμον «Τό φαιδρόν...», Δόξα τῆς Ἀγίας «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ...», Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».</p>
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ δ' ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεὸς Κύριος...» Ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε') Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τῆς Ἀγίας.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τῆς Ἀγίας «Τό αἶμα σου σεμνή...», Δόξα, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Ἐλπίς χριστιανῶν...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...»
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ε' Ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καί ὁδὸς Χριστός...», τῆς Ἀγίας «Ὡς εὐχρησον καί

	τίμιον...» και τό Θεοτοκίον «Γεραίρουσι τόν τόκον σου...».
Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ δ' ἤχου 4 καί τῆς Ἀγίας Ἰδιόμελα 4.
Δόξα:	Τό Ε' Ἑωθινόν «᾽Ω τῶν σοφῶν...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Ε' Ἐπιστολῶν «Ἡ μέν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας...» (Ῥωμ. ι' 1 – 10).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ε' Ματθαίου· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τήν χώραν...» (Ματθ. η' 28 – θ' 1).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΣΤ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΣΤ' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ κοίμησις τῆς Ἀγίας Ἄννης μητρός τῆς Ἵπεραγίας Θεοτόκου. Τῶν Ἀγίων 165 Πατέρων τῶν ἐν τῇ Ε' Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συνελθόντων, Ὀλυμπιάδος διακόνου, Εὐπραξίας ὁσίας.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...» Κοντάκιον «Προγόνων Χριστοῦ...» (ζήτηι μετὰ τήν Στ' Ὠδῆν τοῦ Κανόνος). Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας

(Γαλ. δ' 22 - 27) (23η Σεπτ.) και (Λουκ. η' 16 - 21) (Σαβ. ΣΤ' Έβδ. Λουκᾶ). Κοινωνικόν «Άγαλλιᾶσθε δίκαιοι...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Απόλυσις.

26. ΤΡΙΤΗ. Παρασκευῆς Ὁσιομάρτυρος, Ἑρμολάου Ἱερομάρτυρος και τῶν σὺν αὐτῷ Ἑρμίππου και Ἑρμοκράτους.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον: «Προστασία...». Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας: «Πρό τοῦ ἐλθεῖν τήν πίστιν...» (Γαλ. γ' 23 - δ' 5). Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας: «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς...» (Μάρκ. ε' 24 - 34). Εἰς τό: «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσουνον αἰώνιον...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Απόλυσις.

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παντελεήμονος Μεγαλομάρτυρος τοῦ Ἰαματικοῦ.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Χοροί Ἰσραήλ...». Κοντάκιον: «Ἐπί τοῦ ὄρους...». Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου: «Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ...» (Β' Τιμ. β', 1 - 10) (ζήτει τῇ 26ῃ Ὀκτωβρίου). Εὐαγγέλιον: «Προσέχετε ἀπό τῶν ἀνθρώπων...» (Λουκ. κα' 12 - 19). Εἰς τό: «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσουνον αἰώνιον...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Απόλυσις.

Σημειώσεις: Ἐφεξῆς μέχρι και τῆς 5ης Αὐγούστου, ἐξαιρουμένης τῆς 1ης Αὐγούστου, ψάλλονται αἱ Καταβασίαι «Χοροί Ἰσραήλ...». Κοντάκιον μέχρι και τῆς 13ης Αὐγούστου ψάλλεται τό «Ἐπί τοῦ ὄρους μετεμορφώτης...» πλὴν τῆς 1ης Αὐγούστου, ὅτε ψάλλεται τό τοῦ Σταυροῦ «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...».

28. ΠΕΜΠΤΗ. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος και Παρμενᾶ τῶν Ἀποστόλων και Διακόνων. Εἰρήνης Ὁσίας, ἡγουμένης τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μονῆς τοῦ Χρυσοβαλάντου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς Ὁσίας, ὅπου ἂν ἐορτάζηται, ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος.

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Καλλινίκου καί Θεοδότης Μαρτύρων.

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καί Ἀνδρονίκου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων.

31. ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Εὐδοκίμου δικαίου, Ἰωσήφ τοῦ ἀπό Ἀριμαθαίας. Προεόρτια τῆς Προόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἦχος πλ. α΄ Ἑωθινόν ΣΤ΄.

Τά Προεόρτια τῆς Προόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καταλιμπάνονται. (Τυπικόν 27ης Ἰουλίου § 4).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι ἅγιοι...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 6 καί τοῦ Ἁγίου «Μακαριώτατον τέλος...» εἰς 4.
Δόξα: Τοῦ Ἁγίου «Παντός Δικαίου μνήμη...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν: «Ναός καί πύλη ὑπάρχεις...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα τοῦ Ἁγίου· «Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε...», Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Τό ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῶ.
Καθίσματα: Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
 Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Στ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες: Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Ἁγίου «Ἵψηλόν τόν βίον ἐσχηκώς...».
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου «Εὐδοκιμήσας ἀγαθαῖς...» μετά τοῦ Θεοδοκίου «Ὁ ἐπί θρόνου χερουβίμ...».
Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι: «Χοροί Ἰσραήλ...».
Ἡ Τιμιωτέρα: Καί ἡ Καταβασία: «Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη...».
Ἐξαποστειλάρια: Τό ΣΤ΄ Ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος...» καί τό τοῦ Ἁγίου «Καί ζῶν Εὐδόκιμος ὦφθης...».
Αἶνοι: Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. α΄ ἤχου.
Δόξα: Τό ΣΤ΄ Ἑωθινόν «Ἡ ὄντως εἰρήνη...».
Καί νῦν: «Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία: Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν: Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: «Τόν συνάναρχον Λόγον...», «Ἐκ γῆς ὁ καλέσας

Κοντάκιον:	σε...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ. «Ἐπί τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...». Τρισάγιον.
Ἄπόστολος:	Κυριακῆς Στ' Ἐπιστολῶν· «Ἔχοντες χαρί- σματα κατά τήν χάριν...» (Ῥωμ. ιβ' 6 – 14)
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Στ' Ματθαίου· «Ἐμβάς ὁ Ἰησοῦς...» (Ματθ. θ' 1 – 8).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...». «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρί- ου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ψαλλομένων τῶν νεκρωσίμων εὐλογηταρίων καί τῶν Τροπαρίων «Μετά πνευμάτων...» τελεῖται τό μνημόσυνον τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου καί Ἐθνάρχου Μακαρίου τοῦ Γ'.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Ζ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Ζ' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ Πρόοδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Τῶν ἑπτὰ Μακκαβαίων Παίδων, τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς καί τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου. Παύλης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας.

Ἀπό σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Σταυρόν χαράξας...». Ἀπολυτίκιον πρό τῆς Εἰσόδου «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...». Μετά τήν Εἴσοδον «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...», «Τάς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεῖς...». Τρισάγιον Ἀπόστολος (Ἐβρ. ια΄ 33 – ιβ΄ 2) «Οἱ Ἅγιοι πάντες...» (ζήτει τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων). Εὐαγγέλιον «Ἴδου ἐγώ...» (Ματθ. ι΄ 16 – 22) (ζήτει τῇ Τετάρτῃ Γ΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Ἐσημειώθη ἐφ’ ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός διά τήν ἑορτήν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ἐκ τοῦ Μηναίου καί μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» φάλλεται ὁ Μικρός Παρακλητικός Κανὼν πρός τήν Θεοτόκον κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Μικρός Παρακλητικός Κανὼν.

Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...», ὁ Προεστώς ἀναγινώσκει τόν Ψαλμόν:

«Κύριε εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου...» καί εἶτα ψάλλεται ὑπό τῶν Χορῶν τό «Θεός Κύριος...» τετράκις. Ἀμέσως «Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν...», Δόξα· τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καί νῦν «Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε...» καί ὁ Ν΄ Ψαλμός χῦμα. Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως ἄνευ τῶν Εἰρμῶν, μετὰ τοῦ στίχου «Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς», εἰς δ΄ τροπάρια ἐν ἐκάστη Ῥδῆ. Ἀπό γ΄ Ῥδῆς ψάλλεται τό «Διάσωσον ἀπό κινδύνων...» καί «Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ...».

Ὁ Ἱερεὺς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...», «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν...», «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός...», «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς...», «Ὅτι ἐλέημων...».

Εἶτα τό «Πρεσβεία θερμή...» καί ἄρχεται ὁ β΄ Χορὸς τῆς δ΄ Ῥδῆς. Μετὰ τὴν στ΄ Ῥδῆν τό «Διάσωσον ἀπό κινδύνων...» καί τό «Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου...» καί πάλιν ὁ Ἱερεὺς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» κλπ. ὡς ἄνωτέρω.

Ἀκολουθεῖ τό Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...» καί εὐθύς οἱ Χοροὶ τό Προκείμενον «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου...», καί τό Εὐαγγέλιον «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...». «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι», Δόξα· «Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα...», Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», ὁ στίχος «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τά: «Μὴ καταπιστεύσης με...», «Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί...», «Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων...». Ὁ Ἱερεὺς «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...», οἱ Χοροὶ τό «Κύριε ἐλέησον» ἰβ΄, ὁ Ἱερεὺς «Ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς...» καί ψάλλεται ἡ ζ΄, ἡ, καί θ΄ Ῥδῆ τοῦ Κανόνος. Μετὰ τὴν θ΄ Ῥδῆν ἐπισυνάπτονται καί τά Μεγαλυνάρια «Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς...». Ψαλλομένων τῶν Μεγαλυναρίων ὁ Ἱερεὺς θυμᾶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ὡς καί τὰς ἄλλας εἰκόνας καί τόν λαόν. Μετὰ τό «Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ στρατιαί...» τό Τρισάγιον καί ἀκολούθως τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Στεφάνου· «Βασίλειον διάδημα...», Δόξα, Καί νῦν τό ἀντίστοιχον Θεοτοκίον. (Κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας τὰ ἀντίστοιχα Ἀπολυτίκια καί Θεοτοκία).

Ὁ Ἱερεὺς αὐθις «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» κλπ. «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι...», «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...», «Σοφία Ὁ ὦν εὐλογητός...» καί ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν. Πρὸ τοῦ· «Δι΄ εὐχῶν...» ψάλλονται τὰ 4 Ἐξαποστειλάρια «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων...».

Σημειώσεις: Ὁ Μέγας καί ὁ μικρός Παρακλητικός Κανὼν ψάλλονται ἐναλλάξ καθ' ἐκάστην ἑσπέραν ἐκτός Σαββάτου καί τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἕως καί τῆς 13ης τοῦ μηνός ὡς ἐξῆς: Τῇ 1ῃ Αὐγούστου· ὁ Μικρός, τῇ 2ῃ Αὐγούστου· ὁ Μέγας, ἀπό δέ τῆς πρώτης Κυριακῆς καί ἐφεξῆς οὕτως:

Ὁ Μέγας: ΚΥΡΙΑΚΗΝ, ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ.

Ὁ Μικρός: ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ.

2. ΤΡΙΤΗ. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καί Ἀρχidiaκόνου Στεφάνου, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Φωτεινῆς τῆς Θαυματουργοῦ (Ἁγίας Φωτοῦς) τῆς Κυπρίας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Χοροὶ Ἰσραήλ...». Κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους...». Κοινωνικόν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...».

Τῷ ἑσπέρας: Μεγάλῃ Παράκλησις, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀντί τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἁγίων ὡς μὴ ἐχόντων Δοξαστικόν, ψάλλονται τὰ τρία καταनुκτικά τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς...», Δόξα «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...», Καί νῦν «Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην...».

3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Δαλμάτου, Φαύστου, Ἰσαακίου, Θεοκλήτου Ὁσίων, Σαλώμης Μυροφόρου.

Τῷ ἑσπέρας: Μικρὰ Παράκλησις, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀντί τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἁγίων, ὡς μὴ ἐχόντων Δοξαστικόν, ψάλλονται τὰ τρία Καταनुκτικά Τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς...», Δόξα «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...», Καί νῦν «Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην...».

4. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ Ἑπτὰ Παίδων.

Τῷ ἑσπέρας: Μεγάλῃ Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον «Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν...».

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐσιγνίου μάρτυρος, Εὐγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ, Νόννας μητρός τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Ἡ Ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Κοντάκιον· «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον...» (ζῆτει μετὰ τὴν Στ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος). Ἀπόστολος Προεόρτιος· (Α' Πέτρου α' 1 – β' 10). Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· (Τετάρτης Γ' Ἑβδομάδος Ματθαίου α' 1 – 25, β' 1 – 10). Κοινωνικόν τῆς ἡμέρας «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι...».

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

*Πανηγυρίζει ὁ Μητροπολιτικός Ναός Σωτήρος Λάρνακος,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κιτίου.*

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 6ης Αὐγούστου §§ 1, 2, 3)

Κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν...».
Κοντάκιον: «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός.

Ἑσπέρια: Τά Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Πρό τοῦ Σταυροῦ σου...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς· «Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν...»
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ...».

- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «Πέτρῳ καί Ἰωάννη...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκιον:** Τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης...» ἐκ τρίτου.
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν Ἀγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καί Ἀποστόλων, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».
- (Ἡ Ἀπόλυσις αὕτη λέγεται καθ' ἐκάστην μέχρη τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς).

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς ἑορτῆς, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

- Ἐξάψαλμος**
- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά τῆς ἑορτῆς, δῖς ἕκαστον.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Θαβώρ καί Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** Τῆς ἑορτῆς «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς...» (Λουκ. θ΄ 28 - 36).
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...», Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ὁ φωτί σου ἄπασαν...» (ζῆτει εἰς τήν Λιτήν).
- Κανόνες:** Οἱ δύο τῆς Ἑορτῆς ἄνευ στίχων.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Ἐπί τό ὄρος...».
- Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Σταυρόν χαράξας...».
- Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς

Ἐξαποστειλάριον:	καί ἡ Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Αἶνοι:	Τό τῆς ἑορτῆς· «Φῶς ἀναλλοιώτον...» τρίς. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Πρό τοῦ τιμίου...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς· «Παρέλαβεν ὁ Χριστός...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· «Μετεμορφώθης...»

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄

- Μέγας Κύριος καί αἰνετός σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.
- Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
- Τά ὄρη ἀγαλλιᾶσονται ἀπό προσώπου Κυρίου
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.
- Ἀγαπᾷ Κύριος τάς πύλας Σιών, ὑπέρ πάντα τά σκηνώματα Ἰακώβ.
- Δεδοξασμένα ἐλάληθη περί σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
- Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος καί ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ
Θαβῶρ μεταμορφωθείς,
ψάλλοντάς Σοι·
Ἀλληλουῖα»

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Τά ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τόν αἰῶνα ἄσομαι.
- Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί τά θαυμάσιά σου, Κύριε.

«Μετεμορφώθης
ἐν τῷ ὄρει...».

• Μακάριος ὁ λαός ὁ γινώσκων
ἀλαλαγμόν.

• Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου
πορεύονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

«Μετεμορφώθης
ἐν τῷ ὄρει...».

Εἰσοδικόν:

«Ὅτι παρά σοί πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ
σου ὀφόμεθα φῶς· Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ
ἐν τῷ ὄρει τό Θαβώρ μεταμορφωθείς, ψάλ-
λοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον:

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

Κοντάκιον:

«Ἐπὶ τοῦ ὄρους...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:

Τῆς ἑορτῆς· «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν
κλῆσιν...» (Β΄ Πέτρου α΄ 10 – 19).

Εὐαγγέλιον:

Τῆς ἑορτῆς· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς...»
(Ματθ. ιζ΄ 1 – 9).

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:

«Νῦν τά ἀνήκουστα ἠκούσθη...» (ζῆτει εἰς τὴν
Ζ΄ Ὁδὴν τοῦ Κανόνος).

Κοινωνικόν:

«Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύ-
ριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα».

Ἄντι τοῦ «Ἐἶδομεν τό φῶς»: «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

Μετά τὴν Ὁπισθάμβωνον Εὐχὴν ψάλλεται τό Ἀπολυτίκιον τῆς
Ἑορτῆς καὶ ἀναγινώσκεται ὑπό τοῦ Ἱερέως ἡ εὐχὴ εἰς τὴν μετάληψιν
σταφυλῆς. Αἱ σταφυλαὶ προτίθενται κάτωθεν τῆς εἰκόνης τοῦ Δεσπότη
Χριστοῦ, ὅπου καὶ ἀναγινώσκεται ἡ

Εὐχὴ

Εἰς μετάληψιν σταφυλῆς τῆς ς' Αὐγούστου.

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

«Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν
διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν
καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὠριμωτάτην στάσιν ἔλθειν εὐδόκησας, ἵνα
ἧ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν,

εις εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον, εἰς ἐξίλασμόν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ σύν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.»

«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».

Ἀπόλυσις: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

7. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Κυριακή μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως). Δομετίου τοῦ Πέρσου ὀσιομάρτυρος, Μικάλλου ὀσίου τοῦ ἐν Ἀκανθοῦ τῆς Κύπρου. Ἦχος πλ. β΄. Ἑωθινόν Ζ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 6ης Αὐγούστου § 7, 8, 9).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».
 Κοντάκιον: «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β΄ ἤχου 6 καὶ Μεθέορτα Προσόμοια «Πρό τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου...» εἰς 4 (ζήτηι εἰς τοὺς Αἴνους τῆς ἑορτῆς).
 Δόξα: Τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε ἀναβῶμεν...» (ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν τῆς Ἑορτῆς).
 Καὶ νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε...».
 Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον «Ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.
 Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
 Δόξα, Καὶ νῦν: Τῆς ἑορτῆς· «Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν...» (ζήτηι εἰς τό Δόξα, Καὶ νῦν τῶν Κεκραγαρίων τῆς ἑορτῆς).

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαί δυνάμεις...», Δόξα, Καί νῦν· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν Ἁγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καί Ἀποστόλων καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...»

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου καί τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τό Ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαί δυνάμεις...». Δόξα· τό αὐτό. Καί νῦν· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοτοκίων τὰ Μεθέορτα (7ης Αὐγούστου).
- Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. β΄ ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ α΄ τῆς Ἑορτῆς.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Μεθέορτον Κάθισμα· «Τῆς θείας δόξης σου...» ἄπαξ (7η Αὐγούστου).
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Σταυρόν χαράξας...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Ζ΄ Ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τόν Κύριον...» καί τό μεθέορτον· «Πρό τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε...» (7η Αὐγ.).
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. β΄ ἤχου 4 καί Προσόμοια Μεθέορτα (7η Αὐγ.)· «Φύσιν τήν ἐξ Ἀδάμ...» εἰς 4.

Δόξα: Τό Ζ' Ἐωθινόν· «Ἰδού σκοτία καί πρωΐ...».
Καί νῦν: «Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία: Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου: «Μετεμορφώθης...»
Εἰσοδικόν: Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: «Ἄγγελικαί δυνάμεις...», «Μετεμορφώθης...»,
 τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Ἐπί τοῦ ὄρους...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Κυριακῆς Ζ' Ἐπιστολῶν «Ὅφείλομεν ἡμεῖς οἱ
 δυνατοί...» (Ρωμ. ιε' 1 – 7).
Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς Ζ' Ματθαίου· «Παράγοντι τῷ
 Ἰησοῦ...» (Ματθ. θ' 27 – 35).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».
 «Ἐἶδομεν τό φῶς...». «Ἐἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι καί Εὐαγγέλια τῆς σειρᾶς
 Η' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Η' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

Τῷ ἑσπέρας: Μεγάλη Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ
 ὄρει...».

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. Αἰμιλιανοῦ Ἐπισκόπου Κυζίκου, Μύρωνος Ἐπισκόπου
 Κρήτης. Εὐτυχίου ὁσίου, κτίτορος τῆς Μονῆς τῶν Ἱερῶν.

Τῷ ἑσπέρας: Μικρά Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ
 ὄρει...».

9. ΤΡΙΤΗ. Ματθία Ἀποστόλου, Ἀντωνίου Μάρτυρος.

Τῷ ἑσπέρας: Μεγάλη Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Λαυρεντίου Ἀρχιδιακόνου, Εύστου Πάπα Ῥώμης καί Ἱππολύτου τῶν μαρτύρων.

Τῷ ἑσπέρας: Μικρά Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

11. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐπλου διακόνου. Ἀνάμνησις τοῦ ὑπερφουῶς θαύματος κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν Τούρκων τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἀπολυτίκιον ἑορτῆς θαύματος ἁγίου Σπυρίδωνος. ᾠχος δ΄.

Ὡς τῶν ὀρθοδόξων ὑπέρμαχον, καί πάντων τῶν ἀπίστων ἀντίπαλον, παμμακάριστε Σπυρίδων ὑμνοῦμέν σε, καί δυσωποῦμέν σε φυλάττειν τήν πόλιν σου, πάσης ὁρμῆς βαρβάρων ἀμέτοχον.

Τῷ ἑσπέρας: Μεγάλη Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Φωτίου καί Ἀνικήτου Μαρτύρων.

Τῷ ἑσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως ἐπί τῇ ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ, ἐξαιρουμένων τῶν Ἀναγνωσμάτων καί τῆς Λιτῆς. Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» ψάλλεται ἡ Μικρά Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...» (τρῖς).

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως. Μαξιμου Ὁμολογητοῦ, Εἰρήνης τῆς βασιλίσης τῆς μετέπειτα Ξένης μοναχῆς.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καί τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Εὐαγγέλιον καί Ἀπόστολος εἰς τήν Λειτουργίαν: τά τῆς ἡμέρας.

14. ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Μιχαίου Προφήτου, Μαρκέλλου Ἐπισκόπου Ἀπαμείας Ἱερομάρτυρος. ᾠχος βαρῦς. Ἑωθινόν Η΄.

(Τ.Μ.Ε. 14 Αύγουστου § 2, 3, 4)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Μετεμορφώθης...».
Κοντάκιον:	«Ἐπί τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ βαρέος ἤχου 6, καί Προεόρτια Προσόμοια· «Ἐν κυμβάλοις ἠχήσωμεν...» εἰς 4.
Δόξα:	Τό Προεόρτιον· «Τήν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό Προεόρτιον· «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...». Δόξα, Καί νῦν· τό Προεόρτιον «Λαοί προσκირτήσατε...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Λαοί προσκირτήσατε...». Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» τό Ἀναστάσιμον·
-------------	--

- «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...». Δόξα· τό αὐτό. Καί νῦν Προεόρτιον· «Λαοί προσκιρτήσατε...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοτοκίων τά Προεόρτια (14ῃ Αὐγ.).
- Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ βαρέος ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η') Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ Προεόρτιος μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε...».
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Κάθισμα Προεόρτιον· «Τά προεόρτια τῆς μεταστάσεως...» ἅπαξ.
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου ... ταύτης τήν Κοίμησιν» (ζήτει ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρα τῆς ἐορτῆς, β' κανῶν).
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενῆς... τήν ἱεράν μετάστασιν...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Η' Ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψασα...» καί τό Προεόρτιον· «Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ βαρέος ἤχου 4 καί Προεόρτια Προσόμοια· «Δῆμος τῶν μαθητῶν...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τό Η' Ἑωθινόν· «Τά τῆς Μαρίας δάκρυα...».
- Καί νῦν:** «Ὑπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τῆς Κυριακῆς.
- Εἰσοδικόν:** Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
- Ἀπολυτίκια:** «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», «Λαοί προσκιρτήσατε...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** Προεόρτιον· «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου...» (ζήτει

μετά τήν Στ' Ἰδῆν τοῦ Κανόνου τῆς 14ης Αὐγ.).

Τρισάγιον.

- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς Ἡ' Ἐπιστολῶν· «Παρακαλῶ ὑμᾶς διά τοῦ ὀνόματος...» (Α' Κορ. α' 10 – 17).
Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς Ἡ' Ματθαίου· «Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλόν ὄχλον...» (Ματθ. ιδ' 14 – 22).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι καί Εὐαγγέλια τῆς σειρᾶς Θ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Θ' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Πανηγυρίζουσιν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Χρυσορροϊατίσσης, Τροοδιτίσσης καί Τρικουκιωτίσσης.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 15ης Αὐγ. §§ 1, 2, 3.)

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον:** «Λαοὶ προσκιρτήσατε...».
Κοντάκιον: «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός.

- Ἑσπέρια:** Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς «᾿Ω τοῦ παραδόξου θαύματος...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν: Τῆς ἐορτῆς· «Θεαρχίῳ νεύματι...» (ὀκτάηχον δίχορον).

Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε ἀνουμνήσωμεν λαοί...».
Δόξα, Καί νῦν:	«Ὅτε ἐξεδήμησας...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκιον:	Τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῇ γεννήσει...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Δευτέρα πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῇ γεννήσει...».

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῇ γεννήσει...» (τρῖς).
Καθίσματα:	Τῆς ἑορτῆς (δύο ἕκαστον).
Ἀναβαθμοί:	Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον:	«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ».
Στίχος:	«Ἄκουσον θύγατερ καί ἴδε καί κλῖνον τό οὖς σου καί ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καί τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καί ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεύς τοῦ κάλλους σου».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:	«Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α΄. 39 – 56).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ὅτε ἡ μετάστασις...».
Κανόνες:	Οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετά στίχου «Ἵπεραγία Θεοτόκε...».
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Ἡ Ὑπακοή τῆς ἑορτῆς· «Μακαρίζομέν σε...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ...».

Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων εἰς τόν α' κανόνα: «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε...», εἰς δέ τόν β': «Ἄγγελοι τὴν κοιμήσιν τῆς Παρθένου...» καὶ ἡ Καταβασία: «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι...».
Ἐξαποστειλάριον:	«Ἀπόστολοι ἐκ περάτων...» (τρὶς).
Αἶνοι:	Τὰ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου...» εἰς 4.
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ: «Ἐν τῇ γεννήσει...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
- Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
- Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.
- Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
- Ὁ Θεός ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
- Ἠγίασε τὸ σκηνώμα αὐτοῦ ὁ Ἵψιστος.
Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενής...».

«Σῶσον ἡμᾶς ... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».

Ἄντίφωνον Γ΄

- Ἐτοίμη ἢ καρδιά μου ὁ Θεός,
έτοίμη ἢ καρδιά μου.
- Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ
περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;
- Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι
καὶ τό ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

«Ἐν τῇ γεννήσει τὴν
παρθενίαν...».

- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμα-
στός...».
- Ἀπολυτίκιον:** «Ἐν τῇ γεννήσει...».
- Κοντάκιον:** «Τὴν ἐν πρεσβείαις...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** «Τοῦτο φρονείσθω...» (Φιλιπ. β΄ 5 – 11).
- Εὐαγγέλιον:** «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά...» (Λουκ.
ι΄ 38 – 42 καὶ ια΄ 27 – 28).
- Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:** «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως
οἱ ὄροι...».
- Κοινωνικόν:** «Ποτήριον σωτηρίου...».
- «Ἐἶδομεν τό φῶς...». «Ἐἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
- Ἀπόλυσις:** «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

16. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου. Δημητριανοῦ μάρτυρος τοῦ Νέου, Διομήδους, Σταματίου, Ἀλκιβιάδου μαρτύρων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 16ης Αὐγ. §§ 7, 8, 9.)

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας: Τὰ 3 Στιχηρὰ «Ποίοις οἱ γηγενεῖς...» καὶ τὰ 3 τῆς ἑορτῆς «Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι...» (ζήτηι ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ τῆς 15ης Αὐγούστου). Δόξα, Καὶ νῦν: «Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν...». Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα 16ης Αὐγούστου «Δῆμος τῶν μαθητῶν...». Δόξα, Καὶ νῦν: «Ὅτε πρὸς τόν ἐκ σοῦ...». Ἀπολυτίκια: «Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου...», Δόξα, Καὶ νῦν «Ἐν τῇ γεννήσει...».

Τῆ Τρίτῃ τῷ πρωΐ: Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Κατά τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Καταβασία: «Πεποικιλμένη τῆ θεία δόξη...». Ἡ Τιμιωτέρα: Καί ἡ Καταβασία: «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται...». Ἐξαποστειλάρια τὰ τοῦ Μηναίου. Αἶνοι: Τὰ 3 Προσόμοια τοῦ Ἐσπερινοῦ: «Ποίοις οἱ γηγενεῖς...» εἰς 4. Δόξα, Καί νῦν «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα...» (Λιτή 15ης Αὐγούστου). Δοξολογία Μεγάλη· καί τό «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...».

Ἐν τῇ Θεῖᾳ Λειτουργίᾳ: Μετά τὴν Εἴσοδον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...», «Ἐν τῇ γεννήσει...» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον: «Τὴν ἐν πρεσβείαις...». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας: (ζήτει Σάββατον πρό τῶν Φώτων Ἀ Τιμ. γ' 13 – δ' 5). Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας: «Ἐγένετο ἐν τῷ συμπληροῦσθαι...» (Ματθ. ιζ' 14 – 23). Εἰς τό «Ἐξαίρετως» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...». «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις.

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μύρωνος, Στράτωνος, Φιλίππου μαρτύρων.

18. ΠΕΜΠΤΗ. Φλώρου, Λαύρου, Λέοντος Μαρτύρων.

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου καί τῶν σὺν αὐτῷ 2593 μαρτύρων.

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Σαμουήλ Προφήτου, Ῥηγίνου καί Ὁρέστου Μεγαλομαρτύρων. Λουκίου βουλευτοῦ μάρτυρος.

21. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μετά τὴν Ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Θαδδαίου Ἀποστόλου, Βάσσης καί τῶν 3 τέκνων αὐτῆς Μαρτύρων. Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινόν Θ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ἐν τῇ γεννήσει...».

Κοντάκιον:

«Τὴν ἐν πρεσβείαις...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα πλ. δ' ἤχου 6 καὶ Μεθέορτα: «Ποίοις οἱ εὐτελεῖς...» εἰς 4 (ζήτει εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινὸν τῆς 15ης Αὐγούστου).
- Δόξα:** «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα...» (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς Ἑορτῆς).
- Καὶ νῦν:** Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου: «Ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τὰ Ἀναστάσιμα.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** Τῆς Ἑορτῆς «Ἄσατε λαοί...» (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς 15ης Αὐγούστου).
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τὸ Ἀναστάσιμον: «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δόξα, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς «Ἐν τῇ γεννήσει...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τὸν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει...».

ΟΡΘΟΣ

- Ἑξάψαλμος.**
- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος...» Τὸ Ἀναστάσιμον «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δόξα τὸ αὐτό, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς «Ἐν τῇ γεννήσει...».
- Καθίσματα:** Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ Μεθέορτα (ζήτει τῇ 21ῃ Αὐγ.).
Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Θ') Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (15ης Αὐγ.) «Παρθένοι νεάνιδες...».

Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα «Ἐν χερσί τοῦ δι' ἡμᾶς...» (Κάθισμα Ὁρθρου 17ης Αὐγ.).
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Τό Συ- ναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Αἱ γενεαί πᾶσαι... Νενί- κηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Θ' Ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων Δέσποτα...» καί τό τῆς ἑορτῆς «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων...» (ἄπαξ).
Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. δ' ἤχου 4 καί Μεθέορτα: «Μνήσθητι ἐκτενωῶς...» εἰς 4 (21η Αὐγ.).
Δόξα:	Τό Θ' Ἐωθινόν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τό β' ἀντίφωνον «Ὁ ἀνα- στάς...».
Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Ἐν τῇ γεννήσει...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...», «Ἐν τῇ γεννήσει...», τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καί τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τήν ἐν πρεσβείαις...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Θ' Ἐπιστολῶν «Θεοῦ ἐσμέν συνερ- γοί...» (Α' Κορ. γ' 9 - 17).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Θ' Ματθαίου: «Ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς...» (Ματθ. ιδ' 22 - 34).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε τόν Κύριον...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι καί Εὐαγγέλια τῆς σειρᾶς Γ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Γ' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀγαθονίκου καί τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀνθούσης καί Ἀθανασίου Ἐπισκόπου.

23. ΤΡΙΤΗ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Εἰρηναίου Ἐπισκόπου Λουγδούνου, Καλλινίκου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαίρουμένων τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς καί τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὅρθρου καθὼς καί τοῦ Μηηνολογίου, ἀντὶ τοῦ ὁποίου λέγεται τό Μηηνολόγιον τῆς ἡμέρας (23ης Αὐγούστου).

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τό «Ἐξαίρετως...» «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται...». Κοινωνικόν «Ποτήριον σωτηρίου...». «Ἐἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

Σημειώσεις: Ἐφεξῆς μέχρι καί τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ψάλλονται *Καταβασίαι*: «Σταυρόν χαράξας...» καί *Κοντάκιον* μέχρι καί τῆς 12ης Σεπτεμβρίου «Ἰωακείμ καί Ἄννα...», ἐξαίρουμένων τῆς 31ης Αὐγούστου, τῆς 1ης Σεπτεμβρίου καί τῆς 7ης Σεπτεμβρίου καθ' ἃς ψάλλεται τό *Κοντάκιον* τῆς ἡμέρας.

24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐτυχοῦς Ἱερομάρτυρος, Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ νεομάρτυρος. Ἀνακομιδῆ τῶν λειψάνων Διονυσίου Αἰγίνης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ εὐρίσκεται εἰς τό τέλος τῆς νέας ἐκδόσεως τοῦ Μηναίου τοῦ Αὐγούστου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (μετά τὴν 31ην Αὐγούστου).

25. ΠΕΜΠΤΗ. Τίτου Ἀποστόλου. Ἀνακομιδῆ τῶν λειψάνων Βαρθολομαίου Ἀποστόλου. Κωνσταντίας ὁσίας τῆς ἐν Πάφῳ μαθητρίας γενομένης Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Κωνσταντίας.

Ἦχος πλ. α΄. Τόν συνάναρχον Λόγον.

Ἀσκητῇ τῷ μεγάλῳ διακονήσασα, ἐν Πάφου περιοικίδι, τῷ ἀσκουμένῳ σεπτῶς, Ἰλαρίωνι καί πίστει διαπρέψασα, ὠφθης κοσμήτωρ ἀληθῶς, καί προστάτις γυναικῶν, Παφίων ὦ Κωνσταντία, ἡμῖν Χριστόν ἡ ἀόκνως, ἰλεουμένη τοῖς τιμῶσι σε.

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀδριανοῦ καί Ναταλίας Μαρτύρων.

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Χρυσοστόμου ἐπισκόπου Σμύρνης ἱερομάρτυρος (1922) (Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται καί τήν Κυριακή πρό τῆς Ὑψώσεως), Ποιμένος ὀσίου, Λιβερίου Πάπα Ῥώμης, Φανουρίου νεοφανοῦς Μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Φανουρίου ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος. Ζήτηι ταύτην καί εἰς νεοεκδοθέντα Μηναῖα, μετὰ τήν 31ην Αὐγούστου.

28. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος, Ἄννης Προφήτιδος τῆς ἐν τῷ ναῶ παρευρεθείσης κατά τήν Ὑπαπαντήν τοῦ Κυρίου. Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης. **Ἦχος α΄. Ἑωθινόν Γ΄.**

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς...».
Κοντάκιον: «Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἤχου 7 καί τοῦ Μηναίου Προσόμοια· «Μωσῆς ὁ πολυθρύλητος...» 3.
Δόξα, Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἤχου· «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.

Δόξα, Καί νῦν:	«Ἴδού πελήρωται...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρώτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ ἀ΄ ἤχου καί τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου.

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...». Δόξα· τό αὐτό. Καί νῦν· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα.
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ ἀ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ι) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου· «Φέγγος ἄδυτον...» μετά τοῦ Θεοτοκίου· «Θείας φύσεως...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ι΄ Ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα...» μετά τοῦ Θεοτοκίου.
Αἵνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ ἀ΄ ἤχου.
Δόξα:	Τό Ι΄ Ἑωθινόν· «Μετά τήν εἰς Ἄδου κάθον...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό· «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἰωακείμ καί Ἄννα...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Γ' Ἐπιστολῶν «Ὁ Θεός ἡμᾶς τούς Ἀποστόλους...» (Α' Κορ. δ' 9 – 16).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Γ' Ματθαίου· «Ἄνθρωπος τις προσῆλθε...» (Ματθ. ιζ' 14 – 23).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι καί Εὐαγγέλια τῆς σειρᾶς ΙΑ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί ΙΑ' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ.

Νηστεία αὐστηρά καί ἀπόλυτος.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας...». Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καί Ἄννα...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου (Πράξ. ιγ' 25 – 32) καί (Μάρκ. στ' 14 – 30). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

30. ΤΡΙΤΗ. Ἀλεξάνδρου, Παύλου καί Ἰωάννου Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Φιλωνίδου ἐπισκόπου Κουρίου ἱερομάρτυρος. Βρυαίνης Ὁσίας.

31. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ κατάθεσις τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατά τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Καταβασίαι: «Σταυρόν χαράξας...». Κοντάκιον: «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε...». Ἀπόστολος: Τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...» (Ἑβρ. θ' 1 – 7). Εὐαγγέλιον: Τῆς Θεοτόκου· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά...» (Λουκ. ι' 38 – 42 ια' 27 – 28). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Ποτήριον σωτηρίου...».

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 30

1. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡτοὶ τοῦ νέου ἔτους. Συμεών τοῦ Στυλίτου. Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ. Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν. Μνήμη τῶν ἁγίων 40 γυναικῶν, Ἀμμοῦν διακόνου, Καλλίστης μαρτύρου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 1ης Σεπτεμβρίου §§ 1 – 3).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Σταυρόν χαράξας...» Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου. Ἀπόστολος τῆς Ἰνδίκτου: «Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον...» (Α΄ Τιμ. β΄ 1 – 7). Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου: «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρέτ...» (Λουκ. δ΄ 16 – 22). Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν τῆς Ἰνδίκτου: «Εὐλόγησον τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα». «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶ τó ὄνομα Κυρίου...». Ἀπόλυσις.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

«Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητής καί δεσπότης, Θεέ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, τήν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπίρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοί τῷ μόνῳ Δεσπότη· καί ἐκβοῶντας φόβῳ, Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τό ἔτος χορήγησον».

2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μάμαντος Μάρτυρος, Ἰωάννου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.

Παναγυρίζει ὁ Μητροπολιτικός Ναός Ἁγίου Μάμαντος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μόρφου καί ὁ Καθεδρικός Ναός Περιστερώνας Χρυσοχοῦς, ὅπου εὐρίσκεται ἡ Ἐπισκοπή Ἀρσινόης.

3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀνθίμου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Νικομηδείας, Θεοκτίστου ὁσίου, Πολυδώρου Νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου. Ἀνακομιδῆ λειψάνων Νεκταρίου Πενταπόλεως.

4. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Βαβύλα Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, Μωϋσέως τοῦ Προφήτου. Ἦχος β΄. Ἑωθινόν ΙΑ΄.

Σημειώσεις: Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ πρώτη Κυριακή τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἀναπέμφεως εἰδικῶν εὐχῶν καί ἱκεσιῶν «ὑπέρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καί εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως», ἐκδοθείσης πρὸς τοῦτο εἰδικῆς φυλλάδος. Ἡ ἀκολουθία αὕτη συμφάλλεται μετὰ τῆς Ἀναστασίμου ὡς διατάσσεται κατωτέρω.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ «Περιβάλλοντος» ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος. («Ἀκολουθία ἱκετήριος πρὸς τόν φιλόνηρον Θεόν καί Σωτήρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ὑπέρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καί εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως»).

(Προβλ. Τ.Μ.Ε. Τυπ. 1ης Σεπτ. § 4, 5, 6).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Τῆς ποιμένης σου Θεόφρον...». Δόξα:
«Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς...».

Κοντάκιον: «Ἐν ἱερεῦσιν εὐσεβῶς...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ β' ἤχου 4, τοῦ «Περιβάλλοντος» 2, τοῦ Ἁγίου Βαβύλα Προσόμοια: «Ἐν αἵματι βάψας σου...» 2 καί τοῦ Προφήτου Μωϋσέως Προσόμοια: «Ἐν θυέλλῃ τόν ἄσαρκον...» 2.
- Δόξα:** Τοῦ Περιβάλλοντος: «Παντοκράτορ Κύριε...».
- Καί νῦν:** Τό α' Θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου: «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ «Περιβάλλοντος».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** Τοῦ «Περιβάλλοντος»: «Διά σπλάγχνα οἰκτιρμῶν...».
- Καί νῦν:** Τό ὁμῶηχον Θεοτοκίον: «Ναός καί πύλη ὑπάρχεις...» (ζήτηι εἰς τήν Παρακλητικήν, εἰς τό Καί νῦν τῶν Ἀποστίχων τοῦ πλ. α' ἤχου, Σαββάτῳ ἑσπέρας).
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον: «Ὅτε κατήλθες...», τοῦ Ἁγίου Βαβύλα: «Καί τρόπων μέτοχος...», Δόξα τοῦ Προφήτου Μωϋσέως: «Τοῦ προφήτου σου Μωϋσέως...», Καί νῦν τοῦ «Περιβάλλοντος»: «Ὁ πάντα τῷ ῥήματι...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β' ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τό Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ β' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΙΑ) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ «Περιβάλλοντος».
Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ «Περιβάλλοντος» «Ὡς Δεσπότη καὶ κτίστη...» μετὰ τοῦ Θεοδοκίου αὐτοῦ.
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ὑπόμνημα τοῦ «Περιβάλλοντος».
Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία: «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό ΙΑ' Ἀναστάσιμον: «Μετά τήν θείαν Ἐγερσιν...», τοῦ Μηναίου: «Θύτης ὁμοῦ καὶ θῦμα...», τοῦ «Περιβάλλοντος»: «Ὁ οὐρανόν τῷ νεύματι...» μετὰ τοῦ Θεοδοκίου αὐτοῦ: «Ὁ ποιητής τῆς κτίσεως...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ β' ἤχου 4 καὶ τοῦ «Περιβάλλοντος»: «Ἕμνον σοι προσάγωμεν...» 4.
Δόξα:	Τό ΙΑ' Ἑωθινόν «Φανερωῶν ἑαυτόν...».
Καί νῦν:	«Ἕπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατήλθες...», «Ὁ πάντα τῷ ῥήματι...», «Καὶ τρόπων μέτοχος...», «Τοῦ προφήτου σου Μωϋσέως...» τοῦ Ἄπ. Βαρνάβα καὶ τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἰωακείμ καὶ Ἄννα...».
Τρισάγιον.	

Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΙΑ΄ Ἐπιστολῶν «Ἡ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς...» (Α΄ Κορ. θ΄ 2 – 12). (Εἰ βούλει λέγε τόν τοῦ «Περιβάλλοντος». Ζήτει τοῦτον τῇ 1ῃ Σεπτ.).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΑ΄ Ματθαίου· «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν...» (Ματθ. ιη΄ 23 – 35).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΙΒ΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΒ΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου.

5. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ζαχαρίου Προφήτου, πατρός Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

6. ΤΡΙΤΗ. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας...». Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καί Ἄννα...». Ἀπόστολος· «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεῖς λόγος...» (Ἐβρ. β΄ 2 – 10). Εὐαγγέλιον· «Ὁ ἀκούων ὑμῶν...» (Λουκ. ι΄ 16 – 21). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τούς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καί τούς λειτουργούς αὐτοῦ πυρός φλόγα, Ἀλληλούϊα».

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σώζοντος παιδομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀσπρογιᾷ τῆς Πάφου καί Εὐψυχίου Μαρτύρων. Εὐόδου καί Ὀνησιφόρου Ἀποστόλων.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας...». Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον καί Θεοτόκος...» (ζήτει Κοντάκιον μετὰ τήν Στ΄ Ὁδὴν τοῦ κανόνος). Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τετάρτη ΙΒ΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Τετάρτη ΙΒ΄ Ἑβδ. Ματθαίου). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν τῆς ἡμέρας «Ποτήριον σωτηρίου...».

8. ΠΕΜΠΤΗ. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Βασιλική καί Σταυροπηγιακή Μονή Κύκκου καί ἡ Ἱερά Μονή Παναγίας Σαλαμιωτίσσης. Πανηγυρίζει ἐπίσης καί ὁ Μητροπολιτικός Ναός Παναγίας (Καθολικῆς) Λεμεσοῦ.

(Προβλ. Τ.Μ.Ε. Τυπ. 8ης Σεπτ. § 4, 5, 6).

Τῆ Τετάρτη ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί...».
Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον καί Θεοτόκος Μαρία...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἐσπέρια:** Τά 6 Ἰδιόμελα· «Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις...».
Δόξα, Καί νῦν: «Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Ἰδιόμελα· «Ἡ παγκόσμιος χαρά...».
Δόξα, Καί νῦν: «Δεῦτε ἅπαντες πιστοί...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Πέμπτη πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

- Ἐξάψαλμος.**
Ἀπολυτίκια: «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...» (τρῖς).

Καθίσματα:	Τά ἐν τῷ Μηναίῳ, δὶς ἕκαστον.
Ἀναβαθμοί:	Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον:	«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:	«Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α΄ 39 – 56).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Αὕτη ἡμέρα Κυρίου...».
Κανόνες:	Καί οἱ δύο τῆς Ἑορτῆς μετά στίχου: «Ἵπεραγία Θεοτόκε...».
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Ἡ Ὑπακοή: «Πύλην ἀδιόδευτον...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:	Ψάλλεται ἡ Θ΄ Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς: «Ἡ τόν πρό ἡλίου...» καί: «Ἄλλοτριον τῶν μητέρων...» μετά τοῦ στίχου: «Ἵπεραγία Θεοτόκε...» καί ἡ Καταβασία: «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Ἀγάλονται τά πέρατα...» καί «Ἀδάμ ἀνακαινίσθητι...».
Αἶνοι:	Τά 3 Προσόμοια εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Αὕτη ἡμέρα Κυρίου...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Ἑορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄

- Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβίδ καί πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.
- Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτήν ἐν Ἐφραθᾷ εὕρομεν αὐτήν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
- Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περί σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

- Ὁ Θεός ἐν μέσῳ αὐτῆς καί οὐ σαλευθήσεται.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
της Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β´

- Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν καί οὐ μή ἀθετήσῃ αὐτήν.
- Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
- Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ, θαυμαστός...».
- ἤτοιμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.
- Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ´

- Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν.
- Ἠγίασε τό σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
- Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

«Ἡ Γέννησίς σου
Θεοτόκε...».

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».

Ἀπολυτίκια:

«Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε...».

Κοντάκιον:

«Ἰωακείμ καί Ἄννα...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:

Τῆς ἡμέρας· «Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν...» (Φιλιπ. β´ 5 – 11).

Εὐαγγέλιον:

Τῆς ἡμέρας· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην...» (Λουκ. ι´ 38 – 42 καί ια´ 27 – 28).

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:

«Ἀλλότριον τῶν μητέρων...».

Κοινωνικόν:

«Ποτήριον σωτηρίου...».

«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».

Ἀπόλυσις:

«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

Ἡ Ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας...». Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Ἁγίων (Γαλ. δ' 22 – 27 καὶ Λουκ. η' 16 – 21).

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (πρὸ τῆς Ὑψώσεως). Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας μαρτύρων, Πουλχερίας τῆς Βασιλίσσης, Ἀπελλοῦ, Λουκᾶ καὶ Κλήμεντος τῶν Ἀποστόλων. Ἡσαΐου τοῦ Κτίτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ταμασοῦ κ. Ἡσαΐας.

Ἡ Ἀκολουθία ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἀναγνώσματα: Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

11. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Εὐφροσύνου ὁσίων, καὶ τῶν ἁγίων Δημητρίου, τῆς συζύγου αὐτοῦ Εὐανθίας καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῶν Δημητρίου. Χρυσοστόμου Σμύρνης τοῦ Ἱερομάρτυρος. Ἦχος γ'. Ἐωθινόν Α'.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κυρηναίας κ. Χρυσόστομος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 9ης Σεπτ. § 13, 14.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ἡ Γέννησις σου Θεοτόκε...».

Κοντάκιον:

«Ἰωακείμ καὶ Ἄννα...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ γ΄ ἤχου 6 καί Προσόμοια Μεθέορτα «Ἰωακείμ καί Ἄννα...» εἰς 4 (ζήτηι εἰς τόν Στίχον στιχηρά τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς 11ης Σεπτ.).
- Δόξα:** Τῆς ἑορτῆς· «Ἐν εὐσήμεω ἡμέρα ἑορτῆς...» (ζήτηι εἰς τό Δόξα τῆς Λιτῆς τῆς 8^{ης} Σεπτ.).
- Καί νῦν:** Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ γ΄ ἤχου· «Πῶς μή θαυμάσωμεν...»
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα, Καί νῦν:** Μεθέορτον· «Εἰ καί θείω βουλήματι...» (ζήτηι εἰς τό Δόξα, Καί νῦν τῶν Κεκραγαριῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς 11ης Σεπτ.).
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς· «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ γ΄ ἤχου, τά Τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Τό Ἀναστάσιμον «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς· «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί τῶν Θεοτοκίων τά μεθέορτα (11η Σεπτ.).

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ γ' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α') Εὐαγγελίου.

Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τῆς Ἑορτῆς.
Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Τό μεθέορτον Κάθισμα: «Ἰούδα μεγαλύνθητι...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος καὶ τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία: «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Α' Ἀναστάσιμον: «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...» καὶ τό μεθέορτον: «Ἐκ τῆς ἀκάρπου σήμερον...» (11ῃ Σεπτ.).
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ γ' ἤχου 4 καὶ μεθέορτα: «Τύπος θεοπρεπῆς...» εἰς 4.
Δόξα:	Τό Α' Ἑωθινόν: «Εἰς τό ὄρος...».
Καὶ νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τό β' Ἀντίφωνον «... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτικά:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», «Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἰωακείμ καὶ Ἄννα...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς πρό τῆς Ὑψώσεως: «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν...» (Γαλ. στ' 11 – 18).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς πρό τῆς Ὑψώσεως: «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τόν οὐρανόν...» (Ἰωάν. γ' 13 – 17).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι καί Εὐαγγέλια τῆς σειρᾶς ΙΓ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί ΙΓ' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου. Αὐτονόμου, Κουρνούτου Ἐπισκόπου Ἰκονίου Ἱερομαρτύρων, Θεοδώρου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατά τήν τοῦ Μηναίου (8ης Σεπτεμβρίου) διάταξιν, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τῆς Λιτῆς, ὡς καί τοῦ Πολυελέου καί τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Δευτέρα ΙΓ' Ἑβδ. Ἐπιστολῶν καί Δευτέρα ΙΓ' Ἑβδ. Ματθαίου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἀλλότριον...». Κοινωνικόν «Ποτήριον σωτηρίου...».

13. ΤΡΙΤΗ. Τά Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου Ἐκατοντάρχου, Σελεύκου, Λουκιανοῦ, Λεοντίου μαρτύρων.

Ἡ Ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων «Οὐρανός πολύφωτος...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (13ης Σεπτ.). Κοινωνικόν «Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου καί τόπον σκηνώματος δόξης σου».

14. ΤΕΤΑΡΤΗ. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

*Πανηγυρίζουσιν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Σταυροβουνίου,
Σταυροῦ Ὀμόδους καί Σταυροῦ Μίνθης.*

Νηστεία αὐστηρά καί ἀπόλυτος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 14ης Σεπτ. §§ 5, 6, 7).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Τον ζωοποιόν Σταυρόν...» , Δόξα· «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος...».

Κοντάκιον: «Οὐρανός πολύφωτος...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια: Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς· «Σταυρός ἀνυψούμενος...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν: Τῆς Ἑορτῆς· «Δεῦτε ἅπαντα τά ἔθνη...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς· «Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός...».
Δόξα, Καί νῦν: Τῆς Ἑορτῆς· «Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκιον: «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Τετάρτη πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον· «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...» (τρῖς).
Καθίσματα: Τά τοῦ Μηναίου κατά σειράν, δῖς ἕκαστον.
Ἀναβαθμοί: Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον: «Εἶδον πάντα τά πέρατα...».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: «Πάτερ δόξασόν σου τό ὄνομα...» (Ἰωάν. ιβ΄ 28 – 36).

Εἶτα τό· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».

Ὁ Ν΄ Ψαλμός: (Χῦμα). Δόξα· «Σύ μου σκέπη κραταιά...» Καί νῦν τό αὐτό, «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ...».
Κανών: Τῆς Ἑορτῆς ἄνευ στίχων.

Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς· «Ἐν παραδείσῳ με τό πρίν...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Ἄντί τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων. Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...» καί· «Ὁ διά βρώσεως τοῦ ξύλου...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τῆς Ἑορτῆς· «Σταυρός ὁ φύλαξ...» (δίς) καί· «Σταυρός ὑψοῦται...» (ἅπαξ).
Αἶνοι:	Τά 3 Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς· «ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Σήμερον προέρχεται...».
Δοξολογία:	Μεγάλη.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Πρό τοῦ Ἀσματικοῦ «Ἅγιος ὁ Θεός...» τῆς Δοξολογίας, οἱ Χοροί μεταβαίνουν εἰς τήν Βόρειον (ἀριστεράν) Πύλην τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἄρχονται φάλλειν τό Ἀσματικόν τῆς Δοξολογίας «Ἅγιος ὁ Θεός...» ἀργῶς, ὁ δέ Ἱερεὺς, θυμιάσας τόν ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης Τίμιον Σταυρόν, κείμενον ἐν δίσκῳ ἠῦτρεπισμένῳ μετὰ βασιλικῶν καί τριῶν ἀνημμένων κηρίων, αἶρει αὐτόν καί ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐν πομπῇ, λιτανεύων τοῦτον ἐντός τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων Λαμπάδων καί Ἑξαπτερύγων, ἀκολουθούντων τῶν Ψαλτῶν, ὡς καί τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Οὕτω περιελθὼν τό ἐσωτερικόν τοῦ Ναοῦ, ἔρχεται εἰς τό μέσον αὐτοῦ, ὅπου (ἀπέναντι τοῦ Δεσποτικοῦ Θρόνου) ὑπάρχει τετραπόδιον ἠῦτρεπισμένον καί περιελθὼν τρίς τοῦτο, ἵσταται πρό αὐτοῦ καί βλέπων πρὸς ἀνατολὰς αἶρει τόν δίσκον ὑπὲρ τήν κεφαλὴν αὐτοῦ καί ἐκφωνεῖ «**Σοφία. Ὅρθοί**». Εἶτα ἀποθέτει τόν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καί θυμιῶν κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, φάλλει τό «**Σῶσον Κύριε, τόν λαόν σου...**», τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λαμβάνει ἀνά χειρῶν τόν Τίμιον Σταυρόν μετὰ κλάδων βασιλικοῦ, αἶρει αὐτόν εἰς ὕψος καί βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ἐκφωνεῖ «**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...**». Ἀκολουθῶς, ὑποκλινόμενος, κρατεῖ τόν Τίμιον Σταυρόν εἰς χαμηλόν ὕψος ἄνωθεν τοῦ

δίσκου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὴν ἀ΄ ἑκατοντάδα τοῦ «**Κύριε ἐλέησον**», ὁ δὲ Διάκονος καὶ πιστοί, ἄν βούλωνται, ραίνουσι διὰ ῥοδοστάγματος τὸν Τίμιον Σταυρόν, μέχρις ἀποπερατώσεως τῆς ἀ΄ ἑκατοντάδος τοῦ «**Κύριε ἐλέησον**». Στραφεῖς εἶτα πρὸς τὰ δεξιά, ὁ Ἱερεὺς, καὶ βλέπων πρὸς βορρᾶν αἶρει καὶ πάλιν εἰς ὕψος τὸν Τίμιον Σταυρόν καὶ ἐκφωνεῖ «**Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...**» καὶ ἄρχονται οἱ Χοροὶ τῆς β΄ ἑκατοντάδος τοῦ «**Κύριε ἐλέησον**» (Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται μετὰ ἀπὸ ἐκάστην δέησιν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου). Συμπληρωθείσης τῆς β΄ ἑκατοντάδος ἔρχεται εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς δυσμᾶς ὕψοι καὶ πάλιν τὸν Σταυρόν καὶ ἐκφωνεῖ «**Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος**», καὶ ψάλλεται ἡ γ΄ ἑκατοντάς τοῦ «**Κύριε ἐλέησον**». Συμπληρωθείσης καὶ ταύτης ἔρχεται εἰς τὴν βόρειον πλευρὰν τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς νότον αἶρει καὶ πάλιν τὸν Σταυρόν καὶ ἐκφωνεῖ «**Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν τῷ Ἔθνει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα Ἐθνικοῦ ἡμῶν στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους**», καὶ ψάλλεται ἡ δ΄ ἑκατοντάς τοῦ «**Κύριε ἐλέησον**». Συμπληρωθείσης καὶ ταύτης, ὁ Ἱερεὺς ἔρχεται πάλιν πρὸς τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολᾶς, αἶρει τὸν Σταυρόν καὶ ἐκφωνεῖ «**Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας καὶ μακροημερεύσεως τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἀγίαν ἐορτὴν ταύτην, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ Ἁγίου Ναοῦ τούτου, πάντων τῶν κοπιώντων καὶ ψαλλόντων ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων**» καὶ ψάλλεται ἡ ε΄ ἑκατοντάς τοῦ «**Κύριε ἐλέησον**». Μεθ' ὃ ἐάν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ αἶρων τὸν Τίμιον Σταυρόν, βλέπων πρὸς ἀνατολᾶς, ψάλλει· «**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ...**». Εἶτα ἀποθέτει τὸν Σταυρόν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνῶν μετὰ βαθείας ὑποκλίσεως, ψάλλει· «**Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...**», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν Χορῶν. Ἀρχιερέως μὴ χοροστατοῦντος ταῦτα πάντα ἐπιτελεῖ ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς. Ἀκολούθως γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὑπὸ τῶν πιστῶν, ψαλλομένου τοῦ Ἰδιομέλου «**Δεῦτε πιστοί...**». Τὸ Ἀπολυτίκιον «**Σῶσον Κύριε, τὸν λαόν σου...**» καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:

Τῆς Ἑορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;
- Μακράν ἀπό τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.
- Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας καί οὐκ εἰσακούσῃ.
- Σὺ δέ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἴνα τί ὁ Θεός ἀπώσω εἰς τέλος;
- Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.
- Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
- Ὁ δέ Θεός βασιλεύς ἡμῶν, πρό αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ
Θεοῦ, ὁ σαρκί
σταυρωθεῖς...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.
- Κύριος ἐν Σιών μέγας καί ὑψηλός ἐστίν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.
- Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καί ἅγιόν ἐστιν.

«Σῶσον Κύριε, τὸν
λαόν σου...».

Εἰσοδικόν:

«Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι

	ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ σαρκί σταυρωθεὶς, φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».
Ἀπολυτίκιον:	«Σῶσον Κύριε, τόν λαόν σου...».
Κοντάκιον:	«Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ...».
Ἄντι Τρισαγίου:	«Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...».
Ἀπόστολος:	Τῆς Ἑορτῆς: «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ...» (Α΄ Κορ. α΄ 18 – 24).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς Ἑορτῆς: «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἐποίησαν...» μέχρι καὶ τῆς φράσεως: «κλίνας τήν κεφαλὴν παρέδωκε τό πνεῦμα». (Ἰωάν. ιθ΄ 6 – 11, 13 – 20, 25 – 28 καὶ 30).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Κοινωνικόν:	«Ἐσημειώθη ἐφ’ ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε».
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»:	Σῶσον Κύριε, τόν λαόν σου...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

15. ΠΕΜΠΤΗ. Νικήτα Μεγαλομάρτυρος, Φιλοθέου Ὁσίου, Συμεών Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ φάλλεται τό Μέγα Προκείμενον «Ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καί ἐν τῇ γῇ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ.

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος καί πανευφήμου, Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Κυπρίου.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ μετά τῶν Μεθεόρων. Καταβασίαι καί Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας (Β΄ Κορ. στ΄ 1 – 10) (ζήτηι τῇ ΙΣΤ΄ Κυριακῇ) καί (Λουκ. ζ΄ 36 – 50) (ζήτηι τῇ Δευτέρῃ τῆς Δ΄ Ἑβδομάδος Λουκᾶ).

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Σοφίας καί τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καί Ἐλπίδος μαρτύρων, Ἡρακλειδίου

ἐπισκόπου Ταμασέων, Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων, Ἀναστασίου ὁσίου ἐν Περιστερωνοπηγῇ Κύπρου.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή Ἁγίου Ἡρακλειδίου
παρά τό χωρίον Πολιτικόν.*

Ὅπου ἐάν ἐορτάζωνται οἱ Ἅγιοι, ἡ ἀκολουθία αὐτῶν δύναται νά συμπαλῆ μετά τῶν μεθεόρτων τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 14ης Σεπτεμβρίου § 8).

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τήν Λειτουργίαν τά Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ σαρκί σταυρωθεῖς...». Μετά τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια «Σῶσον Κύριε...», τοῦ ἐορταζομένου Ἁγίου καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεῖς...». Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ ἐορταζομένου Ἁγίου καί Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετά τήν Ὑψωσιν (Ἰω. γ' 21 – 30). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...». «Εἶδομεν τό φῶς...» καί ἀπόλυσις.

18. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Εὐμενίου Ἐπισκόπου Γορτύνης ὁσίου, Ἀριάδνης μάρτυρος. Ἦχος δ΄. Ἑωθινόν Β΄.

(ΤΜΕ Τυπ. 14ης Σεπτεμβρίου § 9, 10, 11).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Σῶσον Κύριε, τόν λαόν σου...»
Κοντάκιον: «Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ...»
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ δ΄ ἤχου 6 καί Μεθεόρτα Προσόμοια (18ης Σεπτ.)· «Τό ἀνυφούμενον ξύλον...» εἰς 4.

Δόξα:	Μεθέορτον «Τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου...» (18η Σεπτ.).
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ δ΄ ἤχου «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Μεθέορτον «Σήμερον ξύλον ἐφανερώθη...» (18η Σεπτ.).
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως...», Δόξα, Καί νῦν τῆς Ἑορτῆς «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ δ΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...» Τό Ἀναστάσιμον «Τό φαιδρόν...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν τῆς Ἑορτῆς «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοδοκίων τά τῆς Ἑορτῆς (18ης Σεπτ.).
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τῆς ἑορτῆς.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Ἁγίου ἐκ τοῦ Μηναίου «Ὁρθοδόξοις ἐμπρέπων Πάτερ...», Δόξα, Καί νῦν Μεθέορτον «Τό Πανάγιον ξύλον...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Β΄ Ἀναστάσιμον: «Τόν λίθον θεωρήσαι...», καί τό τῆς Ἑορτῆς: «Σταυρός ὁ φύλαξ...» (ἄπαξ).
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ δ΄ ἤχου 4 καί Μεθέορτα Προσόμοια «Ἐύλον τό τοῦ Σταυροῦ...» εἰς 4 (18ῃ Σεπτ.).
Δόξα:	Τό Β΄ Ἑωθινόν «Μετά μύρων...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς ἑορτῆς. Εἰς τό β΄ ἀντίφωνον «...ὁ σαρκί σταυρωθεῖς...»
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν...», «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς μετά τήν Ὑψωσιν «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται...» (Γαλ. β΄ 16 – 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς μετά τήν Ὑψωσιν «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου...» (Μάρκ. γ΄ 34 – θ΄ 1).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΙΔ΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Α΄ Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τροφίμου, Σαββατίου καί Δορυμέδοντος μαρτύρων.

20. ΤΡΙΤΗ. Εύσταθίου μεγαλομάρτυρος, Θεοπίστης τῆς συμβίας αὐτοῦ καί Ἀγαπίου καί Θεοπίστου τῶν υἱῶν αὐτῶν. Μαρτίνου πάπα Ῥώμης, Μελετίου ἐπισκόπου Κύπρου, Εὐσταθίου Θεσσαλονίκης.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Μεγαλομάρτυρος (Ἐφес. στ' 10 – 17) καί (Λουκ. κα' 12 – 19). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον...». «Εἶδομεν τό φῶς...» καί ἀπόλυσις.

21. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου Ἀποστόλου, Ἰωνᾶ προφήτου, Μελετίου καί Ἰσαακίου ἐπισκόπων Κύπρου ὁσίων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 21ης Σεπτεμβρίου § 17).

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρία τῆς Ἑορτῆς ἡμέρα, ἐξαρουμένων, ἐν μέν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δέ τῷ Ὅρθρῳ, τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καί τοῦ μετ' αὐτόν καθίσματος καί τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τετάρτη ΙΔ' Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καί Τετάρτη Α' Ἐβδ. Λουκᾶ). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ὁ διά βρώσεως τοῦ ξύλου...». Κοινωνικόν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς...». «Σῶσον Κύριε, τόν λαόν σου...». Ἀπόλυσις.

Σημειώσεις: Ἐφεξῆς καί μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου ψάλλονται: Καταβασαίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» καί Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

22. ΠΕΜΠΤΗ. Φωκᾶ Ἱερομάρτυρος, Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ, Ἰσαάκ καί Μαρτίνου τῶν Μαρτύρων.

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ Σύλληψις τοῦ Τιμίου Προδρόμου, Ῥαΐδος μάρτυρος, Ξανθίππης καί Πολυξένης τῶν ἀνταδέλφων Ὁσίων.

Ἡ Ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασαίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου (Γαλ. δ' 22 – 27) καί (Λουκ. α' 5 – 25).

«Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...».

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Θέκλης μεγαλομάρτυρος καί ἰσαποστόλου. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Κυθήροις θαύματος τῆς Θεοτόκου. Σιλουανοῦ ὁσίου τοῦ Ἀθωνίτου.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή Ἀγίας Θέκλης παρά τό χωρίον Μοσφιλωτή.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοιξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας (Β΄ Τιμ. γ΄ 10 – 15) καί (Ματθ. κε΄ 1 – 13). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...».

25. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ. Εὐφροσύνης ὁσίας, Παφνουτίου τοῦ πατρός αὐτῆς καί ἐτέρου Παφνουτίου μάρτυρος. Ἦχος πλ. α΄. Ἑωθινόν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκον: «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ...».
 Κοντάκιον: «Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 6 καί τῆς Ἀγίας ἐκ τοῦ Μηναίου «Μῆτερ ὁσία...» εἰς 4.
 Δόξα: Τῆς Ἀγίας «Τό καθαρὸν τῆς ἀγνείας...».
 Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».
 Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
 Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
 Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον «Ναός καί πύλη υπάρχουν...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
 Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα τῆς Ἀγίας «Ἐν σοί Μῆτερ ἀκριβῶς...».

Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς
γεννηθεῖς...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Τῆ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί τὰ
Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ Ἦχου.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί
ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες:

Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ πρῶτος τῆς Ἀγίας.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:

Τό κάθισμα τῆς Ἀγίας «Τό τοῦ θήλεος
χαῦνον...» μετά τοῦ Θεοτοκίου «Σέ λιμένα
καί τείχος...».

Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τό Συ-
ναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι:

«Ἀνοιξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τό Γ΄ Ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστός ἐγήγερ-
ται...», τῆς Ἀγίας «Τόν ἄρχοντα διέλαθες...»,
μετά τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ «Θρόνοι καί Κυ-
ριότητες...».

Αἶνοι:

Τά Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου.

Δόξα:

Τό Γ΄ Ἑωθινόν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας...».

Καί νῦν:

«Ὑπερευλογημένη...».

Δοξολογία:

Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:

Τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:

«Τόν συνάναρχον Λόγον...», «Ἐν σοί Μῆτερ

Κοντάκιον:	ἀκριβῶς...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ. «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τῆς Κυριακῆς ἸΔ' Ἐπιστολῶν «Ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς...» (Β' Κορ. α' 21 – β' 4).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Α' Λουκᾶ: «Ἐστῶς ὁ Ἰησοῦς παρά τήν λίμνην...» (Λουκ. ε' 1 – 11).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀναγνώσματα Καθημερινῶν:	Ἀπόστολοι ἸΕ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Β' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

26. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ μετάστασις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καί πανευφήμου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί Εὐαγγελιστοῦ.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναός τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Ἀνοιξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον: «Προστασία...». Ἀπόστολος: (Α' Ἰωάν. δ' 12 – 19). Εὐαγγέλιον: (Ἰωάν. ιθ' 25 – 27, κα' 24 – 25). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

27. ΤΡΙΤΗ. Καλλιστράτου, Γαϊανῆς μαρτύρων, Μάρκου, Ἀριστάρχου καί Ζήνωνος ἀποστόλων.

28. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ εὕρεσις καί ἡ ἀνακομιδή τοῦ λειψάνου Νεοφύτου Ἐγκλείστου, Χαρίτωνος Ὁμολογητοῦ, Αὐξεντίου ὁσίου.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά, Βασιλική καί Σταυροπηγιακή Μονή τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου.

Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος.

-
- 29. ΠΕΜΠΤΗ.** Κυριακοῦ Ὁσίου τοῦ Ἀναχωρητοῦ, Πετρωνίας μάρτυρος.
- 30. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.** Γρηγορίου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου καί φωτιστοῦ τῆς Ἀρμενίας.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 31

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀνανίου Ἀποστόλου, Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ, Ἰωάννου Κουκουζέλου ὁσίου. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

2. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΛΟΥΚΑ. Κυπριανοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἰουστίνης τῆς παρθένου καὶ μάρτυρος, Θεοφίλου ὁσίου. Ἦχος πλ. β΄. Ἐωθινόν Δ΄.

Σήμερον πρώτη Κυριακῆ τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου ἐορτάζεται ἡ μνήμη «Πάντων τῶν ἐν τῇ Νήσῳ Κύπρῳ διαλαμφάντων Ἁγίων».

Ἡ ἀκολουθία τῶν Κυπρίων Ἁγίων εὐρίσκεται καί εἰς τόν 11^{ον} τόμον τῶν Κυπρίων Μηναίων. Πλήρη ἀσματικὴν Ἀκολουθίαν αὐτῶν ἐξέδωσεν ἡ Ἱερά Μονή Σταυροβουνίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ἀπόστολε ἄγιε Ἀνανία...».

Κοντάκιον:

«Ὁ ἐν πρεσβείαις θερμότατος...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά): «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια:

Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β΄ ἤχου 4, τῶν Κυπρίων

- Ἁγίων Προσόμοια 3 καὶ τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ 3.
- Δόξα:** Τῶν Κυπρίων Ἁγίων· «Σήμερον εἰς ἓν συνέλθωμεν...».
- Καὶ νῦν:** Τό α΄ Θεοτοκίον πλ. β΄ ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκειμένον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Κυπρίων Ἁγίων.
- Ἀπόστιχα:** Τὰ Ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** Τῶν Κυπρίων Ἁγίων· «Διελθόντες νομίμως...».
- Καὶ νῦν:** Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...», τῶν Κυπρίων Ἁγίων· «Τοὺς ἐν Κύπρῳ ἁγίους...», Δόξα τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ· «Καὶ τρόπων μέτοχος...», Καὶ νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Τό ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου καὶ ἡ Λιτή τῶν Κυπρίων Ἁγίων. Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καὶ ἡ Ὑπακοή τοῦ πλ. β΄ ἤχου.

ΟΡΘΟΣ

- Ἐξάψαλμος.
- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
Τά Εὐλόγητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. β΄ ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ πρῶτος τῶν Κυπρίων Ἁγίων.

Ἄπο γ´ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τῶν Κυπρίων Ἁγίων· «Ἱεράρχαι ὄσοι...» καί τό τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ μετά τοῦ Θεοδοκίου αὐτοῦ.
Ἄφ' στ´ Ὠδῆς:	Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τά Ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τῆς ἀκολουθίας τῶν Κυπρίων Ἁγίων.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Δ´ Ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες...», τό τῶν Κυπρίων Ἁγίων· «Χαρμονικῶς ὑμνήσωμεν...» καί τό τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ μετά τοῦ Θεοδοκίου αὐτοῦ.
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. β´ ἤχου 4 καί τῶν Κυπρίων Ἁγίων Προσόμοια· «Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἁγιοι...» 4.
Δόξα:	Τό Δ´ Ἐωθινόν· «Ὁρθρος ἦν βαθύς...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαί δυνάμεις...», «Τούς ἐν Κύπρω ἁγίους...», «Καί τρόπων μέτοχος...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΙΕ´ Ἐπιστολῶν· «Ὁ Θεός ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους...» (Β´ Κορ. δ´ 6 – 15). (Εἰ βούλει λέγε τόν τῶν Κυπρίων Ἁγίων. Ζήτηι τοῦτον τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Β´ Λουκᾶ· «Καθώς θέλετε ἵνα ποιῶσιν...» (Λουκ. στ´ 31 – 36).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».

«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΙΣΤ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Γ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, Ἰωάννου Χοζεβίτου.

4. ΤΡΙΤΗ. Ἱεροθέου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, Θεοδώρου ὁσίου τοῦ παρά τήν Ταμασόν. Ἰωάννου Λαμπαδιστοῦ τοῦ θαυματουργοῦ.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ
ἐν Καλοπαναγιώτῃ.*

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Χαριτίνης μάρτυρος, Ἑρμογένους ἱερομάρτυρος.

6. ΠΕΜΠΤΗ. Θωμᾶ Ἀποστόλου. Κενδέου Ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή Ἁγίου Κενδέου
παρά τό χωρίον Αὐγόρου Ἀμμοχώστου.*

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σεργίου καί Βάχχου μεγαλομαρτύρων, Εὐσεβίου καί Φήλικος μαρτύρων, Πολυχρονίου Ἱερομάρτυρος

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Πελαγίας, Ταϊσίας ὁσίων, Πελαγίας τῆς παρθένου, Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος.

9. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ. Ἰακώβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου. Τῶν ὁσίων Ἀνδρονίκου καί Ἀθανασίας τῆς συμβίας αὐτοῦ, Ἀβραάμ τοῦ δικαίου καί Λώτ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ. Ἦχος βαρύς. Ἑωθινόν Ε'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἐν σοί Μῆτερ ἀκριβῶς...».

Κοντάκιον: «Τό σῶμα τό σόν...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 4, τοῦ Ἀποστόλου Προσόμοια· «Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος...» 3 καὶ τῶν Ὁσίων· «Ὅλην ἀποθέμενοι...» 3.
- Δόξα:** Τοῦ Ἀποστόλου· «Τὴν τοῦ θείου Πνεύματος...».
- Καὶ νῦν:** Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** Τοῦ Ἀποστόλου· «Πιστῶς πανηγυρίζομεν...».
- Καὶ νῦν:** Τό ὁμῶρον Θεοδοκίον· «Ναός καὶ πύλη...» (ζῆτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ πλ. α΄ ἤχου Σαβ. ἑσπέρας).
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», τοῦ Ἀποστόλου· «Ἀπόστολε Ἅγιε Ἰάκωβε...», Δόξα· τῶν Ὁσίων· «Τῆς ἐρήμου πολίτης...», Καὶ νῦν· τό ὁμῶρον Θεοδοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρῶῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου, τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καὶ Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ βαρέος ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ τοῦ Μηναίου.
Ἄπό γ' Ὁδῆς:	Τά Καθίσματα: «Τήν σοφίαν τήν ὄντως...», Δόξα: «Τόν ζυγόν τοῦ Κυρίου...», Καί νῦν «Ὡς πανάμωμος νύμφη...».
Ἄφ' στ' Ὁδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ε' Ἀναστάσιμον «Ἡ ζωή καί ὁδός Χριστός...», τό τοῦ Ἀποστόλου «Ὡς μύστης καί Ἀπόστολος...» μετά τοῦ Θεοτοκίου «Σέ οἱ Προφῆται...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ βαρέος ἤχου 4 καί τοῦ Ἀποστόλου «Ἐλαμψας Ἀπόστολε...» εἰς 4.
Δόξα:	Τό Ε' Ἐωθινόν «Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Κατέλυσας...», «Ἀπόστολε Ἁγιε...», «Τῆς ἐρήμου πολίτης...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΙΣΤ' Ἐπιστολῶν: «Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν...» (Β' Κορ. στ' 1 – 10).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ: «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην καλουμένην Ναῖν...» (Λουκ. η' 26 – 39).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΙΖ΄ ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Δ΄ ἑβδομάδος Λουκᾶ.

10. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας τῶν ἀταδέλφων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων 200 μαρτύρων, Θεοφίλου ὁσίου.

11. ΤΡΙΤΗ. Φιλίππου Ἀποστόλου, ἑνὸς τῶν 7 Διακόνων, Θεοφάνους Ἐπισκόπου Νικαίας, Ζηναΐδος καὶ Φιλονίλλης τῶν ἀταδέλφων μαρτύρων, Ἰωνᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Περγάμῳ.

12. ΤΕΤΑΡΤΗ. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου τῶν μαρτύρων, Θεοσεβίου ὁσίου τοῦ Ἀρσινόϊτου, Ἐπικτήτου ὁσίου.

13. ΠΕΜΠΤΗ. Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης Μαρτύρων, Χρυσῆς νεομάρτυρος.

14. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου μαρτύρων, Κοσμᾶ Ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ, Θεράποντος Ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Κύπρῳ ἐπισκοπεύσαντος.

15. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας, Σαβίνου καὶ Βάρσου τῶν Ἐπισκόπων.

16. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ. Τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Λογγίνου ἑκατοντάρχου καὶ τῶν συναναιρεθέντων αὐτῶ δύο μαρτύρων. Ἦχος πλ. δ΄. Ἑωθινόν ΣΤ΄.

*Τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ
μετὰ τὴν 11ην Ὀκτωβρίου.*

(Τ.Μ.Ε. Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς
Συνόδου Ὀκτ. §§ 1, 2, 3).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Ἀπόστολοι Μάρτυρες...».
Κοντάκιον:	«Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ΄ ἤχου 4 καί τῶν Πατέρων τά στιχηρά Προσόμοια· «Τάς ἑπτά Συνόδους...» 6.
Δόξα:	Τῶν Ἁγίων Πατέρων· «Τάς μυστικές σήμερον...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ΄ ἤχου· «Ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων.
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τῶν Πατέρων· «Τήν ἐτήσιον μνήμην...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Νεῦσον παρακλήσεσι...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δόξα· τῶν Πατέρων· «Ἵπερδεδοξασμένος...», Καί νῦν· τό Θεοτοκίον· «Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεὶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. δ΄ ἤχου, Δόξα· «Ἀποστολικῶν παραδόσεων...», Καί νῦν· «Θεοτόκε ἡ προστασία...» καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον· «Ἵπερδεδοξασμένος...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

- Ἐξάψαλμος.
- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ' ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΣΤ') Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τῶν Πατέρων.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος καί τό κάθισμα τῶν Πατέρων· «Φωστῆρες ὑπερλαμπροί...» Δόξα, Καί νῦν· Θεοτοκίον «Ταχύ ἡμᾶς πρόφθασον...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Πατέρων. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Πατέρων.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό ΣΤ' Ἀναστάσιμον· «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος...» καί τῶν Πατέρων· «Πατέρες οὐρανόφρονες...» μετά τοῦ Θεοτοκίου· «Πρεσβείαις ὑπεράγαθε...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα 4 καί τῶν Πατέρων· «Ὅλην συγκροτήσαντες...» 4.
- Δόξα:** Τῶν Πατέρων· «Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορός...».
- Καί νῦν:** «Ἵπερευλογημένη...»
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τῆς Κυριακῆς.
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», «Ἵπερδεδοξασμένος...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων· «Τέκνον Τίτε, πιστός ὁ λόγος...» (Τίτ. γ' 8 – 15).
Εὐαγγέλιον:	Σπορέως· «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων...» (Λουκ. η' 5 – 15).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΗ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Ε' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ὡσηέ προφήτου, Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει ὀσιομάρτυρος, Ἀνακομιδῆ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου καί δικαίου Λαζάρου.

18. ΤΡΙΤΗ. Λουκᾶ τοῦ Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ, Μαρίνου Γέροντος.

Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος: Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ἀδελφοί ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε...» (Κολ. δ' 5 – 11, 14 – 18). Εὐαγγέλιον: Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει...» (Λουκ. ι' 16 – 21). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».

19. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰωήλ προφήτου, Οὐάρου καί τῶν σὺν αὐτῷ, Ἰωάννου ὀσίου τοῦ κτήτορος τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Ῥίλας, Μνάσωνος ἐπισκόπου Ταμασοῦ τῆς Κύπρου.

20. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος, Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ, Ματρώνης Χιοπολίτιδος.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος μεγαλομάρτυρος, ζητεῖ τῇ 26ῃ Ὀκτ., Εὐαγγέλιον ὁμοίως ζητεῖ τῇ 26ῃ Ὀκτωβρίου. Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰλαρίωνος τοῦ μεγάλου, Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ ὁσίων, Σωκράτους ἱερομάρτυρος πρεσβυτέρου Ἀγκύρας, Βαρνάβα καὶ Ἰλαρίωνος ὁσίων τῶν ἐν Περιστερώνᾳ Μόρφου.

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀβερκίου ἱσαποστόλου Ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως καὶ τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Εὐλαλίου ἐπισκόπου Λαμπύσης τῆς Κύπρου.

23. ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ. Ἰακώβου Ἀποστόλου τοῦ Ἀδελφοθέου, Ἰγνατίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου ὁσίου. Ἦχος α΄. Ἑωθινόν Ζ΄.

Σημειώσεις: Πολλαχοῦ εἴθισται νά τελῆται σήμερον ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 23^{ης} Ὀκτωβρίου. §§ 2, 3, 4).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Κανόνα πίστεως...», Δόξα: «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...».

Κοντάκιον: «Ὡς ἱερέα μέγιστον...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἡχου 6 καὶ τοῦ Ἀποστόλου Προσόμοια· «Δεῦτε τό μνημόσυνον...» εἰς 4.

Δόξα: Τοῦ Ἀποστόλου· «Αἷματι τοῦ μαρτυρίου...».

Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἡχου· «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».

Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.

Δόξα: Τοῦ Ἀποστόλου· «Τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ...».

- Καί νῦν:** Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα τοῦ Ἀποστόλου· «Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητής...», Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ ἀ΄ ἤχου, τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεὸς Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
- Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἀ΄ ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Ἀποστόλου.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου· «Ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενῆς...» (ζήτηε μετὰ τὴν Στ΄ Ὠδὴν τοῦ Κανόνος), τό Κάθισμα τοῦ Ἁγίου· «Συγγενῆς κατὰ σάρκα...» μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ.
- Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενῆς...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Ζ΄ Ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τόν Κύριον...», τό τοῦ Ἀποστόλου· «Ὡς ἱεράρχης πρῶτιστος...» μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ.
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ ἀ΄ ἤχου 4 καί τοῦ Ἀποστόλου Προσόμοια· «Τῶν εὐσεβούντων τά πλήθη...» εἰς 4.

Δόξα:	Τό Ζ' Ἑωθινόν «Ἰδού σκοτία καί πρωΐ...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», τοῦ Ἀποστόλου «Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητῆς...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἀποστόλου «Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τό Εὐαγγέλιον...» (Γαλ. α', 11 – 19).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Στ' Λουκᾶ· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τήν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν...» (Λουκ. η' 26 – 39).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἄναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΙΘ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Στ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος, Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

25. ΤΡΙΤΗ. Μαρκιανοῦ καί Μαρτυρίου τῶν Νοταρίων, Ταβιθᾶς τῆς φιλανθρώπου ἣν ἀνέστησεν ὁ Ἀπ. Πέτρος.

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου καί ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐπί τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου γενομένου ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλου σεισμοῦ.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τά

Ἀπόστιχα ἀντί τῶν Ἰδιομέλων τοῦ σεισμοῦ φάλλονται τά Προσόμοια «Δεῦρο Μάρτυς Χριστοῦ...» (ζήτει εἰς τοὺς Αἴνους). Καταβασίαι· «Ἀνοιξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου (Β΄ Τιμ. β΄ 1 – 10) καί (Ἰωάν. ιε΄ 17 – ιστ΄ 2). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...».

27. ΠΕΜΠΤΗ. Νέστορος μάρτυρος, Κυριακοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου.

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τερεντίου καί Νεονίλλης καί τῶν ἐπτὰ τέκνων αὐτῶν καί Εὐνίκης μαρτύρων, Διομήδους ὀσίου τοῦ Κυπρίου.

Ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, καθ' ἣν ἡ Ἑλλάς ἀπορρίψασα τελεσίγραφον παραδόσεως ἐδέχθη τόν πόλεμον ἀπό μέρους τῆς Ἰταλίας καί ὑπερησπίσατο γενναίως τά πάτρια ἐδάφη.

Τυπική διάταξις Δοξολογίας Ἐπί τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Ὁ Διάκονος:	«Εὐλόγησον Δέσποτα».
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	«Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Τῇ ὑπερμάχῳ».
Οἱ Χοροί:	Τὴν Δοξολογίαν.
Ὁ Διάκονος:	«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καί ἐλέησον».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν,

θάλασσαν καί ἀέρα ἔθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καί σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».

Ὁ Β΄ Χορός:

«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).

Ὁ Διάκονος:

«Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος κατά τούς ἔθνικούς ἡμῶν ἀγῶνας ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καί πεσόντων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ Α΄ Χορός:

«Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».

Ὁ Διάκονος:

«Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καί ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ Ἀρχιερεύς:

«Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».

Ὁ Διάκονος:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν»

Ὁ Ἀρχιερεύς:

Τήν εὐχὴν:

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τά σύμπαντα τῷ Σῶ κράτει συνέχων καί τῇ θείᾳ Σου καί πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν, ὁ ἐκάστῳ Ἔθνει τάς ἰδίας ὀρθοθεσίας θέμενος καί ἐπὶ τό ἡμέτερον Ἔθνος εὐμενῶς αἰεὶ ἐπιβλέπων καί κηδόμενος αὐτοῦ, ὁ τήν κραταιάν Σου προστασίαν καί βοήθειαν χορηγῆσας αὐτῷ καί ἐν τῷ ὑπέρ ἐλευθερίας ἀγῶνι τοῦ 1940 ἐνισχύσας αὐτό κατά πολεμίου πολυπληθοῦς καί ὑπερόπλου, ὃ καί δουλωθέν αὐτό στηρίξας, διασώσας καί εἰς ἐλεύθερον αὐθις βίον ἐξαναστήσας, πρόσδεξαι τάς ἐκ βάθους ψυχῆς καί καρδίας ἀναπεμπομένας εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις κατά τήν ἱστορικήν καί ἀειμνημόνευτον ταύτην ἐπέτειον, καθ' ἣν ἀνοσίως μέν ὁ ἐπίβουλος ἐχθρός ἐπετέθη καθ' ἡμῶν, τό δ' Ἔθνος σύσσωμον ὑπερηφάνως καί ἀνδρείως ἀντετάχθη κατ' αὐτοῦ. Καί τάς μέν ψυχάς τῶν ὑπέρ Πίστεως καί Πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καί ἐνδόξως ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ἀγῶνι πεσόντων, ἧ ὑπό τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καί σφαγιασθέντων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν μετά τῶν ἀπ' αἰωνός Σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον, ἡμᾶς δέ πάντας ἀξιούς τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον. Ἐν εἰρήνῃ καί αἰεὶ ἐλεύθερον τό Ἔθνος ἡμῶν τήρει, ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καί τῇ ἀρετῇ στήριζε αὐτό καί εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν καθοδηγεῖ.

Ἐπίδε, Κύριε, εὐσπλάχνῳ ὄμματί Σου καί ἐπὶ τήν δεινῶς

δοκιμαζομένην ιδιαίτεράν ἡμῶν πατρίδα Κύπρον. Ἀποδίωξον ἀπ' αὐτῆς τὰς ὀρδὰς τῶν βαρβάρων καὶ ἀλλοθρήσκων εἰσβολέων, τῶν σφαγιαζόντων καὶ ἐν παντί τρόπῳ καταδυναστευόντων καὶ ἐξουθενούντων τὸν λαόν Σου καὶ βεβηλούντων τοὺς ναοὺς Σου. Σύντριψον αὐτῶν τὴν ἰσχύν καὶ ταπεινώσον τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν. Σύντμησον τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν καὶ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἐκ τῶν στιφῶν τῶν βαρβάρων. Δός, Κύριε, ἰσχύν τῷ χριστεπωνύμῳ λαῷ Σου, τῷ φιλοχρίστῳ ἡμῶν Στρατῷ καὶ πᾶσι τοῖς ἀγωνιζομένοις πρὸς ἐλευθερίαν, χαριζόμενος ἡμῖν ὁμόνοιαν καὶ ἀδελφωσύνην. Τοὺς ἐπ' ἐξουσίας νομίμως ὄντας κατεύθυνον κατὰ τὸ Σὸν πανάγιον θέλημα· τοὺς ἐν αἰχμαλωσίαις λύτρωσον καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις ὄντας ἀδελφούς ἡμῶν βοήθει καὶ ἐνίσχυε, ἵνα ἐν ὄλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν, ἐλευθερουμένη καὶ εἰς βίον εἰρηνικόν καὶ εὐτυχῆ καὶ ἡσύχιον καὶ αὐθις ὀδηγουμένη, δοξάζηται Σου τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ὁ ἐντεταλμένος:	Τὸν Πανηγυρικόν.
Ὁ Ἀρχιερεύς:	Τὴν Ἀπόλυσιν.
Οἱ Χοροί:	Τὸν Ἐθνικόν Ὑμνον.
Οἱ Χοροί:	«Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα».
Ὁ Ἱερεύς:	«Δι' εὐχῶν τοῦ Ἁγίου Δεσπότη».

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀναστασίας ὀσιομάρτυρος, Ἀβραμίου ὀσίου, Σάββα Στρατηλάτου μάρτυρος.

30. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων, Κλεόπα καὶ Ἀρτεμᾶ Ἀποστόλων, Μαρκιανοῦ Ἐπισκόπου Συρακούσης Ἱερομάρτυρος, Θεράποντος ἐν Λυθροδόντᾳ ὀσίου. Ἦχος β΄. Ἐωθινόν Η΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ...», Δόξα: «Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς...».
Κοντάκιον:	«Παρθενίας νάμασι...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά). «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου 6 καί τῶν Μαρτύρων
 Προσόμοια: «Μαρτυρίου ἐν αἵματι...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τῶν Μαρτύρων· «Ἀσματικὴν χορείαν...».
- Καί νῦν:** Τό α' Θεοδοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρῆλθεν ἡ
 σκιά τοῦ νόμου...».
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ-
 ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Θεοδοκίον τῆς Ὀκτωῆχου· «ᾠ θαύματος
 καινοῦ...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατῆλθες πρὸς
 τὸν θάνατον...», Δόξα, τῶν Μαρτύρων· «Οἱ
 Μάρτυρές σου Κύριε...», Καί νῦν τό ὁμόηχον
 Θεοδοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τὸν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ β' ἤχου, τὰ Τριαδικὰ
 «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ β' ἤχου.

ΟΡΘΡΟΣ

- Ἐξάψαλμος.
- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεὸς Κύριος...» ᾠς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν.
 Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ β' ἤχου καί ἅπαντα
 ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η') Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου· «Τὴν σοφὴν
 ξυνωρίδα...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοδοκίον
 «Ἀσθενεῖα βαρεῖα...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα.

Καταβασίαι:	Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ἡ Ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψασα...» καί τό τῶν Μαρτύρων «Φοινίξας ἐρυθρότερον...» μετά τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ· «Σέ κιβωτόν καί τράπεζαν...».
Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ β' ἤχου.
Δόξα:	Τό Ἡ Ἐωθινόν· «Τά τῆς Μαρίας δάκρυα...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατήλθες...», «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ. «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Κοντάκιον:	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΙΘ' Ἐπιστολῶν «Ὁ Θεός καί Πατήρ...» (Β' Κορ. ια' 21 – ιβ' 9).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ε' Λουκᾶ· «Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος...» (Λουκ. ιστ' 19 – 31).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...». «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Κ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Ζ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

31. ΔΕΥΤΕΡΑ. Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλία, Οὐρβανοῦ, Ἀριστοβούλου, Ναρκίσσου ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 30

1. ΤΡΙΤΗ. Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων, Θεοδότης τῆς μητρὸς αὐτῶν. Δαυΐδ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων: «Ἵμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ...» (Α΄ Κορ. ιβ΄ 27 – ιγ΄ 8). Εὐαγγέλιον ἐπίσης τῶν Ἀγίων: «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς...» (Ματθ. ι΄ 1, 5 – 8). Εἰς τό «Ἐξαίρετως»· «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

2. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου καί Ἀνεμποδίστου τῶν Μαρτύρων.

3. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀνακομιδῆ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ καί Ἀειθαλᾶ τῶν μαρτύρων.

Πλήρη ἀκολουθίαν ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐξέδωσεν ἡ Ἱερά Μητρόπολις Πάφου.

4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰωαννικίου ὀσίου, Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων.

5. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γαλακτίωνος καί Ἐπιστήμης μαρτύρων, Λίνου ἐπισκόπου Ῥώμης.

6. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΛΟΥΚΑ. Δημητριάνου ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) Κύπρου τοῦ θαυματουργοῦ, Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ἦχος γ΄. Ἑωθινόν Θ΄.

Σημειώσεις: Ὅπου ἂν ἐορτάζηται ἐπισημότερον ὁ Ἅγιος Δημητριάδος δύναται νά συμπαλῆ ἢ ἀκολουθία μετά τῆς Ἀναστασίμου ὡς κατωτέρω: Εἰς τὰ Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα 4, τοῦ Ἁγίου Παύλου Κωνσταντινουπόλεως 3 καί τοῦ Ἁγίου Δημητριάνου 3. Δόξα τοῦ Ἁγίου Δημητριάνου. Ἀπολυτίκια: Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου Δημητριάνου, Δόξα τοῦ Ἁγίου Παύλου, Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον. Εἰς τούς Αἴνους: Ἀναστάσιμα 4, τοῦ Ἁγίου Δημητριάνου 4. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου Δημητριάνου. Εὐαγγέλιον Κυριακῆς.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι Μάρτυρες...».
Κοντάκιον: «Μαρτύρων Χριστοῦ, τοῖς δήμοις...».
Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ γ΄ ἤχου 6 καί τοῦ Μηναίου Προσόμοια: «Παῦλος ὁ θεσπέσιος...» 4.
Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· «Ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ γ΄ ἤχου· «Πῶς μή θαυμάσωμεν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· «Ἀσκήσεως τό πέλαγος...».
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «᾿Ω θαύματος καινοῦ...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα, τοῦ Ἁγίου· «Θείας πίστεως

ὁμολογία...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Σέ τήν
μεσιτεύσασαν...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ γ΄ ἤχου, τά Τριαδικά
«Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ γ΄ ἤχου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτικά:

Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ΄ ἤχου καί ἅπαντα
ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Θ΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες:

Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:

Τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου· «Ὡς τοῦ σκεύ-
ους ὑπάρχων...», Δόξα· «Δόγμα ἔνθεον...»,
Καί νῦν Θεοτοκίον· «Θείας φύσεως...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα. Τό Συ-
ναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι:

«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τό Θ΄ Ἀναστάσιμον· «Συγκεκλεισμένων Δέ-
σποτα...», τοῦ Μηναίου· «Τόν Παῦλον ἐκ-
μιμούμενος...» καί τό Θεοτοκίον αὐτοῦ· «Θεόν
σαρκί ὄν ἔτεκες...».

Αἶνοι:

Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ γ΄ ἤχου.

Δόξα:

Τό Θ΄ Ἑωθινόν· «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρό-
νων...».

Καί νῦν:

«Ἵπερευλογημένη...».

Δοξολογία:

Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:

Τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἄπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», «Θείας πίστεως...», «τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν χριστανῶν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Κ' Ἐπιστολῶν «Γνωρίζω ὑμῖν τό Εὐαγγέλιον...» (Γαλ. α' 11 – 19).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ζ' Λουκᾶ: «... Προσηλθε τῷ Ἰησοῦ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος...» (Λουκ. η' 41 – 56).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀναγνώσματα καθημερινῶν:	Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΚΑ' Ἐβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Η' Ἐβδομάδος Λουκᾶ.

7. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ἐν Μελιτινῇ γ' μαρτύρων, Ἰέρωνος καί τῶν λοιπῶν. Λαζάρου ὀσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

8. ΤΡΙΤΗ. Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ
παρά τό χωρίον Ἀναλυσόντας, Λευκωσία.*

(Τ.Μ.Ε 8ης Νοεμβρίου §§ 1 – 3).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον Ὁρθρου: Ματθ. ιη' 10 – 20, (8η Νοεμ.), ὁ Ν' (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτίρμον προστασίαις...», Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τῷ ἀύλῳ θρόνῳ...» (ζῆτει εἰς τήν Λιτήν). Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου... ταύτης τήν Εἴσοδον». Κοντάκιον: «Ὁ καθαρῶτατος ναός...». Ἀπόστολος τῶν Ἀρχιστρατήγων: «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθείς λόγος...» (Ἐβρ. β' 2 – 10). Εὐαγγέλιον: «Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει...» (Λουκ. ι' 16 – 21). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν:

«Ὁ ποιῶν τούς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καί τούς λειτουργούς αὐτοῦ πυρός φλόγα. Ἀλληλουΐα».

Σημειώσεις:

1. Αἱ σημεριναί καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...» ψάλλονται μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου μέ τάς ἐξῆς ἀλλαγάς εἰς τό κείμενον:

Α΄ Ὠδῆ: «... ταύτης τήν Εἴσοδον».

Γ΄ Ὠδῆ: «... ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Ε΄ Ὠδῆ: «Ἐξέστη τά σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου· σύ γάρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔνδον εἰσηλθες ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ καθαρῶτατος Ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε, τήν εἰρήνην βραβεύουσα».

Θ΄ Ὠδῆ: «Ἄπας γηγενῆς ... τά ἱερά Εἰσόδια τῆς Θεομήτορος καί βοάτω...».

2. Τό Κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος Ναός...» ψάλλεται ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τῆς 25ῆς Νοεμβρίου. Ἐξαιρεῖται ἡ 20ῆ Νοεμβρίου, ὅποτε ψάλλεται τό Προεόρτιον «Εὐφροσύνης σήμερον...».

9. ΤΕΤΑΡΤΗ. Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ, Ὁνησιφόρου καί Πορφυρίου μαρτύρων, Ματρώνης καί Θεοκτίστης ὁσίων, Συμεών τοῦ Μεταφραστοῦ.

Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἄρσινόης κ. Νεκτάριος.

10. ΠΕΜΠΤΗ. Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων. Ἄρσενίου Καππαδόκου ὁσίου, Ὁρέστου μάρτυρος.

11. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μηνᾶ Μεγαλομάρτυρος. Βίκτωρος καί Βικεντίου μαρτύρων, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Στεφανίδος μάρτυρος.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή Ἁγίου Μηνᾶ
παρά τό χωρίον Βάβλα Λάρνακος.*

12. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, Νείλου ὁσίου.

13. ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΛΟΥΚΑ. Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Ἦχος δ΄. Ἐωθινόν Γ΄.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος.

Ἐπί τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Χρυσοστόμου τελεῖται Ἀρχιερατικόν συλλεῖτουργον ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν Λευκωσίᾳ, προῖσταμένου τοῦ Μακαριωτάτου, μετὰ τό πέρας τοῦ ὁποίου ὁ Μακαριώτατος, ἀνερχόμενος ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, δέχεται τὰ συγχαρητήρια τῶν Ἐπισήμων καί τοῦ λαοῦ.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 13ης Νοεμβρίου §§ 4, 5, 6).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου...» Δόξα: «Ταῖς τῶν δακρύων σου...».
Κοντάκιον: «Τόν πλοῦτον τόν σόν ἐσχόρπισας...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ δ΄ ἤχου 6 καί τὰ 3 Προσόμοια τοῦ Ἁγίου· «Τήν χρυσήλατον σάλπιγγα...» εἰς 4.
Δόξα: Τοῦ Ἱεράρχου· «Ὅσιε τρισμάκαρ...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου· «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἱεράρχου.
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Ἱεράρχου· «Σάλπιγξ χρυσόφωνος...»
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου Πάναγνε...»

- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον «Τό φαιδρόν...», Δόξα τοῦ Ἱεράρχου· «Ἡ τοῦ στόματός σου...», Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ δ΄ ἤχου, ἡ Λιτή τοῦ Ἁγίου καί τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Ἡ τοῦ στόματός σου...».

ΟΡΘΟΣ

- Ἐξάψαλμος.
- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν καί τὰ τῆς Γ΄ Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου μετά τοῦ Θεοτοκίου.
- Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ι΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Ἁγίου.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Τό Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου· «Τῆς ἀρρήτου σοφίας...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Τόν φλογμόν τῆς γεένης...».
- Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου... ταύτης τήν Εἴσοδον».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής... τὰ Ἱερά Εἰσόδια...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Ι΄ Ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα...», τοῦ Ἱεράρχου· «Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου...», «Τόν μεγαλοφωνότατον...» καί τό Θεοτοκίον «Παρθένε παναμώμητε...».

Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ δ' ἤχου 4 καί τά 4 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου· «Χρυσοῦ τηλαυγέστερον...».
Δόξα:	Τοῦ Ἱεράρχου· «Χρυσέοις ἔπεσι...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη, καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν...», «Ἡ τοῦ στόματός σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ καθαρώτατος...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἱεράρχου «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερέυς...» (Ἐβρ. ζ' 26 – 28, ἡ' 1 – 2).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ἡ' Λουκᾶ· «Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ...» (Λουκ. ι' 25 – 37).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Ἐἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΚΒ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Θ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

14. ΔΕΥΤΕΡΑ. Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Εὐφημιανοῦ τοῦ Κυπρίου, Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ὑδρας νεομάρτυρος.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατά τήν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου φάλλεται καί ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἢ ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων.

15. ΤΡΙΤΗ. Γουρία, Ἀβίβου καί Σαμωνᾶ μαρτύρων καί Ὁμολογητῶν.
Ἀπό σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων (τεσσαρακονθήμερος).

16. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ματθαίου τοῦ Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου... ταύτης τήν Εἴσοδον». Κοντάκιον: «Ὁ καθαρῶτατος ναός...». Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ὁ Θεός ἡμᾶς τούς Ἀποστόλους...» (Α΄ Κορ. δ΄ 9 – 16) καί Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον...» (Ματθ. θ΄ 9 – 13) (Ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου). Κοινωνικόν: «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».

17. ΠΕΜΠΤΗ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας καί Γενναδίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

18. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Πλάτωνος καί Ῥωμανοῦ μαρτύρων. Ἀναστασίου νεομάρτυρος.

19. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀβδίου Προφήτου. Βαρλαάμ, Ἡλιοδώρου, Ἀνθίμου μαρτύρων.

20. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου καί Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως, Σωζομένου ὁσίου τοῦ ἐν Γαλατείᾳ Καρπασίας. Ἦχος πλ. α΄. Ἑωθινόν ΙΑ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 20ῆς Νοεμβρίου §§ 2, 3, 4).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἄπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι μάρτυρες...».
 Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 6 καί προεόρτια προσόμοια «Λαμπαδηφόροι Παρθένοι...» εἰς 4.

Δόξα:	Προεόρτιον «Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναός...».
Καί νῦν:	Τό ἀ΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. ἀ΄ ἤχου «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Προεόρτιον «Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα, Καί νῦν Προεόρτιον «Χαράν προμνηστεύεται...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ πλ. ἀ΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Χαράν προμνηστεύεται...».

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν Προεόρτιον «Χαράν προμνηστεύεται...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοτοκίων τά Προεόρτια
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. ἀ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΙΑ) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ Προεόρτιος μετά στίχου «Ἵπεραγία Θεοτόκε...».
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό προεόρτιον Κάθισμα· «Ὁ ναός ὁ τοῦ Θεοῦ...» ἅπαξ.
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου... ταύτης τήν Εἵσοδον».

Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής... τά Ἱερά Εἰσόδια...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό ΙΑ' Ἀναστάσιμον· «Μετά τήν θείαν Ἔγερσιν...» καί τό Προεόρτιον «Θεοῦ σοφίας τέμενος...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί Προεόρτια προσόμοια: «Δεῦτε πιστοί συνελθόντες...» εἰς 4.
Δόξα:	Τό ΙΑ' Ἐωθινόν· «Φανερωῶν ἑαυτόν...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», «Χαράν προμνηστεύεται...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	Προεόρτιον· «Εὐφροσύνης σήμερον...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΚΒ' Ἐπιστολῶν· «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν...» (Ἐφεσ. β' 4 – 10).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Θ' Λουκᾶ· «Ἀνθρώπου τινός πλουσίου...» (Λουκ. ιβ' 16 – 21).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΚΓ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Ι' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

21. ΔΕΥΤΕΡΑ. Η ΕΝ ΤΩ ΝΑΩ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Βασιλική καί Σταυροπηγιακή Μονή Μαχαιρᾶ. Πανηγυρίζουσιν ὡσαύτως ἡ Ἱερά Μονή Παναγίας Σφαλαγγιωτίσσης,

ἡ Ἱερά Μονή Παναγίας Ἀμασγοῦς καί ἡ Ἱερά Μονή τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, κειμένη παρά τό χωρίον Καμπιά τῆς ἐπαρχίας Λευκωσίας. (Τ.Μ.Ε. Τυπ. 21ης Νοεμβρίου § 5, 6, 7).

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Χαράν προμνηστεύεται...».
Κοντάκιον: «Εὐφροσύνης σήμερον...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός.

Ἑσπέρια: Τά 3 στιχηρά Προσόμοια· «Σήμερον πιστοί χορεύσωμεν...» καί τά ἕτερα 3 Προσόμοια· «Τῶν Ἁγίων εἰς Ἁγια...».
Δόξα, Καί νῦν: «Μετά τό τεχθῆναί σε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τά 3 στιχηρά Προσόμοια· «Χαίρει ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ...».
Δόξα, Καί νῦν: «Σήμερον τά στίφη τῶν πιστῶν...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τό προοίμιον...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Δευτέρα πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκιον: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» «Σήμερον τῆς εὐδοκίας... » (τρῖς).

Καθίσματα:	Ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
Ἀναβαθμοί:	Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον:	«Ἄκουσον θύγατερ καί ἴδε καί κλῖνον τό οὔς σου καί ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καί τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καί ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεύς τοῦ κάλλους σου».
Στίχος:	«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν».
Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:	«Ἀναστᾶσα Μαριάμ ἐπορεύθη...» (Λουκ. α΄ 39 – 49, 56).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα: «Σήμερον ὁ ναός ὁ ἔμψυχος...» Καί νῦν τό αὐτό, «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός...» (ζήτηι εἰς τήν Λιτήν).
Κανόνες:	Οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ δύο Κανόνες μετά στίχου· «Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς».
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό κάθισμα: «Ἀναβόησον Δαυΐδ...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Μηναίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἀντί Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ΄ Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετά τῶν Μεγαλυναρίων, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασία: «Μεγάλυνον ψυχῇ μου τήν Τιμιωτέραν καί ἐνδοξότεραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. Μυστήριον ξένον...».
Ἐξαποστειλᾶριον:	«Ἦν πάλαι προκατήγγειλε...» (τρῖς).
Αἶνοι:	Τά 4 Στιχηρά Προσόμοια: «Λαμπαδηφόροι Παρθένοι...».
Δόξα, Καί νῦν:	«Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί τό «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἐορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄

- Μέγας Κύριος καί αἰνετός σφόδρα.
- Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περί σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
- Ὁ Θεός ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται.
- Καθάπερ ἠκούσαμεν οὕτω καί εἶδομεν.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἦγίασε τό σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
- Ἄγιωσύνη καί μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιασμάτι αὐτοῦ.
- Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.
- Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Τό πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
- Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν χροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.
- Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

«Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τό προοίμιον...».

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».

Ἀπολυτίκιον (μετά τὴν Εἴσοδον): «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

Κοντάκιον: «Ὁ καθαρῶτατος ναός...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος: Τῆς Ἑορτῆς: «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...» (Ἑβρ. θ΄ 1 – 7).

Εὐαγγέλιον: Τῆς Ἑορτῆς: «Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην

τινά...» (Λουκ. η' 38 – 42, ια' 27 – 28).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄγγελοι τήν Εἴσοδον τῆς Παρθένου ...
 Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
Κοινωνικόν: «Ποτήριον σωτηρίου...».
 «Ἐἶδομεν τό φῶς...». «Ἐἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις.

Σημειώσεις: Αἱ καταβασίαι «Χριστός γεννᾶται» ψάλλονται ἀπό τῆς 21ης Νοεμβρίου μέχρι καί τῆς 24ης Δεκεμβρίου. Τήν 25ην Δεκεμβρίου ὡς καί τήν 31ην Δεκεμβρίου, ἡμέραν τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, ψάλλονται τόσον αἱ Καταβασίαι «Χριστός γεννᾶται...» ὅσον καί αἱ «Ἐσωσε λαόν...».

22. ΤΡΙΤΗ. Φιλήμονος ἀποστόλου, Ἀρχίππου, Ὀνησίμου. Κικιλίας μάρτυρος, Σωζομένου ὀσίου τοῦ Κυπρίου, Μενίγνου τοῦ Κναφέως.

23. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων, Ἐλένου ἐπισκόπου Ταρσοῦ.

24. ΠΕΜΠΤΗ. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης, Πέτρου Ἀλεξανδρείας, Φιλουμένου μάρτυρος.

25. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου. Αἰκατερίνης τῆς Μεγαλομάρτυρος καί Πανσόφου. Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 21ης Νοεμβρίου §§ 14, 15, 16).

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».
Κοντάκιον: «Ὁ καθαρώτατος ναός...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς· «Σήμερον πιστοί χορεύσωμεν...» καί τά 3 Προσόμοια τῆς Ἀγίας· «Σήμερον τέρπεται πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια...».
- Δόξα:** Τῆς Ἀγίας· «Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει...».
- Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς· «Μετά τό τεχθῆναί σε...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τῆς Ἀγίας. (Τά νεώτερα Μηναῖα παραθέτουσι τά Ἀναγνώσματα, ἐνῶ τά παλαιότερα παραπέμπουσιν εἰς τήν 23ην Ἀπριλίου).
- Ἀπόστιχα:** Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς· «Χαίρει ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν (ζήτηε εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἑορτῆς).
- Δόξα:** Τῆς Ἀγίας· «Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη...».
- Καί νῦν:** Τῆς Ἑορτῆς· «Σήμερον τά στίφη τῶν πιστῶν...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τῆς Ἑορτῆς· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τό προοίμιον...», Δόξα· τῆς Ἀγίας· «Τήν πανεύφημον νύμφην...», Καί νῦν· τῆς Ἑορτῆς· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».
- Ἀπόλυσις:** «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς Ἀγίας, Καί νῦν· «Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.
- Καθίσματα:** Τῆς Ἀγίας καί τῆς Ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον:	«Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».
Στίχος:	«Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος».
Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:	Τῆς Ἁγίας· «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν...» (Ματθ. κε' 1 – 13) (Σαββάτῳ ιζ' ἑβδομάδος Ματθαίου).
Ὁ Ν' Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῆς ἀθληφόρου...» Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη...».
Κανόνες:	Οἱ δύο Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καί ὁ τῆς Ἁγίας.
Ἄπό γ' Ὠδῆς:	Καθίσματα τοῦ Μηναίου· «Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως...» Δόξα, Καί νῦν· «Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἁγίας. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἄντι Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς. Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καί ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. Μυστήριον ξένον...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τῆς Ἁγίας· «Ἐνεύρωσας τό φρόνημα...» καί τῆς Ἑορτῆς· «Ἦν πάλαι προκατήγγειλε...».
Αἶνοι:	Τά 3 πρῶτα Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς· «Λαμπαδηφόροι παρθένοι...» καί τά 3 Προσόμοια τῆς Ἁγίας· «Μνήμην τὴν πανίερων...».
Δόξα:	Τῆς Ἁγίας· «Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη...».
Καί νῦν:	Τῆς ἐορτῆς· «Σήμερον τῷ ναῶ προσάγεται...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καί τό «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς ἐορτῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».

Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς εὐδοκίας...», «Τὴν πανεύφημον νύμφην...» καὶ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ καθαρῶτατος ναός...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τῆς Ἁγίας «Πρό τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν...» (Γαλ. γ' 23 – δ' 5).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς Ἁγίας «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος...» (Μάρκ. η' 24 – 34, ια' 27 – 28).
Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου.... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
Κοινωνικόν:	«Ποτήριον σωτηρίου...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

26. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος, Ἄλυπίου τοῦ Κιονίτου, Νίκωνος τοῦ «Μετανοεῖτε», ὁσίων.

Σημειώσεις: Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς 24ης Δεκεμβρίου Κοντάκιον ψάλλεται τό «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...». Μόνον τὴν 9ην Δεκεμβρίου ψάλλεται τό Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Ἄννης.

27. ΚΥΡΙΑΚΗ ΓΓ' ΛΟΥΚΑ. Ἰακώβου τοῦ Πέρσου. Ναθαναὴλ ὁσίου. Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινόν Α'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ἵπομονῆς στῦλος γέγονας...». Δόξα: «Χαίρει ἔχουσα ἢ Λακεδαίμων...».
Κοντάκιον:	«Ὡς ἀρετῶν ὑπόθεσιν...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ πλ. β' ἤχου 6 καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου Προσόμοια· «Κόσμου τά τερπνά καταλιπών...» εἰς 4.

Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου «Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου «Τίς μή μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου «Ἐθαυμαστώθης Ἰάκωβε...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Ναός καί πύλη...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Ἀγγελικαί δυνάμεις...», Δόξα, τοῦ Ἁγίου «Ὁ Μάρτυς σου Κύριε...», Καί νῦν Θεοτοκίον «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. β΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τα Καθίσματα τοῦ Μηναίου «Ἐκ Περσίδος ἀστέρα νεοφανῆ...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Τήν ψυχὴν μου Παρθένε...».
Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τήν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...».

Ἐξαποστειλάρια:	Τό Α΄ Ἀναστάσιμον «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...», τοῦ Ἁγίου «Περσῶν τήν πλάνην ἔφλεξας...» καί τό Θεοτοκίον «Μαρία καθαρώτατον...».
Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. β΄ ἤχου.
Δόξα:	Τό Α΄ Ἑωθινόν «Εἰς τό ὄρος...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαί δυνάμεις...», «Ὁ Μάρτυς σου Κύριε...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΚΓ΄ Ἐπιστολῶν «Ὁ Θεός πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει...» (Ἐφεσ. β΄ 14 – 22).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΓ΄ Λουκᾶ «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπος τις προσήλθε τῷ Ἰησοῦ...» (Λουκ. ιη΄ 18 – 27).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΚΔ΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΑ΄ Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

28. ΔΕΥΤΕΡΑ. Στεφάνου Ὁμολογητοῦ, Εἰρηνάρχου μάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ.

29. ΤΡΙΤΗ. Παραμόνου καί τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. Διονυσίου Κορίνθου, Νικολάου Θεσσαλονίκης, Φιλουμένου μάρτυρος. Φιλουμένου νέου Ἱερομάρτυρος τοῦ Κυπρίου.

30. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου. Φρουμεντίου ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή Ἀποστόλου Ἀνδρέου εἰς τό ἀνατολικόν ἄκρον τῆς κατεχομένης Κύπρου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 30ῆς Νοεμβρίου §§ 1, 2, 3).

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον:** «Ὁ Μάρτυς σου Κύριε...».
Κοντάκιον: Τά τῆς Θ΄ ὼρας: «Βλέπων ὁ ληστής...», Δόξα «Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν...», Καί νῦν «Τον ἀμνόν...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Πρωτοκλήτου «Ὁ τῷ Προδρόμου φωτί...» εἰς 6.
Δόξα: Τοῦ Ἀποστόλου «Τήν τῶν ἰχθύων ἄγραν...».
Καί νῦν: Τό Προεόρτιον Ἰδιόμελον «Ἡσαΐα χόρευε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια «Χαίροις ὁ λογικός οὐρανός...».
Δόξα: «Τόν συναίμονα Πέτρου...».
Καί νῦν: Προεόρτιον Ἰδιόμελον «Ἰωσήφ εἰπέ ἡμῖν...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τοῦ Πρωτοκλήτου· «Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον «Τό ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Τετάρτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἀποστόλου, τό Ἀπολυτίκιον «Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» Τοῦ Πρωτοκλήτου «Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν Θεοτοκίον «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Καθίσματα:** Τά τοῦ Μηναίου κατά σειράν.
- Ἄναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
- Προκείμενον:** «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτοῦ».
- Στίχος:** «Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τό στερέωμα».
- Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:** «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρά τήν θάλασσαν...» (Ματθ. δ' 18 – 23).
- Ὁ Ν' Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...», Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ὁ Πρωτόκλητος μαθητής...» (ζήτει τοῦτο εἰς τήν Λιτήν).
- Κανόνες:** Τῆς Θεοτόκου καί ὁ πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου «Τήν τεθολωμένην μου ψυχὴν...».
- Ἀπό γ' Ὁδῆς:** Τά καθίσματα τοῦ Ἀποστόλου «Ὡς Πρωτόκλητον πάντων...», Δόξα «Τῶν εἰδώλων τά θράση καταβαλῶν...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε...».
- Ἀφ' στ' Ὁδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Πρωτοκλήτου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Χριστός γεννᾶται...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τήν τιμιωτέραν καί ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων, Μυστήριον ξένον...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τά τοῦ Ἀποστόλου «Ὁ Λόγος ὁ προάναρχος...», «Τοῦ Πέτρου τόν συναίμονα...» καί τό Θεοτοκίον «Θεόν ὄνπερ ἐγέννησας...».
- Αἵνοι:** Τά 4 τοῦ Ἀποστόλου «Βηθσαϊδά νῦν ἀγάλλου...».

Δόξα:	Τοῦ Ἀποστόλου· «Τόν κήρυκα τῆς πίστεως...»
Καί νῦν:	Τό Προεόρτιον «Ἵπόδεξαι Βηθλεέμ...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον «Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τοῦ Πρωτοκλήτου· «Ὁ Θεός ἡμᾶς τοῦ Ἀποστόλου...» (Α΄ Κορ. δ' 9 – 16) (ζήτει τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Πρωτοκλήτου· «Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καί ἐκ τῶν Μαθητῶν...» (Ἰωάν. α' 36 – 52).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 31

- 1. ΠΕΜΠΤΗ.** Ναούμ προφήτου, Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος
- 2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.** Ἀββακούμ προφήτου, Μυρόπτης μάρτυρος, Ἀββακούμ ὀσίου τοῦ ἐν Καλαμιθάσῃ ἀσκήσαντος παρά τό χωρίον Φτερικούδι, Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου.
Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος.
- 3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ.** Σοφονίου προφήτου, Θεοδούλου ὀσίου καί Θεοδούλου τοῦ διά Χριστόν σαλοῦ τοῦ Κυπρίου, Ἀγγελῆ νεομάρτυρος.
- 4. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ.** Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Κασσιανοῦ ὀσίου τοῦ Κυπρίου. Ἦχος βαρύς. Ἐωθινόν Β'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 4ης Δεκ. § 2, 3, 4).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Τοῦ Προφήτου σου Σοφονίου...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 4, τῆς Ἀγίας· «Ὅτε ἐν σταδίῳ τῷ φορικτῶ...» 3 καὶ τοῦ Ὁσίου· «Τί σέ ὀνομάσωμεν Ἅγιε...» 3.
- Δόξα:** Τῆς Ἀγίας· «Πατρίδα γένος...».
- Καί νῦν:** Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** Τοῦ Ὁσίου· «Ὅσιε Πάτερ...».
- Καί νῦν:** Τό ὁμόηχον Θεοδοκίον· «Ὁ ποιητής καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», τῆς Ἀγίας· «Βαρβάραν τήν ἁγίαν...», Δόξα· τοῦ Ὁσίου· «Ὁρθοδοξίας ὀδηγέ...», Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοδοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου, ἡ Λιτή τῆς Ἀγίας καὶ τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας καὶ ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν.
- Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ βαρέος ἤχου καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς Ἀγίας καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου.

Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τῆς Ἀγίας «Τόν νυμφίον σου Χριστόν...», τοῦ Ὁσίου «Τήν τοῦ βίου ἀπάτην...», καί τό Θεοτοκίον «Τό ἐξαίσιον θαῦμα...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα. Τό Συναξαῖριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Μεγάλυνον ψυχή μου τήν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Β' Ἀναστάσιμον «Τόν λίθον θεωρήσασαι...», τῆς Ἀγίας «Τήν χάριν τῶν ἰάσεων...», τοῦ Ὁσίου «Ἀνέτρεψας σοφία σου...» καί τό Θεοτοκίον «Ἐκύησας Πανάχραντε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ βαρέος ἤχου 4, τῆς Ἀγίας «Τῆς γεηρᾶς τρυφῆς...» 2 καί τοῦ Ὁσίου «Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε...» 2 (ζήτηι εἰς τά Ἀπόστιχα).
Δόξα:	Τό Β' Ἐωθινόν «Μετά μύρων...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», «Βαρβάραν τήν ἁγίαν τιμήσωμεν...», «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τῆς Ἀγίας Βαρβάρας «Πρό τοῦ ἐλθεῖν τήν πίστιν...» (Γαλ. γ' 23 – 29, δ' 1 – 5) (ζήτηι τῆ Πέμπτη τῆς ΙΕ' Ἐβδ. Ἐπιστολῶν).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ι' Λουκᾶ «Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς...» (Λουκ. ιγ', 10 – 17).

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
 Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
 Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΚΕ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΒ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

5. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σάββα τοῦ ἡγιασμένου. Διογένους μάρτυρος.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατά τήν τάξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τό Καί νῦν τῶν Ἀποστίχων: «Δέσποινα πρόσδεξαι ... μετά καί τοῦ ὀσίου...». Εὐαγγέλιον Ὁρθρου: «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπί τόπου πεδινοῦ...» (Λουκ. στί 17 – 23). Καταβασίαι: «Χριστός γεννᾶται...». Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...». Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου: «Ὁ καρπός τοῦ πνεύματος...» (Γαλ. ε' 22 – στί 2). Εὐαγγέλιον: «Πάντα μοι παρεδόθη...» (Ματθ. ια' 27 – 30). Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

6. ΤΡΙΤΗ. Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Πανηγυρίζουσιν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Ἁγίου Νικολάου τῶν Γάτων παρά τό χωρίον Ἀκρωτήριον Λεμεσοῦ καί Ἁγίου Νικολάου παρά τό χωρίον Ὁρούντα Λευκωσίας. Ὡσαύτως πανηγυρίζει καί ὁ Καθηδρικός Ναός Ἁγίου Νικολάου Ἐπισκοπειοῦ.

Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 6ης Δεκ. § 1, 2, 3).

Τῆ Δευτέρα ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς...».
 Κοντάκιον: «Ὡς ἀπό βρέφους τῷ Θεῷ...» (5η Δεκ.).
 Ἀπόλυσις: (μικρά): «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Τά τέσσερα στιχηρά Προσόμοια· «Μύρις παροικήσας αἰσθητῶς...» εἰς 6 (Τά ἕτερα Προσόμοια· «Ποίοις εὐφημιῶν» δέν ψάλλονται).
- Δόξα:** «Ἱεραρχῶν τήν καλλονήν...».
- Καί νῦν:** Τό προεόρτιον Ἰδιόμελον· «Σπήλαιον εὐτρεπίζου...».
- Εἷσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα.
- Ἀπόστιχα:** Τά 3 στιχηρά Προσόμοια· «Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλή...».
- Δόξα:** «Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ...».
- Καί νῦν:** Προεόρτιον Ἰδιόμελον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** «Κανόνα Πίστεως...», Δόξα, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Ἀπόλυσις:** «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἁγίου, Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Κανόνα πίστεως...».

ΟΡΘΡΟΣ

- Ἑξάψαλμος.
- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» «Κανόνα πίστεως...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Καθίσματα:** Τά ἐν τῷ Μηναίῳ κατά σειράν.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
- Προκείμενον:** «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ».
- Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:** «Ἀμήν, Ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος...» (Ἰω. ι' 1 – 9).

Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...», Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Εὖ δοῦλε ἀγαθέ...».
Κανόνες:	Τῆς Θεοτόκου «Ῥδὴν ἐπινίκιον...» καί ὁ β΄ τοῦ Ἁγίου «Ἀπόρῳ γλώττη...».
Ἄπο γ΄ Ῥδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Ἁγίου· «Ποταμόν ἰαμάτων...», Δόξα, Καί νῦν· Θεοτοκίον «Τήν Σοφίαν καί Λόγον...».
Ἄφ' στ΄ Ῥδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καί ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων, Μυστήριον ξένον...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τά δύο τοῦ Ἁγίου· «Τόν μέγαν ἀρχιποίμενα...» καί· «Μεγάλως σε ἐδόξασεν...» καί τό Θεοτοκίον «Σοφίαν ἐνυπόστατον...».
Αἶνοι:	Τά 4 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου· «Τῆς Ἐκκλησίας τά ἄνθη...».
Δόξα:	«Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων...».
Καί νῦν:	«Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό ἀπολυτίκιον· «Κανόνα πίστεως...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἄπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Κανόνα πίστεως...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
Ἄπολυτικά μετὰ τὴν Εἴσοδον:	«Κανόνα πίστεως...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἁγίου· «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν...» (Ἐβρ. ιγ΄ 17 – 21).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Ἁγίου· «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου

πεδινού...» (Λουκ. στ' 17 – 23).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις.

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων, Ἀθηνόδωρου μάρτυρος.

8. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῆς Συλλήψεως τῆς Ἁγίας Ἄννης. Παταπίου ὀσίου, Σωσθένους, Ἀπολλῶ, Κηφᾶ, Τυχικοῦ καί Ἐπαφροδίτου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων. Σωφρονίου καί Δαμιανοῦ ἐπισκόπων Κύπρου.

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ Σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης, Μητρός τῆς Θεοτόκου καί ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Καταβασίαι: «Χριστός γεννᾶται...». Κοντάκιον: «Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη...». Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας: «Ἀβραάμ δύο υἱούς ἔσχεν...» (Γαλ. δ' 22 – 27). Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίας: «Οὐδεὶς λύχνον ἄψας...» (Λουκ. η' 16 – 21). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...», Κοινωνικόν: «Ἀγαλλισθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις».

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἐρμογένους καί Εὐγράφου μαρτύρων.

11. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ (ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ). Δανιήλ τοῦ Στυλίου. Νόμωνος καί Βηγιανοῦ ὀσίων. Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινόν Γ'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Προπατόρων ζῆτει εἰς τό Μηναῖον πρό τῆς 11ης Δεκεμβρίου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Κυρ. τῶν ἁγίων Προπατόρων § 1, 2, 3).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν...».
Κοντάκιον: «Τῆς στρατείας ἤρπασε...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ πλ. δ' ἤχου 6 καί τῶν Ἁγίων Προπατόρων Προσόμοια· «Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοί...» 4.

Δόξα: Τῶν Προπατόρων· «Τούς πρό νόμου Πατέρας...».

Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».

Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».

Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.

Δόξα: Τῶν Προπατόρων· «Τῶν Προπατόρων τό σύστημα...».

Καί νῦν: «Ἀσπύρωσ ἐκ θείου Πνεύματος...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατῆλθες...», Δόξα, Καί νῦν· τῶν Προπατόρων· «Ἐν πίστει τούς Προπάτορας...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. δ' ἤχου, τά Τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Ἐν πίστει τούς Προπάτορας...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατῆλθες...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν· τῶν Προπατόρων· «Ἐν πίστει τούς Προπάτορας...».

Καθίσματα: Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. δ' ἤχου καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Προπατόρων.
Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Ἡ Ὑπακοή τῶν Προπατόρων· «Εἰς δρόσον τοῖς παισί...», καὶ τὰ Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος.
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατόρων. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ εἶτα τό Ὑπόμνημα τῶν Προπατόρων.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Γ' Ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστός ἐγγήγερται...», τῶν Προπατόρων· «Πατέρων μνήμην σήμερον...» καὶ «Ἀδάμ ἀνευφημήσωμεν...» καὶ τό Θεοτοκίον· «Ἄγνή Παρθένε ἄχραντε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. δ' ἤχου 4 καὶ τῶν Προπατόρων τὰ 3 Προσόμοια· «Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν...» εἰς 4.
Δόξα:	Τῶν Προπατόρων· «Δεῦτε ἅπαντες πιστῶς πανηγυρίσωμεν...».
Καὶ νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους...», τῶν Προπατόρων· «Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῶν Προπατόρων· «Ὅταν ὁ Χριστός φανερωθῇ...» (Κολ. γ' 4 – 11).

Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῶν Προπατόρων «Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα...» (Λουκ. ιδ' 16 – 24).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΚΣΤ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΓ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου εὐρίσκεται εἰς τό τέλος τοῦ ἐν χρήσει Μηναιίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καί εἰς τά Κύπρια Μηναιᾶ.

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ἵπομονῆς στύλος γέγονας...».
Κοντάκιον:	«Ὡσπερ ἀστήρ πολύφωτος...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια:	Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου· «Σήμερον πιστοί...» καί τά ἕτερα 3 «Ποίοις εὐφημιῶν...».
Δόξα:	«Ὅσιε Πάτερ μακάριε...».
Καί νῦν:	Τό προεόρτιον Ἰδιόμελον· «Σπήλαιον εὐτρεπίζου...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα (ζήτει τῆ 6ῃ Δεκεμβρίου).
Ἀπόστιχα:	Τά τοῦ Μηναιίου.
Δόξα:	«Ἱεραρχῶν τό θεῖον κειμήλιον...».
Καί νῦν:	Προεόρτιον Ἰδιόμελον· «Ἰδού καιρός ἡγγικε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

- Ἀπολυτίκια:** Τοῦ Ἁγίου· «Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...», Δόξα, Καί νῦν· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
- Ἀπόλυσις:** «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Δευτέρα πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν ἡ Λιτή τοῦ Ἁγίου, Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· «Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
- Καθίσματα:** Τά ἐν τῷ Μηναίῳ κατά σειράν.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν καί ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν».
- Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:** «Ἀμήν, Ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος...» (Ἰω. ι΄ 1 – 9) (13ῃ Νοεμ).
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...», Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» «Πατέρων ἀγλαΐσμα Σπυρίδων σοφέ...».
- Κανόνες:** Τῆς Θεοτόκου· «Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς...» καί τοῦ Ἁγίου.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Κάθισμα τοῦ Ἁγίου· «Ἐκ ποιμνίων προβάτων...», Δόξα, Καί νῦν· Προεόρτιον «Τῶν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Χριστός γεννᾶται...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχή μου τήν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...».

Ἐξαποστειλάρια:	Τά δύο τοῦ Ἁγίου «Σέ ἐξ ἀλόγου ποιμένης...» καί: «Ἐδόξασεν ἐν θαύμασι...» καί τό Θεοτοκίον «Ἐκύησας πανάχραντε...».
Αἶνοι:	Τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἁγίου εἰς 4.
Δόξα:	«Ὅσιε Πάτερ, Ἱεράρχα αἰοίδιμε...».
Καί νῦν:	«Ἐκ παντοίων κινδύνων...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό ἀπολυτίκιον «Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...»
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια μετά τήν Εἴσοδον:	«Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἁγίου «Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε...» (Ἐφεσ. ε' 8 – 19) (ζῆτει τοῦτον τῆ κατ' Κυριακῇ Ἐπιστολῶν).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Ἁγίου «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα...» (Ἰω. ι' 1 – 9) (13ῃ Νοεμ.).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...». «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

13. ΤΡΙΤΗ. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καί Ὁρέστου τῶν μαρτύρων. Λουκίας τῆς παρθένου. Νεοφύτου, Ἰγνατίου, Προκοπίου καί Νείλου ὁσίων κτιτόρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μαχαιρᾶ.

14. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος μαρτύρων καί τῶν σὺν αὐτοῖς.

15. ΠΕΜΠΤΗ. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καί Ἀνθίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Καταβασίαι: «Χριστὸς γεννᾶται...». Κοντάκιον «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου (Β΄ Τιμ. α΄ 8 – 18) καί (Μάρκ. β΄ 23 – γ΄ 5). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...», Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀγγαίου προφήτου, Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, Θεοφανοῦς βασιλίσσης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μοδέστου ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ φυλλάδος ἢ ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων.

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Δανιήλ τοῦ Προφήτου καί τῶν Ἁγίων Τριῶν Παίδων, Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Προφήτου Δανιήλ καί τῶν Ἁγίων Τριῶν Παίδων ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

18. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. Μνήμην ἐπιτελουμένων πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καί Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σεβαστιανοῦ μάρτυρος, Μιχαήλ ὁμολογητοῦ, Ζωῆς μάρτυρος. Ἦχος α΄. Ἑωθινόν Δ΄.

(Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν τῷ Μηναίῳ ζῆτει μετὰ τὴν ΙΖ΄ Δεκεμβρίου).

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Κυριακῆς πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως,
Περίπτ Α. § 1, 2, 3).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:

«Μεγάλα τά τῆς πίστεως...».

Κοντάκιον:

«Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά) «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ α΄ ἤχου 6 καί τῶν Πατέρων Προσόμοια· «Τά τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί...» εἰς 4, δευτεροῦντες τό α΄.
- Δόξα:** Τῶν Πατέρων «Δανιήλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν...».
- Καί νῦν:** Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἤχου· «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων.
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** Τῶν Πατέρων «Χαίρετε προφῆται τίμιοι...».
- Καί νῦν:** Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «ᾠ θαύματος καινοῦ...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα· τῶν Πατέρων «Μεγάλα τά τῆς πίστεως...», Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ α΄ ἤχου, τό Δόξα τῆς Λιτῆς· «Βολίδες ἀστράπτοντες...», Καί νῦν· «Ἄμαρτωλῶν τάς δεήσεις...» (ζῆτει εἰς τήν Παρακλητικήν, Δευτέρα ἑσπέρας α΄ ἤχου). Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων· «Μεγάλα τά τῆς πίστεως...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ᾠς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἀΐχου καὶ ἅπα-
σα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ') Εὐαγγελίου.

- Κανόνες:** Μόνον τῶν Πατέρων· «Κύματι θαλάσσης...»
μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς 8, εἰς ἐκάστην Ὁδὴν.
Στίχοι: εἰς τὸ ἀΐ τροπάριον· «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ
Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς τὰ λοιπά· «Ἅγιοι
τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ εἰς
τὰ δύο τελευταῖα· Δόξα, Καὶ νῦν.
- Ἀπό γ' Ὁδῆς:** Ἡ Ὑπακοή· «Ἄγγελος παιδῶν ἐδρόσισε...»
καὶ τὰ Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος.
- Ἀφ' στ' Ὁδῆς:** Τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ
Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς
Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.
- Καταβασίαι:** «Χριστός γεννᾶται...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καὶ ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν
τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τὸ Δ' Ἀναστάσιμον· «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστρά-
φαντες...», τῶν Πατέρων· «Πατριαρχῶν οἱ
πρόκριτοι...» καὶ τὸ Θεοδοκίον· «Εὐφραίνου
Βηθλεέμ καὶ σύ...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τοῦ ἀΐχου 4 καὶ τῶν
Πατέρων· «Ἄρόν σου τὴν φωνήν...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τῶν Πατέρων· «Τῶν νομικῶν διδασκάλων...».
- Καὶ νῦν:** «Ὑπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τῆς Κυριακῆς.
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
- Ἀπολυτίκια:** «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», «Μεγάλα τὰ
τῆς πίστεως...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ
Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λό-
γον...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:	Κυριακῆς πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· «Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ...» (Ἐβρ. ια' 9 – 10, 32 – 40).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ...» (Ματθ. α' 1 – 25).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΚΖ' ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΔ' ἑβδομάδος Λουκά.

19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βονιφατίου, Πολυεύκτου, Ἄρεως, Θεσσαλονίκης μαρτύρων.

20. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου, Φιλογονίου Ἀντιοχείας.

Σημειώσεις:

1. Ἀπό τῆς σήμερον εἰς τόν Ἑσπερινόν μέχρι καί τόν Ἑσπερινόν τῆς 24ης Δεκεμβρίου, μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» καί πρό τοῦ Τρισαγίου ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ προεόρτιος κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου.
2. Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τῆς 14ης Ἰανουαρίου, ὅτε ἀποδίδεται ἡ ἑορτή τῶν Θεοφανείων, εἰς τὰς καθημερινὰς ἀκολουθίας δέν γίνεται χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς ἀλλά ψάλλονται τὰ προεόρτια ἢ τὰ μεθέορτα ἐκ τοῦ Μηναίου.
3. Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον μέχρι καί τῆς 23ης Δεκεμβρίου· «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...».

21. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδεῖα καί Θεμιστοκλέους μαρτύρων.

22. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς Φαρμακολυτρίας,

Χρυσογόνου και Θεοδότης μαρτύρων.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τῶν ἐν Κρήτῃ Δέκα Μαρτύρων. Νήφωνος ἐπισκόπου Κωνσταντίνης.

Τῆ Παρασκευῆ πρωΐ: Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς 23ης Δεκεμβρίου ὡς ἐστὶ διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

Μετά τήν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου ψάλλονται αἱ **Μεγάλαι Ὑμνοὶ τῶν Χριστουγέννων μόναι** κατὰ τήν ἀκόλουθον Τυπικὴν Διάταξιν:

(Ἐν ταῖς Ὑμνοῖς: Ἀπολυτίκιον προεόρτιον: «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...», Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον...»).

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Δεκ. Περίπτ. Γ' § 22 καὶ Περίπτ. Α' § 2, 3, 4, 5).

Ὑμνος Α': Ὁ Ἱερεὺς: «Εὐλόγητός ὁ Θεός...». Ὁ Προεστώς: «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν... Βασιλεῦ Οὐράνιε...». Τρισάγιον. Ὁ Ἱερεὺς: «Ὅτι Σοῦ ἐστὶν...». Ὁ Ἀναγνώστης: «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καὶ νῦν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ εὐθύς οἱ Ψαλμοὶ τῆς Α' Ὑμνος. Εἶτα Δόξα: «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...». Καὶ νῦν: «Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη...», καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Ἰδιόμελα: «Βηθλεέμ ἐτοιμάζου...» (ἄρχεται ὁ α' Χορός). Μετά τό Δοξαστικόν: «Τάδε λέγει Ἰωσήφ...», ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τό Εὐαγγέλιον. «Τά διαβήματά μου κατεύθυνον...». Τρισάγιον. Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς). Δόξα, Καὶ νῦν: «Τὴν Τιμιωτέραν..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». «Ὁ Θεός οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...», καὶ ἡ Εὐχή: «Χριστέ τό φῶς τό ἀληθινόν...», καὶ ἄρχεται ἐν συνεχείᾳ ἡ Γ' Ὑμνος.

Ὑμνος Γ': Ὁ Ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ εὐθύς οἱ Ψαλμοὶ τῆς Γ' Ὑμνος. Δόξα: «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...». Καὶ νῦν: «Θεοτόκε, σύ εἶ ἡ ἄμπελος...», καὶ ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὰ Ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Ἀριστερός Χορός): «Οὗτος ὁ Θεός ἡμῶν...», «Πρό τῆς γεννήσεως τῆς σῆς...». Ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων τῆς Γ' Ὑμνος, ὁ διάκονος (ἢ ἀπόντος τούτου, ὁ Ἱερεὺς) ἐξερχόμενος τῆς Βορείου Πύλης τοῦ ἱεροῦ Βήματος θυμιᾷ διὰ

κατσίου τόν λαόν. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καί εἰς τὰς λοιπὰς δύο Ὠρας, τὴν ΣΤ' καί Θ'. Μετά τὸ Δόξα, Καί νῦν «Ἰωσήφ εἶπέ ἡμῖν...», ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ Προεστῶς τὴν Εὐχὴν «Δέσποτα Θεέ...», καί εὐθύς ἄρχεται ἡ ΣΤ' Ὠρα.

Ὠρα ΣΤ': Ὁ Ἀναγνώστης «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί εὐθύς οἱ Ψαλμοὶ τῆς ΣΤ' Ὠρας. Εἶτα Δόξα «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...». Καί νῦν «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν...», καί οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Δεξιὸς Χορός) «Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν...», «Ἄκουε οὐρανέ...», Δόξα, Καί νῦν «Δεῦτε χριστοφόροι λαοί...», ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὠρᾷ. Ὁ Προεστῶς τὴν Εὐχὴν «Θεέ καί Κύριε τῶν Δυνάμεων...», καί ἄρχεται ἡ Θ' Ὠρα.

Ὠρα Θ': Ὁ Ἀναγνώστης «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί εὐθύς οἱ Ψαλμοὶ τῆς Θ' Ὠρας. Εἶτα Δόξα «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...». Καί νῦν «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...», ὁ Ἀριστερός Χορός ἄρχεται ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον «Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης...». Ὁ Δεξιὸς Χορός τὸ β' Ἰδιόμελον «Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε...», τὸ τέλος τοῦ ὁποῦ «σὺν Πατρὶ καί Ἁγίῳ Πνεύματι», ψάλλει ὁ ἀριστερός Χορός. Εἶτα ὁ Δεξιὸς Χορός Δόξα, ὁ Ἀριστερός. Καί νῦν. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Κανονάρχης, στάς εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ καί βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καί κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου τὸ Ἰδιόμελον «Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου...» (τρὶς), καί συνεχίζει «Ῥάκει καθάπερ βροτός...» μέχρι τοῦ «Προσκυνοῦμέν σου τὴν Γένναν, Χριστέ», ὅπερ ἐπαναλαμβάνει τρὶς, τὸ δέ «Δεῖξον ἡμῖν...» (ἅπαξ). Εἶτα οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ Στίχον. Μεθ' ὃ ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὠρᾷ. Ὁ Προεστῶς τὴν Εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ μακροθυμήσας...».

Μετά τὴν εὐχὴν τῆς Θ' Ὠρας, λέγονται τὰ Τυπικά καί οἱ Μακαρισμοὶ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ καί εἶτα γίνεται Ἀπόλυσις.

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Παραμονὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως. Εὐγενίας ὀσιοπαρθενομάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῇ.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Δεκ. Περίπτ. Γ' § 23, 24).

Τῆ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Προεόρτιος Ἑσπερινός ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῇ Μηναίῳ. Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» ψάλλεται ὁ Προεόρτιος Κανών «Κύματι θαλάσσης...». Μετά τήν Θ΄ Ὠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμός «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...», τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετό ποτε...» καί Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: Εἰς τόν Ὅρθρον: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τό Ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετό ποτε...» (τρῖς). Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (δίς ἕκαστον). Ὁ Ν΄ χῦμα. Κανόνες οἱ 2 Προεόρτιοι καί ὁ τῆς Ἀγίας. Ἀπό γ΄ Ὠδῆς Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Εἶτα ψάλλεται ὁ εἰρμός τῆς Η΄ Ὠδῆς «Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ...» καί στιχολογοῦμεν τήν Τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ 4 Προσόμοια «ᾨτῶν ὑπέρ νοῦν...». Δόξα. Καί νῦν «Ἰπόδεξαι Βηθλεέμ...» (ζῆτει Δόξα εἰς τόν Στίχον στιχηρά). Δοξολογία Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετό ποτε...».

Εἰς τήν Λειτουργίαν: (Θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου). Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...». Μετά τήν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια «Ἀπεγράφετό ποτε...» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

25. ΚΥΡΙΑΚΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Δεκ. Περίπτ. Γ΄ § 25, 26 καί Περίπτ. Α΄ § 6, 7, 8).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ἀπεγράφετο ποτέ...».
Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

- Ὁ Προοιμιακός.
- Ἑσπέρια:** Τά 4 Στιχηρά Ἰδιόμελα· «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα...» κτλ, εἰς 6.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό ἕτερον Ἰδιόμελον· «Αὐγούστου μοναρχήσαντος...».
- Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί εὐθύς
- 1) τό Α' Ἀνάγνωσμα· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός...», ἐν τέλει τοῦ ὁποίου ὁ Δεξιός Χορός φάλλει τό Τροπάριον· «Λαθῶν ἐτέχθης...». Ὁ Ἀναγνώστης τούς στίχους, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων οἱ Χοροί φάλλουσι τό τέλος τοῦ Τροπαρίου· «Καί μάγους Σοι προσήνεγκεν...». Πληρωθέντων δέ τῶν στίχων ὁ Δεξιός Χορός· Δόξα, Καί νῦν, καί φάλλει ὁλόκληρον τό Τροπάριον.
- Εἶτα 2) τό Ζ' Ἀνάγνωσμα· «Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν...», καί ὁ Ἀριστερός Χορός φάλλει τό Τροπάριον· «Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ Παρθένου...». Ὁ Ἀναγνώστης τούς στίχους, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων οἱ Χοροί ἐναλλάξ φάλλουσι τό τέλος· «Μάγους ὀδηγήσας...». Πληρωθέντων δέ τῶν στίχων ὁ Ἀριστερός Χορός· Δόξα, Καί νῦν, καί φάλλει ὁλόκληρον τό Τροπάριον.
- Εἶτα 3) τό Η' Ἀνάγνωσμα· «Προσέθετο Κύριος...», καί εὐθύς
- Ἀπόστολος:** «Πολυμερῶς καί πολυτρόπως...» (Ἐβρ. α' 1 – 12).
- Εὐαγγέλιον:** «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα...» (Λουκ. β', 1 – 20), (ζήτηι τοῦτο ἐν τῇ Τρίτῃ Ὥρᾳ).
- Εἶτα Μεγάλη Συναπτή «Εἶπωμεν πάντες...», τό «Καταξίωσον...» καί τά Πληρωτικά.
- Ἀπόστιχα:** Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα «Μέγα καί παράδοξον θαῦμα...».
- Δόξα:** Τό Ἰδιόμελον «Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ...».
- Καί νῦν:** «Σπηλαίῳ παρώκησας...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...» (τρῖς).
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθείς, καί ἐν φάτνῃ ἀνακλιθείς διὰ τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς ἑορτῆς. Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς Σου, Χριστέ...» καί ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῳ.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκιον:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τῆς ἑορτῆς· «Ἡ Γέννησίς σου, Χριστέ...» (τρῖς).
- Καθίσματα:** Τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί...», καί «Τί θαυμάζεις Μαριάμ...» καί τό μετά τόν Πολυέλεον· «Ὁ ἀχώρητος παντί...» (δίς ἕκαστον).
- Ἀναβαθμοί:** Τό ἄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Ἐκ γαστρός πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε ὦμοσε Κύριος, καί οὐ μεταμεληθήσεται».
- Στίχος:** «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».
- Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:** Τῆς ἑορτῆς· «Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν...» (Ματθ. α΄ 18 – 25) (ζήτει τοῦτο εἰς τὴν Α΄ Ὁραν).
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα)· Δόξα· «Τά σύμπαντα σήμερον...» Καί νῦν· τό αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον· «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ...».
- Κανόνες:** Οἱ δύο τῆς ἑορτῆς· «Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως...» καί «Ἦνεγκε γαστήρ...», μετά τῶν Εἰρμῶν αὐτῶν, εἰς 8, ἄνευ Στίχων. Εἰς τά δύο τελευταῖα· Δόξα, Καί νῦν.
- Ἀπό γ΄ Ὁδῆς:** Ἡ Ὑπακοή· «Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** Διπλαῖ· «Χριστός γεννᾶται...» καί «Ἔσωσε λαόν...».
- Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:** Ἡ θ΄ Ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

1. – Μεγάλυνον ψυχή μου, τήν τιμιωτέραν, καί ένδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

«Μυστήριον ξένον...».

2. – Μεγάλυνον ψυχή μου, τόν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεόν σαρκί τεχθέντα.

«Ἐξαίσιον δρόμον...».

3. – Μεγάλυνον ψυχή μου, τόν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

«Νηγευές, μάγων λεγόντων, παιδίον...».

4. – Μεγάλυνον ψυχή μου, τόν ὑπό τῶν Μάγων, Θεόν προσκυνηθέντα.

«Ἡκρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος...».

5. – Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκει τόν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ.

«Στέργειν μέν ἡμᾶς...».

6. – Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκεται ὡς βρέφος, ὑπό Μητρος παρθένου.

«Στέργειν μέν ἡμᾶς...».

7. – Δόξα· Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καί ἀδιαιρέτου, Θεότητος τό κράτος.

«Τύπους ἀφεγγεῖς...».

8. – Καί νῦν· Μεγάλυνον ψυχή μου, τήν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρως.

«Πόθου τετευχώς...».

Καταβασία α΄: Μεγάλυνον ψυχή μου, τήν τιμιωτέραν, καί ένδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

«Μυστήριον ξένον...».

Καταβασία β΄: Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκει τόν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ.

«Στέργειν μέν ἡμᾶς...».

Ἐξαποστειλάριον:

«Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς...» (τρῖς).

Αἶνοι:

Τά 4 στιχηρά Ἰδιόμελα· «Εὐφραίνεσθε δίκαιοι...».

Δόξα:

«Ὅτε καιρός τῆς ἐπί γῆς...».

Καί νῦν:

«Σήμερον ὁ Χριστός...» μέχρι τοῦ «ἡμεῖς δέ ἀκαταπαύστως βοῶμεν», ὅποτε ὁ α΄ Χορός ἄρχεται τῆς Δοξολογίας.

Δοξολογία:

(Μεγάλη). Ἀπό τοῦ· «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ ὁ Θεός...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

(Τελείται ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα:

Τῆς ἑορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
- Ἐν βουλῇ εὐθέων καί συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.
- Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.
- Ἐξομολόγησις καί μεγαλοπρέπεια τό ἔργον αὐτοῦ, καί ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.
- Δυνατόν ἐν τῇ γῆ ἔσται τό σπέρμα αὐτοῦ.
- Δόξα καί πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καί ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσι.
Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου
τεχθεῖς, ψάλλοντάς
Σοι· Ἀλληλούϊα»

Ἀντίφωνον Γ΄

- Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
- Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.
- Μετά σοῦ ἡ ἀρχή ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου.

«Ἡ γέννησίς σου
Χριστέ ὁ Θεός
ἡμῶν...».

- Εἰσοδικόν:** «Ἐκ γαστροῦ πρό Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε ὤμοσε Κύριος, καί οὐ μεταμεληθήσεται. Σύ Ἱερεύς εἰς τόν αἰῶνα, κατά τήν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεῖς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα».
- Ἀπολυτίκιον:** «Ἡ γέννησίς σου...».
- Κοντάκιον:** «Ἡ Παρθένος σήμερον, τόν Ὑπερούσιον τίκει...».
- Ἄντι τοῦ Τρισαγίου:** «Ὅσοι εἰς Χριστόν...».
- Ἀπόστολος:** Τῆς ἑορτῆς: «Ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου...» (Γαλ. δ' 4 – 7).
- Εὐαγγέλιον:** Τῆς ἑορτῆς: «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ...» (Ματθ. β', 1 – 12).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

- Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:** «Ἐπί σοί χαίρει...».
- Κοινωνικόν:** «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ...».
- Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»:** «Ἡ γέννησίς σου Χριστέ...».
«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς, καί ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεῖς διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Ἀπό σήμερον μέχρι καί τῆς 4ης Ἰανουαρίου γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα. Τῇ παραμονῇ τῶν Φώτων τηρεῖται πλήρης νηστεία (ἀποχή οἴνου καί ἐλαίου), ἐκτός ἐάν συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, ὅποτε γίνεται κατάλυσις οἴνου καί ἐλαίου.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΚΗ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΕ' Ἑβδομάδος Λουκά.

26. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου ἐπισκόπου Σάρδεων.

Σημειώσεις: Λόγω τῆς μὴ ὑπάρξεως Κυριακῆς πρὸ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς σήμερον συμφάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν καθ' ἣν μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαυΐδ τοῦ βασιλέως καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

(Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν [Θεοπατόρων] ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην Δεκεμβρίου)

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Δεκ. Περίπτ. Γ' § 27, 28 29).

Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...».
Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερουσίον...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός.

Ἑσπέρια: Τὰ 3 στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς· «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα...» καὶ Προσόμοια τῶν Θεοπατόρων· «Τὸν θεοπάτορα πάντες...» 3.
Δόξα: Τῶν Θεοπατόρων· «Μνήμην ἐπιτελοῦμεν...».
Καὶ νῦν: Τὸ Ἰδιόμελον· «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ...» (26η Δεκ.).
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον· «Τίς Θεός μέγας...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
Ἀπόστιχα: Τὰ 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα· «Παράδοξον Μυστήριον...» (26η Δεκ.).
Δόξα: Τῶν Θεοπατόρων· «Ἱερέων μνήμη...».
Καὶ νῦν: «Ἐν Βηθλεέμ συνέδραμον Ποιμένες...» (26η Δεκ.).

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

- Ἀπολυτίκια:** Τῆς Ἑορτῆς «Ἡ Γέννησις σου Χριστέ...». Δόξα: τῶν Θεοπατόρων «Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ...», Καί νῦν τῆς Ἑορτῆς «Ἡ Γέννησις σου Χριστέ...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς...»

Τῆ Δευτέρα πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Ἡ Γέννησις σου Χριστέ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά τῆς Ἑορτῆς δις ἕκαστον. Διά μέν τήν ἀ΄ στιχολογίαν· «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί...», διά δέ τήν β΄ στιχολογίαν· «Τί θαυμάζεις Μαριάμ...».
- Ὁ Ν΄ ψαλμός (χῦμα).
- Κανόνες:** Ὁ τῆς ἑορτῆς «Χριστός γεννᾶται...» μετά στίχου «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καί ὁ τοῦ Μνήστορος· «Χριστοῦ θεράπον μακάριε...» μετά στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...».
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Κάθισμα τῶν Θεοπατόρων· «Πατρός ὡς ἀληθῶς...» καί τό Θεοτοκίον «Χορός τῶν προφητῶν...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Θεοπατόρων· «Εὐφροσύνης σήμερον...» καί «Ἀπορρήτῳ βουλή...», τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετά τήν Χριστοῦ Γέννησιν.
- Καταβασίαι:** «Ἐσωσε λαόν...» (Ἰαμβικαί).
- Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:** Ἡ θ΄ Ὠδή τοῦ ἀ΄ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς «Μυστήριον ξένον...» μετά τῶν Μεγαλυναρίων καί ἡ Θ΄ Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήστορος «Ἰσότημος πάντων...», μετά στίχου «Ἄγιε τοῦ

Θεοῦ...» καί ἡ Καταβασία: «Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκει τόν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ, Στέργειν μέν ἡμᾶς...».	
Ἐξαποστειλάρια:	Τῶν Θεοπατόρων: «Σύν Ἰακώβῳ μέλψωμεν...» καί τῆς Ἑορτῆς: «Ἐπεσκέφατο ἡμᾶς...».
Αἶνοι:	Τά 4 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς: «Εὐφραίνεσθε δίκαιοι...».
Δόξα:	Τό Ἰδιόμελον τῆς Κυριακῆς μετά τήν Χριστοῦ Γέννησιν: «Αἶμα καί πῦρ...».
Καί νῦν:	«Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις...» (Δόξα τῶν Αἰνῶν τῆς 26ης Δεκ.).
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον «Ἡ Γέννησίς σου...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς.
Εἰσοδικόν:	«Ἐκ γαστροῦ πρό Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...», «Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ...».
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν ὑπερούσιον...».
Ἀντί Τρισαγίου:	«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς μετά τήν Χριστοῦ Γέννησιν: «Γνωρίζω ὑμῖν τό Εὐαγγέλιον...» (Γαλ. α' 11 – 19).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς μετά τήν Χριστοῦ Γέννησιν: «Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων...» (Μαθ. β' 13 – 23).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Σήμερον ἡ παρθένος... Στέργειν μέν ἡμᾶς...».
Κοινωνικόν:	«Λύτρωσιν ἀπέστειλε...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»:	«Ἡ Γέννησίς σου...» «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς...».

27. ΤΡΙΤΗ. Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος καί Ἀρχιδιακόνου. Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Δεκ. Περίπτ. Γ' § 29 Σημ.).

Ἡ ἀκολουθία μετὰ τῶν Μεθεόρτων ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: Αἱ Ἰαμβικαί· «Ἐσωσε λαόν...». Ἡ Τιμιωτέρα. Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεῖς...». Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν ὑπερούσιον...». Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Πρωτομάρτυρος. (Πράξ. στ' 8 – ζ' 5, 47 – 60), Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ Χριστοῦ Γέννησιν (Ματθ. ιβ' 15 – 21). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν...», Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις ἢ τῆς Ἑορτῆς.

28. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν ἁγίων Δισμυρίων μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδεῖα καέντων. Γλυκερίου μάρτυρος.

29. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν ὑπό τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων 14. 000 νηπίων, Μαρκέλλου Ὀσίου καί Θαδδαίου ὁμολογητοῦ.

30. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀνυσίας Ὀσιομάρτυρος.

Σήμερον ψάλλεται καί ἡ ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Μελάνης, διά τό ἀποδίδοσθαι αὖριον τήν ἑορτήν τῶν Χριστουγέννων.

31. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας. Ζωτικῷ ὀσίου, τοῦ Πρεσβυτέρου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων: ἐν τῷ Ἑσπερινῷ· τῶν Ἀναγνωσμάτων καί τῆς Λιτῆς, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς Λιτῆς καί ἐν τῷ Ὄρθρω τοῦ Πολυελέου καί τοῦ μετ' αὐτόν καθίσματος καθῶς καί τοῦ Εὐαγγελίου καί τοῦ Συναξαρίου, ἀντί τοῦ ὁποίου λέγεται τό Συναξάριον τῆς 31ης Δεκεμβρίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ· ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος καί λέγονται Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον Σαββάτου πρό τῶν Φώτων (Α' Τιμ. γ' 13 – 16, δ' 1 – 5) καί (Ματθ. γ' 1 – 6).